

การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ

ในเขตกรุงเทพมหานคร

หมวดพงศ์ เสือแก้ว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2551

**Management of Spa Business for health toward its standard
in Bangkok.**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration**

Department of Business Administration

Graduate School, Dhurakij Pundit University

เลขที่บัตรนิยม.....	0203739.....
วันลงนามบัตร.....	1 ส.ค. 2552
เลขประจำหนังสือ.....	๔๗๔ 338.4791 463317 [๘๕] 517

2008

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอโดย นวลพงศ์ เสือเก้า

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ (การจัดการ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.อดิลดา พงศ์ยิ่หล้า

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.สุนันท์ ศลโภสุน

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสูงวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ดร.วิรัช สงวนวงศ์awan)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผศ.ดร.อดิลดา พงศ์ยิ่หล้า)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผศ.ดร.สุนันท์ ศลโภสุน)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เยาวลักษณ์ ราชแพทย์ยาคม)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผศ.ดร.สมศักดิ์ คำริชอน)
วันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสุล่วงเป็นอย่างดี ด้วยความเมตตากรุณาจากท่านอาจารย์ทุกท่าน ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อคิล่า พงศ์ษัหส์ ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ คลิโภสມ ซึ่งได้สละเวลา ได้ให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ พร้อมทั้งแนะนำข้อแก้ไขในส่วนบทพิธีทั้งๆ ให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอขอบชัยในความกรุณาของคณาจารย์ทุกท่านในการสอบวิทยานิพนธ์ ได้แก่ รองศาสตราจารย์วิรัช สงวนวงศ์วาน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.เยาวลักษณ์ ราชแพทายาคุณ กรรมการ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกๆ ท่านที่ให้คำแนะนำต่างๆ ที่มีประโยชน์แก้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์และมีคุณค่าแก่งานวิจัย

ขอขอบคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือ ของผู้ประกอบการสถาปัตย์บริการสถาปัตย์ ทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ดูแลระบบสอนตามชั้นได้สละเวลาในการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นสิ่งที่ผู้เขียนขอขอบคุณยิ่ง รวมทั้งขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการประสานงานด้านต่างๆ ทุกด้านให้สำเร็จสุล่วงด้วยดี นอกจากนี้ขอขอบคุณคุณปรีดา จินาトイ และ เจ้าหน้าที่ของ โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกๆ ท่านที่ช่วยเหลือด้านการประสานงานและดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จสุล่วงเป็นอย่างดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสุด กือ บิดา มารดา และครอบครัว ผู้มีพระคุณยิ่งในการให้การสนับสนุนด้านการศึกษาและเป็นกำลังใจตลอดมา ทำให้สามารถศึกษาและทำวิจัยได้สำเร็จสุล่วงด้วยดี

นวลดพงศ์ เสือแก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๖
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๗
กิตติกรรมประกาศ	๊ช
สารบัญตาราง	๘
สารบัญภาพ	๙
บทที่	
 1. บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของนิญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
 2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ	8
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพตามมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข	14
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับมาตรฐานสปาเพื่อสุขภาพ	44
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
 3. ระเบียบวิธีวิจัย	54
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	55
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	56
3.4 การรวบรวมข้อมูล	58
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	59

สารนัย (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการศึกษา	61
4.1 การศึกษาการจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเดย์สปา(DAY SPA) กับสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม(HOTEL & RESORT SPA)	62
4.1.1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ	62
4.1.2 การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ	63
4.1.3 คุณภาพของการบริการลูกค้า	72
4.2 การเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเดย์สปา(DAY SPA) กับสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม(HOTEL & RESORT SPA)	94
4.2.1 คุณลักษณะของผู้ใช้บริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ	94
4.2.2 การใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง	98
4.2.3 การเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ	103
5. สรุปผลการศึกษา	133
5.1 สรุปผลการวิจัย	134
5.2 อภิปรายผล	146
5.3 ข้อเสนอแนะ	156
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	157
บรรณานุกรม	158
ภาคผนวก	161
ประวัติผู้เขียน	189

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตาม เดย์สปา (DAY SPA) และสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)	62
4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมาตรฐาน สถานที่ของสถานประกอบการตามรูปแบบการคัดเลือก บรรยายสภาพในสปา ทำเลที่ตั้ง	63
4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมาตรฐาน ผู้ดำเนินกิจการสปา ค้านการแบ่งฝ่ายการทำงาน แหล่งเงินทุน วิธีการตั้งราคาการบริการ ความถี่ในการฝึกอบรม และ ให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้	64
4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมาตรฐาน ผู้ให้บริการสปาเพื่อสุขภาพค้านจำนวนพนักงาน	67
4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมาตรฐาน การบริการกิจการสปา รูปแบบการให้บริการในสปา การสร้าง บรรยากาศโดยใช้กลิ่นน้ำมันหอมระเหย การเปิดเพลงหรือดนตรี มีการขายสาขา ไม่มีการขายสาขา	68
4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมาตรฐาน ความปลอดภัยกิจการสปา ค้านขั้นตอนการทำความสะอาด ของอุปกรณ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัย	71
4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคุณภาพของ การบริการสุขภาพค้านมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้ บริการในเดย์สปา สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรมภาพรวมและรายค้าน	72
4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ค้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น ต่อคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการ สปาด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า	76
4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม	78
4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการสปา ด้านการเข้าถึงบริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก	80
4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ด้านการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อม ให้เกียรติ และมีน้ำยາหดี	82
4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ด้านสื่อความกับลูกค้า ได้กระจัง เข้าใจ หมัดข้อสงสัย	84
4.14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิตของผู้ให้บริการ	86
4.15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการสปา ด้านความบันคงปลดปลั๊ก อบอุ่น ใจ地ะ ไว้บริการ	88
4.16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการสปา ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจตน	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการสปา ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ	92
4.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบริการสปาที่เลือกใช้	94
4.19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุ ที่ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ	95
4.20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความต้องการ ในการใช้บริการสปา	96
4.21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย ต่อครั้ง	97
4.22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการให้ ความสำคัญของผู้ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพด้านต่างๆ	98
4.23 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการให้ ความสำคัญของผู้ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ	99
4.24 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ	103
4.25 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อ ^๑ คุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า	105
4.26 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม	107
4.27 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการสปา ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.28 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ด้านการบริการด้วยความอุ่นน้อมให้เกียรติ และมีมารยาทดี	111
4.29 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการสปา ด้านตื่อความกับลูกค้าได้กระชín เข้าใจ หมดข้อสงสัย	113
4.30 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการสปา ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเกรดดิค ของผู้ให้บริการ	115
4.31 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการสปา ด้านความมั่นคง ปลอดภัย อบอุ่น ใจดี ใช้บริการ	117
4.32 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการสปา ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคน	119
4.33 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยนมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพ การบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของผู้ใช้บริการสปา ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ	121
4.34 การเปรียบเทียบความคิดเห็นคุณภาพการบริการ ของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขต กรุงเทพมหานคร ของผู้ใช้บริการระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับ สปาในรีสอร์ทหรือ โรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) ภาพรวมและรายด้าน	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.35 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านความเชื่อถือได้ ของคุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ.....	124
4.36 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า.....	125
4.37 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านความสามารถ ในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้องและเหมาะสม.....	126
4.38 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านการเข้าถึง บริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก.....	127
4.39 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านการบริการ ด้วยความทุกภาค อ่อนน้อม ให้เกียรติ และนารายาศ.....	127
4.40 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านสื่อความ กับลูกค้า ได้กระช่าง เข้าใจ หมดข้อสงสัย.....	128

สารนัยตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.41 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านความน่าเชื่อถือ [*] หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ	129
4.42 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านความนั่นคง [*] ปลอดภัย อนุรักษ์และใช้บริการ	130
4.43 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านความเข้าอก [*] เข้าใจก็ค้า เอาใจถูกก็ค้ามาใส่ใจตน	131
4.44 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านส่วนที่ สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ	132

สารบัญภาพ

ภาคที่	หน้า
2.1 โครงสร้างการจัดองค์กรในธุรกิจสปาโดยทั่วไป.....	21
3.1 กรณีแนวความคิดการวิจัย.....	55

ชื่อวิทยานิพนธ์	การขั้คการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อนักศึกษา	นวลพงษ์ เสือแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.อติลส่า พงศ์ชัยหล้า
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผศ.ดร.สุนันท์ ผลโภสุน
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การขั้คการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการขั้คการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างคลับสปา (DAY SPA) กับสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าของกิจการ และผู้ใช้บริการสถานประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ประเภทคลับสปา (DAY SPA) และสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) ที่ผ่านมาตรฐานตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขที่มีรายชื่อได้รับการรับรองโดยกระทรวงสาธารณสุขประจำปี 2550 เจ้าของกิจการจำนวน 30 คน ผู้ใช้บริการสถานประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ จำนวน 200 คน และสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) จำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ เจ้าของกิจการสปาและแบบสอบถามผู้ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพประเภทคลับสปา (DAY SPA) และสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) ในเขตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test ผลการขั้คการตามมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ธุรกิจสปาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านมาตรฐานสถานที่ เคล็บสปาและสปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม มีรูปแบบการตกแต่งบรรยายกาศภายในสปาแบบไทย มากที่สุด โดย มีการสร้างบรรยายกาศโดยใช้กลิ่นน้ำมันระเหย และ มีการเปิดเพลงหรือดนตรี ด้านมาตรฐานผู้ดำเนินการกิจการสปา/ผู้จัดการสปา (Spa Manager) พบว่า เคล็บสปา มี 16 แห่งที่ผู้ดำเนินการสปา/ผู้จัดการสปา (Spa Manager) กำหนดราคาเอง โดยตั้งราคาจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการ มี 6 แห่งที่ตั้งราคาจากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหรือความภาคภูมิใจของสปา และอีก 4 แห่งที่ตั้งราคาโดยเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่น มี 26 แห่ง ที่ผู้ดำเนินการสปา (Spa Manager) ทำสื่อประชาสัมพันธ์เอง มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อแผ่นพับ

และใบปิดิว รองลงมาคือ ให้ป้าย (22 แห่ง) Web site (19 แห่ง) และลงโฆษณาผ่านนิตยสาร (4 แห่ง) ตามลำดับ มีการฝึกอบรมพนักงานนวดและให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทุกเดือน (26 แห่ง) รองลงมาคือ 3- 6 เดือนครึ่ง (14 แห่ง) มากกว่า 6 เดือนครึ่ง (5 แห่ง) และทุก 2-3 เดือนครึ่ง (2 แห่ง) ส่วน สถาปานิรสอร์ทหรือโรงแรม มี 3 แห่งที่ตั้งราคาจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการ มี 1 แห่งที่ตั้งราคาจากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหรือตามภาพลักษณ์ของสปา แต่ไม่มีการตั้งราคาโดยเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่น พบว่า กลุ่มด้วยอย่างจำนวนทั้ง 4 แห่ง มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ愧่นพับ และ Web site รองลงมาคือ ให้ใบปิดิว (3 แห่ง) ป้าย (2 แห่ง) และลงโฆษณาผ่านนิตยสาร (2 แห่ง) ตามลำดับ ด้านมาตรฐานผู้ให้บริการ พบว่า เดย์สปา และสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ส่วนใหญ่มีพนักงาน Therapist และผู้ดูแลเนินกิจการสปา (Spa Manager) ได้เข้าลงทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุข ด้านมาตรฐานการบริการกิจการสปา พบว่า เดย์สปา ส่วนใหญ่จะยังไม่มีการขยายสาขา แต่ก็มีถึง 4 แห่ง ที่จะมีการขยายสาขา โดยทั้ง 26 แห่ง มีการสร้างบรรยายกาศโดยใช้กลืนน้ำมันหอมระเหย และ มีการเปิดเพลงหรือคนครี ส่วนสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า มี 3 แห่ง ใน 4 แห่ง ที่ จะมีการขยายสาขา ส่วนอีก 1 แห่งจะยังไม่มีการขยายสาขา โดยทั้ง 4 แห่ง มีการสร้างบรรยายกาศโดยใช้กลืนน้ำมันหอมระเหย และ มีการเปิดเพลงหรือคนครี เช่นเดียวกับเดย์สปา ด้านมาตรฐาน ความปลอดภัย พบว่า เดย์สปาและสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม มีขั้นตอนการทำความสะอาดของอุปกรณ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ และมีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัย

ผลการเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) เป็นการเปรียบเทียบโดยรวมจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ จำนวน 275 คน คุณภาพบริการของสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) ต่ำกว่า เดย์สปา (DAY SPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้องเหมาะสม (COMPETENCE) ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่ายไม่ยุ่งยาก (ACCESS) ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจตน (CUSTOMER UNDERSTANDING) ของสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรมคิดว่าเดย์สปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Thesis Title	Management of Spa Business for health toward its standard in Bangkok.
Author	Nualpong Suakaow
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Adilla Pongyeela
Co-Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Sunun Solkosum
Department	Business Administration
Academic Year	2007

Abstract

The research on "Management of Spa Business For Health Toward Its Standard in Bangkok " aims to study the management according to the standard of the health spa business in Bangkok , and to compare the service quality of the health spa businesses, between day spa and hotel & resort spa , in Bangkok . The data was collected from the samples who were business owners and customers of both day spa and hotel & resort spa which passed the standards in the notifications of the Ministry of Public Health and certified by the Ministry of Public Health in the year 2007. The samples were classified into 30 business owners, 200 customers of health spa and 75 customers of hotel & resort spa . The data collection tools were the interview for spa business owners and the questionnaire for customers of day spa and hotel & resort spa in Bangkok . The data was analyzed by percentage, mean and standard deviation. The hypothesis was testes by t-test.

With regard to the results of the management of spa business toward standard for health in Bangkok , it was found that, in term of the location standard, the most favorite decoration style of both day spa and hotel & resort spa businesses was Thai style with aroma, and music for creating desired atmosphere. In term of the spa manager, it was found that spa managers of 16 day spa shops set prices from costs plus required profits; 6 shops set prices from customer satisfaction or their images; and other 4 shops set prices by comparing with competitors. There were 26 shops which spa managers prepared the advertising themselves. The most favorite advertising channels were leaflet and brochure following by boards (22 shops), website (19 shops) and advertisement on magazine (4 shops), respectively. The staffs were trained and provided knowledge every month (26 shops) following by 3-6 months/ time (14 shops), more

than 6 month/ time (5 shops), and 2-3 months (2 shops). For hotel & resort spa , there were 3 shops which set prices from costs plus required profits while only 1 shop set prices from customer satisfaction and no shops set prices by comparing with competitors. It was found that 4 samples made advertising via brochure and website following by leaflet (3 shops), board (2 shops) and advertisement on magazine (2 shops), respectively. The training and knowledge providing were every 2-3 months. In term of the service provider Standard, it was found that therapists and spa managers of most day spa and hotel & resort spa registered with the Ministry of Public Health. In term of the standard of the spa business, it was found that most of the day spa had no plan to expand branches. However, 4 shops had plans to expand branches. All 26 shops used aroma, song and music for creating desired atmosphere. For the hotel & resort spa shops, it was found that 3 of 4 shops planed to expand branches while 1 shop had no plan. All 4 shops used aroma, song and music for creating desired atmosphere as same as the day spa shops. In term of the safety standard, it was found that both day spa and hotel & resort spa had processes for cleaning equipment, and maintaining products, and kept products in safety and clean places.

The comparison between the service quality of the health spa businesses, between the day spa and hotel & resort spa businesses, in Bangkok was the overall comparison of opinions of 275 customers. The service quality of the hotel & resort spa was better than that of the day spa shops at the significant level of 0.05. The competence, the accessibility, the customer understanding of the hotel & resort spa was better than that of the day spa shops at the significant level of 0.05. Other aspects had no significant difference.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจบริการสุขภาพ นับเป็นหนึ่งในหลายธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาภาคบริการและเศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศไทย ซึ่งโดยทั่วไปแล้วธุรกิจการให้บริการและผลิตภัณฑ์สุขภาพที่เป็นแหล่งสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศไทย ประเทศไทยจัดเป็นประเทศที่มีศักยภาพด้านการแพทย์ที่เป็นที่รู้จักของภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ ในด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของบุคลากรและคุณภาพการให้บริการในระดับมาตรฐานสากล โดยมีชาวต่างชาติเข้ามารับบริการรักษาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง และมีจำนวนผู้เข้ามารับบริการสูงที่สุดในภูมิภาคนี้ สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศไทยได้นับหมื่นล้านบาทในแต่ละปี กระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำแผนการพัฒนาสปาไทยสู่สากล ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสู่สากล นำมาสู่การสร้างรายได้ของธุรกิจบริการสปาไทย เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทย อีกประมาณ 3,600 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2550 รัฐบาลจึงได้ประกาศนโยบายที่จะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์แห่งภูมิภาคเอเชีย (MEDICAL HUB OF ASIA) เพื่อสร้างความเป็นเลิศของธุรกิจบริการและเป็นแหล่งท่องเที่ยวของรายได้สินทรัพย์ต่างประเทศจากประเทศไทยที่เป็นตลาดหลัก (ญี่ปุ่นคือผู้ดำเนินการสปาเพื่อสุขภาพ โดยกระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับสมาคมสปาไทย สมาคมสปาญี่ปุ่น สมาคมสปาสากล สมาคมสปาเชียงใหม่, ออนไลน์ : [HTTP://WWW.TKC.GO](http://www.tkc.go))

ลักษณะของธุรกิจเดย์สปา (DAY SPA) และสปาที่ให้บริการในรีสอร์ฟหรือโรงแรม (RESORT / HOTEL SPA) เป็นสปาซึ่งตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวแม่ตามลักษณะธุรกิจตามกระทรวงสาธารณสุข ได้จำแนกประเภทของสปาตามลักษณะธุรกิจ โดยแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. สปาแบบตะวันตก เป็นสปาที่ต้องใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัย มีราคาสูงจากต่างประเทศ ผู้ให้บริการต้องเรียนรู้วิธีการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ให้ถูกต้อง ทึ้งยังต้องสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้บริการได้เป็นอย่างดี

2. ไทยสปา เป็นสปาที่ผสมผสานระหว่างสปาแบบตะวันตกและสปาแบบตะวันออกเข้าด้วยกัน โดยนำเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยสปาในรูปแบบนี้อาจจะเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าสปาแบบประยุกต์

3. ไทยสปปปะ เป็นสถาบันไทยที่เรื่องใบอนุญาตให้กับภูมิปัญญาชุมชน โดยอาจจัดสถานบริการให้มีบรรยายภาษาเหมือนอยู่ในบ้าน หรือสวน และนำเอกสารดักษณ์ที่โคลคเด่นของไทยมาประยุกต์ให้เข้ากับบรรยายภาษาดังกล่าว สปปในรูปแบบนี้อาจเรียกในอีกชื่อหนึ่งว่า ไทยสบายน

สปปเป็นหนึ่งในทางเลือกของคนที่รักและห่วงใยสุขภาพของคนเอง วิถีทางของสปป เป็นการใช้ธรรมชาติน้ำดื่มเพื่อปรับสมดุลให้ร่างกาย และผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งเป็นวิธีที่หลายคนเลือกใช้แทนการบำบัดด้วยยาต้านทานโรค เหตุนี้ทำให้ธุรกิจบริการด้านสุขภาพอย่าง "สปป" มีแนวโน้มของการเติบโตอย่างรวดเร็ว และเป็นธุรกิจที่นักลงทุนให้ความสนใจ เหตุการณ์และความนิยมสปปสั่งผลให้จำนวนผู้ใช้บริการเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้ใช้บริการสปปมีอัตราทุกหนแห่งทั่วโลก โดยไม่จำกัดเพศ วัย ระดับฐานะ เพาะกายฯ ต่างก็รักและห่วงใยสุขภาพของคนของทุกคนต่างกับภาระคนที่จะมีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิต ใจที่แข็งแรงสมบูรณ์กันทั้งนั้น ธุรกิจสปปที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงได้รับความสนใจทั้งจากผู้ใช้บริการและนักลงทุน สปปนอกจากจะเป็นกิจกรรมบำบัดสุขภาพด้วยน้ำแล้ว ยังประกอบไปด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านโภชนาการ การออกกำลังกาย การเสริมความงาม โดยเป้าหมายของกิจกรรมเหล่านี้ คือ การนุ่มนวลสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการ

ตลาดธุรกิจสปปในประเทศไทย นักจดทะเบียนผู้ประกอบการไทยที่ให้ความสนใจเข้ามาลงทุนแล้ว ยังมีสปปต่างชาติรุกเข้ามามีบทบาททางการตลาดมากขึ้นนับตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ส่วนใหญ่สปปต่างชาติจะมุ่งเน้นเจาะตลาดกลุ่มผู้ใช้บริการชาวต่างชาติในสถานที่พักแรมและสถานพยาบาลที่น้ำเป็นหลัก สปปของต่างชาติเป็นที่รู้จักในตลาดโลกนานาประเทศและมีความเป็นมาตรฐานมากกว่า ขณะที่สปปไทยเพียงเข้าสู่ตลาดเพียงไม่กี่ปีและอยู่ในระหว่างการพัฒนาเพื่อให้มีมาตรฐานทัศนคติที่เทียบต่างประเทศ อีกทั้งการดำเนินธุรกิจสปปในประเทศไทยยังขาดแคลนบุคลากรที่เป็นพนักงานบริการ (THERAPIST) และบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการบริหารจัดการรวมถึงอุปกรณ์และเครื่องที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ จึงเป็นโอกาสของสปปต่างชาติที่มีพัฒนาการสูงกว่าเข้ามายังตลาด ผู้ประกอบการไทยในด้านธุรกิจ โรงเรียนและโรงพยาบาลที่มีก่อตั้งลูกค้า เป้าหมายเป็นชาวต่างชาติซึ่งมักลงทุนร่วมกับสปปต่างชาติ เพื่อสร้างความได้เปรียบทั้งในด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี ระบบการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐานสากล การสร้างเครือข่ายคลาดลูกค้า ระหว่างประเทศไทย ตลอดจนภาคลักษณ์และชื่อเสียงของสปปต่างชาติ เพื่อขยายการค้าตัวต่อตัว ก้าวท่องเที่ยวนอกประเทศ ในส่วนของการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐานสากล การสร้างเครือข่ายคลาดลูกค้า ระหว่างประเทศไทยและประเทศไทย หรือแบบผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาตะวันออกและภูมิปัญญาตะวันตก

หรือแบบสปาไทยที่นำบริการแพทย์แผนไทยโบราณสร้างเป็นจุดเด่นก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดของผู้ประกอบการแต่ละราย

ปัจจุบันธุรกิจสปาในประเทศไทยเกิดขึ้นตามกระแสนิยม มีสpaเปิดใหม่เป็นจำนวนมาก มากบางแห่งไม่ได้รับมาตรฐานและบางแห่งก็ได้รับมาตรฐาน การที่สpaไม่ได้มาตรฐานเป็นผลให้หลายคนมองภาพธุรกิจสปาในเชิงลบ ปัญหาที่เกิดขึ้นและมีส่วนทำลายภาพลักษณ์ของธุรกิจสปาในปัจจุบันคือ มีสpaที่ไม่ได้มาตรฐานเกิดขึ้นจำนวนมาก รวมทั้งยังมีบางส่วนที่ใช้ธุรกิจสปานั้นในการแอบแฝงทำธุรกิจด้านอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ภาพลักษณ์ของธุรกิจสปานี้เสื่อมเสีย ซึ่งฉะนั้น ยังขาดการแก้ไขและตรวจสอบจากค่าธรรมเนียมจริงจัง ดังนั้น การศึกษาหาข้อมูลการจัดระเบียบมาตรฐานสปาไทยเพื่อยกระดับมาตรฐานสปาและพัฒนาให้สปาไทยมีมาตรฐานระดับโลก

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาการจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

1.3 สมมติฐานการวิจัย

- 1.3.1 การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับดี
- 1.3.2 การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครของเดย์สปาสูงกว่าสปาในโรงแรม

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากรเป็นเจ้าของกิจการและผู้ใช้บริการสถานประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ประเภทเดย์สปาและสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรมที่ผ่านมาตรฐานตามประกาศของ กระทรวงสาธารณสุข ที่มีรายชื่อได้รับการรับรองโดยกระทรวงสาธารณสุขประจำปี 2550 จำนวน 114 แห่ง
- กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าของกิจการประจำปี 2550 จำนวน 30 แห่ง จาก 114 แห่ง จากการ สุ่มอย่างง่าย เป็นผู้ใช้บริการเดย์สปา (DAY SPA) จำนวน 200 คน และสปาใน รีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) จำนวน 75 คน

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2.1 การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปา

1.4.2.1.1 ผู้ประกอบการ

- เดย์สปา (DAY SPA)
- รีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

1.4.2.1.2 ผู้ใช้บริการ

- เดย์สปา (DAY SPA)
- รีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- 1.5.1 เป็นแนวทางในการจัดการธุรกิจสปาของผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.5.2 เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อประกอบการธุรกิจสปาในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.5.3 นำผลจากการศึกษาเป็นข้อมูลให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจสปา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการ ได้ เพื่อให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้ ตามความเหมาะสมกับขนาด และสภาพของกิจการ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1.6.1 ธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ หมายถึง ธุรกิจเสริมสุขภาพที่มีการผ่อนคลายความเครียด โดยการใช้น้ำและ การนวดในการบำบัดควบคู่กับการใช้อุปกรณ์อื่นๆ เช่น น้ำมันหอมระเหย เป็นกระบวนการในการดำเนินงานตามแนวคิดเรื่องการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจ สปาเพื่อสุขภาพ**
- 1.6.2 เดย์สปา (DAY SPA) เป็นสปาประเภทที่ไม่มีการเปิดห้องพักให้บริการตามสถานที่ต่างๆ เช่น ห้างสรรพสินค้าหรือด้านบ้าน ส่วนใหญ่จะกระจายตัวอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อเรื่องของความงามและสุขภาพไปพร้อมๆ กัน จะใช้เวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจ**
- 1.6.3 สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) เป็นบริการสปาที่เปิดใน โรงแรมและรีสอร์ฟ เป็นการพักผ่อนด้วยการนวด สปาในส่วนนี้จะขยายตัวได้มาก กลุ่มลูกค้า ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยว**
- 1.6.4 การจัดการตามมาตรฐาน หมายถึง ธุรกิจเสริมสุขภาพที่มีการผ่อนคลายความเครียด โดย การนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่หรือจัดหามา ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านสถานที่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และการให้บริการ ที่สิ่งหนึ่งที่ทำเป็นสำหรับสปาเมืองไทยก็คือการสร้างมาตรฐาน เพื่อความเป็นมาตรฐานและเพื่อให้เกิดการยอมรับในคุณภาพและการบริการ คือ ความ สะอาดดีองค์กับความต้องการของลูกค้าระดับความสามารถในการบริการสนองความ ต้องการของลูกค้าได้ ระดับความพึงพอใจของลูกค้าหลังจากได้รับบริการ จากการศึกษา ของศาสตราจารย์ BERRY L. และคณะ ในค.ศ. 1985 สรุปได้ว่าในการตัดสินใจคัด คุณภาพของบริการลูกค้ามักจะพิจารณา 10 ปัจจัย ได้แก่ (1) ความเชื่อถือได้ของ คุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ (RELIABILITY) (2) การสนองตอบความต้องการ ของลูกค้า (RESPONSIVENESS) (3) ความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม (COMPETENCE) (4) การเข้าถึงบริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก (ACCESS) (5) การ บริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อม ให้เกียรติ และมีน้ำใจ (COURTESY) (6) ตื่อความ กับลูกค้า ได้กระชับ เข้าใจ หมวดข้อสงสัย (COMMUNICATION) (7) ความน่าเชื่อถือ หรือเกรดคุณ ของผู้ให้บริการ (CREDITABILITY) (8) ความมั่นคงปลอดภัย อนุญาต ใช้บริการ (SECURITY) (9) ความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจตน (CUSTOMER UNDERSTANDING) (10) ส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของ ปัจจัยการบริการ (TANGIBLES)**

1.6.5 ความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือนาฬรฐานการบริการในสปा (RELIABILITY) มีการตั้งระบบบริหารจัดการสปาที่ดี มีระบบและขั้นตอนการทำงานที่เป็นที่รู้จักและเข้าใจโดยทั่วไประหว่างพนักงานทุกคนและบุคลากรภายในสป่า ระบบที่เอื้อต่อการทำงานของจากจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากด้วย การจัดการแต่งกายของพนักงานเหมาะสมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน การให้บริการนวดแผนไทยที่มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือได้ด้านระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้มาตรฐาน มีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี การตกแต่งสถานบริการสวยงาม ห้องน้ำ บรรยายกาศน่าเชื่อถือ น่าใช้บริการ อัตราค่าบริการพอสมควรเหมาะสมกับคุณภาพบริการ และการต้อนรับ การให้บริการในแต่ละขั้นตอนตลอดจนการชำระเงิน

1.6.6 การสนองตอบความต้องการของลูกค้าที่มาใช้บริการในสป่า (RESPONSIVENESS) มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบบุคลากรในสป่าให้ชัดเจนว่าจะให้ใครทำอะไร อย่างไร เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า จัดให้มีการสอนถ่านความคิดเห็นลูกค้าหลังใช้บริการ มีห้องน้ำเพียงพอ กับจำนวนผู้ใช้บริการ ดูแลเอาใจใส่ผู้มาใช้บริการให้ได้รับความสะดวกสบายและรวดเร็วตลอดจนขั้นตอนการให้บริการ

1.6.7 ความสามารถในการให้บริการสปาย่างรอบรู้ถูกต้องและเหมาะสม (COMPETENCE) พนักงานควรมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง) พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ การแนะนำบริการเมนูสป่า

1.6.8 การเข้าถึงบริการสปาย่างไม่ยุ่งยาก (ACCESS) การเลือกทำเลที่ตั้งของสถานบริการ สปายเดินทางสัญจรไปมาได้สะดวก สถานที่เอกสารติดต่อสะดวกสบายและเพียงพอต่อจำนวนผู้มาใช้บริการ การบริการอย่างรวดเร็ว ลูกค้าไม่ต้องรอนาน มีบริการนัดหมายล่วงหน้า

1.6.9 การให้บริการด้วยความสุภาพ (COURTESY) อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีการยาทศ พนักงานผู้ให้บริการสปามีความสุภาพและมารยาทดี พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยิ้ม แย้มแจ่มใสให้เกียรติลูกค้า พนักงานมีอัธยาศัยดี หุคจาไฟเรา บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ

1.6.10 การสื่อสารกับลูกค้าได้กระถ่อง เข้าใจ หมนดชื่อสังสัย (COMMUNICATION) การจัดหาพนักงานต้อนรับที่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศให้ตรงกับลูกค้าเป้าหมายเป็นตัวสร้างความไว้เปรียบให้กับธุรกิจสป่า พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสป่าได้ทุกรายการ

- 1.6.11 ความน่าเชื่อถือ หรือการคิดของผู้ให้บริการ (CREDITABILITY) พนักงานมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้ มีผู้ค้ามีนิสัยการสถาปัตย์เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถให้บริการ มีแพทช์อุปกรณ์สำหรับการซ่อมบำรุงรักษา ไม่ระบุบาราธราณูปโภคที่ดีไว้ใจได้ ในมีปัญหา เพราะธุรกิจสถาปัตย์ต้องใช้น้ำใช้ไฟอยู่ตลอดเวลา**
- 1.6.12 ความนั่นคงปลอดภัยบนอุ่นใจขณะใช้บริการ (SECURITY) ความปลอดภัยต้องอยู่ในแหล่งที่ปลอดภัย ไม่น่ากลัว ซึ่งที่คนน้อยก็ไม่เปลี่ยวจนคนไม่กล้าเดินไปคนเดียว ที่จอดรถอยู่ไม่ไกลจากตัวอาคาร ถูกความปลอดภัยหลอกในเรื่อง ผังตึก ทางหนี้ไฟ ระบบป้องกันขัคคีภัย หน่วยรักษาความปลอดภัย พื้นที่ในการให้บริการมีแสงสว่างพอเพียง สร้างความปลอดภัยและความอนุ่มนิ่นใจขณะที่ลูกค้ารับบริการ เช่น จุดให้มีตู้กดเงินรับบริการสำหรับลูกค้า จุดหยอดคิวที่ให้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักให้บริการลูกค้า เช่น น้ำมันนวด โคลนพอก เจ้าของเป็นผู้มีชื่อเสียงด้านสถาปัตย์และความงามนานาน สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้**
- 1.6.13 ความเข้าใจลูกค้า การเอาใจลูกค้ามาใส่ใจตอน (CUSTOMER UNDERSTANDING) เป็นเครื่องมือสำรวจนิมิตต้องการที่แท้จริงของลูกค้า โดยปัจจัยที่สำคัญที่สุดสำหรับ CRM ก็คือ บุคลิกของสถาปัตย์ โดย CRM จะประกอบด้วย การวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจ และแบ่งกลุ่มลูกค้า การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การปฏิสัมพันธ์และส่งมอบผลิตภัณฑ์และบริการ ให้กับลูกค้า การรักษาลูกค้าเก่าและแสวงหาลูกค้าใหม่**
- 1.6.14 ส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ (TANGIBLES) ผู้มาใช้บริการสามารถสัมผัสได้ถึง รูป เอกลักษณ์ของสถาปัตย์ การตกแต่งบรรยายแบบไทย ล้านนาหรือแบบนาหมี่ รส สัมผัสแห่งรสชาติและการจัดเตรียมน้ำสมุนไพรสดไว้บริการ เพื่อเป็นการปรับอุณหภูมิทำให้ร่างกายสดชื่น พร้อมทั้งเชิญลิ้มชิมอาหารแบบสุขภาพตามหลักชาวสถาปัตย์ มุ่งเน้นสร้างความสมดุลให้ชีวิต กลิ่น หอมจูงใจจากกลิ่นน้ำมันหอมระ夷หรือโรม่าเชอร์รี่จากพุก年至ธรรมชาติและสมุนไพรไทย ซึ่งจะช่วยให้ทำงานผ่อนคลายทั้งกายและใจ เสียง มีเสียงเพลงคนครีไทยบรรเลงขับกล่อมให้ผ่อนคลาย รื่นรมย์ ทำให้จิตใจสงบ สัมผัส การนวด สัมผัสด้วยไปรยากรรมการนวดไทยสถาปัตย์ บำบัดให้ท่านผ่อนคลายในทุกส่วนของร่างกาย อันได้แก่ การนวดโรม่าเชอร์รี่ และการพอกโคลน การนวดแบบขัดผิวด้วยสมุนไพรไทย การนวดหน้าแบบไทย การสถาปัตย์สถาปัตย์มีด้วยสมุนไพรไทย พร้อมการนวดแผนโบราณแบบไทยๆ และการนวดด้วยน้ำหรือชากรุชช์**

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การจัดการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษา
กันกว้างแ逼ความคิด ทฤษฎีและเอกสารที่มีเนื้อหาสาระในแนวทางที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงกับ งานวิจัย
นี้ โดยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพตามมาตรฐานของ
กระทรวงสาธารณสุข
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับมาตรฐานสปาเพื่อสุขภาพ
- 2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ

การจัดการเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินธุรกิจ ผู้บริหารจะต้องสร้างระบบการจัดการ
ที่ดีเพื่อให้ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพด้านการบริการที่ดี เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิผลและมี
ประสิทธิภาพมากขึ้น มีผู้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการไว้มากหลายท่าน ซึ่ง
ผู้เขียนจะนำเสนอต่อไปนี้

การจัดการ คือ กระบวนการในการประสานงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมี
ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

จากแนวความคิดทฤษฎีการจัดการ เป็นการสะท้อนถึงการปฏิบัติของผู้บริหารในแต่ละ
กลุ่มทฤษฎีซึ่ง Fayol มีความเชื่อว่า เป็นไปได้ที่เราจะทางศึกษาถึงศาสตร์ที่เกี่ยวกับการบริหาร
ซึ่งสามารถใช้ได้กับการบริหารทุกชนิด และ การบริหารเป็นเรื่องที่มีความชัดเจน และสามารถ
พัฒนาปรับปรุงได้ Fayol ได้สรุปสรัสส่าคัญตามแนวความคิดไว้ดังนี้ (วิรัช สกุนวงศ์วน, 2546 :
11-12)

หลักการจัดการ (Management Principles) Fayol ได้วางหลักทั่วไปที่ใช้ในการจัดการไว้ 14 ข้อ ซึ่งใช้สำหรับเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้บริหาร หลักการดังๆ กล่าวดังนี้

- หลักของการแบ่งงานกันทำ (Division of Labor)
- หลักเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Parity of Authority & Responsibility)
- หลักเกี่ยวกับระเบียบวินัย (Discipline)
- หลักการของกรรมมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว (Unity of Command)
- หลักการของกรรมมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน (Unity of Direction)
- หลักการของกรรมถือประ 似ชน์ส่วนบุคคลเป็นรองจากประ 似ชน์ส่วนรวม (Subordination of Individual to General Interest)
- หลักของการให้ผลประ 似ชน์ตอบแทน (Fair Remuneration)
- หลักของการรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง (Centralization)
- หลักของการสร้างไว้ซึ่งสายงาน (Scalar Chain)
- หลักของการมีระเบียบเรียบร้อย (Order)
- หลักของความเสมอภาค (Equity)
- หลักของการมีเสถียรภาพของกรรมว่าจ้างทำงาน (Stability of Personnel)
- หลักของการคิดคริเริ่ม (Initiative)
- หลักของความสามัคคี (Esprit de Corps)

ซึ่งหลักการจัดการที่กล่าวมา เป็นเรื่องที่ไม่แน่นอนตายตัว แต่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามประสบการณ์ของผู้บริหารในการบริหารจัดการ ซึ่งผู้บริหารควรมีชิญธรรมในการจัดการ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร

หน้าที่การจัดการ ผู้บริหารในทุกองค์กรและทุกระดับจะต้องมีหน้าที่ในฐานะผู้บริหาร 4 ประการ คือ

- การวางแผน คือ การกำหนดเป้าหมาย กำหนดกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งการรวบรวมและประสานงานกิจกรรมต่างๆ
- การดูองค์การ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ บุคคล ที่จะเป็นผู้รับผิดชอบและปฏิบัติงาน การจัดโครงสร้างองค์การ การจัดกิจกรรม และกำหนดสายการบังคับบัญชา

- การนำ หมายถึง การสั่งการและการจูงใจให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันอย่างเด็น ใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ
- การควบคุม เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไปตาม แผนที่กำหนดไว้

2.1.1 กระบวนการจัดการ

กระบวนการจัดการ คือขั้นตอนต่อเนื่องของหน้าที่การจัดการอันได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม ตามลำดับ ผู้บริหารทุกคนจะต้องมีคุณลักษณะพร้อมค่วย ความสามารถดทางร่างกาย จิตใจ ไหวพริบ การศึกษาหาความรู้ เทคนิคในการทำงาน และ ประสบการณ์ต่างๆ Fayol ได้ชี้ให้เห็นว่าคุณสมบัติทางด้านเทคนิควิธีการทำงานนั้นสำคัญที่สุดใน ระดับคนงานธรรมดา แต่ในระดับที่สูงขึ้น ไปนั้น ความสามารถดทางด้านการบริหารจะเพิ่ม ความสำคัญตามลำดับ แตะนิความสำคัญที่สุดในระดับผู้บริหารสูงสุด Fayol ได้เน้นว่า วิชาการ จัดการเป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้ ผู้บริหารควรจะมีการอบรมความรู้ทางด้านบริหารควบคู่ไปกับ ความรู้ทางด้านเทคนิคในการทำงาน

การตัดสินใจดำเนินงาน หรือการกำหนดทิศทาง หรือวิธีการดำเนินงานของผู้บริหาร องค์การต่างๆ อาจอยู่ภายใต้วัฒนธรรมองค์การนั้นไม่มากก็น้อย ในหน้าที่การจัดการ เช่น

การวางแผน (Planning) จะกงทุนหรือใช้กลยุทธ์แบบเต็มมากหรือน้อย จะให้ ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ขององค์การทั้งภายในและภายนอก หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ องค์การแต่ละฝ่ายอย่างไร ต้องคำนึงถึง คำนิยม หรือวัฒนธรรมองค์การที่ยึดถือมาโดยตลอดเพียงใด

การจัดการองค์การ (Organizing) การแบ่งงาน การจัดสายการบังคับบัญชา การรวมหรือ การกระจายอำนาจหน้าที่ หรือความมีเอกภาพในการบังคับบัญชาที่สำคัญปฎิบัติมา ความยึดถือใน ขั้นนำ บางมีเป็นการส่วนตัว หรือเป็นญาติพี่น้องกับเจ้าของกิจการ การประเมินความดีความชั่บ สวัสดิการต่างๆ ที่เชิงปฏิบัติมา ล้วนกระทบต่อการบริหารหน่วยงาน และทรัพยากรมนุษย์ของ องค์การ

การนำ (Leading) จะใช้รูปแบบผู้นำแบบใดจึงจะเหมาะสมกับองค์กรที่มีวัฒนธรรมหรือ คำนิยมเช่นนั้นมาตั้งแต่ติด จะงูใจให้พนักงานทำงานอย่างไร รวมทั้งการปรับบุคลิกภาพของ พนักงาน มนุษย์สัมพันธ์ การสอนงาน การสื่อสารภายในองค์การ ซึ่งอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนใหม่ เพื่อให้องค์การสามารถต่อสู้แข่งขันกับธุรกิจคู่แข่งได้

การควบคุม (Controlling) การวัดผลงานการดำเนินมาตรฐาน และการแก้ไข ปรับปรุงการปฏิบัติงาน ควรทำแบบใด ใช้เครื่องมืออะไร ในอคิต และจะสามารถเปลี่ยนแปลง แก้ไขได้มากน้อยเพียงใด

การควบคุม (Controlling) คือ กระบวนการในการตรวจสอบที่ปฏิบัติเพื่อให้แน่ใจว่าจะบรรลุผลสำเร็จตามแผน หากมีความเบี่ยงเบนไปจากแผนก็จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ผู้บริหารทั้งหลายล้วนต้องเกี่ยวข้องกับหน้าที่ในการควบคุม แม้เป็นผู้บริหารในส่วนงานหรือกิจกรรมย่อยๆ ในแผนกตาม การควบคุมอาจแบ่งได้ 3 แบบ คือ

การควบคุมแบบที่ 1 คือ การควบคุมโดยใช้กลไกของตลาด เช่น การแข่งขันในราคา การแข่งขันให้ได้ส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งขัน เพื่อนำไปกำหนดเป็น มาตรฐานในระบบการควบคุม การควบคุมแบบนี้มักใช้ในองค์กรธุรกิจที่มีศินค้าหรือบริการ หลากหลายประเภท และเชื่อมกับการแข่งขันค่อนข้างชุนแรง ศินค้าหรือบริการแต่ละอย่างจะต้อง ได้รับการประเมินว่ามีผลกำไร หรือขาดทุน ซึ่งจะส่งผลต่อผลกำไร โดยรวมของบริษัทหรือองค์กร อย่างไร เพื่อผู้ที่บริหารขององค์กรจะสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการจัดสรร ทรัพยากรให้กับแต่ละศินค้าและบริการ หรือหน่วยธุรกิจ อย่างเหมาะสม รวมทั้งจะได้พิจารณา ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

การควบคุมแบบที่ 2 คือ การควบคุมในรูปของการบริหารงานขององค์การ เช่น เรื่องสาย การบังคับบัญชา อำนาจหน้าที่ กฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ และนโยบาย เป็นการควบคุมโดยจะต้อง ดำเนินมาตรฐานในการปฏิบัติของกิจกรรมต่างๆ เช่น การบรรยายลักษณะงาน งบประมาณ เพื่อให้ พนักงานมีการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานที่กำหนด

การควบคุมแบบที่ 3 คือ มาตรฐานที่ใช้กำหนดของหนังงานในองค์การ ซึ่งอาจมาจาก คำนิยม บรรทัดฐาน ประเพณีปฏิบัติของกลุ่ม ความเชื่อและวัฒนธรรมขององค์กรในด้านต่างๆ เป็น รูปแบบการควบคุมที่มักใช้กับการทำงานเป็นทีมหรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ให้ยัง คงไว้

องค์กรต่างๆ จะมีรูปแบบการควบคุมแบบใดแบบหนึ่ง หรือทุกแบบก็ได้ตามความ เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.1.2 กระบวนการควบคุม (Control Process)

จะประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ การวัดผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง การเปรียบเทียบผล การปฏิบัติงานกับมาตรฐานที่กำหนด และการแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาด หรือเบี่ยงเบนไป

จากมาตรฐาน ในกระบวนการควบคุม จึงต้องเป็นที่เข้าใจว่า ได้มีการกำหนดมาตรฐานไว้เรียบร้อยแล้ว

ขั้นตอนที่ 1 การวัดผลการปฏิบัติงาน (Measuring) สู้บบริหารอาจทราบผลการปฏิบัติงานได้จากการวิธีการต่างๆ ที่สำคัญ 4 วิธี คือ

วิธีที่ 1 สู้บบริหารสังเกตการณ์ด้วยตนเอง (personal obsevation) โดยวิธี

Management By Walking Around (MBWA) ซึ่งมีข้อดีที่สู้บบริหารจะได้เห็นความเป็นไป หรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนถูกต้อง แต่ข้อเสียคือสู้บบริหารแต่ละคนอาจมีความเห็นในสิ่งที่ได้พบจาก การสังเกตการณ์ในเหตุการณ์อย่างเดียว กันแน่ แต่ก็เป็นวิธีที่เสียเวลาของสู้บบริหาร และอาจทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกว่าสู้บบังคับบัญชาขาดความไว้วางใจ

วิธีที่ 2 รายงานในรูปสถิติ (Statistical Report) โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล และรายงานในรูปตัวเลข กราฟเส้น กราฟแท่ง เพื่อแสดง พฤติกรรมการทำงานของพนักงาน ข้อมูลของสถิติคือเป็นการวัดผลที่เป็นตัวเลข หรือเชิงปริมาณ แต่ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมเชิงคุณภาพต่างๆ ได้

วิธีที่ 3 รายงานในรูปว่าชา (Oral Report) จากการประชุม ประชุม หารือทั้งที่เป็นกิจกรรมหรือรายงานเป็นรายบุคคล หรือรายงานทางโทรศัพท์

วิธีที่ 4 รายงานเป็นลายลักษณ์อักษร (Written Reports) เป็นการรายงานที่มีจุดอ่อน ท่านองค์เดียว กับรายงานในรูปสถิติ คือรายงานหลังจากมีการปฏิบัติไปแล้ว แต่ข้อดีคือเป็นการยังคงไว้ได้ สามารถนำมาใช้ในเวลาต่อมา

กิจกรรมที่จะต้องมีการวัดผลจะมีหลากหลาย อยู่ในฝ่ายหรือแผนกต่างๆ เช่น สู้บจัดการฝ่ายผลิต อาจต้องวัดจำนวนผลผลิตในแต่ละวัน หรือวัดอัตราของเสีย หรือร้อยละของศินค้าที่ถูกส่งคืน สู้บจัดการฝ่ายการตลาดอาจต้องวัดอัตราส่วนของตลาด จำนวนลูกค้าที่พนักงานขายไปเมื่อขึ้น หรือจำนวนลูกค้าที่พอใจการโฆษณาของกิจการ อย่างไรก็ตามมีกิจกรรมที่ไม่อาจวัดผลได้ เมื่อไม่สามารถวัดผลเป็นตัวเลขได้ สู้บบริหารจึงต้องวัดผลในเชิงคุณภาพ ซึ่งต้องใช้คุณภาพพิเศษ เท่านั้น ซึ่งแม้จะไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ก็ยังคิดว่าไม่มีการวัดผล

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบ (Comparing) เป็นขั้นตอนที่จะทำให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติงานจริงเมื่อเทียบกับมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การจัดการแก้ไข (Taking Management Action) ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการควบคุม คือ การดำเนินการ โดยผู้บริหารซึ่งมีทางเลือกดำเนินการ 3 ทาง คือ

- ไม่ต้องดำเนินการอะไรเลย
- ปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน
- ทบทวน มาตรฐาน

กรณีที่จะต้องมีการปรับแก้ไขปฏิบัติงาน อาจเป็นเพื่อการปฏิบัติงานที่ผ่านมาอย่างไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้บริหารอาจต้องมีการเปลี่ยนกลยุทธ์ หรือโครงสร้างการบริหารงาน การจ่ายค่าตอบแทน โปรแกรมการฝึกอบรม การออกแบบงานใหม่ หรือปลดภาระงานออก แล้วแต่ความเหมาะสม การปรับปรุงแก้ไขที่กล่าวนี้อาจต้องดำเนินการทันที หรือใช้เวลาตรวจสอบสมบูรณ์ของปัญหาแล้วไปดำเนินการแก้ไขที่ดันดอนหรือด้านทางของปัญหา (Basic corrective Action)

กรณีที่ผู้บริหารพิจารณาเห็นว่าสาเหตุของการที่ผลการปฏิบัติงานเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานมิได้เกิดจากการปฏิบัติงาน กล่าวคือการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดีอยู่แล้ว ปัญหานี้น่าจะมาจากการกำหนดมาตรฐานไม่เหมาะสม ซึ่งอาจกำหนดมาตรฐานไว้สูงเกินหรือต่ำเกินไป ก็จะทบทวนปรับแก้นำมาตรฐานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม การปรับแก้ มาตรฐานให้ต่ำลงมักจะเป็นปัญหามากกว่าการปรับให้สูงขึ้น เพราะเมื่อการปฏิบัติขององค์กรหรือหน่วยงานได้ต่ำกว่า มาตรฐาน มักเกิดข้อโต้แย้งหรือข้อเก็ตตัวจากผู้ปฏิบัติงานว่า มาตรฐานที่กำหนดไว้สูงเกินไป วิธีแก้ปัญหานี้จึงควรให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานด้วย

ลักษณะของงานควบคุมที่มีประสิทธิผล (Qualities of An Effective Control System) มีประสิทธิผลจะแตกต่างไปในแต่ละสถานการณ์ โดยทั่วไประบบการควบคุมที่มีประสิทธิผลจะมีลักษณะ 10 ประการ คือ

1. ACCURACY เป็นระบบที่ให้ข้อมูลถูกต้อง เชื่อถือได้ นำไปแก้ไขปัญหาได้
2. TIMELY ให้ข้อมูลทันเวลา เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา
3. ECONOMY การดำเนินงานมีความประหยัด ได้ประโยชน์คุ้มค่า
4. FLEXIBILITY เป็นระบบที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์
5. UNDERSTANDABILITY เป็นระบบที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำความเข้าใจได้
6. REASONABLE CRITERIA เป็นระบบที่มีมาตรฐาน สมเหตุผลและสามารถดำเนินการได้
7. STRATEGIC PLACEMENT เป็นระบบที่ใช้กลยุทธ์ควบคุมการดำเนินงานได้
8. EMPHASIS ON EXCEPTION เป็นระบบที่เน้นการควบคุมเฉพาะเรื่องที่สำคัญหรือส่วนที่เป็นสาระสำคัญ เช่นเน้นรายการที่แตกต่างจากมาตรฐานมากอย่างเห็นได้ชัด

9. MULTIPLE CRITERIA เป็นระบบที่มีหลายระดับมาตรฐานและครอบคลุมทุก กิจกรรม

10. CORRECTIVE ACTION เป็นระบบที่ไม่เพียงแค่แสดงให้เพียงส่วนเบื้องบนหรือ แต่ค่าระหว่างการปฏิบัติจริงกับมาตรฐาน หรือซึ่งให้เห็นปัญหาท่านนี้ แต่ควรต้อง ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้วย

จากการศึกษาการจัดการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ สู่วิจัยนั้น ศึกษาการจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการ ดังนั้นจึงศึกษา กระบวนการจัดการ ในส่วนของการควบคุม เป็นสำคัญ เพื่อให้ธุรกิจมีมาตรฐาน และมีระบบการ จัดการที่ดี โดยสู่วิจัยได้ใช้แนวคิดนี้มาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวความคิดและ แบบสอบถามในการวิจัย

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพตามมาตรฐานของกระทรวง สาธารณสุข

เรื่องมีธุรกิจสปาให้บริการในประเทศไทย ประมาณปี 2542 มีจำนวนสปามากกว่า 100 แห่ง ให้บริการเพียงไม่กี่ราย โดยรูปแบบของสปามีลักษณะเป็นสปามาเนจเม้นท์ ให้บริการครบวงจร ให้บริการอยู่ในโรงแรม ชั้นนำต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากรูปแบบเช่นของผู้ประกอบการ โรงแรมที่เป็นเครือของต่างประเทศ โดย ออกแบบสถานที่ให้มีความหรูหราและให้ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อเข้าใช้บริการ มีรายการให้บริการ หลากหลาย โดยจับตลาดเฉพาะผู้บริโภคในประเทศ หรือลูกค้าที่เดินทางเข้าพักในโรงแรมชั้นนำ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีทรัพยากร ทางธรรมชาติที่สวยงามต่างๆ แต่เมื่อกระแสความห่วงใยในสุขภาพด้วยวิธีธรรมชาตินำบัค ได้รับ ความนิยมสูงขึ้นทำให้ตลาดสปามีการขยายตัว โดยเกิดเป็นธุรกิจเติบโตที่ให้บริการสปามาเนจเม้นท์ ในมีห้องพักให้บริการ มีรายการให้บริการที่ไม่ซ้ำกันมากนักใน 2-3 ปีที่ผ่านมา ทำให้สถาน ให้บริการสปานิยรูปแบบของสแตนด์โอลนที่มีการตกแต่งสถานที่อย่างหรูหราเกิดขึ้นมากนัก ตลอดจนสถานให้บริการสปามาเนจเม้นท์ที่ให้บริการนวดและเสริมความงามในแบบต่าง ๆ เพื่อ รองรับการขยายตัวของตลาด ไปยังผู้บริโภคในประเทศ

การตลาดสปานิยรูปแบบนี้มีลักษณะของการกระจายและกระจายตัวของสถาน ให้บริการสปานิยรูปแบบ กล่าวคือ ในแต่ละพื้นที่จะมีสปามาเนจเม้นท์และสปานิยรูปแบบในโรงแรมเปิดให้บริการ กระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในกรุงเทพมหานคร หรือ จังหวัดใหญ่ ๆ ที่เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวที่ดี เช่น ย่านถนนสุขุมวิท ย่านถนนสาทร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต เกาะสมุย หัว หิน โดยส่วนใหญ่ในพื้นที่ของแต่ละแห่งจะมีปริมาณการกระจายตัวของสถานให้บริการสปายรูป

มากน้อยในแต่ละพื้นที่ ซึ่งพื้นที่ที่มีการกระจุกตัวส่วนแปรเป็นแหล่งย่านธุรกิจ และแหล่งที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักนุ่งคลาดเป้าหมายที่เป็นนักธุรกิจ นักท่องเที่ยว หรือชาวต่างชาติ

2.2.1 การแบ่งรูปแบบสถานที่สปาตามแบบสถาบัน

ในแต่ละประเทศจะมีหลักการจำแนกตามรูปแบบบริการสปาที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ขึ้นอยู่กับการนำมาประยุกต์หรือผสมผสานให้มีลักษณะโดยเด่นตามการวางแผนที่บริการ หรือเป็นเอกลักษณ์ สถาบันส่องความต้องการตลาดแต่ละกุ่นซึ่งส่วนใหญ่ทางการนำบัคพื้นที่ ทุกภาคทั้งที่เป็นสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิตใจให้ได้รับการผ่อนคลายเพื่อเพิ่มพลังชีวิต สำหรับ การจำแนกประเภทธุรกิจสถานที่สปาตามหลักการของสมาพันธ์สปาระหว่างประเทศ (International Spa Association = ISPA) รูปแบบในประเทศไทย ปัจจุบันมีหลากหลาย สามารถจัดแบ่งสถานที่ สปาตาม ประเภทการให้บริการแบ่งสถาบันออกเป็น 7 ประเภทด้วยกัน โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาจากสถานที่ ดังนี้ (นภารัตน์ ศรีระพันธ์, 2549 : 7-8)

2.2.1.1 สปาสำหรับสมาชิก (Club Spa) คือ สปาที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการเฉพาะสมาชิก (Member) โดยเน้นการให้ความสะดวกสบายและครบครันเกี่ยวกับห้องส่วนตัวของผู้ตั้ง ภายในและดูแลสุขภาพร่างกาย พร้อมกับบริการสปาอื่นๆ ในประเทศไทยสปาประเภทนี้ยังไม่ แพร่หลายเท่าไหร่นัก

2.2.1.2 สปาทั่วไป หรือ สปาขนาดเล็ก (Day Spa) คือ สปาที่ตั้งอยู่ในทำเลที่สะดวกต่อ การเดินทางสำหรับลูกค้ามาใช้บริการ เช่น ที่พักอาศัย อาคารพาณิชย์ ห้างสรรพสินค้า หรือตาม สถานบัน โปรแกรมการบริการค่อนข้างหลากหลาย ลักษณะผู้มาใช้บริการจะเป็นระยะเวลาสั้น ๆ จากการสำรวจพบว่าเป็นสปาที่เปิดให้บริการมากที่สุด สปาประเภทนี้หลายแห่งพัฒนาการมาจากการ ร้านเสริมสวย บางแห่งตั้งอยู่ในศูนย์การค้าและธุรกิจ

2.2.1.3 สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม (Hotel and Resort Spa) คือสปาที่ตั้งอยู่ภายในหรือ ในบริเวณเดียวกันกับโรงแรมหรือรีสอร์ฟ ได้จัดบริการสปาไว้เป็นบริการเสริมในโรงแรม มี สถานที่ออกกำลังกาย อาหาร โปรแกรมบริการนักประโภตด้วย การนวดแบบต่าง ๆ เพื่อผ่อนคลาย สำหรับผู้คนที่ต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ และหลีกหนีความจำเจในชีวิตประจำวัน เพื่ออำนวยความ สะดวกให้กับลูกค้าของตน และในขณะเดียวกันก็เปิดบริการให้กับลูกค้าอื่นที่ไม่ได้พักในโรงแรม นั้น สปาประเภทนี้มักจะมีขนาดใหญ่กว่าเมื่อเทียบกับ Day Spa ทั่วไป

2.2.1.4 สปาที่ตั้งอยู่ในเรือสำราญ Cruise Ship Spa (ครูซชิปสปา) คือ สปาที่ตั้งอยู่ใน เรือสำราญผ่านกับการออกกำลังกาย โปรแกรมการบริการประกอบด้วย การนวดแบบต่าง ๆ การ

ออกกำลังกาย กิจกรรมเพื่อสุขภาพ การจัดเตรียมอาหารที่ส่งเสริมสุขภาพกาย เพื่อให้ผู้ใช้บริการมีความสุขสนับสนุนคลายและปลดปล่อยไปร่วงในระหว่างการเดินทาง

2.2.1.5 สปาในแหล่งน้ำแร่หรือน้ำพุร้อนธรรมชาติ (Mineral Springs Spa) คือ สปาที่ตั้งอยู่ในสถานที่ที่เป็นแหล่งน้ำพุร้อน หรือน้ำแร่ธรรมชาติ โปรแกรมการบริการจะเน้นการบำบัดโดยการใช้ความร้อนของน้ำ หรือแร่ธาตุต่างๆ เช่น ใช้เกลือมาเป็นส่วนหนึ่งในการบำบัดรักษาด้วยบخار เช่น สปาที่ตั้งอยู่ตามแหล่งน้ำร้อนในประเทศไทย เช่น ประเทศาฐปุ่น และรัตนเชียง ประเทศไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติหลายแห่งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีในอนาคต

2.2.1.6 สปาที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ (Destination Spa) คือ สปาที่ตั้งขึ้นเพื่อให้การดูแลสุขภาพเป็นหลัก โดยมีที่พักอยู่ภายในนั้น มีกิจกรรมเพื่อสุขภาพครบวงจร อาหารสุขภาพ การออกกำลังกาย การให้ความรู้ในด้านต่างๆ ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่มักจะมีความต้องการพำนักระยะสั้น ระยะเวลามาก เพื่อผ่อนคลายและปรับปรุงวิถีชีวิตให้ดีขึ้น ปรับความสมดุลของร่างกายและจิตใจคนหนังสัก ออกกำลังกายที่ถูกต้อง เป็นต้น โดยที่มีงานที่เชี่ยวชาญจะเป็นผู้พิจารณาจัด โปรแกรมให้เหมาะสมกับลักษณะสุขภาพบุคคลแต่ละคน มักตั้งอยู่ใกล้แหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติโดยส่วนใหญ่จะใช้ประโยชน์จากแหล่งธรรมชาตินี้เข้ามาเป็นตัวช่วยในการจัดกิจกรรม เช่น ภูเขาไฟและน้ำพุร้อน โคลน

2.2.1.7 สปาเพื่อการรักษาพยาบาล (Medical Spa) คือ สปาที่ตั้งโดย พ.ร.บ.สถานพยาบาล โดยมีแพทย์ และพยาบาลดูแลรักษา นิเวศุประสงค์เพื่อบำบัดรักษาสุขภาพและความสวยงาม โปรแกรมการบริการประกอบด้วยการรักษา การบำบัดและอาหารสุขภาพ การออกกำลังกาย กิจกรรมเพื่อสุขภาพ การนวดแผนต่างๆ การบำบัดและสูก潭 โดยใช้ความรู้ด้านสุขภาพ มีบริการทางการแพทย์ให้เลือก ทั้งแพทย์แผนปัจจุบันและการแพทย์ไทย แผนจีนฯ ฯ ฯ มีโปรแกรมการนวดที่รักษาอาการเจ็บป่วย เช่น การนวดกดจุด การบำบัดด้วยสมุนไพร การปรับโครงสร้างร่างกาย การสะกดจิต การฝึกเข็น ศัลยกรรมผิวน้ำ การดื่มน้ำร้อน ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่มักจะมีความต้องการพำนักระยะยาวและการบำบัดที่ซื้อฟาร์ม เช่น การลดน้ำหนัก การออกกำลังกายที่ถูกต้อง การเดินบุหรี่ เป็นต้น โดยที่มีงานที่เชี่ยวชาญจะเป็นผู้พิจารณาจัด โปรแกรมให้เหมาะสมกับลักษณะสุขภาพบุคคลแต่ละคน

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการจัดการแบ่งรูปแบบสปาตามมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุขนี้มาใช้ใน 2 รูปแบบเท่านั้น คือ สปาทั่วไป หรือสปาขนาดเล็ก (Day Spa) และสปาที่ให้บริการในรีสอร์ฟและโรงแรม (Hotel and Resort) ทั้งนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย

รูปแบบที่ 1 สปาทั่วไป หรือ สปาชนาณเล็ก (Day Spa) เป็นสถานที่เดี่ยวๆ แยกจากรีสอร์ท ให้บริการบำบัดเพื่อสุขภาพกระยาอยู่ทั่วไปตามอาคาร บ้าน สำนักงานหรือห้างสรรพสินค้า สถาปัตยกรรมนี้มักมีขนาดเล็กหรือขนาดย่อม มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เป็นประเภทของสปาที่เปิดบริการมากที่สุดในเวลานี้ สปาที่ไม่มีสถานที่พักค้างคืน ให้บริการลูกค้าในระยะเวลาสั้นๆ ตามเมนูที่กำหนด มักจะเน้นเรื่องความงามและการบำบัดให้คลายเครียดในเวลาสั้นๆ แค่ไม่กี่ชั่วโมง ไม่ต้องเสียค่าวัสดุรับเรื่อง โภชนาการ อาหารการกินหรือการออกกำลังกาย เป็นธุรกิจที่ขยายตัวค่อนข้างสูง ในระยะ 5 ปี ที่ผ่านมา เนื่องจากใช้เงินลงทุนไม่นักหนึ่งอนุรักษ์สปาประเภทอื่น อาจใช้อาหาร สำนักงานหรือบ้านที่รับรื่นคัดแปลงเป็นเดย์สปาได้ไม่ยาก มีโปรแกรมให้บริการช่วงเวลาสั้นๆ ตั้งแต่ 30 นาที ถึง 1-2 ชั่วโมง จึงมีลูกค้าหมุนเวียนมาใช้บริการในปริมาณมาก

เดย์สปา (Day Spa) คล้ายเหมือนกับเดี่ยวเรื่องทรีทเม้นต์ความงาม นวดหน้า ขัดผิว อบตัว ซึ่งบางแห่งอาจมีเครื่องสำอางสมุนไพรเฉพาะของตัวเองไว้บริการ ล้วนการบำบัดคลายเครียดนี้ใช้ทั้งอาหารและยาในการนวดน้ำมันหอมระเหยและการนวดแผนไทยยืดเส้น

รูปแบบที่ 2 สปาที่ให้บริการในโรงแรมและรีสอร์ท (Hotel and Resort Spa) มีบรรยากาศอยู่ทั่วทุกภูมิภาคตามโรงแรมและรีสอร์ทใหญ่ๆ ในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ เช่น กรุงเทพ เซียงไฮ้ เทียนจิน ศรีราชา พัทยา หัวหินฯลฯ เมนูให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ให้ความสำคัญกับการนวดด้วยน้ำกกว่าทรีทเม้นต์เรื่องความงาม เพราะผู้ใช้บริการมักเป็นแขกโรงแรมและรีสอร์ท ซึ่งเป็นลูกค้าชั้นนำที่ไม่มีโอกาสลับบ้านใช้บริการชั่ววัน ทรีทเม้นต์ความงามนั้นจะได้ผลดีต่อการใช้บริการชั่ววัน คล้ายๆ ครับ

การเข้ารับบริการสปาประเภทนี้ก็จะต้องเดินทางให้เหมาะสมกับปัจจัยหลายอย่าง อย่างรวมถึงค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น เพราะในการใช้บริการสปาในแต่ละครั้งค่าใช้จ่ายไม่น้อยเลย แต่ได้รับสัมผัสกับ สปา ที่ดีและเหมาะสมสำหรับแล้ว ผู้รับบริการก็จะรู้สึกได้ถึงความสุขในชีวิต ความเป็นอิสระเรื่องความตึงเครียดที่ทำให้ทุกคนเหนื่อยล้า และเป็นการช่วยชาร์จ หรือเพิ่มพลังงานให้สามารถต่อสู้กับชีวิตในวันต่อไปได้เป็นอย่างดี

สปาจึงถือเป็นรูปแบบการรักษาโรคแขนงหนึ่ง การให้บริการด้านสปาจำเป็นต้องทำโดยผู้เชี่ยวชาญ คำนึงถึงความปลอดภัย มีหลักคุณธรรม จริยธรรม ฉะนั้นต้องมีการจัดที่มาตรวจสอบสปาตามเกณฑ์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและแบ่งตามแนวคิดหลักขององค์ความรู้ และมีมาตรฐานของพนักงานที่ให้บริการประจำ ได้แก่ พนักงานฝีกิจ พนักงานนวด นักโภชนาบำบัด นักศุนย์บำบัด พนักงานวาร์บำบัดเป็นผู้ช่วยและหากพนักงานเหล่านี้มีความรอบรู้ด้านอาชญากรรมทุกวิชา เราเรียกว่า Thai Spa Therapist ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ด้านวางแผน สามารถดำเนินการให้บริการสปาได้ครบวงจร และจะต้องคำนึงถึงความมีมาตรฐานของสถานบริการสปาโดยที่กระทรวง

สาธารณสุขเองก็ได้มีการกำหนดและจัดทำหลักเกณฑ์มาตรฐานของสถานบริการสปา ทั้งในด้านพื้นที่ การจัดแต่ง ข้อห้าม ข้อควรระวัง สภาพสิ่งแวดล้อมและผลการทราบที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน โดยเน้นมาตรฐานเชิงโครงสร้างและระเบียบการควบคุม การไม่มีเมืองเงนไปทำอย่างอื่น และยังต้องมีมาตรฐานด้านการ Treatment ด้วยในระดับที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพเท่านั้น ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องได้รับการคุ้มครองให้มีมาตรฐานด้านนุ kut ภาร ก ที่มีความรู้ได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กำหนด และจะต้องมีการขอลงทะเบียนเป็นสถานบริการสปา เพื่อจ่ายต่อการควบคุมและคุ้มครองผู้บริโภค

2.2.2 การจัดการแบ่งลักษณะธุรกิจสปา

การดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมสุขภาพแผนไทย ก็มีการนำเอาภูมิปัญญาของชุมชนท้องถิ่นมาใช้ จึงทำให้ค่าว่า สปา เป็นคำรวมๆ ที่นำเอาวิธีการคุ้มครองสุขภาพอย่างอื่นด้วย เช่น การนวดไทย การอบ ประคบ การใช้น้ำหอม การใช้สมุนไพรไทยฯ การใช้กดทันหอมจากธรรมชาติ ฯลฯ จึงทำให้สปา มีความหมายที่หลากหลายในประเทศไทย จึงได้มีการแบ่งลักษณะของสปา ออกเป็น 3 ลักษณะ โดยอาศัยความแนวองค์ความรู้ ได้แก่

2.2.2.1 สปาแบบตะวันตก (Western Spa) ได้แก่ สถานบริการทางสุขภาพที่ใช้น้ำเป็นหลัก โดยมีมาตรฐานการให้บริการตามแบบประเทศตะวันตก เช่น การใช้อ่างน้ำวน การนวดแบบตะวันตก เช่น การนวดสวีเดช การอาบน้ำแร่ การอบซาวน่า อบไอน้ำแบบฝรั่ง มีการออกกำลังกายโดยอาศัยเครื่องมือ (Fitness) เป็นสปาประเภทที่ต้องใช้เครื่องไม้เครื่องมือที่มีราคาแพงและมักจะเป็นอุปกรณ์นำเข้าจากต่างประเทศ ผู้ให้บริการต้องเรียนรู้วิธีการใช้เครื่องมือให้ถูกต้อง และให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่ผู้รับบริการ

เทคนิคการนวดสปาตะวันตกหลาย ๆ รูปแบบ จะช่วยให้ผู้นวดสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมกับผู้มารับบริการแต่ละราย ลักษณะเทคนิคการนวดสปาตะวันตกมีดังนี้ (ชนินทร์ สีวันนันท์, 2549 : 45-46)

1) นวดสวีเดช (Swedish massage) เป็นการนวดเพื่อส่งเสริมสุขภาพที่นิยมกันมาก วิธีนวดใช้เทคนิค Iono stroking kenading และ friction ลงน้ำหนักไม่นักมิแรงกระแทกเพียงผิวส่วนบนของร่างกายเนื่องจากจะเกิดแรงเสียดทานระหว่างผิว กับ มือผู้นวดดังนั้นจึงต้องใช้น้ำมัน (หรือเป็นไวนิลิน) ช่วยในการนวดด้วย บางแห่งจึงเรียกว่าวนน้ำมัน นอกจากนั้นยังมีการจับข้อต่อผู้รับบริการเคลื่อนไหวไปมาด้วย

2) นวดอโรม่า (Aromatic massage) คือการนวดสวีเดชน์เอง แต่ในการเลือกใช้น้ำมันจะเป็นน้ำมันหอมระ夷ที่สกัดจากส่วนต่างๆ ของพืช เช่น ดอก ใบ ผล โดยเชื่อว่าการใช้

น้ำมันหอมระเหยสักคากธรรมชาติจะมีผลต่อร่างกายได้แก่ทำให้ผ่อนคลาย กระตุ้นความรู้สึก ช่วยลดอาการปวดเมื่อย

3) นวดเซลลูไลท์ (Cellulite massage) ต้องอาศัยความร้อนจากวิธีการเฉพาะเพื่อช่วยให้เกิดการไหลเวียนของน้ำเหลือง และเลือดคืบเข้าและช่วยให้เนื้อเยื่อเก็บไขมันของระบบประสาทส่วนตัว ไอล์ฟ อ่อนตัว ผู้มารับบริการควรจะมารับการนวดเซลลูไลท์สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งๆ ละ 20-30 นาที ประมาณ 6-10 ครั้ง และต้องมีคำแนะนำให้ไปปฏิบัติตัวที่บ้านด้วย ได้แก่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรับประทานอาหารที่ถูกต้อง

4) การนวดแบบ Petissage และการนวดอีกหลายวิธีพบว่ามีผลทางกศาสตร์ช่วยลดไขมัน fat globules และส่งเสริมให้มีการซึมผ่านเข้าไปปังระบบน้ำเหลือง และที่สำคัญกว่านั้นคือเกิดผลกระทบต่อทางจิตใจและเป็นการให้กำลังใจกับผู้มารับบริการเป็นอย่างค่อนข้างส่วนใหญ่นักไม่ได้นิ่งเฉยเดียว เนื่องจากผลกระทบความร้อนโดยหลักการแล้วความสำเร็จไม่ได้อยู่ที่วิธีการ แต่อยู่ที่กำลังใจและความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าของผู้มารับบริการเป็นสำคัญในบางแห่งใช้เครื่องมือต่างๆ ช่วยนวดเซลลูไลท์อีกด้วย เช่น Endermologie, ultrasound เป็นต้น

2.2.2.2 ไทยสปา (Thai Spa) เป็นสถานบริการทางสุขภาพที่ใช้น้ำเป็นหลัก มีมาตรฐานการให้บริการแนวเดียวกับประเทศตะวันตก แม้จะมีการประยุกต์ภูมิปัญญาทางตะวันออกและภูมิปัญญาไทยเข้าไปสู่สถานบริการในสถานที่ดังกล่าว การให้บริการสปาแบบตะวันตกผสมผสานด้วยการบริการแบบไทย เน้นการผ่อนคลายแบบไทย ๆ และอาจมีอาหารบำบัดสุขภาพเข้ามาเพิ่มด้วยส่วนอุปกรณ์ต่างๆ ที่มีไว้บริการลูกค้า ใช้ของไทยแทนอุปกรณ์จากตะวันตก เช่น การนวดไทย การอบมนุนไพร การประคบ การพอกด้วยสมุนไพร หรือการพอกหน้าน้ำคุหน้า

เทคนิคการนวดไทยสปาหลาย ๆ รูปแบบ จะช่วยให้สูญเสียสารออกเสียได้อย่างเหนายนอกกับผู้มารับบริการแต่ละราย ลักษณะเทคนิคการนวดไทยสปามีดังนี้

1) นวดชิ้อตตี (Shiatsu) มาจากคำว่า shi แปลว่านิ่วมือ และ atsu แปลว่าแรงกด เป็นการนวดแบบญี่ปุ่น ซึ่งมีรากฐานมาจากทฤษฎีเส้นลมปราณการแพทย์แผนจีนผสมผสานกับศาสตร์ทางตะวันตก เชื่อว่าการกดบนจุดผึ้งเงินจะช่วยให้เกิดความสมดุลของการไหลเวียนลมปราณ โดยมี 12 เส้นลมปราณหลัก มีพังงานที่เรียกว่าซี่ ไหลเวียนอยู่ และมีขัน เกี่ยวข้องกับการอยู่นิ่ง ผ่อนคลาย ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับความเคลื่อนไหวการกระตุ้นความร้อน ให้การกระตุ้นความร้อน โดยจุดใกล้กับอาการจะดูดู 3 นาที ทำให้เกิดการผ่อนคลายระดับลึก และมีชีวิชีวาหลังนวด

2) การนวดทุขนา (Tui-na) เป็นการนวดแผนโบราณของจีน โดยใช้มือกดลิ้งและผลักบนร่างกาย โดยมีน้ำดีทั้งบนเส้นลมปราณและกล้ามเนื้อข้อต่อ บางเทคนิคใช้วิธีงอนนิ่วและใช้ข้อนิ้วกดลิ้งลงบนร่างกาย

3) นวดยาคตะท้อนที่ฝ่าเท้า (Reflexology) อาจเรียกว่าวนวดฝ่าเท้า เมื่อันนวดเท้าพบว่ามีจุดกดเจ็บบนนิ้วและเท้า ตรงท้อนถึงอาการเจ็บป่วยบนส่วนอื่นของร่างกาย การนวดลงบนจุดเหล่านี้สามารถกระตุ้นให้อาการดีขึ้นได้

2.2.2.3 ไทยสับปะรด (Thai Sapaya) หรือ sapaya thai เป็นสถานบริการที่ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทยเป็นหลัก ซึ่งชาวไทยมีเชื่อถืออยู่กับถ่านน้ำ คำรงช์วิเศษถ่านน้ำ มีน้ำดก น้ำทุร้อน ถ่านสาร น้ำทะล และซังมีภูมิปัญญาที่โคลเด่น เช่น การนวดไทย การใช้ถูกประคบ การอบสมุนไพร การใช้เครื่องรำไทย ตามน้ำไทย อาหารไทย ผลไม้ไทย และคนดีไทย ซึ่งคงความเป็นศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทยอย่างชัดเจน จะมีบริการที่ใช้น้ำหรือไม้ไผ่ได้ โดยเน้นการใช้วิธีการธรรมชาติเป็นหลัก (Natural Treatment)

เทคนิคการนวดในประเภทไทยสับปะรดเป็นเอกลักษณ์และเป็นภาคขยายให้ค่างชาติดังนั้น ให้บริการช่วยนำรายได้เข้าประเทศ ดังนั้นจึงเป็นที่ต้องรู้และเข้าใจ จนสามารถอธิบายได้ดี พอกสนใจ ถึงความแตกต่าง และประโยชน์ของการนวดแบบไทยซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะแบ่งได้ 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 การนวดแบบเชโลยศักดิ์ มีจุดกำเนิดจากกระบวนการนวดเพื่อช่วยเหลือกันเองในครอบครัวของชาวบ้านทั่วไปเป็นการใช้วัสดุอื่นในการนวดนอกจากนิ่ว ได้แก่ กอก ห่อนแขน สันเก้า เป็นต้น ส่วนการนวดก็มีได้หลากหลายไม่เพียงแค่บีบ หรือกดจุดที่ปวดเมื่อยอย่างเดียวซึ่งมีการขยับกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะท่ายิ่งกล้ามเนื้อบ่า การดัดกระดูกสันหลัง ซึ่งมีอยู่หลายจังหวะ ทั้งทำนอนหงาย นอนตะแคง และนั่ง และดัดกระดูกสันหลังระดับอก ซึ่งสำคัญมากับการไม่มีปัญหากระดูกสันหลังที่อาจเกิดขึ้นจริง และหนอนนวดมีความชำนาญแต่ละหลังการนวดแล้วจะรู้สึกสบายขึ้นทันที

แบบที่ 2 การนวดแบบราชสำนัก หรือการนวดอาชูราเวท เป็นการนวดที่ใช้ในพระราชวัง ดังนั้นทำต่างๆ จึงต้องสุภาพ และมั่นใจโดยใช้นิ้วกดลงบนร่างกาย เพื่อควบคุมน้ำหนักไม่ให้มากเกินไป โดยมีข้อปฏิบัติในการนวดที่ค่อนข้างกรุ่นกร็อก เช่น เทอร์บีสต์ต้องเดินแข่นเข้าหาผู้รับบริการ เมื่อเข้าใกล้ไม่น้อยกว่า 4 กอก มีองค์การราชสำนักของการนวดที่ไม่ประชุมตัวมาก และหน้าม่องตรงไม่กันหายใจคู่มารับบริการ

ปัจจุบันการนวดแบบเลขศักดิ์เป็นที่นิยมมาก เนื่องจากมีการถ่ายทอดต่อเนื่อง กันมาต่อกันมา ในขณะที่เบนราชถ้ามีความรู้ทางวิชา มีการถ่ายทอดและอบรมครัว อย่างไรก็ตามเอกลักษณ์ของการนวดไทยทั้ง 2 แบบ ที่ยังคงความเป็นไทย คือ สุภาพอ่อนโยน และมารยาทของหมอนวดก็เป็นส่วนสำคัญความสำเร็จ

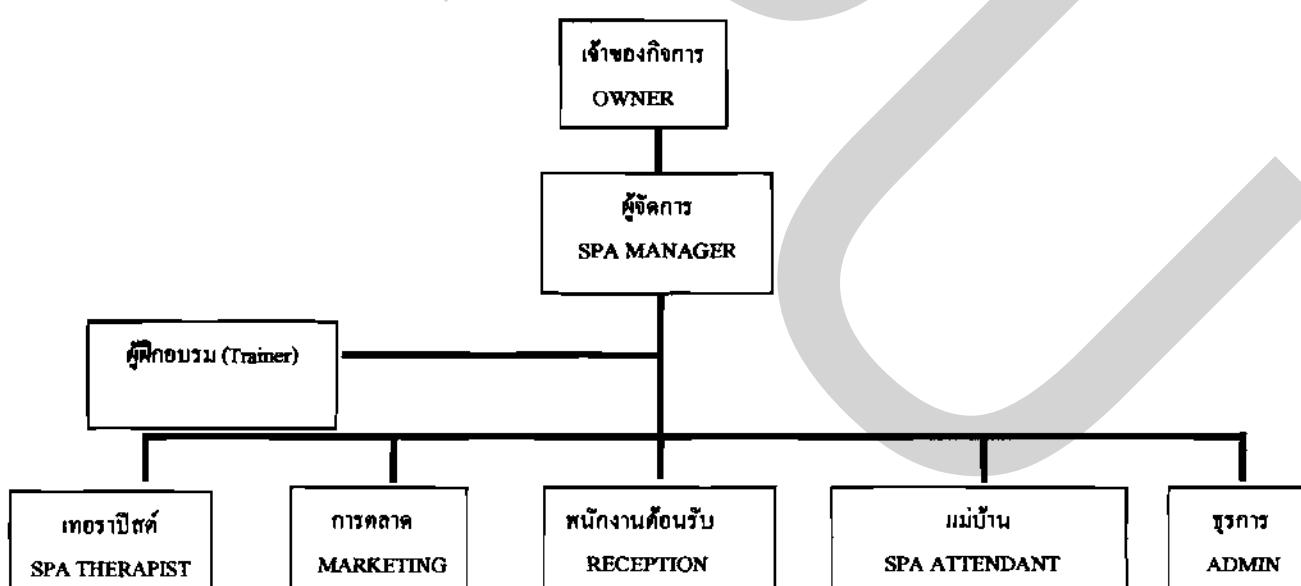
2.2.3 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในธุรกิจสปา

การจัดการทรัพยากรมนุษย์ คือ การใช้ทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้องค์กรได้รับประโยชน์สูงสุดในเชิงธุรกิจและการแข่งขัน โดยการทำให้พนักงานปฏิบัติงานให้ได้ผลงานสูงสุดทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ทำให้พนักงานบังเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างพนักงานกับองค์กร และทำให้พนักงานมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง

2.2.3.1. การจัดโครงสร้างองค์กรในธุรกิจสปา

การจัดองค์กรมีแนวคิดได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับขนาดของกิจการและความซับซ้อนในการให้บริการ การจัดโครงสร้างองค์กรในธุรกิจสปาส่วนใหญ่มีลักษณะดังต่อไปนี้

แผนผังการจัดโครงสร้างองค์กร (Organization Chart)

ภาพที่ 2.1 แสดงโครงสร้างการจัดองค์กรในธุรกิจสปาโดยทั่วไป

ที่มา : เอกสารความรู้ผู้ดำเนินการสปาเพื่อสุขภาพ สถาบันส่งเสริมการแพทย์แผนไทย บูลนิช
การแพทย์แผนไทย, 2549 : 147

**2.2.3.2. การกำหนดภาระหน้าที่ของบุคลากรภายในองค์กรธุรกิจสปา มีความสำคัญมาก
ในการจัดการบริหารให้เกิดความสงบเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพในการวัดผลการทำงาน การ
ว่าจ้าง การให้ผลตอบแทน และสามารถวางแผนการพัฒนาสายอาชีพแก่พนักงาน ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
การจัดหน้าที่จะต้องพิจารณาความเหมาะสมและความสามารถของล่าม คือ Put the right man on the
right job**

บุคลากรภายในสถานประกอบการสปาประกอบด้วย

1) เจ้าของกิจการ (CEO/ Owner/ Board of Director) บทบาทของเจ้าของกิจการหรือ
ผู้ประกอบการหรือ ผู้ว่าจ้างนั้น ต้องควบคุมกิจการให้ทั่วทุกแผนก โดยจัดให้มีระบบพร้อมทั้งให้
อยู่ในสภาพที่ดีสามารถดำเนินธุรกิจไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประกอบกิจการที่ให้การคุ้มครอง
และเสริมสร้างสุขภาพจะต้องประกอบไปด้วยบริการหลักและบริการเสริมประเภทต่างๆ

(1) บริการหลักประกอบด้วย การนวดเพื่อสุขภาพและการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ

(2) บริการเสริม คือ กิจกรรมต่างๆ ที่ควรจัดให้มีอยู่ในเมนู เพื่อเป็นการดึงดูดให้
ลูกค้าสนใจให้มาใช้บริการบ่อยขึ้นและมีความหลากหลายในสปามากขึ้น ตัวอย่างของกิจกรรม
ต่างๆ เช่น การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การทำสมารยาและโยคะ การอบเพื่อสุขภาพ การแพทย์
ทางเลือก โภชนาบำบัดและการควบคุมอาหาร

ภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ ดังนี้

- การวางแผน นโยบายและกำหนดทิศทางของธุรกิจ
- การกำกับ คุ้มครองและกิจการให้มีเป็นไปตามนโยบายและทิศทางที่วางไว้
- จัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม
- กำหนดหน้าที่หลักของแต่ละแผนกเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่
วางไว้

**2) ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้จัดการสปา (Spa Manager / Spa Operator) หมายถึง ผู้ที่
เข้าของสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพเด่นตั้งให้ท่านน้ำที่ควบคุมคุ้มครองการให้บริการทั้งหมดใน
สถานประกอบการสปานั้น**

บทบาทของผู้ดำเนินกิจการผู้จัดการสปา คือ ผู้ที่มีหน้าที่บริหารงานให้บรรลุตาม
นโยบายของกิจการ หน้าที่ของผู้จัดการจะถูกกำหนดขึ้น โดยผู้ว่าจ้าง การสรรหาผู้จัดการสปาที่เก่ง

ทั้งทางด้านงานบริการ การตัดสินใจ และมีความสามารถในการบริหารงานไม่ใช่เรื่องที่ง่าย ดังนั้น ในบางกิจการจะเห็นได้ว่า ผู้จัดการสถาปัตย์คือผู้ประกอบการสถาปัตย์เอง

หน้าที่หลักๆ ของผู้ดำเนินการสถาปัตย์ (Spa Manager) ได้แก่

- (1) ดำเนินการตามนโยบายของธุรกิจที่เข้าของกิจการวางแผนไว้ (Implementing Policy)
- (2) วางแผนกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ (Strategic Planning) ด้านทรัพยากรมนุษย์ การตั้งราคาและออกแบบเมนูสถาปัตย์
- (3) วางแผนกลยุทธ์และเป้าหมายทางการตลาดให้เป็นไปตามนโยบาย เช่น การจัดกิจกรรมพิเศษทางการตลาด
- (4) ควบคุม/ติดตามการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย (Controlling)
- (5) จัดการกับเรื่องร้องเรียนของผู้ใช้บริการ (Dealing with Complaint)
- (6) ตั้งงบประมาณการบริหาร (Budgeting)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คุณสมบัติของสถานประกอบการธุรกิจสถาปัตย์เพื่อสุขภาพ คือ การประกอบกิจการที่ให้การดูแลและเสริมสร้างสุขภาพ โดยประกอบไปด้วย บริการหลักและบริการเสริมประเภทต่างๆ บริการหลักประกอบด้วย: การนวดเพื่อสุขภาพและการให้น้ำเพื่อสุขภาพ และบริการเสริม คือ กิจกรรมต่างๆ ที่ควรจัดให้มีอยู่ในเมนู เพื่อเป็นการดึงดูดให้ลูกค้าสนใจ ให้มาใช้บริการบ่อยขึ้นและมีความหลากหลายในสถาปัตย์นั้น ตัวอย่างของกิจกรรมต่างๆ เช่น การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การทำสมาธิและโยคะ การอบอุ่นเพื่อสุขภาพ การแพทย์ทางเลือก โภชนาบำบัดและการควบคุมอาหาร ต้องจัดให้มีผู้ดำเนินการสถาปัตย์คนเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการดำเนินการสถานบริการสถาปัตย์นั้น และผู้ดำเนินการสถาปัตย์จะต้องมีความสามารถควบคุมคุณภาพกิจการอย่างใกล้ชิด และต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม เช่น ไม่เคยได้รับโทษจำคุก หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายถึงที่สุดให้จำคุก ไม่เป็นโรคร้ายแรงต่างๆ และไม่เป็นบุคคลที่ไว้ความสามารถหรือสมรรถนะนี้ไว้ความสามารถ สถานประกอบการจะต้องจัดให้มีการประเมินงานของผู้ให้บริการอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง รวมถึงการจัดให้มีทะเบียนประวัติเก็บกับผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ โดยต้องเก็บรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันที่จัดทำ

3) ผู้ฝึกอบรม (Trainer or Supervisor) ในสถานประกอบการสถาปัตย์ฯ ที่ต้องมี ผู้ฝึกอบรมไว้สำหรับให้ความรู้แก่พนักงานด้านการบริการสถาปัตย์

- (1) อบรมบุคลากรให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน โดยเน้นพนักงานนวด (Therapist) เป็นสำคัญ ในการทดสอบผู้มีประสบการณ์
- (2) นำความรู้ใหม่ๆ มาใช้ในการพัฒนาบุคลากร

- (3) คุณและความเรียบร้อย ให้บูรณาภิการในสปาให้เป็นระเบียบอยู่เสมอ
- (4) อบรมพนักงานให้ปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง ให้กรอบของกระทรวงสาธารณสุขที่กำหนด มาตรฐานของผู้ให้บริการ
- (5) คุณและการเข้าทະเบียนของเทอรารีสอร์ต และผู้จัดการสปาให้ถูกต้อง

4) พนักงานผู้ให้บริการ (Therapist) หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการแก่ลูกค้า โดยตรง ซึ่งพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญด้านสปา มีความจำเป็นจะต้องเป็นบุคคลที่ผ่านการอบรม และมี คุณภาพที่เหมาะสมกับงาน มีการศึกษาด้านวิชาชีพ มีวิชาความรู้ด้านการบริการสปาอย่างแท้จริง พนักงานนวด (Therapist) จะต้องมีประสบการณ์ความรู้ความสามารถในการให้บริการ (ในกรณีที่ เป็นพนักงานนวดต้องผ่านการอบรมการนวดมาตรฐานอย่างถูกต้องตามหลักการนวดแผนต่างๆ)

หน้าที่หลักๆ ของพนักงานนวด (Therapist)

- (1) ให้บริการตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- (2) คุ้มครองความปลอดภัย รักษาในส่วนที่ได้รับมอบหมาย
- (3) ให้คำแนะนำเบื้องต้นแก่ผู้ใช้บริการในเรื่องการปฏิบัติดู เพื่อเตรียมความพร้อมก่อน / ระหว่าง / หลังการเข้ารับบริการ เพื่อให้ได้ผลที่ดีตามหลักของแต่ละ ทรีทเม้นท์
- (4) พัฒนาทักษะองค์ความรู้ในงานบริการที่รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ
- (5) ปฏิบัติตามจริยธรรม/จรรยาบรรณนักบำบัด และทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5) เจ้าหน้าที่การตลาด (Marketing and Public Relation) ในสถานประกอบการสปา ขนาดเล็ก ผู้ประกอบการสปาหรือผู้ดำเนินการสปา จะทำหน้าที่ในส่วนของการตลาดด้วย เพื่อเป็น การลงบนประมาณณฑ์ในการว่าจ้างบุคลากร ส่วนในสถานประกอบการสปานาคใหญ่จะมีเจ้าหน้าที่ ทางการตลาดเข้ามาควบคุม และ โดยเจ้าหน้าที่ทางการตลาดในธุรกิจสปาโดยทั่วไปมีภาระหน้าที่ ดังนี้

- (1) วางแผนกลยุทธ์และเป้าหมายทางการตลาดให้เป็นไปตามนโยบาย เช่น การจัด กิจกรรมพิเศษทางการตลาด (Marketing Events) การจัดการศ้านส่วนประสบ ทางการตลาด (Marketing Mix)
- (2) ปฏิบัติตามกลยุทธ์และแผนที่วางไว้ (Implementation)
- (3) คุ้มครองทำ Website และให้ข้อมูลทาง E-mail

6) พนักงานต้อนรับ (Reception) เมื่อค่านแรกในการพบปะลูกค้าในสปานทบทวน นี้ซึ่งสำคัญมากที่สุด พนักงานในตำแหน่งนี้จะต้องถูกอบรมมาเป็นอย่างดี ต้องมีบุคลิกที่ดีและ มุ่งมั่นพัฒนาต่อไป มีข้อบกพร่องใดๆ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในบริการต่างๆ ทุก ทรีทเม้นท์ สามารถตอบข้อซักถามและพนักงานต้อนรับที่ดีควรจะมีประสบการณ์ของการเป็นผู้

ให้บริการมาก่อน สร้างความรู้สึกประทับใจให้กับลูกค้า ดูแลลูกค้า บันทึกนัดหมาย จัดทำประวัติ ลูกค้า จัดการเกี่ยวกับการชำระเงิน ออกใบเสร็จรับเงิน ทำระบบชำระเงินให้ถูกต้อง และสามารถตรวจสอบได้ ทำรายงาน รายรับประจำวัน และการใช้บริการประจำวัน และดูแลความเรียบร้อยในบริเวณ Front Desk และ Retail Shop

7) เมมเบี้ยน (Spa Attendant) ทุกสถานประกอบการสปาจะมีเมมเบี้ยนเป็นผู้มีหน้าที่ ที่รับผิดชอบดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ จำนวนเมมเบี้ยนมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับขนาดของสถานประกอบการสปา ในส่วนของรีสอร์ฟสปา เมมเบี้ยนมักจะสังกัดกับโรงแรมหรือรีสอร์ฟ โดยมีการแบ่งหน้าที่กับผู้ให้บริการสปาอย่างชัดเจนในส่วนของเดย์สปา เมมเบี้ยนจะเป็นของสปาเอง

8) พนักงานธุรการ (Admin., Accountant) เมริญเสนือนั่นส่วนสำนักงานของสถานประกอบการสปานั้นๆ มีความสำคัญในส่วนที่ดูแลจัดการการทำงานของสปาให้เป็นระบบมากขึ้น

อย่างไรก็ตามสถานประกอบการสปาย่างใดจะมีฝ่ายอื่นๆ อีก ซึ่งขึ้นอยู่กับการพิจารณาของผู้ประกอบการสปาว่า มีความจำเป็นต้องมีฝ่ายใดบ้าง ในสปานาดใหญ่จะมีการแยกฝ่ายออกเป็นหลายส่วน เช่น ฝ่ายด้านรับ ฝ่ายผู้ให้บริการสปา ฝ่ายเมมเบี้ยน ฝ่ายสโตร์ ฝ่ายช่างเทคนิค ฝ่ายการตลาด ฝ่ายบุคคล ฝ่ายโภชนาการ ฝ่ายกิจกรรมทางสุขภาพ เป็นต้น สปาประเภทนี้มักใช้เงินลงทุนสูง

ส่วนในสถานประกอบการสปานาดเดิมนั้น ผู้ดำเนินการสปาจะต้องรับภาระหน้าที่ เก็บบังคับ โดยส่วนใหญ่ในสปานาดเดิมนี้เฉพาะส่วนด้านรับ และส่วนบริการสปา ผู้ดำเนินการสปาจะต้องมีความรู้ความสามารถในทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านการตลาด การบริการ รวมทั้งทักษะการนวดต่างๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการคัดสรรบุคลากรที่เข้ามาในหน่วยงานว่ามีความรู้มากน้อยเพียงไร

2.2.3.3 การพัฒนาบุคลากรในธุรกิจสปา ในการทำธุรกิจสปานั้น บุคลากรทุกส่วนมีความสำคัญต่างกันออกไปตามภาระหน้าที่ แต่โดยทั่วไปธุรกิจสปามีบุคลากรที่มีสำคัญ 2 ส่วน คือ ผู้ดำเนินการสปา และผู้ให้บริการสปา ซึ่ง จะต้องมีการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จะเน้นในการพัฒนาผู้ดำเนินการสปา และผู้ให้บริการสปา ซึ่งเป็นบุคลากรที่จะต้องมีในสถานประกอบการทุกขนาดและทุกแบบ และถือว่าเป็นบุคลากรที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจสปา

การฝึกอบรมพนักงานนับเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการต้องให้ความสนใจ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การฝึกอบรมจะทำให้พนักงานเก่ามีโอกาส

ได้พัฒนาความรู้ความสามารถที่ต้องการเวลา ทำงานอย่างเต็มที่กับงานใหม่ที่จะมีโอกาสได้รับการฝึกฝนและพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในสังคมบุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางวิชาการมาก การฝึกอบรมพนักงานจึงมีความสำคัญยิ่งกว่าเดิม

การฝึกอบรมพนักงานสำหรับธุรกิจสปา สามารถทำดังนี้

1) การฝึกอบรมโดยการเชิญหรือจ้างวิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากภายนอก หรือผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขามาบรรยายและฝึกอบรมบุคลากร เช่น การสร้างความประทับใจในการให้บริการ การพัฒนาการบริหารอย่างมืออาชีพ การให้ความรู้แก่พนักงาน เช่น แพทย์ทางกายภาพบำบัด แพทย์แผนไทย วิทยากรที่มีความชำนาญด้านการนวด เป็นต้น เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้เป็นผู้ฝึกสอน ให้ความรู้และเทคนิคใหม่ๆ ใน การปฏิบัติงานแก่พนักงาน ผู้ประกอบการสามารถเลือกหลักสูตรการอบรมที่เหมาะสมกับพนักงานได้ เช่น การจัดให้พนักงานบริการเข้าอบรมในหลักสูตรการนวดน้ำมันเพื่อสุขภาพ หลักสูตรการดูแลสุขภาพด้วยวิธีธรรมชาติ หรือการจัดให้พนักงานศึกษาอบรมในหลักสูตรการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2) การส่งพนักงานเข้ารับการฝึกอบรมกับหน่วยงานเฉพาะต่างๆ ส่วนจะจัดให้มีการฝึกอบรมบ่อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความพร้อมของสถานประกอบการแต่ละแห่ง แต่โดยทั่วไปแล้วจะจัดในช่วงที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยว (Low Season) เพื่อให้มีผลการอบรมกับการดำเนินธุรกิจน้อยที่สุด และยังจะเป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานได้เตรียมพร้อมก่อนให้บริการแก่ลูกค้าในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season)

3) การฝึกอบรมภายใน เช่น อบรมด้านการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ อบรมด้านการพัฒนาความคิด จิตใจและมนุษย์ของพนักงานเพื่อการใช้ชีวิตในการทำงานและชีวิตประจำวัน อบรมลักษณะงานภายในแผนก ควรจะมีการอบรมเป็นประจำทุกเดือน อบรมร่วมกับแผนกอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานอบรมพนักงานบริการให้เข้าใจศักดิ์สิทธิ์ในการพูด ซึ่งจะส่งผลดีต่อค่าใช้จ่ายในการเดินทางและให้ลูกค้าสนับสนุนความต้องการให้ลูกค้ารับทราบว่าบุคลากรพูดภาษาในห้องที่ต้องการได้ เช่น การสอนนวดคลายความเมื่อยล้า หรือสอนนวดด้วยน้ำอุ่น หรือสอนนวดด้วยน้ำแข็ง ฯลฯ สำหรับแขกต่างด้าว เช่น ห้องอบชาน่า (Sauna) สำหรับผู้ชาย เช่น ห้องน้ำสุขา (Toilet) สำหรับผู้หญิง เป็นต้น

การเปิดหลักสูตรการอบรมวิธีการนวดเชิง ผู้ประกอบการอาจเปิดรับสมัครผู้ที่สนใจทำงานในสปา แล้วทำการฝึกอบรมพนักงานเองจนครบหลักสูตรที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงจัดให้พนักงานเข้าทำงานในสป洋洋ศุน กรณีที่ผู้ประกอบการมีความรู้ ความสามารถในการนวดอาจเปิดสอนความรู้ในธุรกิจสปาในรูปแบบของสถาบันได้ ขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการได้มองหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาร่วมงานด้วย

4) การพัฒนาบุคลากรด้านผู้ให้บริการสปา (Terapists) นั้น จะมีการพัฒนาและให้ความรู้ ทักษะเพิ่มเติมแก่ผู้ให้บริการสปาอยู่ 3 ด้าน คือ

- การฝึกอบรมด้านการนวด
- การอบรมความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ
- ศิลปะการให้บริการสปา

5) การอบรมความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ กิจการสปาเพื่อสุขภาพเป็น

การให้บริการไกด์ชิดกับผู้ใช้บริการในแต่ละวัน จึงเป็นอาชีพที่ต้องสัมผัสกับลูกค้า ดังนั้นจึงเป็นความเสี่ยงที่สามารถแพร่เชื้อโรคระหว่างผู้ใช้บริการสปาได้ ผู้ให้บริการจึงต้องดูแลรักษาสุขภาพของตนเองให้สะอาดแข็งแรงอยู่เสมอ โดยมีหลักสุขอนามัยของผู้ให้บริการสปาในการปฏิบัติงาน ต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพอนามัยดีในระหว่างการปฏิบัติงาน ไม่ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรงในการพิธีที่เป็นปัจจัยด้วยรักษาให้หายขาดจึงจะกลับมาปฏิบัติงานได้

พนักงานควรได้รับการอบรมเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ ทักษะใหม่หรือศึกษาเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้นในความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานสิ่งต่างๆ ดังกล่าวจะช่วยทำให้แน่ใจได้ว่า พนักงานมีความรู้ความชำนาญที่แท้จริงในวิชาชีพ มีความสามารถสูงในการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกันจะก่อให้เกิดประสิทธิผลและบังคับให้เป็นการสร้างหัวئุ และกำลังใจของพนักงานให้เพิ่มขึ้น

6) การควบคุมมาตรฐานในสปาฯ แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

(1) มาตรฐานบริการ รายการบริการทั่วไป

- สปาหน้า ได้แก่ การล้าง ขัด นวด ลอก ประคบ พอก บำรุง กระชับผิวหน้า
- สปาตัว ได้แก่ การอบ ขัด พอก นวด แช่ตัว
- สปานมือ ได้แก่ การแซ่ ขัด พอก นวด ประคบมือเท้า
- สปาเท้า ได้แก่ การแซ่ ขัด พอก นวด ประคบเท้า
- สปาทรีทเม้นต์ต่าง ๆ ในสปา ได้แก่ ทรีทเม้นต์หน้า ทรีทเม้นต์ตัว ทรีทเม้นต์มือ ทรีทเม้นต์เท้า

รายการบริการที่มีผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการให้บริการ แต่ละผลิตภัณฑ์ดังนี้

- มาตรฐานในการเก็บสินค้า ผลิตภัณฑ์ที่เป็นกอุ่มน้ำมัน น้ำมันหอมระเหย ผ้าชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในสปา ใช้เทคนิค FIFO (First in first out)
- มาตรฐานการแบ่งบรรจุและเก็บรักษา ผลิตภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้บริการ ต้องเก็บรักษาไว้ในตู้ที่สะอาด มีชั้ด ปลอกดึง โรค และมีการควบคุมอุณหภูมิที่เหมาะสม

การคิดค่าบริการผู้ประกอบธุรกิจสปาจึงควรคำนึงถึงความพึงพอใจของผู้รับบริการด้วย ที่มาของค่าบริการสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ค่าไฟเมืองโดยเฉลี่ยคิดราคาร้ำ ไม่ละ 300 บาท

ส่วนที่ 2 ค่าผลิตภัณฑ์ค่าน้ำยาตามต้นทุนราคามูลค่า

(2) มาตรฐานบุคลากร

- การแต่งกาย สวยงามใส่เสื้อผ้า รองเท้า และถุงเท้า ควรเป็นสีขาวหรือสีที่แสดงถึงความสะอาด
- ไม่ใส่เครื่องประดับ หรือ สวมใส่เครื่องประดับน้อยชิ้น
- ผู้ควบคุมให้เรียบร้อย ไม่ปล่อยให้หมดกลงมาปะหน้ารักษาความสะอาด
- มือและเท้า และศีรษะให้สีน้อยคลอดเวลา และควรรักษาความสะอาดภายในช่องปาก
- ศูนย์อุปกรณ์และขวดผลิตภัณฑ์ให้สะอาดและเป็นระเบียบอย่างเสมอ
- มีมาตรการการนำเข้า โรคที่ญูกต้องและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
- เสื้อคุณ ผ้าขนหนู ผ้าปูเตียง ต้องสะอาด พับเก็บเรียบร้อย พร้อมใช้งาน
- แสงไฟในห้องบริการควรนุ่มนวลและไม่จ้าเดินไป

(3) มาตรฐานผลิตภัณฑ์

- ผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) มีชื่อผลิตภัณฑ์ ประเภทของผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบ วัน เดือน ปี ที่ผลิต วิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ คำเตือน เกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่ออนามัยของบุคคล
- พยายามควบคุมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้เป็น First in first out
- จ่ายของตามใบเบิก ควรทำ Stock card เพื่อ spot check
- ตรวจเช็ค stock ทุกๆ 3 เดือน และวัสดุที่เบิกครบถ้วนของการใช้ เช่น กระปุก 10 ครั้ง
- อุปกรณ์ที่ใช้กับฟองน้ำ พายไม้ ถ้วยแบงค์รีม หรือ ต้องเข้าสู่อบก้านคืนไว้
- ผลิตภัณฑ์ต้องเก็บไว้ในพื้นที่ที่อุณหภูมิห้องเป็นบุนสำหรับเก็บผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะ เป็นบริเวณที่ไม่ถูกความร้อนหรือแสงแดดและห้องเก็บของไม่ควรอยู่ทางทิศตะวันตก
- อุปกรณ์และเครื่องมือต้องมีเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน

2.2.3.4 การผลิต / การบริการในธุรกิจสปา สปาเป็นธุรกิจที่มุ่งเน้นการให้การบริการ เป็นหลัก ผู้ประกอบการมีความพร้อมและมีใจรักในการให้บริการ มีความเป็นกันเองและ อัธยาศัยดี เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างความประทับใจให้ ลูกค้ากลับมาใช้บริการอีก โดยยึดหลักคุณภาพการบริการ (Service Quality) คือ ความสอดคล้องกับ ความต้องการของลูกค้า ระดับการรับรู้คุณภาพการบริการสนองความต้องการของลูกค้าได้ ระดับ ความพึงพอใจของลูกค้าหลังจากได้รับบริการ

จากการศึกษาของ ศาสตราจารย์ Betty L. และคณะ ในค.ศ. 1985 สรุปได้ว่าใน การตัดสินระดับคุณภาพของการบริการลูกค้ามักจะพิจารณา 10 ปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ (Reliability)
2. การสนองตอบความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)
3. ความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหนาะสูง (Competence)
4. การเข้าถึงบริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก (Access)
5. การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีมารยาทดี (Courtesy)
6. สื่อความกับลูกค้า ได้กระช่าง เข้าใจ หมดข้อสงสัย (Communication)
7. ความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ (Creditability)
8. ความมั่นคงปลอดภัย อบอุ่น ใจฟ้า ใช้บริการ (Security)
9. ความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจตน (Customer Understanding)
10. ส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ (Tangibles)

สรุปงานบริการ คือ การกระทำที่เกิดขึ้นและส่งมอบให้ผู้รับบริการทันที โดยผู้รับบริการ ต้องสัมผัส และใช้บริการนั้นๆ ในเวลาเดียวกัน ซึ่งต่างจากการผลิตสินค้าที่ผลิตแล้วยังมีเวลา ตรวจสอบ กัดแยกชิ้นที่ไม่ดีออก หรือปรับปรุงชิ้นที่ไม่ดีให้กลับดี คุณภาพการบริการจึงต้องวัดกัน ที่ความประทับใจของลูกค้าหลังจากลูกค้าได้สัมผัสถกับการบริการของเราแล้ว ความประทับใจของ ลูกค้านี้ทั้งบวกอย่างมากใช้บริการอีก กับความประทับใจเป็นลบออกจากไม่อยากมาใช้บริการอีก แม้ จะมีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ในบางครั้งลูกค้าก็ซึ่งพูดถึงอย่างติดลบต่อไปอีกนาน

ขั้นตอนการให้บริการ สปาจัดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการค้านผลิตภัณฑ์ของ ธุรกิจสปา ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างความประทับใจให้กับลูกค้า ทั้งนี้ขั้นตอนในการ ให้บริการสปามีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การต้อนรับลูกค้า เมื่อนี้ลูกค้าเข้ามาใช้บริการ พนักงานต้อนรับควรของ กะปิดตอนรับลูกค้าทันทีที่ลูกค้าเข้ามาในบริเวณสปา กล่าวคำทักทายพร้อมด้วยรอยยิ้มและยกมือไหว้

หากต้องรับสูก็ค่ารายอื่นอยู่ หรือกำลังรับโทรศัพท์อยู่ ให้แสดงอาการรับรู้การมาถึงของสูก็ค้าใหม่ โดยการสนับสนุนและรออยู่ที่ห้องรับ หากสูก็ค้าที่มาใช้บริการได้มีการนัดหมายไว้ก่อนหน้า พนักงานต้องรับทราบทำเครื่องหมายลงในสมุดนัดเพื่อแสดงว่าสูก็ค้าที่นัดไว้นำดึงแล้ว และยืนยันกับ สูก็ค้าถึงรายละเอียดของทริทเม้นต์ที่ได้นัดไว้ จากนั้นเชิญสูก็ค้าไปที่ส่วนพักผ่อน พร้อมทั้งบริการ เครื่องดื่ม เช่นน้ำผลไม้ หรือชาสมุนไพร และแจ้งผู้ให้บริการสถาป่าว่าสูก็ค้ามาถึงแล้ว ถ้าเป็นสูก็ค้า ใหม่ให้จดบันทึกข้อมูลส่วนตัวลงในใบประวัติ ควรสอบถามว่าต้องการใช้บริการประเภทใด จากนั้นจึงแนะนำบริการต่างๆ และสอบถามว่ามีปัญหาด้านสุขภาพหรือไม่ เคยแพ้ผลิตภัณฑ์หรือ สมุนไพรหรือไม่ ถ้าเป็นสูก็ค้าประจำ ควรสอบถามว่าต้องการใช้บริการประเภทใด และแนะนำ รายการส่งเสริมการขายเมื่อสูก็ค้าเดือดร้อนแบบบริการแล้ว จึงเชิญสูก็ค้าเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนเข้าสู่ห้อง บริการ

สรุปได้ว่า หลังจากสูก็ค้าเข้ามาในสปา นักหนែนจากการต้องรับโดยทั่วไปแล้ว สิ่งที่ สูก็ค้าควรได้พบ คือ บรรยายภาพอันดูน่าเชื่อถือและผ่อนคลาย การใช้เครื่องหอมอ่อนๆ ในสปา จะช่วย สร้างบรรยายภาพให้ดีขึ้นปีบุบบันนิยมใช้น้ำมันหอมระเหย แต่ต้องแน่ใจว่าก่อนที่เลือกใช้จะช่วย ส่งเสริมความรู้สึกสบาย ผ่อนคลายอย่างแท้จริง ไม่ควรเลือกเพราะกลิ่นหอน หรือความชอบส่วนตัว เพราะอาจจะเป็นก่อนที่มีฤทธิ์กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกตื่นตัวมากเกินไป และการเลือกใช้จะต้อง แน่ใจว่าเป็นก่อนหอนบริสุทธิ์ที่สักคามาจากธรรมชาติ ไม่ควรเลือกใช้ก่อนสังเคราะห์ หรือสารสกัด ที่ไม่บริสุทธิ์ ทั้งนี้เพื่อทางทุกคนยุ่งยากของการใช้น้ำมันหอมระเหย กล่าวว่า การสูดดมจะได้ผลเร็วที่สุด เพราะกลิ่นจะช่วยผ่อนคลายหัวใจ การใช้น้ำมันหอมระเหยเป็นการบำบัดเรียกว่า อโรมาเซอร่าพี ซึ่งในสปานอกเหนือจากการที่สูก็ค้าได้รับการบำบัด ตั้งแต่ก้าวแรกเมื่อเข้ามาในสปาแล้ว ยังจะ ได้รับการบำบัดจากทริทเม้นต์โรม่าเซอร่าพี

ขั้นตอนที่ 2 การจัดเตรียมวัสดุต่างๆ ให้กับสูก็ค้าเมื่อจากสูก็ค้าเข้ามาในสปา สูก็ค้า ควรจะได้พบบรรยายภาพอันและผ่อนคลาย การใช้เครื่องหอมอ่อนๆ เช่น น้ำมันหอมระเหย จะ ช่วยสร้างบรรยายภาพให้ดี การใช้น้ำมันหอมระเหยเป็นการบำบัดที่เรียกว่า อโรมาเซอร่าพี (Aromatherapy) ซึ่งเทคนิคที่อาจเลือกใช้ในสปา คือ การบริการเครื่องดื่มชาร้อนจะช่วยด้านสารพิษ ภายในทุกครั้งที่ต้องการทำทริทเม้นต์ การแห่เท้าจะช่วยให้สูก็ค้ารู้สึกสบายได้ และมีสิ่งช่วยน้ำใจ สะคลานในสปา เช่น ด้านที่พัก ด้านไกด์นาการ ด้านการออกกำลังกาย

ขั้นตอนที่ 3 การให้บริการสูก็ค้าในเบื้องต้นนี้ ควรมีการเตรียมความพร้อมก่อน ให้บริการในสปาจะต้องมีการซักถามข้อมูลสุขภาพของสูก็ค้าก่อนที่จะเข้ารับการบริการ และข้อมูล การใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การออกกำลังกาย เพื่อให้รู้ว่าสูก็ค้ามีโรคประจำตัวอย่างไรหรือไม่ เพื่อ ทริทเม้นต์บางอย่างไม่เป็นผลดีกับคนที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคคณชัก โรคหัวใจ กระดูกหัก หรือ

เป็นโรคภูมิแพ้ เช่นแพ้นุ่น เพ้นมันหนองเหยเป็นคัน ดังนั้น ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการเป็นครั้งแรก จะต้องกรอกข้อมูลส่วนตัวเพื่อให้ทางสปาเก็บไว้เป็นรายละเอียดประวัติลูกค้า พนักงานต้อนรับต้องแนะนำชื่อของลูกค้าแก่ผู้ให้บริการสปา และแจ้งให้ผู้ให้บริการสปาทราบต่อหน้าลูกค้าว่าทรีทเม้นต์ที่จะได้รับเป็นทรีทเม้นต์อะไร และลูกค้าต้องการอะไรเป็นพิเศษ ต้องตอบสนองความต้องการของลูกค้าตามที่ลูกค้าต้องการ หลังจากนั้นพากลุกค้าไปปั้งห้องทรีทเม้นต์ หรือห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ให้เดินนำหน้าลูกค้าเล็กน้อยขอข้าเดินเร็วหรือเดินตามหลังลูกค้า

สรุปได้ว่า เมื่อลูกค้าเข้าไปในห้องทรีทเม้นต์ นอกจากเหนือจากความสวยงาม และสะอาดอยู่บนมาตรฐานของการสปาโดยทั่วไปแล้ว ควรจะต้องได้พบกับบรรยากาศการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากผู้ให้บริการสปา การดูแลเอาใจใส่ด้วยมารยาทด้านดี สุขภาพและรักษามาตรฐาน เป็นส่วนสำคัญที่สุด ซึ่งที่สำคัญมากที่สุด คือ ผู้ให้บริการสปาได้ดูแลให้ความสะดวกแก่ลูกค้าระหว่างการทำทรีทเม้นต์ และปฏิบัติตามมาตรฐานของการสปา ซึ่งประกอบด้วย การอธิบายขั้นตอนการทำางานอย่างละเอียด ให้ลูกค้าได้เห็นผลลัพธ์ที่ใช้รักษาความเป็นส่วนตัว บริการด้วยความระมัดระวัง และสุภาพ และจัดลูกค้าให้นอนในท่าที่สบาย และให้หนอนหรือผ้าขนหนูรองเมื่อจำเป็น

ขั้นตอนที่ 4 การรับชำระเงินจากลูกค้า เมื่อให้บริการเสร็จแล้ว พนักงานจะเชิญลูกค้าเปลี่ยนเสื้อผ้า และไปปั้งส่วนพักผ่อนในบริเวณที่จัดไว้ไม่ใช่ในห้องทรีทเม้นต์ และลูกค้าสามารถนั่งได้นานตามที่ต้องการ พร้อมที่จะบริการเครื่องดื่มในบริเวณนี้ หากลูกค้าไม่ต้องการนั่งพัก ให้เสิร์ฟเครื่องดื่มที่บริเวณต้อนรับก็ได้ จากนั้นเชิญลูกค้าชำระค่าบริการที่แคชเชียร์ จัดการกับการชำระเงินของลูกค้าให้เป็นไปอย่างสะดวก พยายามเตรียมรายละเอียดไว้ให้เรียบร้อย ก่อนลูกค้ามาถึงบริเวณ Reception และต้องแนใจว่าคงได้ลงทะเบียนรายการทุกอย่างที่ลูกค้ามาใช้บริการ เพื่อป้องกันข้อถกเถียงที่อาจมีขึ้นในภายหลัง

ขั้นตอนที่ 5 การส่งลูกค้า หลังจากลูกค้าชำระค่าบริการแล้ว เมื่อลูกค้าจะเดินทางกลับ พนักงานต้อนรับจะต้อง ออกมารส่งลูกค้า พร้อมกับกล่าวขอบคุณ พร้อมทั้งเชิญมาใช้บริการใหม่ ควรเก็บข้อมูลของลูกค้าทั้งหมดที่เพิ่งแล้วเสร็จลงในบันทึกประวัติลูกค้าทันที หากลูกค้ามีข้อคิดเห็นใดๆ ให้ผู้จัดการสปาดำเนินการพิจารณาทันที เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงการทำงานครั้งต่อไป

การจัดหาสินค้าและวัสดุอุปกรณ์ วัสดุคุณภาพดี สำหรับการให้บริการ คือ น้ำมันหนองเหย บริสุทธิ์ (Essential Oil) และน้ำมันที่ใช้สำหรับผสม (Base Oil) สำหรับผู้ประกอบการจะต้องสั่งนำเข้าน้ำมันหนองเหยบริสุทธิ์จากต่างประเทศ ซึ่งจะต้องขอใบอนุญาตนำสินค้าเข้าประเทศจากคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) สำหรับน้ำมันสำหรับใช้ผสม ผู้ประกอบการสามารถนำสัมภានไปไทยมาใช้ได้ แต่ต้องพิจารณาและศึกษาด้วยว่าสมุนไพรไทยชนิดใดสามารถนำมาใช้กับหัวน้ำหอม

ชนิดต่างๆ ได้บ้าง เพื่อพัฒนาให้เกิดความกลมกลืนก่อนนำมาใช้ในการให้บริการแก่ลูกค้า ซึ่งสมุนไพรไทยต่างๆ นั้น ผู้ประกอบการสามารถหาซื้อได้จากสมาคมแม่บ้าน หรืองานแสดงสินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่หน่วยงานภาครัฐจัดขึ้น ส่วนน้ำมันหอมระเหยบริสุทธิ์ที่ต้องนำเข้านั้น ผู้ประกอบการควรเลือกผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิตที่ได้รับการยอมรับในคุณภาพและคุณสมบัติของวัตถุดิบนั้น

รายการวัสดุ วัตถุดิบ และอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในสปา ผู้ประกอบการควรเลือกซื้อเฉพาะสิ่งที่จำเป็นต้องใช้ในการให้บริการแก่ลูกค้าเท่านั้น

รายการที่ 1 รายการวัสดุเครื่องใช้ในสปาเพื่อสุขภาพ ได้แก่ เครื่องแบบพนักงาน แก้วน้ำ ผ้าคลุมเตียงหรือเบะสำหรับการนวดตัวผ้าขนหนูขนาดต่างๆ ไม้นวดฝ่าเท้ากางเกงในกระดาษ สำลี แผ่นสำลีก้าน หมวกคลุมผม กระดาษทิชชู ผ้าปีกอนามัย ผ้ากันเปื้อนพนักงานพลาสติกปูเตียง ชุดผ้าสมุนไพรห้องอบไอน้ำ ผ้ารองห่มนอน ฟองน้ำเช็ดหน้า ยาสระผม ครีมนวด เปปิงผุ้น แปรงหวีผม อ่างแช่เท้า ถังขยะ ชาสมุนไพร ชุดเปลี่ยนสำหรับลูกค้าที่มาใช้บริการ ชุดเกรืองนอน ปลอกห่มนอน และห่มนอนเพื่อสุขภาพ

รายการที่ 2 รายการวัสดุดิบที่ใช้ในสปาเพื่อสุขภาพ ได้แก่ มะนาบอบแห้งคงมีน นมสด มะเขือเทศ แตงกวา น้ำผึ้ง ลูกประคำ ไฟล ยาหม่อง น้ำอบไทยกำยานกลิ่นต่างๆ สมุนไพรรวมสำหรับอบด้วย เกลือขัดตัว ครีมขัดผิว มันหอมระเหยบริสุทธิ์กลิ่นต่างๆ น้ำมันนวด ครีมนาร์ค วิตามินบำรุงผิว ครีมน้ำรุ่งผิว เชร์นน้ำรุ่งผิว โลชั่นปรับสภาพผิว ครีมคลายกล้ามเนื้อ น้ำมันสำหรับใช้ผสม วัตถุดิบที่เป็นส่วนผสมชนิดสุด เช่น สมุนไพรต่างๆ ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติจากทะเล เช่น สาหร่ายทะเล เปล็อกหอย

รายการที่ 3 รายการอุปกรณ์ที่ใช้ในสปาเพื่อสุขภาพ เช่น อ่าง Jacuzzi Steam Room Micro Bath ตะเกียงน้ำมันหอมระเหย สือกเกอร์เก็บของลูกค้า หน้าอุ่นลูกประคำเครื่องปรับอากาศ เครื่องฟอกอากาศ เครื่องขยายน้ำ ไคร์เปา Hun เครื่องทำน้ำร้อน น้ำเย็นเครื่องทำน้ำอุ่น ฝักบัวอาบน้ำ เมะ ฟูก ที่นอน ขนาดต่างๆ เตียงให้บริการขนาดต่างๆ เตียงนวดเท้า ชุดรับแขก โต๊ะทำงาน ชั้นวางรองเท้า ตู้เก็บวัสดุดิบ ตู้เย็น ชั้นวางวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องกรองน้ำ หน้าอุ่นลูกประคำ

การจัดหาและการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ วัตถุดิบสำหรับในการให้บริการสปา คือ น้ำมันหอมระเหยบริสุทธิ์ (Essential Oil) และน้ำมันสำหรับใช้ผสม (Bass Oil) กรณีที่ผู้ประกอบการสั่งนำเข้าน้ำมันหอมระเหยบริสุทธิ์ จากต่างประเทศควรเลือกผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต ได้รับการยอมรับในคุณภาพ และคุณสมบัติของวัตถุดิบนั้นๆ ผู้ประกอบการอาจนำสมุนไพรมาใช้ผสมได้ แต่ต้องศึกษาด้วยว่าสมุนไพรไทยชนิดใดสามารถนำมาใช้กับน้ำมันหอมระเหยชนิดใดได้บ้าง เพื่อพัฒนาให้เกิดความกลมกลืนก่อนนำมาใช้ให้บริการลูกค้า

การเก็บรักยาน้ำมันหอมระเหย น้ำมันหอมระเหยแม้จะให้กลิ่นหอมแต่ก็ระเหยเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในที่ปี๊คโล่ การเก็บรักยาน้ำมันหอมระเหยเพื่อให้คงคุณสมบัติที่ดี และมีอายุการใช้งานนานขึ้น ผู้ประกอบการควรเก็บน้ำมันหอมระเหยไว้ในที่มีค่า เช่น ในขวดสีชาที่ปี๊คปากขวดแน่น สามารถถ่ายเข้าไปได้ และหลีกเลี่ยงไม่ให้โดนแสงสว่างหรือความร้อน

การเก็บรักษาสมุนไพร สมุนไพรสดที่นำมาใช้ในการให้บริการ เช่น ชนิด ไฟ ว่านหางจระเข้ มะกรูด หาดเก็บ ไว้ว่านคุณภาพของสมุนไพรอาจลดลงหรือเสื่อมสภาพได้ เช่น ชีวร้าสี และกลิ่นเปลี่ยนไป เป็นต้น การเก็บรักษาสมุนไพรเพื่อให้คงคุณสมบัติที่ดี และมีอายุการใช้งานนานขึ้น ผู้ประกอบการควรเก็บในรูปของสมุนไพรแห้ง เพื่อป้องกันการชื้นรา สถานที่จัดเก็บจะต้องแห้ง เช่น การถ่ายเทของอากาศ และควรจัดเก็บสมุนไพรสำหรับการขัดตัว ขัดหน้า แยกไว้เป็นสัดส่วน เพื่อป้องกันความสับสนในการใช้งาน

2.2.3.5 การจัดการตลาดธุรกิจสปา ภาระนนตลาดธุรกิจสปาในปัจจุบัน บริการในสปามีดังเดิมเป็นการบำบัดรักษาโรคด้วยน้ำพุร้อนซึ่งเป็นน้ำแร่ และได้พัฒนาตามลำดับจนมีรูปแบบการบริการที่หลากหลายขึ้นในปัจจุบัน โดยไม่ได้จำกัดว่าจะต้องเป็นการบำบัดที่เกี่ยวข้องกับน้ำ แต่จะเน้นการบำบัดทางธรรมชาติ

การตลาดธุรกิจสปา การวางแผนการตลาดในธุรกิจสปา ถือเป็นหัวใจสำคัญของผู้จัดการสปา ที่จะทำให้ธุรกิจสามารถทำกำไรได้อย่างต่อเนื่อง โดยจะต้องวางแผนกลยุทธ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยใช้กลยุทธ์ส่วนผสมทางการตลาดในธุรกิจสปา และบุคลากร สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2547) ได้แบ่งส่วนประเมินทางการตลาดของธุรกิจสปาโดยแบ่งได้เป็นลักษณะเฉพาะของธุรกิจสปา ได้ดังนี้

1) ด้านการบริการ บริการจะเป็นผลิตภัณฑ์อย่างหนึ่ง แต่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีตัวตน (Intangible Product) ไม่สามารถจับต้องได้ มีลักษณะเป็นอาการนาม ไม่ว่าจะเป็นความสะอาด ความรวดเร็ว ความสวยงามตัว 本身ใจ เป็นต้น บริการในแต่ละธุรกิจจะมี 3 ประเภท คือ บริการหลัก บริการเสริม และบริการอื่นๆ สำหรับในธุรกิจสปา บริการหลัก คือ พื้นฟูสุขภาพโดยใช้การนวดน้ำวนหรือจากุชชี่ บริการเสริมก็เป็นเรื่องของอาหาร เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ และบริการอื่นๆ ก็เป็นการเสริมความงาม

บริการสปาประกอบด้วยรูป รส กลิ่นเสียง และสัมผัส การจัดการในแต่ละด้านจะต้องแตกต่างกัน การออกแบบเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของการให้บริการก็แตกต่างกัน ผู้บริหารสปา จำเป็นต้องรู้ด้วยค์ประกอบแต่ละด้านว่าต้องมีการคูแลให้เกิดความเรียบร้อย และน่าสนใจต่อผู้มาใช้บริการอย่างไร

- การจัดการด้านรูปแบบ หรือบรรยากาศภายในสpa (Sight or Ambient) การคุ้มครองความเรียบง่ายในสpa และความสวยงามของสถานที่ทั้งภายในและภายนอกทำให้เกิดความแตกต่าง และน่าจะนักถึงระดับของสpaนั่นๆ

- การจัดการด้านรส จะต้องถูกดูอยู่บนนานับ โดยเน้นถึงความสะอาดของอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ประจำกอนให้บริการ การรับประทาน หรือการดื่มน้ำ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดื่มน้ำ หรืออาหารต้องเน้นถึงหลักโภชนาการ

- การจัดการด้านกลิ่น เป็นหัวใจสำคัญของสpa เพราะการบำบัดแบบองค์รวม จะต้องสร้างความสมดุลทั้งกาย ใจ จิตวิญญาณ กลิ่นมีผลต่อระบบการหายใจ (Respiratory System) ระบบย่อยอาหาร (Digestive System) ระบบความจำ (Memory System) โดยเฉพาะการควบคุม อารมณ์ นอกจากนี้จะช่วยในการป้องกันเชื้อแบคทีเรีย แต่ต้องระวังในการเลือกใช้กลิ่น โดยต้องใช้กลิ่นเฉพาะน้ำมันหอมระเหยที่สกัดจากธรรมชาติเท่านั้น อย่าใช้น้ำหอมที่มากสารสังเคราะห์ที่มีลักษณะกลิ่นที่เหมือนกับดอกไม้หรือสมุนไพร

- การจัดการด้านเสียง เสียงเพลงที่ใช้ในสpaจะเป็นเพลงบำบัด ที่มีผลโดยตรง ต่อการเดินของหัวใจ และทำให้ผู้พึงมีอารมณ์ที่ผ่อนคลาย เสียงธรรมชาติหรือคนครีบเริงลงมักจะ ถูกนำมาใช้ในสpa คนครีบบำบัดจะใช้การผสานผสานของท่านอง จังหวะ และการประสานเครื่อง ดนตรี

- การจัดการด้านสัมผัส ถือเป็นสิ่งที่ขาดสิ่งใดขาดสิ่งหนึ่งสpa เพราะรายได้กว่าร้อยละ 70 มาจากการนวด ผู้บริหารสpaจะต้องรู้ถึงประโยชน์ของการนวดในแต่ละชนิด ข้อพึงระวังในการนวด ข้อห้ามสำหรับบุคคลบางประเภทที่จะต้องห้ามนวด ต้องมีความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำมัน หอมระเหยที่ใช้ผสมในน้ำมันขาด

การบริการพื้นฐานในสpa 3 รูปแบบ ในการบำบัดที่นำเสนอในสpaแต่ละแห่งมีความ หลากหลายมีอิรุ่วนวนจากบริการที่มีอยู่ในสpaที่แพร่หลายและอยู่ในลักษณะธรรมชาติน้ำบัวที่ ผู้ประกอบการจัดไว้ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ 1 การบำบัดด้วยน้ำ การบำบัดด้วยน้ำหรือการนวด ถูกนำมาใช้ในสpaแบบ ทุกแห่ง การนวดจัดเป็นภูมิปัญญาดั้งเดิมของแต่ละชาติ มีเอกลักษณ์แตกต่างกันไป การสัมผัสไปตามกล้ามเนื้อหรือชุดต่างๆ บนร่างกายในลักษณะของการนวด ช่วยให้ร่างกายจิตใจ และอารมณ์ ได้รับการผ่อนคลาย ช่วยเสริมพลังกาย พลังใจ ช่วยระบบการไหลเวียนของโลหิต ระบบการทำงาน ของกล้ามเนื้อและระบบประสาท ช่วยในการสลายอาหาร กำจัดของเสียตลอดจนบรรเทาอาการ ปวดหลัง การนวดที่มีให้บริการในสpa เช่นการนวดแบบไทย การนวดแบบสวีเดน การนวดหน้า

การนวดศีรษะ การนวดฝ่าเท้า รวมถึงการนวดด้วยสมุนไพรและน้ำมันหอมระเหย เป็นต้น โดยมีรายละเอียดของการนวดด้วยมือแต่ละประเภทดังนี้

ประเภทที่ 1 การนวดแบบไทย (Thai Massage) เป็นการแพทย์แผนไทยที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ คนสมัยก่อนเชื่อว่า ร่างกายคนเราประกอบด้วย ชาตุคิน ชาตุน้ำ ชาตุลม ชาตุไฟ และอากาศชาตุ หากมีชาตุใดชาตุหนึ่งเสียไป ก็จะก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่าย โดยเฉพาะชาตุอากาศ ถือว่าเป็นชาตุที่สำคัญที่มีความสำคัญกับการจับ การตรวจซึ่งครั้งที่ข้อมือ หน้าท้อง ในขณะที่เกิดอาการเจ็บป่วย เพื่อกำหนดว่าจะต้องนวดที่จุดใด จึงจะบำบัดอาการดังกล่าวได้

ประเภทที่ 2 การนวดแบบสวีเดน (Swedish Massage) เป็นการนวดเพื่อกระตุ้นระบบการหมุนเวียนของโลหิตที่ผิวนานั้น โดยใช้เทคนิคการอุบ ได้ไปตามกล้ามเนื้อ การเคาะ เพื่อกระตุ้นระบบประสาท และการเขย่าเป็นจังหวะ ปัจจุบันมีการนำพฤกษามาบังเข้ามาประกอบในการนวดด้วยเพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความผ่อนคลายทั้งร่างกาย จิตใจ และอารมณ์

ประเภทที่ 3 การนวดฝ่าเท้า (Reflexology) เป็นศาสตร์และศิลป์เก่าแก่อีกแขนงหนึ่งในการแพทย์ทางเลือก เนื่องจากฝ่าเท้าเปรียบเสมือนกระดูกงาสีท่อนภาค ตำแหน่งอวัยวะสำคัญทุกแห่งของร่างกาย การนวดฝ่าเท้าจึงเป็นการกระตุ้นการทำงานของระบบต่างๆ ในร่างกาย และสามารถแก้ไขปัญหาสุขภาพได้ในระดับหนึ่ง เช่น ภาวะท้องผูก นอบหืด ความเครียด ปวดศีรษะ ไมเกรน เป็นต้น

รูปแบบที่ 2 ทุนฉบับบัด (Aromatherapy) การผ่อนคลายร่างกายและจิตใจจากการดึงเครียดให้กับกลิ่นสู่ความสงบด้วยกลิ่นหอมของน้ำมันหอมระเหย ซึ่งสักดิจากคอกไม้หรือพืชบางชนิดที่มีคุณสมบัติพิเศษ เช่น กระดังงา ลาเวนเดอร์ และน้ำมันที่ได้มาจากการต้มตัว หรือเผาไฟให้เกิดกลิ่นหอมสำหรับใช้สูดดม กลิ่นหอมของน้ำมันหอมระเหยที่กระจายรอบตัวผู้ใช้บริการจะช่วยกระตุ้นสมองในส่วนที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ ช่วยลดความกังวลใจ ปัจจุบันคนส่วนใหญ่หันมาคุ้มครองสุขภาพกาย และสุขภาพใจมากขึ้น กระแสความนิยมการกลับสู่ธรรมชาติทุกชนิด บำบัดจึงเป็นทางเลือกหนึ่งในการน้ำพิชหรือสมุนไพรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งทางร่างกายจิตใจ ด้วยการนวด การประคบ การอาบน้ำ ฯลฯ โดยประโยชน์ที่ได้รับคือ การลดสารพิษในกระแสโลหิต และเซลล์ผิว เสริมภูมิคุ้มกันให้ร่างกาย เพื่อให้สอดคล้องกับคุณภาพทางอารมณ์และจิตใจ ระหว่างอาการระวนกระวย และความอ่อนล้าทางใจ ช่วยเสริมสร้างสมารถในการทำงาน และช่วยให้ร่างกายและสมองสดชื่นแข็งแรง

รูปแบบที่ 3 วารีบำบัด (hydrotherapy) เป็นรูปแบบของการใช้น้ำเพื่อผ่อนคลายร่างกาย และรักษาสุขภาพ โดยใช้น้ำกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต บรรเทาอาการปวด ปัจจุบันวารีบำบัดได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นทางเลือกหนึ่งในการผิวขาวตามวิถีชีวิต ซึ่งวิธีการบำบัดที่

ได้รับความนิยมค่อนข้างมากนี้ 2 รูปแบบ คือ วารีบ้าบัดในส่วนของการออกกำลังกายภายใต้น้ำ และ วารีบ้าบัดในส่วนของสถาป่า ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น การแข่งวิ่งบนน้ำ การน้ำหน้า การอบด้วยไอน้ำ การประคบร้อนด้วยผ้าม่าน เป็นต้น

นอกจากบริการที่นิยมทั่วไป รูปแบบตามที่ก่อความเสื่อมประดิษฐ์ประกอบการบางรายอาจจัดให้มีบริการอื่นๆ ควบคู่กันไปด้วย เช่น โภชนาการบำบัด หรือการกินอาหารเพื่อสุขภาพ เน้นสารอาหารจากธรรมชาติปราศจากสารเคมี การออกกำลังกายบำบัด ซึ่งมีหลักรูปแบบ เช่น แอโรบิก โยคะ ไทเก็ต เป็นต้น โดยจัดให้มีครุภัณฑ์อย่างจำเป็นที่ถูกต้อง คนดูแลบำบัด การใช้เสียงเพลงที่ทำให้เกิดการผ่อนคลาย และช่วยกระตับใจให้สูงขึ้น

การสร้างความแตกต่างในธุรกิจสถาปัตยกรรม ก็คือ เสียง และสัมผัส เป็นองค์ประกอบหลักที่ธุรกิจสถาปัตยกรรมนี้เพื่อความสมบูรณ์ ด้านการจะมีอะไรมีเป็นทุนน้ำ เป็นข้อได้เปรียบทางธุรกิจ แต่เพียงหาสิ่งอื่นให้ครบถ้วน เช่น ธุรกิจสถาปัตยกรรมที่อยู่ในประเทศไทยได้เปรียบในเรื่องน้ำ จึงเห็นว่าทะเลแสลงเดดและภูเขา เป็นทุกขายของสถาปัตยกรรม ขณะที่เสียงใหม่มีข้อได้เปรียบในเรื่องของความงามตามธรรมชาติของป่าเขาก่ออาคมสมบูรณ์ มีสีสัน สายลม มีเสียงนกร้อง มีอากาศร่วมพื้น มีเวลา เมื่อเสริมด้วยการมีจิตใจที่ย่องไยน จึงเป็นข้อได้เปรียบในการสร้างสัมผัสที่มีเสน่ห์ เป็นศูน

ธุรกิจสถาปัตย์แห่งสร้างความแตกต่าง โดยการนำกระบวนการของตะวันออกและตะวันตกมาผสมกัน สร้างบุคลิกของคนมองในการบริการ เน้นกริขามารยาทของหนังงาน ความเป็นอยู่แบบไทยปรับแต่งให้ถูกใจลูกค้าต่างชาติ ผู้ประกอบการหลายรายที่เห็นด้วยอย่าง หรือศึกษาเรียนรู้จากค่าธรรมะวันนัก สร้างบุคลิกธุรกิจสถาปัตย์แบบตะวันตก หรืออาจผสมผสานวิธีการแบบไทย จนเป็นไทยสถาปัตย์ หรือบางรายอาจศึกษามาจากวัฒนธรรมไทยแท้ จากวัฒนธรรมภูมิปัญญาพื้นบ้าน จัดเป็นธุรกิจที่มีฝีมือให้คำจำกัดความว่า ไทยสถาปัตย์

2) ด้านการกำหนดอัตราค่าบริการ การกำหนดราคาเหล่านี้ ไปร่วมกันในการให้บริการลูกค้าต้องคำนึงถึงศักยภาพด้านทุนการดำเนินค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้น อาจทำได้หลายวิธี เช่น การตั้งราคาจากศักยภาพด้านทุนของตัวเองที่ต้องการ หรือตั้งราคาเมื่อเทียบกับคู่แข่งขัน บางรายอาจใช้เกณฑ์การตั้งราคาโดยสำรวจความพึงพอใจของลูกค้าที่เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่แท้จริง สปาที่มีลักษณะเหมือนกันอาจมีการตั้งราคาที่แตกต่างกันได้ขึ้นอยู่กับสภาพลักษณะของกิจการ ใน การกำหนดค่าโดยทั่วไปต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายก่อนที่จะมีเงินใช้กันมาก การกำหนดราคาจะต้องคำนึงถึงผลที่คาดว่าผู้ใช้บริการ ได้รับจากการเข้าใช้บริการสปา การกำหนดอัตราค่าบริการในธุรกิจสปาในปัจจุบันมีความหลากหลายมาก จนไม่สามารถกำหนดเป็นราคามาตรฐานได้ แต่

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่ผู้ประกอบการควรนำมาพิจารณาในการกำหนดราคาค่าบริการสปาขององค์กร ควรมีดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่ 1 ต้นทุนการดำเนินงาน เป็นที่รู้กันว่า ต้นทุนการดำเนินงานธุรกิจสปาบางรายการมีราคาค่อนข้างสูง เช่น ค่าเช่าสถานที่ ค่าตกแต่งสถานที่ ค่าอุปกรณ์และเครื่องมือในการให้บริการ ค่าวัสดุดิบ กำลังพนักงาน เป็นต้น ผู้ประกอบการควรนำต้นทุนที่เกี่ยวข้องเหล่านี้มาพิจารณาประกอบการกำหนดอัตราค่าบริการด้วย เพื่อให้การดำเนินธุรกิจสปาสามารถสร้างผลกำไรให้ผู้ประกอบการได้

การคำนวณหรือประมาณการต้นทุนออกมายังไงก็ตามว่าต้นทุนของเป็นเท่าไหร่ ราคาที่ต้องตั้งไว้ต้องกว่าต้นทุนการผลิตของสินค้า โดยต้องคำนวณให้ครบถ้วนปัจจัย หัวต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร สามารถใช้สูตรง่ายๆ ในการคำนวณราคา ดังนี้

$$\text{ราคาราย} = \text{ต้นทุน} + (\text{อัตราเรียลละกำไรที่ต้องการ} \times \text{ต้นทุน})$$

เป็นการคำนวณราคาเบื้องต้นที่ต้องการโดยยังไม่พิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น คู่แข่ง ราคาตลาด ภาพลักษณ์ที่ต้องการและอื่นๆ

ปัจจัยที่ 2 สภาพการแข่งขันในตลาด ธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในประเทศไทยมีนักลงทุนต่างชาติเข้ามามีบทบาททางการตลาดเพื่อเข้า市场竞争ทางธุรกิจซึ่งมีความรุนแรงมากขึ้น ผู้ประกอบการมักจะมีธุรกิจหลักดึงเดินอยู่แล้ว เช่น ธุรกิจเสริมความงาม ธุรกิจด้านการแพทย์ ธุรกิจผลิตภัณฑ์ด้านความงาม และใช้ฐานการตลาดของธุรกิจเดิมที่มีอยู่ขยับขยายให้กว้างขึ้น ผู้ประกอบการพยายามสร้างจุดขายให้โดดเด่น ให้แตกต่างจากคู่แข่ง เช่น การบริการสปาส่วนตัวบ้าน โปรแกรมดูแลคนเองหลักการคลอดบุตร การบริการสปาในรูปแบบผสมผสานบริการด้านการแพทย์เข้ากับการบำบัดทางธรรมชาติ และการส่งเสริมความงาม บางรายก็มีการศึกษาผู้ประกอบการจากต่างประเทศเข้ามาให้บริการ

อย่างไรก็ตามการดำเนินธุรกิจนี้มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนบุคลากรที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการบริหารธุรกิจสปา ซึ่งยังไม่เพียงพอที่จะรองรับการขยายตัวของสถานบริการ ทำให้เกิดปัญหาการแข่งด้วยการเสนอผลตอบแทนที่สูง และการขาดแคลนบุคลากรด้านการบริการหรือพนักงานบำบัด (Spa therapist) ดังนั้น ผู้ประกอบการจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพบุคลากรให้มีความรู้และความชำนาญในการให้บริการ โดยส่งบุคลากรเหล่านี้ไปอบรมในหน่วยงานหรือสถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรด้านการบริหารธุรกิจสปาและการนวด

ธุรกิจสปากำลังเติบโตกะเพื่อได้รับความสนใจจากผู้ประกอบการ นักลงทุน และผู้สนใจใช้บริการ ผู้ประกอบการจึงควรศึกษาตลาดของธุรกิจให้ดี ทั้งสภาพการแย่งชัยในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต ตลอดจนศักยภาพของคู่แข่ง เพื่อตัดสินใจกำหนดอัตราค่าบริการในราคาที่เหมาะสม

ปัจจัยที่ 3 สถานที่เพื่อขยายธุรกิจ ภาวะเพื่อขยายธุรกิจในแต่ละช่วงมีผลกระทบต่อการตัดสินใจใช้บริการของลูกค้า ดังนั้นผู้ประกอบการควรคำนึงถึงสภาพเพื่อขยายธุรกิจด้วยเช่น ในภาวะเงินฝืด ค่าบริการจะต้องกว่าปกติ เนื่องจากลูกค้ามาใช้บริการน้อยลง เป็นต้น

3) สำนักงานที่ดูแลองค์กร / สถานที่ ซึ่งทางการจัดทำหน่วยคือ เส้นทางที่การบริการนั้นจะส่งผ่านไปยังผู้บริโภค สำหรับการบริการสปานั้นจะสามารถส่งบริการ ถึงผู้บริโภคได้ 3 ช่องทาง คือ

ช่องทางที่ 1 การให้บริการผ่านร้าน ซึ่งเป็นแบบที่ทำกันมานานแล้ว โดยผู้บริโภคที่ต้องการใช้บริการก็สามารถไปที่ร้านได้ทันที

ช่องทางที่ 2 การให้บริการถึงที่บ้านลูกค้าหรือสถานที่ที่ลูกค้าต้องการ การให้บริการแบบนี้เป็นการส่งพนักงานไปให้บริการถึงที่บ้านลูกค้าหรือสถานที่อื่นตามความสะดวกของลูกค้า เช่น Spa at Home

ช่องทางที่ 3 การให้บริการผ่านตัวแทน การให้บริการแบบนี้เป็นการขยายธุรกิจด้วยการขายแฟรนไชส์ ซึ่งเริ่มนากขึ้นสำหรับธุรกิจสปา

การเลือกสถานที่ในการดำเนินธุรกิจสปา ผู้ประกอบการควรพิจารณาให้รอบคอบทั้ง ทำเลที่ตั้ง การออกแบบ การจัดสรรพื้นที่ และการตกแต่ง

ทำเลที่ตั้งในการทำธุรกิจสปา การเลือกทำเลที่ตั้งสำหรับการดำเนินธุรกิจสปานี้เป็นสิ่งสำคัญในการได้เปรียบทางการแย่งชัยของธุรกิจ ผู้ประกอบการควรเลือกสถานที่ที่อยู่ในทำเลที่การคมนาคมสะดวก มีพื้นที่สำหรับจอดรถบัตร สามารถมองเห็นและเข้าถึงได้ง่ายโดยเฉพาะผู้เดินทางไปมา เลือกทำเลที่ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจขนาดใหญ่ สถานที่ที่มีที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ และชุมชนเมืองที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอาศัยอยู่ ถือว่าเป็นทำเลที่ดี เพราะผู้บริโภค มีกำลังซื้อสูง

สปาที่ได้รับความนิยมส่วนใหญ่เป็นสปาในโรงแรมและรีสอร์ฟชั้นนำ ลูกค้ากลุ่มนี้มีรายได้สูงและมีเวลาว่างมาก สถานที่ตั้งจึงเหมาะสมที่จะอยู่ภายในโรงแรมและรีสอร์ฟ หรืออยู่ย่านธุรกิจใจกลางเมือง เพื่อความสะดวกในการเดินทางไปใช้บริการ ในส่วนของเจย์สปา เมดิคัล สปา เคลสทินเนชันสปา ที่ต้องการแย่งชัยกับสปามาในโรงแรมก็ควรต้องให้ความสำคัญกับการเลือกทำเล เช่นเดียวกัน ส่วนการเช่าพื้นที่ตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้าที่มีปริมาณลูกค้ามาก ๆ จะเป็นสิ่งที่ดี

ทำให้มีปริมาณทำงานลูกค้ามากตามไปด้วย โดยเฉพาะเรื่องของความสะดวกสบายของการเดินทาง และการเข้าถึง โดยปัจจัยที่ผู้ประกอบการควรพิจารณา ก่อนตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้งในการดำเนินธุรกิจสปา มีดังนี้

ปัจจัยที่ 1 สภาพแวดล้อม ที่ตั้งของสถานบริการสปาควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีบรรยากาศของความเป็นส่วนตัว ผู้คนไม่พูกพำนัชนเกินไป ไม่อยู่ติดถนนใหญ่ หรือในซอยลึก จนเกินไป สภาพแวดล้อมที่มีส่วนช่วยสร้างความประทับใจให้ลูกค้ามาใช้บริการได้

ปัจจัยที่ 2 ความปลอดภัย เป็นปัจจัยหนึ่งที่ลูกค้าพิจารณา ก่อนการตัดสินใจเลือกใช้บริการ ดังนี้ ทำเลที่ตั้งของสถานบริการสปาควรสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้า ได้ว่า เมื่อเข้าใช้บริการสปาแล้วจะได้รับความปลอดภัย เช่น ที่จอดรถอยู่ไม่ไกลจากสถานสปาหรือมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

ปัจจัยที่ 3 ระบบสาธารณูปโภค การดำเนินธุรกิจสปา ผู้ประกอบการจะต้องใช้ไฟฟ้า และน้ำประปาตลอดเวลา จึงต้องพิจารณาด้วยว่า สถานที่ที่เรือทำเลที่สนใจนี้ มีปัญหาด้านระบบสาธารณูปโภคหรือไม่ เพราะหากมีปัญหาด้านนี้บ่อยๆ จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการบริการได้

ก่อนที่ผู้ประกอบการจะเลือกทำเลที่ตั้ง ควรวางแผนการ ไว้ก่อนว่าต้องการสถานที่แบบไหน โดยคำนึงพื้นที่ให้รอบคอบว่าจะใช้ส่วนไหนทำอะไร ไม่ใช่คำนึงอย่างคร่าวๆ ต้องคำนึงให้ชัดเจน เหตุะพื้นที่ที่จะใช้ทำธุรกิจนั้นจะต้องถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ แต่ละส่วนจะเพียงพอ กับความต้องการของวัสดุประสงค์นั้นๆ หรือไม่ เพื่อจะได้นำมาพิจารณาในการเลือกทำเลที่ตั้ง ถ้าไม่สามารถหาทำเลได้ตามความต้องการแล้ว ก็ต้องพิจารณาต่อไปอีกว่า จะเปลี่ยนแปลง แก้ไขให้เป็นไปตามที่ต้องการได้หรือไม่ และต้องเสียค่าใช้จ่ายเท่าไหร่ เมื่อเลือกทำเลที่ตั้งได้แล้ว จะใช้วิธีเช่าหรือซื้อกิจการ ผู้ประกอบการต้องนั่นใจว่าทำเลนั้น อยู่ในที่ที่สามารถทำธุรกิจประเภทนั้นได้ โดยไม่ขัดกับพระราชบัญญัติต่างๆ ในการประกอบธุรกิจบางประเภท ซึ่งผู้ประกอบการต้องมีความรอบคอบ และต้องตรวจสอบให้ชัดเจนก่อน

การออกแบบ สปาเป็นสถานบริการเพื่อพักผ่อนร่างกายและจิตใจ แนวคิดสำคัญในการออกแบบสปา คือ การสร้างความสมดุลให้ กาย (Body) มี ใจ (Mind) และวิญญาณ (Soul) องค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้จะรวมเป็นหนึ่งในร่างกาย เมื่อเกิดความสมดุลขึ้น จะก่อให้เกิดพลังงาน ในร่างกาย ช่วยให้ผู้รับบริการมีสุขภาพดี ซึ่งเป็นเป้าหมายของสปา การออกแบบสปาตามลักษณะ แนวทางการสร้างความสมดุลของคน (Human Design)

การตกแต่งสถานที่ในสถานประกอบการสปาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ให้กับสถานบริการ ผู้ประกอบการควรสร้างแนวคิดในการตกแต่งสถานบริการให้มีเอกลักษณ์

เฉพาะของคนเอง ในกรณีที่เป็นการเข้าสถานที่ผู้ประกอบการควรคำนึงถึงข้อจำกัดต่างๆ ในการตัดแต่งศีวิ์ ทั้งนี้การตัดแต่งในสถานประกอบการตามมาตราดังนี้ ได้ 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การตัดแต่งหน้าร้าน หรือด้านหน้าของสถานประกอบการสปา ผู้ประกอบการอาจออกแบบตัดแต่ง โดยเน้นความเป็นธรรมชาติเพื่อให้เกิดความรู้สึกสบาย ภายในสถานบริการควรใช้โทนสีที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น วัสดุที่ใช้ในการตัดแต่งควรผสมผสานระหว่างไม้ กับกระชาก เพื่อให้เกิดความโปร่ง ทันสมัย และแจ่มแจ้ง ทำให้ลูกค้าไม่รู้สึกว่าสถานบริการเป็นสถานที่บ้านบัดร่างกายบริเวณรอบๆ สถานบริการอาจปูกระเบื้องด้วยหินธรรมชาติ ไม่มีเพื่อใช้สายตาจากบุคคลภายนอกก็ได้

ส่วนที่ 2 การตัดแต่งห้องสำหรับการบริการลูกค้า พื้นที่ส่วนบริการลูกค้าควร มีความเป็นส่วนตัว และจัดแบ่งให้ได้สัดส่วน ห้องดังมีขนาดไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป หน้าต่างภายในห้องควรเป็นกระจก เพื่อให้ลูกค้ามองเห็นบรรยากาศภายนอกได้ การออกแบบตัดแต่งภายในห้องควรใช้โทนสีอ่อน เพื่อให้ลูกค้าเป็นธรรมชาติ ระบบไฟฟ้าที่ใช้ภายในห้องควรปรับระดับความสว่าง ได้ หรือให้ความสว่างในระดับพอตี่ เพื่อให้ลูกค้าสามารถดูภายในห้องรวมถึงอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการบริการเท่านั้น

4) ด้านการประชาสัมพันธ์/การส่งเสริมการตลาด การประชาสัมพันธ์ ให้ผลดีสำหรับการสร้างความรู้จักของลูกค้าก่อให้เกิดความมั่นคงและเชื่อมั่นในความสามารถ แต่จะต้องใช้วิถีทางานที่จะทำให้ทั่วไปรู้จักสปา

การส่งเสริมการตลาดโดยการส่งเสริมการขายเป็นระยะๆ จะทำให้ได้ลูกค้าใหม่ๆ เข้ามาทดลองใช้บริการของสปา สามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้เข้า การลดแลกแจกแถม ที่นิยมกันมากในธุรกิจสปา คือการให้ลูกค้าสมัครเป็นสมาชิก แต่จะต้องสร้างสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกับลูกค้าทั่วไปให้ชัดเจน การขยายบัตรใช้บริการล่วงหน้า หรือการขายเป็น Package

การส่งเสริมการตลาดถือเป็นหัวใจสำคัญของผู้จัดการสปา ที่จะทำให้ธุรกิจสามารถทำกำไรได้อย่างต่อเนื่อง โดยจะต้องวางแผนกลยุทธ์ทั้งระยะสั้น และระยะยาว ผู้บริหารสปาจะต้องศึกษาพื้นที่ที่ตัวเองรับผิดชอบ การออกแบบเชิญชวนลูกค้าตามเป้าหมาย ซึ่งกุญแจนำให้ลูกค้ามาทดลองใช้บริการใหม่ๆ ในเมนูสปา ซึ่งจะช่วยให้ลูกค้าไม่ลืมตราสินค้าร้านสปาของเรา ปัจจุบันการขายบริการสปา อาจเป็นการบริการจำหน่ายเป็น Package ไปพร้อมกับการท่องเที่ยว หรือแม้แต่ตั้งเคาน์เตอร์ตามห้างสรรพสินค้าที่จะช่วยในการจัดซื้อทางการจำหน่ายได้ นอกจากร้านนี้การ

การจัดทำการส่งเสริมการขายเป็นระยะๆ เป็นวิธีการที่ใช้กันบ่อย โดยจะได้กู้นลูกค้าใหม่ๆ เข้ามาใช้บริการของสปา การใช้หนังงานขายให้ติดต่อลูกค้าเป้าหมายโดยตรงจะเป็นที่นิยมมากที่สุดในกิจการสปา (Personal Selling) สิ่งสำคัญที่สุดในการทำประชาสัมพันธ์ก็คือ การสร้างการยอมรับในบริการที่มีคุณภาพ

การฝึกอบรมพนักงานให้มีทักษะการนวดที่ดี มีความสำคัญในการรักษามาตรฐาน และต้องใช้เฉพาะพนักงานที่ได้รับการเขียนทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุขแล้วเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยต่อผู้มาใช้บริการ การอบรมพนักงานให้มีทักษะในการให้บริการเป็นสิ่งที่จำเป็น สัมมนาพนักงานอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการให้บริการ การนวด ความรู้เรื่องผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา

หลักการทำการส่งเสริมการขายในธุรกิจสปา การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการตลาด เพราะเป็นช่องทางที่ทำให้กู้นลูกค้าเป้าหมายเกิดการรับรู้และสนใจข่าวสารของธุรกิจสปาเป็นธุรกิจที่ต้องอาศัยการส่งเสริมการตลาด ทั้งการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ ซึ่งสถานบริการสปาแต่ละแห่งจะเลือกใช้กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดแตกต่างกันตามขนาดของธุรกิจ งบประมาณ และวัตถุประสงค์ทางการตลาดที่ต้องการ

โดยส่วนใหญ่สถานประกอบการสปาจะต้องมีปัจจัยหลายส่วนที่โน้นนำไปสู่ให้มีผู้เข้ามาใช้บริการ เช่น สถานที่ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ ทักษะการบริการที่ดี การสื่อสารที่น่าประทับใจ ทักษะในการนวดผลิตภัณฑ์ที่ใช้มีความปลอดภัยและน่าเชื่อถือ ใช้วัสดุธรรมชาติในการทำทรีทเม้นต์ ดังนั้นในการที่จะช่วยส่งเสริมการขายให้กับสถานประกอบการสปาได้ โดยส่วนใหญ่จะประกอบด้วย กิจกรรม ได้แก่ การหาลูกค้าใหม่เพิ่มขึ้น รักษายอดซื้อของลูกค้าเก่าให้สม่ำเสมอ หรือหาทางเพิ่มยอดซื้อจากลูกค้าเก่า

การจัดหน้าร้าน (Window Display) โดยยึดหลักว่า ถ้าเป็นเดย์สปาระดับดีคงควรมีสินค้า展示 ใจผู้คนที่ผ่านไปมาโดยเด่นชัด สถานที่จะต้องสะอาดปราศจากฝุ่นละออง และต้องดูแลทุกวัน ในสีที่เสนอต่อผู้บริโภคนั้นจะต้องเป็นเนื้อหาสาระง่ายๆ แต่ได้ผล เพื่อรักษาความสนใจของลูกค้า การจัดวางอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ควรจะจัดอย่างสวยงาม น่าซื้อ

- การจัดตู้โชว์สินค้า (Counter Dispplay) โดยยึดหลักว่า การจัดเก็บสินค้าขายปลีกให้เห็นเด่นสะกดตา มีการเน้นจุดขาย และให้ลูกค้าหยิบจับสินค้าขึ้นมาดูได้ง่าย
- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ต้องทันสมัย วางแผนของตัวอย่างให้ลูกค้าได้ลองใช้เพื่อทดสอบประสิทธิผล

- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ดีองทันสมัย วางแผนด้วยย่างให้สูกค้าได้ลดลงใช้เพื่อทดสอบประสิทธิผล
- การทำตลาดโดยตรง ซึ่งอาจจะมีห้องคุณสูกค้าเก่า สูกค้าใหม่ และเมื่อการเดือนให้สูกค้าจัดให้นอกจากนี้อาจจะส่งในโอกาสพิเศษ เช่น วันแม่ วันพ่อ ฯลฯ สปป. รวมมิเนวนิคิดแสดงความยินดีเนื่องในวาระครบรอบวันเกิดของสูกค้า นอกจากนี้ ถ้ามีทุนเพียงพออาจทำเป็นจุดหมายเรียนเพื่อส่งข่าวสาร กิจกรรมของสปป. เช่น ทุกๆ 2 เดือน หรือ 2 เดือนต่อครึ่ง
- การใช้หลักการ โฆษณาโดยใช้ถุงกระดาษห่อใบว์และสติกเกอร์
- ผู้จัดการสปปจะต้องเข้าระบบสต็อกกว่ามีสินค้าเพียงพอหรือไม่ และจัดหนารือ สั่งซื้อสินค้าไว้เตรียมการขาย
- มีสินค้าให้สูกค้าได้ทดสอบ และมีของด้วยย่างแยกเพื่อทดสอบ
- สปปดังที่ไปรับในชั้นให้สูกค้าเห็น ได้ซักเช่นว่ามีการจัดกิจกรรมอะไรบ้าง การให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของธุรกิจ ในส่วนนี้อาจรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ บริการและผลิตภัณฑ์ที่สถานบริการนำมาใช้ในการให้บริการ เพื่อให้กู้นสูกค้าเป้าหมายเข้าใจ รูปแบบบริการที่ผู้ประกอบการได้จัดเตรียมไว้

การลงโฆษณาในสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับผู้ประกอบการที่มีงบประมาณเพียงพอ อาจลง โฆษณาเพื่อแนะนำสถานบริการ หรือการจัดรายการส่งเสริมการขายในโอกาสต่างๆ ในสื่อสิ่งพิมพ์ ที่ มีกู้นสูกค้าเป้าหมายของสื่อตรงกับผู้ประกอบการต้องการ เพื่อกระตุ้นให้กู้นสูกค้าเป้าหมายสนใจ ใช้บริการ เช่น การลงโฆษณาชิญชวนคู่แต่งงานให้มาใช้บริการแบบเพคเกจในช่วงเดือน กุมภาพันธ์เป็นต้น

การจัดงานเปิดตัวสถานบริการ เป็นกิจกรรมสำคัญย่างหนึ่งในการเปิดดำเนินธุรกิจ อย่างเป็นทางการ ผู้ประกอบการอาจใช้กู้นสูกค้าเป้าหมาย บุคคลที่มีชื่อเสียง และสื่อมวลชน มา ร่วมงานเปิดตัวสถานบริการอย่างเป็นทางการ โดยจัดให้มีกิจกรรมต่างๆ ภายในงาน เช่น การสาธิต บริการ การอบรมส่วนลดพิเศษสำหรับสูกค้า เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสร้างโอกาสในการประชาสัมพันธ์ สถานบริการให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

การจัดทำสิ่งพิมพ์เพื่อแนะนำสถานบริการ สิ่งพิมพ์ประเภทไปสต็อก ไปสต็าร์ต แผ่น หับ ฯลฯ เป็นสื่อที่ช่วยทำให้กู้นสูกค้าเป้าหมายรู้จักสถานบริการ ผู้ประกอบการอาจติดต่อขอวางแผน สิ่งพิมพ์เหล่านี้ ในร้านอาหาร ร้านกาแฟ หรือแหล่งชุมชนที่คาดว่าจะมีกู้นสูกค้าเป้าหมายอยู่เป็นจำนวนมาก มาก ทั้งนี้อาจด้วย การส่งเสริมการขาย แจ้งให้กู้นสูกค้าทราบผ่านสิ่งพิมพ์ที่จัดทำขึ้น เช่น การ ให้ส่วนลดพิเศษ การอบรมของที่ระลึก สำหรับสูกค้าที่นำสิ่งพิมพ์นั้นมาแสดงก่อนรับบริการ เป็นต้น

การจัดทำ Direct Mail ผู้ประกอบการอาจจัดรายการส่งเสริมการขายร่วมกับผู้ให้บริการบัตรเครดิต สถาบันการเงิน หรือบริษัทห้างร้านต่างๆ โดยมอบส่วนลดให้กับลูกค้าที่มาใช้บริการและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับสถาบันการเงินหรือบริษัทห้างร้านนั้นๆ เช่นการชำระค่าบริการด้วยบัตรเครดิตของสถาบันนั้นๆ ผู้ประกอบการอาจจัดทำ Direct Mail เพื่อส่งเสริมการขายในโอกาสพิเศษ และเทศกาลต่างๆ เช่น วันเกิดลูกค้า วันครบรอบการค่านิรุกติของสถานบริการ วันขึ้นปีใหม่ วันแม่ เป็นต้น

การจัดทำฐานข้อมูลของลูกค้าที่เข้าใช้บริการ เป็นการจัดเก็บระบบข้อมูลของลูกค้าที่มาใช้บริการ เช่น ใช้บริการอะไร เมื่อไหร่ กับหน้างานคนใด เป็นต้น ข้อมูลของลูกค้าที่จัดเก็บไว้ ผู้ประกอบการอาจนำมาใช้ในการจัดส่ง Direct Mail สำหรับการส่งเสริมการขายในโอกาสต่างๆ หรือการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้บริการของลูกค้า ในกรณีที่ลูกค้าต้องการใช้บริการแบบเดินชิ้ง เกษียบริการมาก่อนหน้านี้แล้ว

การรับสมัครสมาชิก เป็นวิธีหนึ่งในการขยายกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย โดยการเปิดรับสมัครพร้อมมอบสิทธิพิเศษ เช่น การลดพิเศษในการใช้บริการ การมอบของที่ลูกค้าสามารถนำไปแลกเปลี่ยน (Member Get Member) เป็นต้น

การจัดงานแสดงสินค้า (Trade Mart) หากมีโอกาสและความพร้อม ผู้ประกอบการควรเข้าร่วมงานแสดงสินค้า ในลักษณะของการออกบูรณะ เช่นจัดตามห้างสรรพสินค้า หรือศูนย์การจัดงานแสดงสินค้าต่างๆ เพื่อแนะนำให้กับลูกค้าเป้าหมายรู้จักสถานบริการ และทดลองใช้บริการซึ่งจะเป็นโอกาสในการขยายตลาดให้กว้างขึ้น

การจัดทำเว็บไซต์ เป็นช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการบริการ และการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ประกอบการกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ภายใต้เว็บไซต์ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของบริษัท ประเภทของบริการ ขั้นตอนการบริการ การจองใช้บริการ การสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ การติดต่อบริษัท รวมถึงการแนะนำหรือติดตามบริการ ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำเสนอข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าได้

5) ด้านบุคลากร (Personnel) การฝึกอบรมพนักงานให้มีทักษะการนวดที่ดีมีความสำคัญในการรักษามาตรฐาน และจะต้องใช้พนักงานที่เข้มแข็งเมื่อกับกระบวนการ สามารถประสูติแล้วเท่านั้น นอกจากนี้ยังต้องอบรมพนักงานให้มีทักษะในเรื่องเทคนิคการให้บริการ การนวด และความรู้เรื่องผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา

การแบ่งกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย (SEGMENTATION) สถาบันพัฒนาวิสาหกิจนาคกลาง และนานาชาติยุน (2547) ได้กำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของธุรกิจสปา โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มลูกค้าระดับ A คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่า 40,000 บาท เป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง มีความพร้อมในการสมัครสมาชิก และมีเวลาว่างพอที่จะมาใช้บริการอย่างสนับสนุน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มลูกค้าระดับ B คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมัก ได้แก่ ชาวญี่ปุ่น เกาหลี รัสเซีย ได้หวาน และชาวยุโรป มีทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เป็นลูกค้า Walk-in และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ถูกแนะนำจากมัคคุเทศก์ เป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง พอใจในราคาย่อมเยา ไม่ต้องงบประมาณ แต่ไม่ต้องการสมัครเป็นสมาชิก เนื่องจากพำนักอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลาสั้น

กลุ่มที่ 3 กลุ่มลูกค้าระดับ C คือ กลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวชาวไทย ไม่ใช่คนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นกลุ่มลูกค้าซึ่งเดินทางเข้ามาติดต่อธุรกิจเป็นประจำ หรือพักผ่อนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท นิยมใช้บริการห้องพักในโรงแรมระดับ 4 ดาวขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง นิยมใช้บริการสปาในโรงแรมเพื่อผ่อนคลายความเครียดและเหนื่อยล้า

กลุ่มที่ 4 กลุ่มลูกค้าระดับ D คือ กลุ่มนักงานบริษัท มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,000-40,000 บาท เป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อปานกลาง และมีความพร้อมในการสมัครสมาชิก เพื่อช่วยต่อรองราคาและพอดีที่จะใช้บริการเมื่อมีรายการส่งเสริมการขาย

กลุ่มที่ 5 กลุ่มลูกค้าระดับ E คือ กลุ่มลูกค้าทั่วไป มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000-20,000 บาท เป็นกลุ่มที่รักสุขภาพและสนใจใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ แต่ลูกค้ากลุ่มนี้อาจจะใช้บริการเพียงครั้งคราวเท่านั้น

2.3 แนวคิดและมาตรฐานสปาเพื่อสุขภาพ

ประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศแรกที่มีการกำหนดมาตรฐานการบริการด้านสปาเพื่อสุขภาพอย่างเข้มงวดเจน โดยมีการกำหนดคำจำกัดความตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่า ด้วยเรื่องกำหนดสถานที่เพื่อสุขภาพและเสริมสร้างสุขภาพ พระบาทมีราชบัญญัติสถาบันบริการ พ.ศ. 2509 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ. 2547) มีใจความดังนี้ “กิจการสปาเพื่อสุขภาพ หมายความว่าการประกอบกิจการที่ให้การดูแลและเสริมสร้างสุขภาพโดยบริการหลักที่จัดไว้ประกอบด้วยการนวดเพื่อสุขภาพและการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ โดยอาจมีบริการเสริมประกอบด้วยเช่น การอบเพื่อสุขภาพ

การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โภชนาการบำบัดและการควบคุมอาหาร โภชและการทำสมาร์ต การใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพตลอดจนการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ

กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำมาตรฐานสปาไทย เพื่อให้ถูกค้านั่นใจได้ว่าคุณภาพของสปาไทยมีมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขภาพต่อผู้มารับบริการ โดยได้กำหนดมาตรฐานอุบัติคุณของความปลอดภัยให้แก่ผู้บริโภคถึง 5 ด้านด้วยกัน คือ

ด้านที่ 1 มาตรฐานสถานที่ของสถานประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ

- ต้องอยู่ในทำเลที่มีความสะอาด ปลอดภัยและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ไม่มีอยู่ใกล้ชิดสถานสถาน ในระยะที่จะก่อให้เกิดปัญหา หรืออุบัติเหตุในการปฏิบัติสถานกิจ

- ในกรณีที่ใช้พื้นที่ประกอบกิจการสปา ในอาคารเดียวกันกับการประกอบกิจการอื่นซึ่งมิใช่กิจการสถานบริการ ต้องแบ่งสถานที่ให้ชัดเจน และกิจการอื่นนั้นต้องไม่กระทบกระเทือนต่อการให้บริการในกิจการสปาเพื่อสุขภาพนั้น

- พื้นที่สถานประกอบการจะต้องไม่มีอยู่ในชั้นที่ติดต่อกับสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วย สถานบริการ

- กรณีสถานประกอบการ มีการให้บริการหลายลักษณะรวมอยู่ในอาคารเดียวกัน หรือสถานที่เดียวกัน จะต้องมีการแบ่งสัดส่วนให้ชัดเจน และแต่ละสัดส่วนจะต้องมีพื้นที่และลักษณะตามมาตรฐานของการให้บริการแต่ละประเภท

- การจัดบริเวณที่ให้บริการเฉพาะบุคคล จะต้องไม่ให้มีคิชชิหรือลับางานเกินไป

- พื้นที่ที่ให้บริการทั้งภายในและภายนอกสถานที่ประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพต้องสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

- อาคารต้องทำความสะอาดทุกที่ที่มีคง ถาวร ไม่ชำรุดและไม่มีคราบสิ่งสกปรก

- บริเวณพื้นที่ที่มีการใช้น้ำในการให้บริการ พื้นควรทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและไม่ลื่น

- จัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอในการให้บริการแต่ละพื้นที่

- จัดให้มีการระบายน้ำ充足เพียงพอ

- มีการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและน้ำเสียที่ถูกหลักสุขาภิบาล

- มีการควบคุมพะวงนำ้โดยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

- จัดให้มีห้องอาบน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือ ห้องผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องเก็บเสื้อผ้า ที่สะอาดถูกสุขลักษณะ และปลอดภัยย่างเพียงพอและควรแยกส่วนชาย หญิง

- จัดให้มีการคอกแตร์สถานที่ที่เหมาะสม โดยจะต้องไม่มีลักษณะที่ทำให้เดื่องเสียงดีรรบ หรือขัดต่อวัฒนธรรมและประเพณีอันดี

ด้านที่ 2 มาตรฐานผู้ดำเนินกิจการสถาปัตย์สุขภาพ ให้มีดังต่อไปนี้

- ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีผู้ดำเนินการคนหนึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสถานประกอบการนั้น ผู้ดำเนินการจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์

- มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

- มีวุฒิการศึกษามาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรในสาขาที่เกี่ยวข้องสุขภาพหรือสาขาที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางรับรอง หรือให้ความเห็นชอบ หรือนิประสนการณ์ทำงานในสถานประกอบการมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

- ผ่านการประเมินความรู้ ความสามารถ ตามที่คณะกรรมการตรวจและประเมิน มาตรฐานสถานประกอบการกลางกำหนด

- กรณีเคยเป็นผู้ดำเนินการมาก่อน แต่ถูกเพิกถอนใบประเมินความรู้ ความสามารถดังต้องพ้นระยะเวลาดังต่อไปนี้แล้วที่ถูกเพิกถอนไม่น้อยกว่า 2 ปี จึงจะขอประเมินความรู้ ความสามารถใหม่ได้

- ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- ไม่เป็นโรคดังห้าม เช่น โรคพิษสุราเรื้อรัง โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคจิตร้ายแรง โรคอื่นในระยะรุนแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการสถาปัตย์

- ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

- ไม่เป็นบุคคลวิกฤติ คนไร้ความสามารถ หรือคนเมื่อนไร้ความสามารถ

ด้านที่ 3 มาตรฐานผู้ให้บริการกิจการสถาปัตย์สุขภาพ

- ผู้ให้บริการจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์

- ได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดความรู้ด้านหลักสูตรจากหน่วยงานราชการสถาบันหรือสถานศึกษาที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางรับรอง หรือเป็น ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในกิจการสถาปัตย์สุขภาพมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านการทดสอบความรู้และประสบการณ์โดยคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลาง

- ไม่เป็นโรคพิษสุนัขเรื้อรัง โรคติดเชื้อทางเดินหายใจ โรคหัวใจวายแรง โรคจิตวัยแรง โรคอื่นในระยะรุนแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือโรคติดต่อในระยะร้ายแรง
- ไม่เป็นบุคคลวิกฤติกัน ไร้ความสามารถดูแลคนเมื่อนิร์ภัยความสามารถ
- การพิเศษเป็นผู้ให้บริการมาก่อน แต่ถูกคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการเพิกถอนใบประเมินความรู้ ความสามารถ จะต้องเลียรับบทเฉพาะกิจ ถอนใบอนุญาตมากกว่า 2 ปี จึงจะขอประเมินความรู้ ความสามารถใหม่ได้

ด้านที่ 4 มาตรฐานการบริการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ

- ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีผู้ให้บริการที่มีคุณสมบัติตามประกาศนี้ และห้ามมิให้นำผู้ที่ขาดคุณสมบัตินามาให้บริการ เว้นแต่ผู้ให้บริการฝึกหัด ซึ่งมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของผู้ให้บริการที่มี
- ผู้ประกอบการต้องจัดการบริการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐาน รับรู้ การแต่ละประเภท โดยจะต้องมีบริการหลักประกอบด้วย การนวดเพื่อสุขภาพ การให้น้ำเพื่อสุขภาพ เช่น บริการอบไอน้ำ อ่างน้ำว่าน บ่อน้ำร้อน บ่อน้ำเย็น เป็นต้น และให้มีบริการอื่น เช่น การพอกโคลน การเสริมสวย การออกกำลังกาย อาหารสุขภาพ โยคะ สมาร์ตและอื่น อีก 3 รายการเป็นอย่างน้อย
- สถานประกอบการต้องมีเวลาเปิดทำการให้เริ่มบริการได้ตั้งแต่เวลา 08.00 นาฬิกา และเวลาปิดทำการหรือให้บริการไม่เกิน 22.00 นาฬิกา
- ผู้ประกอบการต้องแสดงทะเบียนประวัติผู้ให้บริการตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด
- ผู้ประกอบการต้องจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับบริการไว้เป็นหลักฐานตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยต้องเก็บรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันที่จัดทำ
- ห้ามมิให้มีการบริการเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์หรือของน้ำเน่าทุกชนิดแก่ พนักงาน ผู้ให้บริการหรือผู้รับบริการและห้องที่เป็นเขตปลอดบุหรี่
- การให้บริการจะต้องไม่เป็นการผ้าฝ้ายหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพอื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

- การประชาสัมพันธ์หรือการโฆษณาการให้บริการของสถานประกอบกิจการ จะต้องไม่ทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่าสถานที่ดังกล่าว มีการให้การบำบัดรักษาพยาบาลอันอาจเป็นการผ่าฟันกฎหมาย และข้อความโฆษณาดังนี้จะต้องไม่เป็นเท็จหรือให้อ้าวเกินความเป็นจริง

- ผู้ประกอบการต้องแสดงรายการบริการ และยัตราชำบูริการ ไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ง่าย หรือสามารถให้ตรวจสอบได้

- ผู้ประกอบการต้องไม่ขัดหรือขวางมองให้มีรูปแบบการให้บริการ ที่เข้าข่ายผ่าฟันกฎหมายสถานบริการหรือบริการที่จะต้องขออนุญาตเป็นพิเศษ เช่น การพนัน การแสดงดนตรี การขับร้อง カラオケ เสน่ห์เกอร์ เต้นรำ รำวง ตลอดจนจัดให้มีนทรรศพอื่นๆ เป็นต้น

- ผู้ประกอบการต้องกำหนดให้มีเครื่องแบบสำหรับผู้ให้บริการ โดยเป็นเครื่องแบบที่รักภูมิ ลูกค้า สะอาดเรียบร้อย สะดวกต่อการปฏิบัติงาน และต้องมีป้ายชื่อผู้ให้บริการ คิดไว้ที่หน้าอกด้านซ้าย

ด้านที่ 5 มาตรฐานความปลอดภัยกิจการสถาปัตย์สุขภาพ

- ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีชุดปฐมพยาบาลไว้ในสถานประกอบการ และพร้อมใช้งาน ได้ตลอดเวลาที่มีการให้บริการ

- ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีป้ายหรือข้อความเพื่อแจ้งเตือนให้ผู้รับบริการระวังอันตรายหรือบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยธรรมชาติ

- ในกรณีที่กิจการสถาปัตย์สุขภาพ มีการจัดให้มีบริการอบความร้อน อบไอน้ำ น้ำวน รับบริการทดสอบอุปกรณ์หรือบริการอื่นๆ ใดอันอาจก่อให้เกิดอันตราย ให้บริการ ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีพนักงานที่มีความรู้ ความเข้าใจและความชำนาญในการใช้อุปกรณ์นั้น เป็นอย่างดี เป็นผู้รับผิดชอบอุปกรณ์ และมีหน้าที่คอยตรวจสอบและการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวทั้ง ในขณะใช้งานและหลังการใช้งาน

- ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีพื้นที่สำหรับดูแล ทำความสะอาด ได้โดยง่าย และซัก冼 จากชุดที่ผู้รับบริการกำลังใช้บริการอบความร้อน อบไอน้ำ และอ่างน้ำวนอยู่ ทั้งนี้เพื่อ ช่วยให้ผู้รับบริการสามารถควบคุมเวลาการใช้อุปกรณ์ด้วยตนเองได้โดยสะดวก

- ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีระบบถุงเงินสำหรับบริการอบความร้อน อบไอน้ำ และอ่างน้ำวน ซึ่งสามารถดูบุคลากรที่ทำงานของอุปกรณ์ดังกล่าวได้โดยอัตโนมัติในทันทีที่เกิดจากภาวะซึ่งอาจเป็นอันตรายต่ผู้รับบริการ และการเข้าถึงเพื่อใช้ระบบถุงเงินนั้นต้องสามารถกระทำได้โดยง่ายและสะดวกในเวลาที่เกิดเหตุฉุกเฉิน

- ภาษาในบริเวณที่ให้บริการอย่างรื่นเริง อบอุ่น ล้ำลึก กระตุ้นความรู้สึกดีๆ ให้กับผู้รับบริการ ด้วยการพูดคุยที่เป็นมิตร กระตุ้นความตื่นเต้น กระตุ้นความต้องการที่จะรับบริการต่อไป

- ผู้ประกอบการต้องขัดให้มีระบบคัดกรองผู้รับบริการ ที่อาจมีความเสี่ยงต่อการเข้าใช้บริการในบางแผนก โดยเฉพาะห้องไม่อนุญาตให้สตรีตั้งครรภ์ ผู้ใช้งานทางประเภทที่อาจเกิดปัญหาได้เมื่อเข้าใช้อุปกรณ์บางชนิด ผู้ที่เพิ่งจะดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือมาสูรา ผู้ป่วยความดันโลหิตสูง ผู้ป่วยเบาหวานและผู้ป่วยโรคหัวใจเข้าใช้อุปกรณ์ หรือบริการที่เสี่ยงต่อภาวะนี้ เว้นแต่จะได้รับการสั่งให้ใช้อุปกรณ์จากแพทย์ผู้เกี่ยวข้อง

- ผู้ประกอบการต้องคุ้มครองความคุ้มกันที่ใช้สำหรับให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นอ่างน้ำร้อน สารน้ำ หรืออุปกรณ์การใช้น้ำชนิดอื่นๆ ให้มีคุณสมบัติทางเคมีที่ปลอดภัยและไม่มีแมลงพารเชื้อ

- ผู้อุปกรณ์และเครื่องมือทุกชนิดเมื่อใช้บริการแล้ว ต้องซักหรือถังทำความสะอาดอย่างถูกสูงด้วยน้ำ ก่อนนำกลับมาใช้บริการครั้งต่อไป และในการซักที่การให้บริการมีความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ เช่น การใช้ไม้หรืออุปกรณ์ที่ใช้ชัดหรือขุดผิวหนังในการบริการคุกคาม เช่น ศ้อนผ่านกรรมวิธีการฆ่าเชื้อที่สามารถฆ่าและควบคุมเชื้อได้ ไม่น้อยกว่าเทคนิคการปลดเชือกทุกครั้งหลังการให้บริการ

- ในการซักที่ผู้ให้บริการอาจมีการหายใจระดับรีเควส์ในหน้าผู้รับบริการ เช่น ในการคุ้มครองความร้อนในหน้าผู้ให้บริการต้องสวมอุปกรณ์ที่ถูกสูงด้วยน้ำเพื่อป้องกันการหายใจระดับรีเควส์ในหน้าผู้รับบริการและการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจไปสู่ผู้รับบริการ ในขณะที่มีการให้บริการทุกครั้ง

- ผู้ประกอบการต้องมีการคำนวณการป้องกันการติดเชื้อที่เหมาะสม

- ต้องมีระบบการป้องกันขั้นต่ำ กับในสถานประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

หากสถาปัตยกรรมมีคุณภาพและเข้าหลักเกณฑ์ตั้งแต่ต่อไป จึงได้รับการยกเว้นภาษีสรรพากร ซึ่งรัฐบาลเรียกเก็บก่อนหน้านี้

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานวิจัยที่นำมาอ้างอิงเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ เป็นรายงานวิจัยที่มีความใกล้เคียง เป็นการศึกษาถึงกระบวนการจัดการของสถานประกอบการธุรกิจสปา ดังต่อไปนี้

วิภาพร นหาชัย (2544) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเดือดใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่แล้วเป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิง อายุระหว่าง 20-39 ปี มีสถานภาพสมรสเป็นโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ทำงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม เดือนละรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 200,001-300,000 yen (1,666.67-2,500 US\$)

ในด้านพฤติกรรมในการเดือดใช้บริการสปา พบร่วมนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีประสบการณ์ในการใช้สปามาแล้วเฉลี่ย 6-10 ครั้ง และพบว่าสาเหตุของการเดือดใช้บริการสปา คือ เพื่อผ่อนคลายความเครียด โดยนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับบริการสปาโดยผ่านทางอินเตอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ และติดต่อสถานบริการผ่านทางอินเตอร์เน็ตและศัพท์ตนเอง บริการสปาที่เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ คือ การนวดไทยแผนโบราณและการนวดด้วยน้ำมันหอมระเหย โดยเฉลี่ยแล้วจะใช้เวลาในการมาใช้บริการสปาเฉลี่ย 2 ชั่วโมงต่อครั้ง

จากการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ต่อการเดือดใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ

บุญคง จำเริญคุรา瓦รัศมี, อภิชนา ใจวินท, พรหิพย์ เชื่อมโนชาญ, ชัยญา บุศยวงศ์, ฐิตราภรณ์ โภมสมิศร์, พิมพ์วรรณ กันทะคำ (2546) ได้ศึกษาสถานภาพปัจจุบันและแนวทางในการพัฒนาธุรกิจสปาและนวดแผนไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสถานภาพปัจจุบันของธุรกิจสปาในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านจำนวน ที่ตั้ง รูปแบบ ความมุ่งหวังทางธุรกิจของผู้ประกอบการ ระดับความคิดเห็นในด้านปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาธุรกิจสปา การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและผู้ให้บริการในธุรกิจและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาธุรกิจสปา การสร้างความเข้มแข็ง และ การสร้างเครือข่ายภายในและระหว่างธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เน้นบทบาทของสถาบันพัฒนา SMEs และองค์กรที่มีส่วนได้เสียกับธุรกิจสปา ผลการวิจัยพบว่า

การสำรวจสถานบริการนวดแผนไทยในเขตเมืองเชียงใหม่จำนวน 135 แห่ง แบ่งเป็นขนาดใหญ่ 12 แห่ง กลาง 25 แห่ง และเล็ก 87 แห่ง โดยอาศัยการลงนับจำนวนผู้ให้บริการนวด ในจำนวนนี้เป็นโรงเรียนสอนนวดแผนไทย 5 แห่ง และสถานบริการสปา 6 แห่ง ส่วนใหญ่ตั้งอยู่

หนาแน่นในย่านที่พักนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ได้แก่ ถนนมูลเมือง ถนนคราฟ์ กำแพงดิน ซึ่งมี ในที่มาซ่า ช้างคลาน และเริ่มไปรัษฎา ร้อยละ 67.5 เปิดให้บริการนานาน 1-2 ปี มีเทอร์ราปีสต์เฉลี่ย 3 คน สถานบริการขนาดใหญ่ 4 แห่ง มีเทอร์ราปีสต์มากกว่า 20 คน และมีการจ้างเทอร์ราปีสต์เพิ่มเติบโตจากเครือข่ายเทอร์ราปีสต์เมื่อมีผู้ใช้บริการจำนวนมากเป็นครั้งคราว เทอร์ราปีสต์ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนา ในจังหวัดเชียงใหม่ เรียนวิชานวดมาจากโรงเรียนแพทย์แผนไทยและวัดโพธิ์

จำนวนร้อยละ 55 ให้บริการนวดทั้งคัว ฝ่าเท้า และนวดน้ำมัน ค่าบริการ 100-200 บาท/ชั่วโมง มีลูกค้าเฉลี่ยวันละ 5-10 คน และลูกค้าร้อยละ 90 เป็นชาวต่างชาติ คือ ญี่ปุ่น อเมริกา อังกฤษ จีน ฝรั่งเศส และเกาหลี

จากการเยี่ยมชม ศัลยภัณฑ์ และระดมความคิดเห็น โดยการจัดเสวนาในกลุ่มผู้ประกอบการสถานบริการสปาชี้เป็นเพิ่มเติบโตขึ้นมากในช่วงกลางปี 2546 พนักงานมีปัญหาเฉพาะหน้าคือการขาดแคลนนักบำบัดดูแลภาพ ความไม่พร้อมของผู้ประกอบการ และความวิตกกังวลต่อการอุบัติเหตุของภาครัฐที่ผู้ประกอบการไม่ทราบความก้าวหน้า ทำให้เกิดความลังเลในการวางแผนปฎิบัติ ต้องการทดสอบสูตรฟื้นฟูร่างกายและนักบำบัดที่มีหน่วยงานรับรองมาตรฐาน ต้องการมาตรฐานกลางสำหรับธุรกิจสปาเพื่อยื่องกับปัญหาอาชีพแอบแฝง

ความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ คือ ให้ส่งเสริมการห้องเที่ยว แก้ปัญหาเศรษฐกิจ และพัฒนาสถานบริการนวดให้เป็นมาตรฐาน สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนักบำบัด ผู้จัดการเพิ่มความรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับใช้งาน ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกิจให้เข้าสู่มาตรฐาน ก่อตั้งสถาบันฝึกอบรมสปา ร่วมสร้างพันธมิตรและเครือข่ายที่เป็นประโยชน์กับธุรกิจสปา

ศรีสุดา ชัยชนะ (2546) ได้ศึกษากระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคในการเลือกใช้บริการสปาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดระดับปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน รายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดและไม่ได้เป็นสามาชิกสปา เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาต่อครั้ง ประมาณ 501-1,000 บาท และส่วนใหญ่ไปใช้บริการสปาเดือนละ 1 ครั้ง

กระบวนการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า สาเหตุที่มาใช้บริการสปาที่สำคัญที่สุดเพื่อต้องการพักผ่อนคลายเครียด ก่อนที่จะไปใช้บริการสปาได้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องความสะอาดมากที่สุด โดยหากข้อมูลจากเพื่อนบ้านเพื่อนที่ทำงานคนรู้จักที่เคยไปใช้บริการสปา

ก่อน การประเมินทางเดือนนี้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดประเมินทางเดือนในใช้บริการสปาดังนี้ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากธรรมชาติ 100% ปัจจัยด้านราคาให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ นาค แพนไทราราคาต่อครั้ง/ชั่วโมงไม่เกิน 150 บาท ปัจจัยด้านสถานที่ให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ มีความสะดวกในที่ตั้งครรภ์ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ มีระบบสมาชิกเพื่อรับส่วนลด ปัจจัยด้านบุคคลให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ พูดจาไฟแรง บริการด้วยความระมัดระวังสุภาพมนุษย์สัมพันธ์ดีขึ้นແยื้່นແຈ່ນໄສ ปัจจัยด้านลักษณะกายให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดคือ สถานที่สะอาด ปัจจัยด้านกระบวนการให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ การจัดเตรียมห้องให้เรียบร้อยก่อนถูกค้างเข้าห้อง การตัดสินใจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดือนใช้บริการสปามากที่สุดคือ ปัจจัยด้านบุคคล ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุดคือ เพื่อนคนที่มีประสบการณ์ทางสปา โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตัดสินใจด้วยตนเองในการใช้บริการสปามากที่สุด การประเมินหลังการบริโภคผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ หลังจากใช้บริการสปายู่ในระดับปานกลางร้อยละ 53 รองลงมาคือ มีความพึงพอใจหลังจากใช้บริการสปายู่ในระดับมากร้อยละ 40 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะแนะนำให้ญาติพี่น้อง เพื่อนๆ คนที่รู้จักมาใช้บริการสปา และจะกลับมาใช้บริการสปานในครั้งต่อไป

อัญชลี ภูอิกชิวงศ์ (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการใช้บริการสปาในจังหวัดเชียงใหม่ ที่เปิดบริการในลักษณะของโรงแรมและรีสอร์ทสปา (Hotel and Resort Spa) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการใช้บริการสปา ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่เปิดบริการในลักษณะของโรงแรมและรีสอร์ทสปา (Hotel and Resort Spa) ในการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาโดยการใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถามมาจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เคยใช้บริการโรงแรมและรีสอร์ทสปานในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งทำการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 131 ตัวอย่าง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโลจิก (Logit Model) ด้วยเทคนิคการประมาณการความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates : MLE) และวิธี Marginal Effects

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการใช้บริการสปา ในจังหวัดเชียงใหม่ คือ ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านค่าบริการ ปัจจัยด้านผู้ให้บริการ และปัจจัยด้านการบริการ โดยพบว่าปัจจัยผู้ให้บริการมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกและมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และปัจจัยทางด้านสถานที่ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านบริการ มี

ค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกและมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10 ซึ่งแสดงถึงความสัมมติฐานที่ได้ดัง เอาไว้ โดยหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของความพึงพอใจในด้านท่าเสื่อที่ดี ด้านค่านบริการ ด้าน ผู้ให้บริการ และด้านการบริการ จะมีผลในเชิงบวกกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการใช้บริการสปา ในจังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบ แนวความคิดในการวิจัย และแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

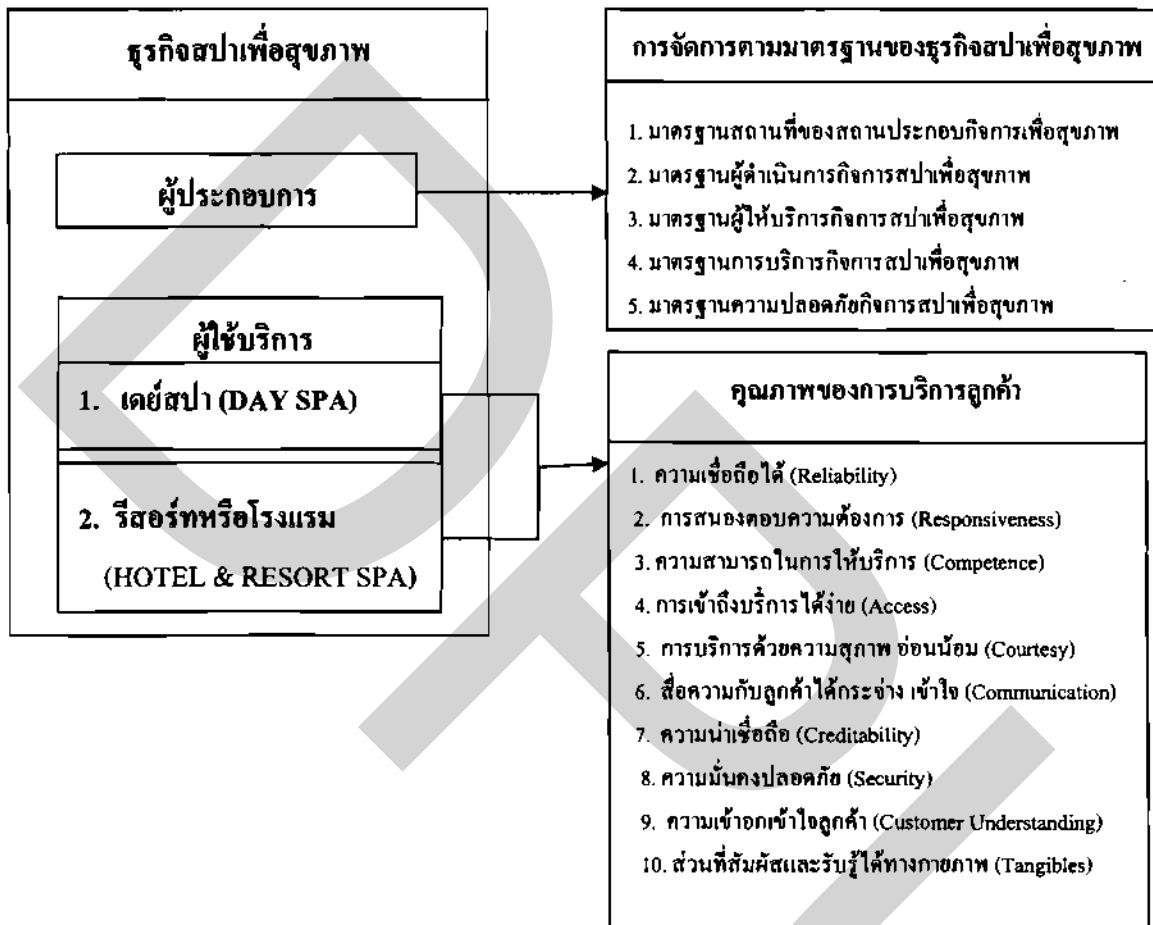
บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการดำเนินงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาการจัดการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในสถานประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเดย์สปา (Day Spa) กับสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม (Hotel & Resort spa) โดยกำหนดการวิจัยเป็นขั้นตอน โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- 3.1. กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 3.2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.4. การรวบรวมข้อมูล
- 3.5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการหรือผู้จัดการสปา (SPA MANAGER) และผู้ใช้บริการสถานประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ประเภทเดย์สปา (DAY SPA) และสปาในรีสอร์ท หรือโรงแรม (Hotel & resort spa) ที่ผ่านมาตรฐานตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขที่มีระดับดี ที่มีรายชื่อรับการรับรองโดยกระทรวงสาธารณสุขประจำปี 2550 จำนวน 114 แห่ง จากการสุ่มอย่างง่ายเป็นผู้ใช้บริการเดย์สปา (DAY SPA) จำนวน 200 คน และสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) จำนวน 75 คน ผู้ประกอบการ 30 คน จาก 30 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าของกิจการประจำปี 2550 จำนวน 30 แห่ง จาก 114 แห่ง จากการสุ่มอย่างง่าย เป็นผู้ใช้บริการเดย์สปา (DAY SPA) จำนวน 200 คน และสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) จำนวน 75 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์การจัดการตามมาตรฐาน ธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร ได้สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านปัญหาการวิจัย วัดถูประสงค์ของการวิจัย และขอบเขตของการวิจัยซึ่งมีทั้งคำนวณปลายเปิดและปลายปิด โดยใช้วิธีการศึกษา 2 รูปแบบ คือ

3.3.1 แบบสอบถาม โดยสุ่มอย่างง่ายเป็นผู้ใช้บริการเดย์สปา (DAY SPA) จำนวน 200 คน และสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) จำนวน 75 คน ผู้ประกอบการ 30 คน จาก 30 แห่ง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านปัญหาการวิจัย วัดถูประสงค์ของการวิจัย และขอบเขตของการวิจัยซึ่งมีทั้งคำนวณปลายเปิดและปลายปิด ซึ่งนี้ ทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการมีจำนวนทั้งหมด 3 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน โดยให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายถูกลงในหน้ารายการคำตอบที่ตรงกับสภาพจริงของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการมีจำนวนทั้งหมด 6 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับ เหตุผลในการใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ ประเภทของการเดินทาง บริการ ความถี่ในการใช้บริการ การเดินทางใช้บริการสปา และค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ โดยให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายถูกลงในหน้ารายการคำตอบที่ตรงกับสภาพจริงของผู้ตอบ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของสปา โดยให้ความสำคัญระดับมากที่สุด ถึง ระดับน้อยที่สุด มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ ความเชื่อถือได้ คุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ (RELIABILITY) การสนองตอบความต้องการของลูกค้า (RESPONSIVENESS) ความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม (COMPETENCEC) การเข้าถึงบริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก (ACCESS) การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อม ให้เกียรติ และมีน้ำยาทศติ (COURTESY) สื่อความกับลูกค้าได้กระชับ เน็าใจ หนดข้อสังสัย (COMMUNICATION) ความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ (CREDITABILITY) ความนั่นคงปลอดภัย อนุญาติในขณะใช้บริการ (SECURITYS) ความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เข้าใจลูกค้ามาใส่

ใจคน (CUSTOMER UNDERSTANDING) ส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ (TANGIBLES)

3.3.2 การสัมภาษณ์ ใช้สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ 30 คน จาก 30 แห่ง โดยไม่ใช้แบบสอบถาม การวิจัยจำเป็นต้องกำหนดประเด็นต่าง ๆ ในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า เพื่อจะได้ข้อมูลครบและตรงประเด็นที่ต้องการ ซึ่งมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการมีจำนวนทั้งหมด 5 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ตำแหน่ง ที่ตั้ง ลักษณะของสถาปานิธิให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายถูกลงในถูกหน้ารายการคำตอบที่ตรงกับสภาพจริงของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือผู้ดำเนินการสถาปานิธิมีส่วนเกี่ยวข้องในการกิจการสถาปานิธิเพื่อสุขภาพ มีประเด็นสัมภาษณ์ทั้งหมด 7 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 ด้านมาตรฐานสถานที่ประกอบกิจการสถาปานิธิเพื่อสุขภาพ

- การตกแต่งบรรยากาศภายในสถาปานิธิเป็นรูปแบบใด
- ทำเลที่ตั้งของสถานบริการของท่าน

ข้อที่ 2 ด้านมาตรฐานผู้ดำเนินกิจการ/ผู้จัดการสถาปานิธิเพื่อสุขภาพ

- แบ่งการทำงานออกเป็นกี่ฝ่าย ประกอบด้วยอะไรบ้าง
- แหล่งเงินทุนที่ท่านได้รับประมาณเท่าไร
- วิธีการตั้งราคาการบริการ
- การฝึกอบรมพนักงาน
- ระยะเวลาในการฝึกอบรมพนักงาน
- การประชาสัมพันธ์

ข้อที่ 3 ด้านมาตรฐานผู้ให้บริการสถาปานิธิเพื่อสุขภาพ

- ในสถาปานิธิพนักงานจำนวนทั้งหมดกี่คน
- พนักงานนิสิตและผู้ดำเนินการสถาปานิธิได้รับการเขียนทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุขหรือไม่

ข้อที่ 4 ด้านมาตรฐานการบริการสถาปานิธิเพื่อสุขภาพ

- รูปแบบการบริการในสถาปานิธิ (เช่น สถาปานิธิวันตก, ไทยสถาปานิธิ)
- การสร้างบรรยากาศในสถาปานิธิ
- การเปิดเพลงในสถาปานิธิ

- การขยายสาขาธุรกิจสปา
- ระยะเวลาการดำเนินงานกิจการของท่าน
- สปาของท่านประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกใดบ้าง
- ความแตกต่างของราคาค่าบริการระหว่างคนไทยกับชาวต่างชาติ
- การคิดค่าบริการอื่นๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากการค่าปกติหรือไม่
- มีการขายบริการแบบเป็นชุด (Package) หรือไม่

ข้อที่ 5 ด้านมาตรฐานความปลอดภัยกิจการสปาเพื่อสุขภาพ

- มีการทำความสะอาดอยุ่ปกรณ์หลังการให้บริการหรือไม่
- มีระบบการจัดเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัยหรือไม่

ข้อที่ 6 ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการดำเนินกิจการ

ข้อที่ 7 ข้อเสนอแนะในการดำเนินกิจการสปา

3.3.3 การตรวจสอบถูกภาพของแบบสอบถามตาม มีการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.3.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องนื้อ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขสำนวนคำวิจัยเบื้องต้น ๆ ในแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทำการทดลองใช้กับผู้ประกอบการสปาเพื่อถูกภาพ เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2551 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (RELIABILITY) ของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9155

3.4 การรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามไปแจกแก่สถานประกอบการของผู้ประกอบการสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร โดยได้ข้อมูลดัง

3.4.1.นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับสถานประกอบการของผู้ประกอบการสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร

3.4.2 ทำการรวบรวมข้อมูล โดยศูนย์ที่ทำการเก็บแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามโดยการแยกแบบรอรับแบบสอบถามกลับทันที จำนวน ผู้ที่ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเท่ากับ 275 คน โดยแบ่งเป็นผู้ใช้บริการเดย์สpa 200 คน และผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม 75 คน และเป็นผู้ประกอบการสปาเพื่อสุขภาพ 30 คน โดยแบ่งเป็นผู้ประกอบการเดย์สpa 26 แห่ง และ

ผู้ประกอบการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม 4 แห่ง เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้จำนวน 305 ฉบับ คิดเป็น 100 % ของห้องดูแลในวันที่ 16 มีนาคม 2551 - วันที่ 20 เมษายน 2551

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลข้อมูลจะนำข้อมูลที่ได้รับมาทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และนำมาวิเคราะห์เบื้องต้น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ซึ่งเป็นโปรแกรมการวิเคราะห์สถิติประกอบกับข้อมูลที่ได้จากเอกสารต่างๆ ที่ได้รับจากการสำรวจเบื้องต้นมาใช้ในการบรรยายเชิงพรรณนา (DESCRIPTIVE STATISTIC) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.1 การศึกษาการจัดการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

3.5.2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของสปา วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)

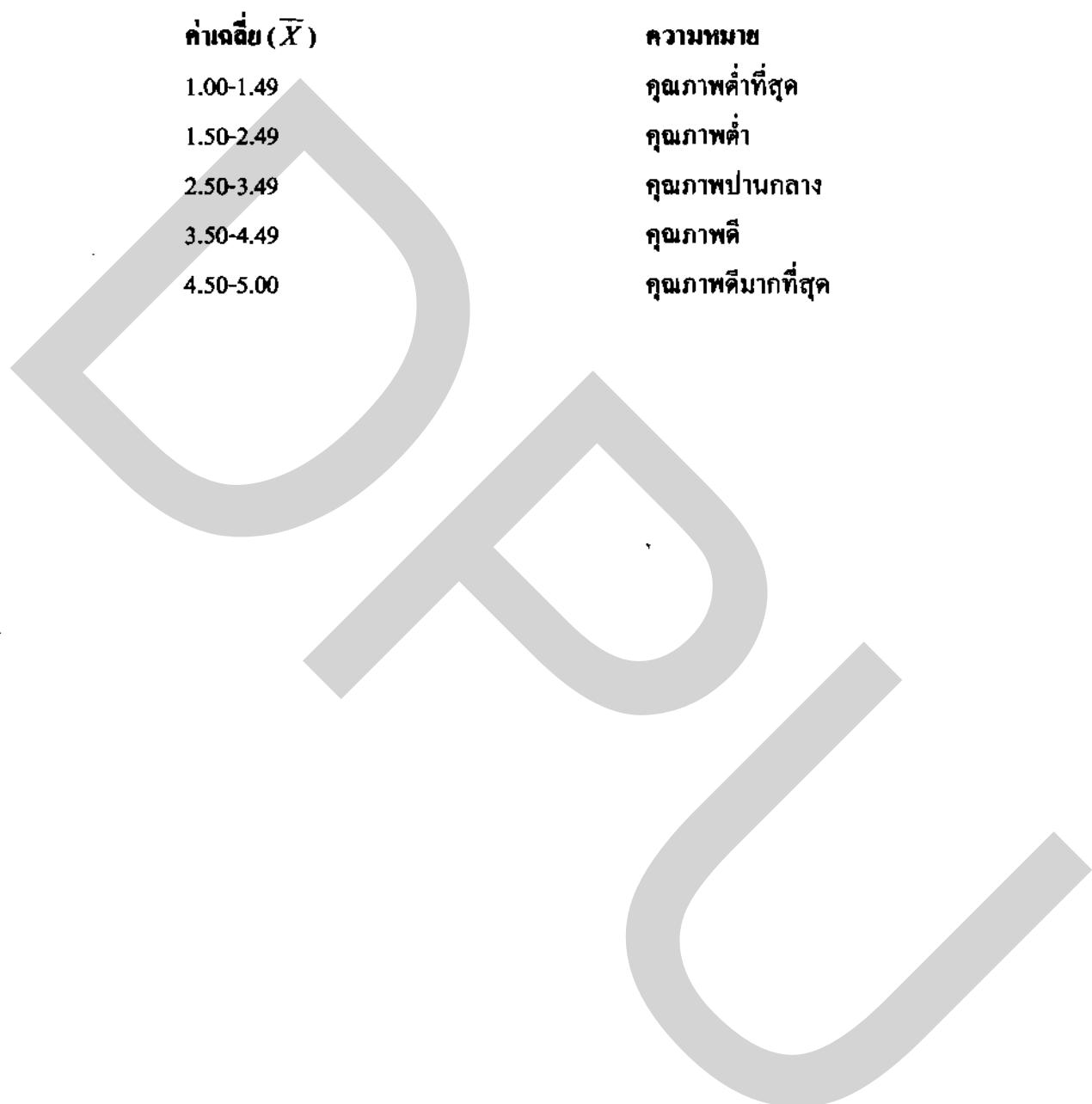
3.5.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของสปา โดยเปรียบเทียบคะแนน ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม เป็นการให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของลิกเกอร์ท (Likert's Rating Scale)

ระดับความคิดเห็น/รับรู้	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด/คุณภาพดีมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก/คุณภาพดีมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง/คุณภาพปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย/คุณภาพดี	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด/คุณภาพดีที่สุด	1

การเปรียบค่าคะแนนเฉลี่ย

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร
ได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

4.1 การศึกษาการจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการ
ในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเดย์สปา(DAY SPA) กับ สปาในรีสอร์ทหรือ
โรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

- 4.1.1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ
- 4.1.2 การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ
- 4.1.3 คุณภาพของการบริการลูกค้า

4.2 การเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถาน
ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับ สปาใน
รีสอร์ทหรือ โรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

- 4.2.1 คุณลักษณะของผู้ใช้บริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ
- 4.2.2 การใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2.3 การเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ

4.1 การศึกษาการซัคการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเดย์สปา(DAY SPA) กับ สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

4.1.1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ

**ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ จำแนกตามเดย์สปา (DAY SPA)
และสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)**

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	เดย์สปา		สปาในรีสอร์ท หรือโรงแรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. รูปแบบการตกแต่งบรรยายกาศภายในสปา				
1.1 แบบไทย	13	50.0	1	25.0
1.2 แบบตะวันตก	5	19.2	1	25.0
1.3 แบบญี่ปุ่น	3	11.5	1	25.0
1.4 แบบสวน	3	11.5	-	-
1.5 แบบโรمان	1	3.8	1	25.0
1.6 แบบไทยล้านนา	1	3.8	-	-
2. ทำเลที่ตั้ง				
2.1 ตั้งอยู่บนที่ดินของตนเอง	10	33.3	0	0
2.2 เช่าที่ดินจากผู้อื่น	16	53.3	4	13.4
รวม	26	100.0	4	100.0

จากตารางที่ 4.1 พนว่า เดย์สปา จากผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างที่ให้บริการเดย์สปา จำนวน 26 แห่ง พนว่า มีรูปแบบการตกแต่งบรรยายกาศภายในสปาแบบไทย มากที่สุด (ร้อยละ 50.0) ตกแต่งแบบสวน (ร้อยละ 11.5) ตกแต่งแบบโรمان (ร้อยละ 3.8) และตกแต่งแบบไทยล้านนา มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.8) เดย์สปา (DAY SPA) มีการเช่าที่ดินจากผู้อื่นจำนวนมากกว่าตั้งอยู่บนที่ดินของตนเอง (ร้อยละ 53.3)

สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม จากผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างที่ให้บริการสปาในรีสอร์ท หรือโรงแรม จำนวน 4 แห่ง พนว่า มีการตกแต่งแบบไทย แบบตะวันตก แบบญี่ปุ่น แบบหุบเขาแบบโรمان

อย่างละ 1 แห่ง แต่ไม่มีการตกแต่งแบบส่วนและแบบไทยล้านนา มีทำเลที่ตั้งสถานประกอบการโดยการเข้าที่คินจากผู้อื่นมากกว่าตั้งของตนเอง (ร้อยละ 13.4)

4.1.2 การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ

การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานที่ของสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพ มาตรฐานผู้ดำเนินการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ มาตรฐานผู้ให้บริการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ มาตรฐานบริการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ มาตรฐานความปลอดภัยกิจการสปาเพื่อสุขภาพ นำเสนอใน ตารางที่ 4.2 ถึง ตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามมาตรฐานสถานที่ของสถานประกอบการ ตามรูปแบบการตกแต่งบรรยายกาศภายในสปา ทำเลที่ตั้ง

1. ศ้านมาตรฐานสถานที่ของสถานประกอบการ	เครื่องสปา		สปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. รูปแบบการตกแต่งบรรยายกาศภายในสปา				
1.1 แบบไทย	13	50.0	1	25.0
1.2 แบบตะวันตก	5	19.2	1	25.0
1.3 แบบธูรหรา	3	11.5	1	25.0
1.4 แบบส่วน	3	11.5	-	-
1.5 แบบโรมัน	1	3.8	1	25.0
1.6 แบบไทยล้านนา	1	3.8	-	-
2. ทำเลที่ตั้ง				
2.1 ตั้งอยู่บนที่คินของตนเอง	10	33.3	0	0
2.2 เข้าที่คินจากผู้อื่น	16	53.3	4	13.4
รวม	26	100.0	4	100.0

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ศ้านมาตรฐานสถานที่ของสถานประกอบการประเภทสปา และสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนักงาน 26 แห่ง พนักงาน มีรูปแบบการตกแต่งบรรยายภายนอกสปาแบบไทย มากที่สุด (ร้อยละ 50.0) ตกแต่งแบบตะวันตก (ร้อยละ 19.2) ตกแต่งแบบหุ้นส่วน (ร้อยละ 11.5) ตกแต่งแบบสวน (ร้อยละ 11.5) ตกแต่งแบบโน้มนิม (ร้อยละ 3.8) และตกแต่งแบบไทยด้านใน (ร้อยละ 3.8) ตามลำดับ โดยทั้ง 26 แห่ง มีการสร้างบรรยายภายนอกใช้ก้อนหินธรรมชาติ และ มีการเปิดเพลิงหรือคนตระหง่าน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.6) จะยังไม่มีการขยายสาขา แต่ก็มีถึง 4 แห่ง (ร้อยละ 15.4) ที่จะมีการขยายสาขา มีทำเลที่ตั้งสถานประกอบการ โดยการเข้าที่คินจากผู้อื่นมากกว่าต้องซื้อบนที่คินของตนเอง (ร้อยละ 53.3) ส่วนสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม จำนวน 4 แห่ง พนักงาน มีการตกแต่งแบบไทย แบบตะวันตก แบบหุ้นส่วน อย่างละ 1 แห่ง แต่ไม่มีการตกแต่งแบบสวนและแบบไทยด้านใน โดยทั้ง 4 แห่ง มีการสร้างบรรยายภายนอกใช้ก้อนหินธรรมชาติ และ มีการเปิดเพลิงหรือคนตระหง่านเดียวกันเลย สปา มี 3 แห่งที่จะมีการขยายสาขา ส่วนอีก 1 แห่งจะยังไม่มีการขยายสาขา มีทำเลที่ตั้งสถานประกอบการ โดยการเข้าที่คินจากผู้อื่นมากกว่าต้องซื้อบนที่คินของตนเอง (ร้อยละ 13.4)

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนพนักงานมาตรฐานผู้ดำเนินกิจการสปาด้านการแม่ฟ้ายการทำงาน แหล่งเงินทุน วิธีการตั้งราคาการบริการ ความถี่ในการฝึกอบรม และให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้

2. ศ้านมาตรฐานผู้ดำเนินกิจการสปา	สปา		สปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การแบ่งฝ่ายการทำงาน				
1.1 ผู้ดำเนินการสปา (Spa Manager)	26	100	4	100
1.2 ผู้ฝึกอบรม	24	80	2	6.6
1.3 ผู้ให้บริการ (Therapist)	26	100	4	100
1.4 ฝ่ายบุคคล	3	10	4	13.4
1.5 ฝ่ายการตลาด	7	23.3	4	13.4
1.6 ฝ่ายบัญชี	9	30	4	13.4
1.7 ฝ่ายธุรการ	7	23.3	4	13.4
1.8 ฝ่ายเม็ดเงิน	26	100	4	100
รวม	128*	426.4	30*	100.4

**ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามมาตรฐานผู้ค้าในกิจการสปาค้าห้าง
แบ่งฝ่ายการทำงาน แหล่งเงินทุน วิธีการตั้งราคาการบริการ ความคื้นในการฝึกอบรม
และให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ (ต่อ)**

2. ค้านมาตรฐานผู้ค้าในกิจการสปา	เมียสปา		ค้านในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. แหล่งเงินทุน				
2.1 ล้วนด้วย	11	36.6	2	6.6
2.2 ภายนอก	2	6.6	0	0
รวม	13	43.2	2	6.6
3. วิธีการตั้งราคาการบริการ				
3.1 การตั้งราคาจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการ	16	61.5	3	75.0
3.2 ตั้งราคาจากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหรือความ ภาคภัยผู้ซื้อสปา	6	23.1	1	25.0
3.3 ตั้งราคาโดยเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่น	4	15.4	-	-
รวม	26	100.0	1	100.0
4. ความคื้นในการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้				
4.1 ทุกเดือน	26	100.0	4	100.0
4.2 2-3 เดือนครึ่ง	2	7.7	-	-
4.3 3-6 เดือนครึ่ง	14	53.8	4	100.0
4.4 มากกว่า 6 เดือนครึ่ง	5	19.2	-	-
รวม	26	100.0	4	100.0
5. การประชาสัมพันธ์ (Promotion)				
5.1 แผ่นพับ	26	100	4	100
5.2 ใบปิด	26	26.8	3	20.0
5.3 ป้าย	22	22.7	2	13.3
5.4 Web site	19	19.6	4	26.7
5.5 นิตยสาร	4	4.1	2	13.3
รวม	97*	100.0	15*	100.0

* จำนวนรวมมากกว่าจำนวนตัวอย่างเนื่องจากเลือกตอบได้มากกว่า 1 ช่อง

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ด้านมาตรฐานผู้ดำเนินการ กิจการสปาประเภทสปา และสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า เดย์สปา ส่วนใหญ่มีมาตรฐานผู้ดำเนินกิจการสปาเพื่อสุขภาพแบ่งฝ่ายการทำงานออกเป็นผู้ดำเนินการสปา (Spa Manager) ผู้ให้บริการ (Therapist) และฝ่ายแม่บ้านมากที่สุด (ร้อยละ 86.6) ผู้ฝึกอบรม (ร้อยละ 80.0) และฝ่ายบุคคลน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.0) มีแหล่งเงินทุนคือ เงินส่วนตัวมากกว่าภายนอก (ร้อยละ 36.6) มี 16 แห่ง ที่ตั้งราคาจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการ มี 6 แห่งที่ตั้งราคาจากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหรือ ตามภาพลักษณ์ของสปา และอีก 4 แห่งที่ตั้งราคาโดยเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่น จากกลุ่มตัวอย่าง 14 แห่งมีการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ ทุกเดือน (26 แห่ง) รองลงมาคือ 3- 6 เดือนครึ่ง (14 แห่ง) มากกว่า 6 เดือนครึ่ง (5 แห่ง) และทุก 2-3 เดือนครึ่ง (2 แห่ง) มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อแผ่นพับ และใบปลิว รองลงมาคือ ใช้ป้าย (22 แห่ง) Web site (19 แห่ง) และ ลงโฆษณาผ่านนิตยสาร (4 แห่ง) ตามลำดับ มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อแผ่นพับ และ Website รองลงมาคือ ใช้ใบปลิว (3 แห่ง) ป้าย (2 แห่ง) และลงโฆษณาผ่านนิตยสาร (2 แห่ง) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ส่วนใหญ่มีมาตรฐานผู้ดำเนินกิจการสปาเพื่อสุขภาพแบ่งฝ่าย การทำงานออกเป็นผู้ให้บริการ (Therapist) ฝ่ายบุคคล ฝ่ายการตลาด ฝ่ายบัญชี ฝ่ายธุรการ และฝ่ายแม่บ้านมากที่สุด (ร้อยละ 13.4) ส่วนผู้ฝึกอบรมน้อยที่สุด (ร้อยละ 6.6) มีแหล่งเงินทุนคือ เงินส่วนตัวมากกว่าภายนอก (ร้อยละ 6.6) จำนวน 4 แห่ง พนักงาน มี 3 แห่งที่ตั้งราคาจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการ มี 1 แห่งที่ตั้งราคาจากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหรือตามภาพลักษณ์ของสปา แต่ไม่มีการตั้งราคาโดยเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่น จำนวน 4 แห่ง พนักงาน กว่า 10 คน คือ กลุ่มตัวอย่างที่ 4 แห่งมีการการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ 2- 3 เดือนครึ่ง

**ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนความมาตรฐานผู้ให้บริการสปาเพื่อสุขภาพ
ด้านจำนวนพนักงาน**

3. ด้านมาตรฐานผู้ให้บริการสปา	เดย์สปา		สปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนพนักงาน				
1.1 1-10 คน	11	36.6	1	3.3
1.2 11-20 คน	9	30	1	3.3
1.3. มากกว่า 20 คน	6	20	2	6.6
รวม	26	100	4	100.0
2. พนักงาน Therapist และผู้ดำเนินกิจการสปาได้เข้า ทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุข	26	100	4	100
รวม	26	86.6	4	100.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ด้านมาตรฐานผู้ให้บริการสปาเพื่อสุขภาพนี้จำนวนพนักงาน 1-10 คน (ร้อยละ 36.6) จำนวน 11-20 คน (ร้อยละ 30) และมากกว่า 20 คนอยู่ที่สุด (ร้อยละ 20) มีพนักงาน Therapist และผู้ดำเนินกิจการสปาได้เข้าทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุข (ร้อยละ 86.6) ส่วนสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า จำนวน 11-20 คน (ร้อยละ 3.3) มีพนักงาน Therapist และผู้ดำเนินกิจการสปาได้เข้าทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุข (ร้อยละ 86.6)

**ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จ้าแนกตามมาตรฐานการบริการกิจการสปา
รูปแบบการให้บริการในสปา การสร้างบรรยายกาศโดยใช้ก้อนน้ำมันหอมระเหยการปีค
เพองหรือคนครี มีการขยายสาขา ไม่มีการขยายสาขา**

4. น้ำ準ฐานการบริการกิจการสปา	หลักสปา		สปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 รูปแบบการบริการในสปา				
1.1 แบบสปาตะวันตก	3	10	0	0
1.2 แบบไทยสปา	22	73.3	4	13.4
1.3 แบบไทยสปาปะทะ	1	3.3	0	0
รวม	26	100	4	100
2. การสร้างบรรยายกาศโดยใช้ก้อนน้ำมันหอมระเหย				
2.1 มี				
2.2 ไม่มี	26	100.0	4	100.0
รวม	26	100.0	4	100
3. การปีคเหลืองหรือคนครี				
3.1 มี				
3.2 ไม่มี	26	100.0	4	100.0
รวม	26	100.0	4	100
4. มีการขยายสาขา	26	100.0	4	100.0
5. ไม่มีการขยายสาขา	4	15.4	3	75.0
รวม	22	84.6	1	15.0
6. ระยะเวลาการดำเนินกิจการ				
6.1 ต่ำกว่า 1 ปี	3	10	0	0
6.2 1-2 ปี	8	26.6	1	3.3
6.3 3-4 ปี	14	46.6	0	0
6.4 4 ปีขึ้นไป	5	16.6	3	10
รวม	30*	99.8	4	13.3

**ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามมาตรฐานการบริการกิจการสปา
รูปแบบการให้บริการในสปา การสร้างบรรยายภาคโดยใช้กลิ่นน้ำมันหอมระเหยการเปิด
เพลงหรือคนดี มีการขยายสาขา ไม่มีการขยายสาขา (ต่อ)**

4. มาตรฐานตามบริการกิจการสปา	สปานี้		สปานี้ใช้ร่วม หรือร่วงແນ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. ตั้งชื่อตามความสะดวก				
7.1 ห้องอบไอน้ำ	26	100	4	100
7.2 ช่างน้ำวน	26	100	4	100
7.3 Stream Room	26	100	4	100
7.4 Micro Bath	2	6.6	2	6.6
7.5 เครื่องปรับอากาศ	26	100	4	100
7.6 เครื่องฟอกอากาศ	18	60	4	13.4
7.7 เครื่องทำน้ำร้อน/น้ำเย็น	22	73.3	4	13.4
7.8 เครื่องทำน้ำอุ่น	26	100	4	100
รวม	26	100	4	100
8. ความแตกต่างของราคาค่าน้ำบริการระหว่างคน ไทยกับค่างชาติ				
8.1 แยกค่าง	3	10.0	2	6.6
8.2 ไม่แยกค่าง	23	76.6	2	6.6
รวม	26	100	4	100
9. การคิดค่าน้ำบริการอื่นๆเพิ่มเติม				
9.1 คิดเพิ่มเติม	26	100	4	100
9.2 ไม่คิดเพิ่มเติม	26	100	-	-
รวม	26	100	4	100
10. การขยายสาขาเป็นชุด	26	86.6	1	3.3
รวม	26	100	4	100

* จำนวนรวมมากกว่าจำนวนตัวอย่างเนื่องจากเลือกชนได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ด้านมาตรฐานการบริการ กิจการสปาประเภทเดย์สpa และสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า เดย์สpa มีรูปแบบสปาแบบไทยสปามากที่สุด (ร้อยละ 73.3) สปาตะวันตก (ร้อยละ 10.0) และไทยสปาน้ำยั่ง น้อยที่สุด (ร้อยละ 3.3) มีพนักงาน 1- 10 คนมากที่สุด (ร้อยละ 36.6) จำนวน 11-20 คน (ร้อยละ 30.0) และจำนวนมากกว่า 20 คนน้อยที่สุด (ร้อยละ 20.0) มีการดำเนินกิจการ 3-4 ปี มากรีทสุด (ร้อยละ 46.6) 1 – 2 ปี (ร้อยละ 26.6) และต่ำกว่า 1 ปีน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.0) มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่นห้องน้ำส่วนตัว ห้องน้ำร้อน/น้ำเย็น ห้องประชุมน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.3) การศักยภาพค่าบริการแตกต่างกันระหว่างคนไทยและชาวต่างชาติ (ร้อยละ 10.0) และไม่แตกต่าง (ร้อยละ 76.6) ทั้งนี้ไม่มีการคิดค่าบริการใดๆเพิ่มเติมอีก

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า มีรูปแบบสปาแบบสปาไทยมากที่สุด (ร้อยละ 13.4) มีพนักงานมากกว่า 20 คน มากรีทสุด (ร้อยละ 6.6) จำนวน 1-10 คน และจำนวน 11-20 คน (ร้อยละ 6.6) สุขภาพ มีการดำเนินกิจการ 4 ปีขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 10.3) และ 1-2 ปีน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.3) มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่นห้องน้ำส่วนตัว Stream Room เครื่องปรับอากาศ เครื่องทำน้ำเย็น ห้องประชุมน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.3) การศักยภาพค่าบริการแตกต่างกันระหว่างคนไทยและชาวต่างชาติ (ร้อยละ 10.0) และไม่แตกต่าง (ร้อยละ 76.6) ทั้งนี้จะมีการคิดค่าบริการใดๆ เพิ่มเติมอีก

**ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนมาตรฐานความป้องกันภัยกิจการสปา
ด้านขั้นตอนการทำความสะอาดของอุปกรณ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาด
ปลอดภัย**

5. มาตรฐานความป้องกันภัยกิจการสปา	เดย์สปา		สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขั้นตอนการทำความสะอาดของอุปกรณ์				
1.1 มี	26	100.0	4	100.0
1.2 ไม่มี	-	-	-	-
2. การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัย				
2.1 มี	26	100.0	4	100.0
2.2 ไม่มี	-	-	-	-
รวม	26	100.0	4	100.0

จากตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ด้านมาตรฐานความปลอดภัย กิจการสปาประเภทเดย์สปา และสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบร่วม เดย์สปา มีขั้นตอนการทำความสะอาดของอุปกรณ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ และมีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัย สำนสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ผู้ประกอบการมีขั้นตอนการทำความสะอาดของอุปกรณ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ และมีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัย

4.1.3 คุณภาพของกระบวนการบริการลูกค้า

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคุณภาพของการบริการสูงที่มาตรฐานสูงกว่ามาตรฐานเดียบ dane ในรีสอร์ฟห้องเรียน ภาครวมและรายด้าน

ด้าน	ผลิตภัณฑ์				สถาปัตยกรรมและโครงสร้าง				รวม			
	\bar{X}	S.D.	ร้อย%	\bar{X}	S.D.	ร้อย%	\bar{X}	S.D.	ร้อย%	\bar{X}	S.D.	ร้อย%
1. ความเรื่องถือ ให้ของศูนย์ล้ำสมัยและรีบ拿出งานบริการ (Reliability)	4.03	0.56	มาก	4.14	0.48	มาก	4.06	0.54	มาก			
2. การสนับสนุนบ้านด้วยการดูแลอยู่ดี (Responsiveness)	3.93	0.64	มาก	3.83	0.77	มาก	3.90	0.68	มาก			
3. ความสามารถในการให้บริการอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เหมาะสม (Competence)	4.26	0.57	มาก	4.41	0.56	มาก	4.30	0.57	มาก			
4. การเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ซับซาก (Access)	3.92	0.58	มาก	3.99	0.50	มาก	3.94	0.56	มาก			
5. การบริการที่ดีตามศูนย์กลาง ซึ่งมีน้อมปั้นให้เป็นตัวแบบ (Courtesy)	4.46	0.57	มาก	4.36	0.48	มาก	4.43	0.55	มาก			
6. สื่อสารกับลูกค้าได้ลึกซึ้ง เจ้าใจ หนุนหนาด้วยสื่อสาร (Communication)	3.50	0.80	มาก	3.68	0.60	มาก	3.55	0.75	มาก			
7. ความน่าเชื่อถือ หรือศรัทธา ของลูกค้าต่อบริการ (Credibility)	4.09	0.63	มาก	4.29	0.47	มาก	4.14	0.60	มาก			
8. ความมั่นคงปลอดภัย อยู่ในใจและไว้ใจบริการ (Security)	4.09	0.42	มาก	4.19	0.46	มาก	4.12	0.43	มาก			
9. ความซื่อสัตย์ใจลูกค้า เอาใจลูกค้าทุกคนไว้ใจตน (Customer Understanding)	4.04	0.72	มาก	4.50	0.65	มากที่สุด	4.17	0.73	มาก			
10. ด้านที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของเครื่องใช้ภายในครัวเรือน (Tangibles)	3.88	0.44	มาก	3.87	0.25	มาก	3.88	0.40	มาก			
รวม	4.02	0.36	มาก	4.13	0.32	มาก	4.05	0.35	มาก			

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยในด้าน “การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีมารยาทดี (Courtesy)” พบว่าเป็นด้านที่มีคุณภาพการบริการในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมาคือ “ความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม (Competence)” ($\bar{X} = 4.30$) และ “ความเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคน (Customer Understanding)” ($\bar{X} = 4.17$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สpa จากการกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการเดย์สpa จำนวน 200 คน พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจเดย์สpa อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยในด้าน “การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีมารยาทดี (Courtesy)” พบว่าเป็นด้านที่มีคุณภาพการบริการในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือ “ความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม (Competence)” ($\bar{X} = 4.26$) และ “ความน่าเชื่อถือ หรือ เครดิติ ของผู้ให้บริการ (Creditability)” ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ

สpaในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสpaในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม จำนวน 75 คน พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpaในรีสอร์ฟ หรือ โรงแรม อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้านคือ “ความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคน (Customer Understanding)” ($\bar{X} = 4.50$) สำหรับด้านอื่น ๆ พบว่าอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.8 ก้าวเดียว ถ้าเบี่ยงบานมาตรฐาน และระดับน้ำการรับภาระของสุกรกับปานพื้อที่มาก ของผู้ใช้บริการ ดำเนินการตามที่ต้องการ

ของทุกคนที่ต้องการรับมาตรฐานการบริการ

1. ดำเนินการเพื่อต้องดูแลอย่างดี			มาตรฐานการบริการ			ดำเนินการเพื่อต้องดูแลอย่างดี			มาตรฐานการบริการ		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. ผู้ให้บริการสามารถให้คำแนะนำที่ดีตามมาตรฐานนี้ความ เสี่ยงของที่นั่งอย่างดี	4.34	0.70	มาก	4.27	0.88	มาก	4.32	0.75	มาก	4.32	0.75
2. การเดินทางสะดวกและรวดเร็วตามมาตรฐานที่กำหนด	4.18	0.74	มาก	4.40	0.49	มาก	4.24	0.69	มาก	4.24	0.69
3. การให้บริการน้ำดื่มในที่นั่งมาตรฐานที่น้ำดื่มน้ำดีใจคุณมากเป็น ประทับใจ	4.26	0.72	มาก	4.17	1.13	มาก	4.23	0.85	มาก	4.23	0.85
4. มีการจัดระบบการให้บริการเบ็ดเตล็ดที่มีมาตรฐานไว้ให้บริการที่ ถูกต้องและรวดเร็ว	3.91	0.85	มาก	4.28	0.48	มาก	4.01	0.78	มาก	4.01	0.78
5. การต้อนรับและการให้บริการ ไม่ตัดตอนหอดหอดดูหน้าผากช่วงเวลา	3.89	0.78	มาก	3.92	0.73	มาก	3.89	0.76	มาก	3.89	0.76
6. การทดสอบสถานที่การเดินทางที่น้ำดื่มมาตรฐานที่ดีที่สุด	3.59	0.94	มาก	3.80	1.09	มาก	3.65	0.99	มาก	3.65	0.99
รวม	4.03	0.56	มาก	4.14	0.48	มาก	4.06	0.54	มาก	4.06	0.54

จากตารางที่ 4.8 พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้มาตรฐานมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาคือ “การแต่งกายของพนักงานเน้นะสัมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน” ($\bar{X} = 4.24$) และ “การให้บริการนวดแผนไทยที่มีคุณภาพการบริการที่น่าเชื่อถือได้ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข” ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

โดยสปา พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปา ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้คุณภาพการบริการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาคือ “การให้บริการนวดแผนไทยที่มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือได้ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข” ($\bar{X} = 4.26$) และ “การแต่งกายของพนักงานเน้นะสัมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน” ($\bar{X} = 4.18$) ตามลำดับ

สปานิร์สอร์ฟหรือ โรงแรม พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาในนิร์สอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือคุณภาพการบริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “การแต่งกายของพนักงานเน้นะสัมและสะอาดมีคุณภาพการบริการทุกคน” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ “มีการจัดระบบการจัดการการบริการที่คุณภาพการบริการไว้ให้กับลูกค้าแล้ว” ($\bar{X} = 4.28$) และ “ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้คุณภาพการบริการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี” ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ภาระส่วนตัวของมาตราฐาน และระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพบริการที่สถาบันการศึกษาดำเนินการตามต่อไปนี้

ต่อการของถูกค้า

2. ต่อการของมาตรฐานต่อสาธารณะสุกค้า		ประเมินวิธีทดสอบที่ได้รับการประเมิน						รวม		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	การสอนตามคิดเห็นถูกต้องสำหรับการเพื่อนร่วมพัฒนา	3.85	0.76	มาก	3.57	0.92	มาก	3.77	0.81	มาก
	ประเมินปัจจัยเชิงบวก									
2.	ความเพียบพร้อมของห้องเรียนสำหรับการ	4.00	0.71	มาก	3.92	0.82	มาก	3.97	0.74	มาก
3	ความเพียบพร้อมของชั้นเรียนสำหรับการ	3.89	0.80	มาก	4.08	0.82	มาก	3.94	0.81	มาก
4	ให้รับความต้อนรับจากผู้เข้าร่วมและร่วมเข้าร่วมกิจกรรม	3.98	0.70	มาก	3.76	1.00	มาก	3.92	0.79	มาก
	รวม	3.93	0.64	มาก	3.83	0.77	มาก	3.90	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าในคราวนี้กุญแจตัวอย่างเห็นว่าถูกคิดเป็นอย่างถูกต้อง สำนักการสอนของสถาบันฯ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.90 เมื่อพิจารณาที่นี่รายชื่อ พนักงานคุณภาพที่เห็นว่าสถาบันฯ มีความคิดเห็นในระดับมากทุกชื่อ โดยในสูงสุด “ความเพียบพร้อมของห้องเรียนสำหรับผู้เข้ารับการ” เป็นตัวที่กุญแจตัวอย่างเห็นว่ามีความคิดเห็นสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมายัง “ความเพียบพร้อมของชั้นเรียนสำหรับผู้เข้ารับการ” ($\bar{X} = 3.94$) “ให้รับความต้อนรับจากผู้เข้าร่วมและร่วมเข้าร่วมกิจกรรม” ($\bar{X} = 3.92$) และ “การสอนโดยความคิดเห็นถูกต้องสำหรับผู้เข้ารับการ” เพื่อนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.77$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้าน การสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ความเพียงพอของห้องน้ำกับ จำนวนผู้ใช้บริการ” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ “ได้รับความสะอาดสวยงามและรวดเร็วตลอดจนการให้บริการ” ($\bar{X} = 3.98$) “ความ เพียงพอของจำนวนผู้ใช้บริการ” ($\bar{X} = 3.89$) และ “การสอบถามความคิดเห็นลูกค้าหลังใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการ ธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดย ในข้อ “ความเพียงพอของจำนวนผู้ใช้บริการ” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วย ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ “ความเพียงพอของห้องน้ำกับจำนวนผู้ใช้บริการ” ($\bar{X} = 3.92$) “ได้รับความสะอาดสวยงามและรวดเร็วตลอดจนการให้บริการ” ($\bar{X} = 3.76$) และ “การสอบถามความคิดเห็นลูกค้าหลังใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ทำเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ความภาระทางวิชาการของผู้ก่อตั้งสถาบันฯ ของผู้รับบริการสถาบันฯ ตามสถานการณ์
ให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม

3. ลักษณะสถานะของห้องเรียนของครู		เฉลี่ย		มาตรฐาน		มาตรฐานของครู		รวม		คะแนน	
บุคลากร	หมายเหตุ	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน	
1 พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมหรือจัดต่อ)	4.48	0.60	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด	4.48	0.58	มาก	มาก	
2 พนักงานมีความรับผิดชอบด้วยความตั้งใจในการให้บริการ	4.46	0.60	มาก	4.65	0.48	มากที่สุด	4.51	0.58	มากที่สุด	มาก	
3 การแนะนำบริการของบุคลากร	3.84	0.90	มาก	4.08	0.85	มาก	3.91	0.90	มาก	มาก	
รวม		4.26	0.57	มาก	4.41	0.56	มาก	4.30	0.57	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่าในภาพรวมกลุ่มศิษย์งดหันน้ำทุกภาคการบริการซึ่งสถาบันฯ ดำเนินความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ บุคลากร หมายเหตุ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 คือ คือ “พนักงานมีความรับผิดชอบด้วยความตั้งใจในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.51$) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 คือ คือ “พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ)” ($\bar{X} = 4.48$) และ “การแนะนำบริการมีมาตรฐาน” ($\bar{X} = 3.91$)

เด็สป้า พนบว่า ในภาพรวมกถุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเด็สป้า ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนบว่า กถุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)” เป็นข้อที่กถุ่นตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมาคือ “พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.46$) และ “การแนะนำบริการเมนูสปำ” ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปำ ดังนี้

สปำในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม จากกถุ่นตัวอย่างที่ใช้บริการสปำในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม จำนวน 200 คน พนบว่า ในภาพรวมกถุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเด็สปำในรีสอร์ฟ หรือ โรงแรม ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนบว่า กถุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.65$) และ “พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)” ($\bar{X} = 4.51$) กถุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 1 ข้อ คือ “การแนะนำบริการเมนูสปำ” ($\bar{X} = 4.08$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ถูกกฎหมายบริการของครัวเรือนในการให้เช่าบ้าน
ในชุมชน

	4. ต้นทางการซื้อขายบริการให้เช่าบ้านในชุมชน			อย่างไรเมื่อต้องซื้อขายบ้าน			รวม		
	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน
1 ห้ามพ่อแม่ของสถาบันบริการ ไม่สามารถให้เช่าบ้าน	3.94	0.65	มาก	4.09	0.66	มาก	3.98	0.66	มาก
2 สถานที่จดทะเบียน สถาบันเพียงพอ	3.94	0.68	มาก	3.91	0.66	มาก	3.93	0.68	มาก
3 การรับบริการอย่างรวดเร็ว ถูกหลักไม่ต้องรอนาน	3.97	0.64	มาก	4.03	0.72	มาก	3.98	0.66	มาก
4 บริการน้ำดื่มน้ำยาซึ่งดีงามหน้า	3.85	0.73	มาก	3.95	0.66	มาก	3.87	0.71	มาก
รวม	3.92	0.58	มาก	3.99	0.50	มาก	3.94	0.56	มาก

หากตารางที่ 4.11 หมายว่าในภาพรวมกิจกรรมซื้อขายหนื้นว่า คุณภาพการบริการครัวเรือนที่ให้เช่าบ้าน อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คุณภาพด้านความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ทำให้ต้องหางานบริการใบไม้ได้สะดวก” เป็นข้อที่คุณต้องหางานด้วยตัวเองและต้องมาตกล้าและเสียสูงสุด ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือ “กระบวนการขอเช่าบ้านรวดเร็ว ถูกหลักไม่ต้องรอนาน” ($\bar{X} = 3.98$) “สถานที่จดทะเบียน สถาบันเพียงพอ” ($\bar{X} = 3.93$) และ “บริการน้ำดื่มน้ำยาซึ่งดีงามหน้า” ($\bar{X} = 3.87$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พนวฯ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านการเข้าถึงบริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก อญ្យในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.92$ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวฯ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “การบริการอย่างรวดเร็ว ลูกค้าไม่ต้องรอนาน” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย

ในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมาคือ “ทำเลที่ตั้งของสถานบริการไปนาได้สะគក” ($\bar{X} = 3.94$) “สถานที่ขอครดิตสะគក สถาบันเพียงพอ” ($\bar{X} = 3.94$) และ “บริการนัดหมายล่วงหน้า” ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

สปานิรีสอร์ทหรือ โรงแรม พนวฯ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปานิรีสอร์ทหรือ โรงแรม ด้านการเข้าถึงบริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก อญ្យในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.99$ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวฯ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ทำเลที่ตั้งของสถานบริการไปนาได้สะគក” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาคือ “การบริการอย่างรวดเร็ว ลูกค้าไม่ต้องรอนาน” ($\bar{X} = 4.03$) “บริการนัดหมายล่วงหน้า” ($\bar{X} = 3.95$) และ “สถานที่ขอครดิตสะគក สถาบันเพียงพอ” ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ก้าวเดียว คำนิยมความต้องการ และระดับการรับรู้คุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการสถาบันเพื่อศึกษาและประเมินการบริการด้วยตนเอง
ถูกพากย์ด้วยน้ำเสียงภาษาไทย ให้ก็เป็นตัวจริง และนิยมภาษาไทย แต่ไม่มีความหมายใดๆ

ลำดับ	รายการ	คะแนน			คะแนน			คะแนน			รวม		
		คะแนน	S.D.	คะแนน	คะแนน	S.D.	คะแนน	คะแนน	S.D.	คะแนน	S.D.	คะแนน	S.D.
5. ลักษณะบริการด้านความต้องการ ทั้งหมด													
1. ให้ก็เป็นตัวจริง มีความนิยมภาษาไทย	\bar{X}	4.46	0.62	มาก	\bar{X}	4.35	0.48	มาก	\bar{X}	4.43	0.58	มาก	
2. หนังสืองานนำเสนอภาษาไทยที่ดี ชัดเจน เช่นเดียวกับที่ต้องการได้ดูแลดูแล	\bar{X}	4.45	0.62	มาก	\bar{X}	4.27	0.62	มาก	\bar{X}	4.40	0.62	มาก	
3. หนังสืองานนำเสนอภาษาไทย ชัดเจน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	\bar{X}	4.46	0.62	มาก	\bar{X}	4.45	0.50	มาก	\bar{X}	4.46	0.59	มาก	
รวม	\bar{X}	4.46	0.57	มาก	\bar{X}	4.36	0.48	มาก	\bar{X}	4.43	0.55	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่าในภาพรวมก่อนพิจารณาฟังก์ชันพิเศษทางสถิติก็จะแสดงถึงความต้องการ ลักษณะบริการด้านความต้องการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.43 เมื่อพิจารณาฟังก์ชันรายสาขา พบว่า ภาระด้านความคิดเห็นในระดับมากที่สุด โดยในเชื้อ “พนักงานเนื้อความตุภานุภาพและภาษาไทย” เป็นข้อที่ภาระด้านความต้องการต่อมาต่อไปเป็นอันดับสอง ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมาคือ “พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี อธิบายได้ดี” ($\bar{X} = 4.40$) และ “พนักงานมีอิทธิพลต่อผู้ใช้บริการด้วยความน่าเชื่อถือ” ($\bar{X} = 4.46$) หากกล่าว

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสถาปานี้

เดย์สถาปาน พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สถาปาน ด้านการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีมารยาทดี อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “พนักงานมีความสุภาพและมารยาทดี” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือ “พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ชื่นชมเช่นกันให้เกียรติสูงสุด” ($\bar{X} = 4.45$) และ “พนักงานมีอัธยาศัยดี ทุกชาไปเรื่อง บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ” ($\bar{X} = 4.46$) ตามลำดับ

สถาปานเริ่มต้นที่ร้าน ทราบ พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สถาปานเริ่มต้นที่ร้าน ด้านการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีมารยาทดี อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “พนักงานมีความสุภาพและมารยาทดี” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาคือ “พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ชื่นชมเช่นกันให้เกียรติสูงสุด” ($\bar{X} = 4.27$) และ “พนักงานมีอัธยาศัยดี ทุกชาไปเรื่อง บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ” ($\bar{X} = 4.45$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่านอนสี่ คำนี้หมายความมาตรฐาน และระดับการรับรู้ภัยภاطภารณ์ภาระของผู้ต้องสถาบันให้ความกับบุคคลได้
กรอบชุด เจ้าใจ หนนดูดหัวเสีย

6. ด้านสื่อความกับบุคคลได้แล้วแต่เจ้าใจ หนนดูดหัวเสีย		เฉลี่ยรวม				แบบประเมินภาระของผู้ต้องสถาบัน				รวม			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	พนักงานสถานะตอนเชื้อถังสั่งในภาระของผู้ต้องสถาบัน	3.64	0.93	มาก	4.01	0.65	มาก	3.74	0.88	มาก			
2	พนักงานปฏิบัติภาระผู้ต้องสถาบันต่อตัวเองที่ดี	3.56	0.88	มาก	4.09	0.57	มาก	3.70	0.84	มาก			
3	พนักงานสถานะตอนเชื้อถังสั่งในภาระของผู้ต้องสถาบัน	3.30	0.92	ปานกลาง	2.95	1.04	ปานกลาง	3.20	0.96	ปานกลาง			
	รวม	3.50	0.80	มาก	3.68	0.60	มาก	3.55	0.75	มาก			

จากตารางที่ 4.13 พบว่าในภาระรวมถึงด้านด้วยภาระที่ต้องรับรู้ภัยภاطภารณ์ภาระของผู้ต้องสถาบันให้ความกับบุคคลได้กระจำเป็นเจ้าใจ หนนดูดหัวเสีย อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คู่มุ่นด้วยภาระของผู้ต้องสถาบันในระดับมาก 2 ข้อ คือ “พนักงานสถานะตอนเชื้อถังสั่งในภาระของผู้ต้องสถาบัน” ($\bar{X} = 3.74$) และ “พนักงานผู้ต้องสถาบันต่อตัวเองที่ดี” ($\bar{X} = 3.70$) สำหรับข้อ “พนักงานสถานะตอนเชื้อถังสั่งในภาระของผู้ต้องสถาบัน” ($\bar{X} = 3.20$) พบว่าด้วยด้านด้วยภาระของผู้ต้องสถาบันในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สpa พบว่า ในภาพรวมกสุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระจง เข้าใจ หมดข้อสงสัย อญในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสpa ได้ทุกรายการ” ($\bar{X} = 3.64$) และ “พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี” ($\bar{X} = 3.56$) สำหรับข้อ “พนักงานสามารถพูดสื่อสาร ได้流暢ภาษา” ($\bar{X} = 3.30$) พบว่ากสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

สpaในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม พบว่า ในภาพรวมกสุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระจง เข้าใจ หมดข้อสงสัย อญในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสpa ได้ทุกรายการ” ($\bar{X} = 4.01$) และ “พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี” ($\bar{X} = 4.09$) สำหรับข้อ “พนักงานสามารถพูดสื่อสาร ได้流暢ภาษา” ($\bar{X} = 2.95$) พบว่ากสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน และระดับการรับรู้ภารกิจทางด้านบริการตามหน่วยเดียว สำหรับบริการสถาปัตยกรรม ของผู้ใช้บริการสถาปัตยกรรม แห่งราชบุรี จังหวัดราชบุรี ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๐ รหัส
กระบวนการให้บริการ

7. ด้านความน่าเชื่อถือ หัวใจหลักที่ ของผู้ให้บริการ	ผลลัพธ์			สถาปัตยกรรมที่ร่วมงาน			รวม		
	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน
1 พนักงานมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้	4.54	0.61	มากที่สุด	4.68	0.47	มากที่สุด	4.58	0.58	มากที่สุด
2 มีผู้คนนิ่นกรานสถาปัตย์เชื่อถือได้ในความถูกต้องตามมาตรฐานของให้บริการ	4.03	0.82	มาก	4.61	0.61	มากที่สุด	4.19	0.81	มาก
3 มีเพหะอยู่และไม่คำแนะนำผู้ซื้อไปในประจําจ้าวต่อผู้รับบริการ	3.70	0.99	มาก	3.57	1.12	มาก	3.67	1.02	มาก
รวม	4.09	0.63	มาก	4.29	0.47	มาก	4.14	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าในภาพรวมก่อตั้งด้วยอย่างเป็นว่าด้วยภาพการบริการที่มีมาตรฐานด้านความน่าเชื่อถือ หรือมาตรฐานด้านความน่าเชื่อถือ ของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ก่อนหน้าอย่างนี้มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้” ($\bar{X} = 4.58$) ก่อนหน้าอย่างนี้มีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “ผู้คนนิ่นกรานสถาปัตยกรรมที่ร่วมงาน 2 ข้อ คือ “ผู้คนนิ่นกรานสถาปัตยกรรมที่ร่วมงาน ให้ในความถูกต้องตามมาตรฐานของให้บริการ” ($\bar{X} = 4.19$) และ “มีเพหะอยู่และไม่คำแนะนำผู้ซื้อไปในประจําจ้าวต่อผู้รับบริการ” ($\bar{X} = 3.67$)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้” ($\bar{X} = 4.54$) และ “มีผู้ดำเนินการสปาที่เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.03$) สำหรับข้อ “มีแพทย์ดูแลให้คำแนะนำนำผู้มีโรคประจำตัวก่อนรับบริการ” ($\bar{X} = 3.70$) พนว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก

สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม จำนวน 200 คน พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้” ($\bar{X} = 4.68$) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “มีผู้ดำเนินการสปาที่เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.61$) และ “มีแพทย์ดูแลให้คำแนะนำนำผู้มีโรคประจำตัวก่อนรับบริการ” ($\bar{X} = 3.57$)

ตารางที่ 4.15 คำสั่งที่ 4 ประเมินความมาตรฐาน และระดับการรับรู้ความภาระของบุคคลที่จะดำเนินการตามที่กำหนด

ผลลัพธ์ของการวิเคราะห์

8. ต้านทานความมั่นคงของเด็ก อย่างให้ดีและได้รับการ	หลักปัจจัย				นำไปใช้ลดรักษาหรือรักษา				รวม	
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	
1 ความต้องการของเด็กและลูกน้ำใจที่ได้ใช้	4.44	0.67	มาก	4.72	0.45	มากที่สุด	4.51	0.63	มากที่สุด	
2 สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกต้องและ	4.44	0.65	มาก	4.56	0.62	มากที่สุด	4.47	0.65	มาก	
3 เพื่อความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมที่ดี ให้บริการดูแลรักษาเด็ก ให้เด็ก	4.18	0.83	มาก	4.44	0.53	มาก	4.25	0.77	มาก	
4 แรงจูงใจของเด็กในการให้เด็กการเดินทางท่องเที่ยว	3.90	0.63	มาก	4.17	0.78	มาก	3.97	0.69	มาก	
5 ผลิตภัณฑ์ที่ใช้รับประทานที่ดี เช่น น้ำมันนวด โกลเด้นโซดา	3.85	0.69	มาก	3.84	0.64	มาก	3.85	0.68	มาก	
6 เจ้าของเป็นผู้ดูแลเด็กด้านความปลอดภัยของเด็ก	3.72	0.72	มาก	3.43	1.08	มาก	3.64	0.84	มาก	
รวม	4.09	0.42	มาก	4.19	0.46	มาก	4.12	0.43	มาก	

จากตารางที่ 4.15 พบว่าในภาพรวมก่อตั้งตัวอย่างเด่นว่าคุณภาพการบริการสุขาภิบาลของเด็ก ล้านคนมีคุณภาพสูงถึงมาก ยานยุ่น ใจเย็น ใช้บริการอยู่ในระดับมาก ตัวชี้วัดที่ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายชิ้น พบว่า ก่อตั้งตัวอย่างเด่นนี้ความต้องการที่สูงที่สุด 1 ตัวชี้วัด “ความต้องการที่ต้องมีความต้องการที่สูง” คือ “ความต้องการที่ต้องมีความต้องการที่สูง” และตัวชี้วัดที่ต้องการที่ต้องมีความต้องการที่สูงที่สุด 2 ตัวชี้วัด “ความต้องการที่ต้องมีความต้องการที่สูง” คือ “ความต้องการที่ต้องมีความต้องการที่สูง” ที่ “ต้องการที่ต้องมีความต้องการที่สูง” ($\bar{X} = 4.51$) สำหรับตัวอย่างฯ พนักงานมีความต้องการที่ต้องมีความต้องการที่สูง แต่พนักงานส่วนใหญ่ก็ต้องการที่ต้องมีความต้องการที่สูง ดังนี้

เดียร์สปา พนบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดียร์สปา ด้านความมั่นคงปลอดภัย อบอุ่นใจขณะใช้บริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาคือ ข้อ “สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ” ($\bar{X} = 4.44$) และ “เพื่อความปลอดภัยน้ำดื่อกาแฟร์ไว้บริการผู้มาเยือนบริการสำหรับเก็บทรัพย์สินที่มีค่า” ($\bar{X} = 4.18$) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม พนบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดียร์สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านความมั่นคงปลอดภัย อบอุ่นใจขณะใช้บริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” ($\bar{X} = 4.72$) และ “สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ” ($\bar{X} = 4.56$) สำหรับข้ออื่นๆ พนบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ต่ำเบี่ยงบานมาตรฐาน และระดับการรับรู้ภัยภัยในการชดเชยภาระที่ต้องจ่าย ของผู้ใช้บริการสถาปัตยกรรมทางานน้ำที่เข้าใจยาก

เอาใจคนไม่ได้คน

9. ค่านิยามเพื่อออกแบบให้ถูกต้อง ไม่ให้ถูกหัวใจคน		ประเมินเรื่องสิ่งที่ควรจะมีอยู่ในงาน					รวม		
		คะแนน	S.D.	คะแนน	คะแนน	S.D.	คะแนน	S.D.	คะแนน
1 ความต้องการความต้องการของถูกต้อง ให้คำปรึกษา แนะนำให้ถูกต้อง เข้าใจได้	4.01	0.88	มาก	4.64	0.65	มากที่สุด	4.18	0.87	มาก
2 ตรวจสอบความพึงพอใจของถูกต้องให้ถูกต้องให้ถูกต้องทั้งรับบริการ เพื่อผู้ซื้อบริการ ที่รับประทานได้ดีที่สุด	4.08	0.68	มาก	4.36	0.78	มาก	4.16	0.72	มาก
รวม	4.04	0.72	มาก	4.50	0.65	มากที่สุด	4.17	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่าในภาพรวมกุ่มด้วนเย่างหน่วงคุณภาพการบริการผู้วิสดูที่ต้องจ่าย ค่านิยามเพื่อถูกต้อง ให้ใจคน ไม่ใจคน ตาม อยู่ในระดับมาก ตัวบทค่าเฉลี่ย 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กดุ่นด้วนเย่างหน่วงคุณภาพเพื่อในระดับมากที่สุด 2 ข้อ สือ “ความต้องการความต้องการของถูกต้อง ให้คำปรึกษา แนะนำให้ถูกต้องได้ดี” ($\bar{X} = 4.18$) และ “ตรวจสอบความพึงพอใจของถูกต้องให้ถูกต้องทั้งรับบริการ เพื่อผู้นำเข้าอบรมพร้อมใจกับสำหรับบริการ เพื่อผู้นำเข้าอบรมพร้อมใจกับสำหรับบริการ” ($\bar{X} = 4.16$)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

โดยสปา พบว่า ในภาพรวมกสุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปา ด้านความเข้าอกเข้าไปสู่ก้า เอ้าไปสู่ก้ามาใส่ใจคน อญี่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทั้ง 2 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” ($\bar{X} = 4.01$) และ “ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลพร่องมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 4.08$)

สปานิรีสอร์ทหรือ โรงแรม พบว่า ในภาพรวมกสุ่มตัวอย่างเห็นว่ามาตรฐานธุรกิจสปาในรีสอร์ทหรือ โรงแรม ด้านความเข้าอกเข้าไปสู่ก้า เอ้าไปสู่ก้ามาใส่ใจคน อญี่ในระดับมาก ที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” ($\bar{X} = 4.64$) สำหรับข้อ “ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลพร่องมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 4.36$) พบว่า กสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 4.17 กำลังคี่ คำนวณมาตราฐาน และระดับการรับรู้ภัยภาระในการขอรับบริการที่ต้องรับบริการสถาปานีสั่งแต่ต้นและรับรู้ภัยภาระของบุคคลที่ต้องรับบริการสถาปานีสั่งแต่ต้น

รายการ	10 ตัวนับว่าเป็นตัวแปรและรับรู้ภัยภาระ	คะแนน			ตัวบ่งชี้เรื่องรักษาหรือวางแผน			รวม		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	มีการจัดเตรียมไม่ติดอยู่ในห้องต่อไปนับถ้วน	3.94	0.66	มาก	4.41	0.64	มาก	4.07	0.69	มาก
2	ภายในสถาปานีมีกลิ่นที่น้ำหอมหรือน้ำอโรมatherapy ทางเดินหายใจ	4.07	0.53	มาก	3.88	0.57	มาก	4.01	0.55	มาก
3	บรรยายภาระของตัวเองให้ลึกลึนมานานและแบบ Aromatherapy ทางเดินหายใจ	3.93	0.76	มาก	4.01	0.58	มาก	3.95	0.71	มาก
4	มีการคาดเดาต่างๆ แบบไม่แน่นอกลักษณ์มากตามธรรมชาติ	3.90	0.77	มาก	3.92	1.27	มาก	3.90	0.93	มาก
5	มีเสียงดนตรีบรรเลงเบาๆ ไปเรื่อยๆ ช่วยผ่อนคลาย	3.93	0.65	มาก	3.69	0.66	มาก	3.87	0.66	มาก
6	มีบริการนวดที่น้ำตกแบบพอดูน้ำตกอย่างชุ่มชื้นตัวที่มีห้องน้ำส่วนตัว	3.87	0.67	มาก	3.81	0.69	มาก	3.85	0.67	มาก
7	มีการบริการอาหารเพื่อสุขภาพตามหลักครัวสถาปานี	3.56	0.68	มาก	3.36	0.82	ปานกลาง	3.51	0.72	มาก
	รวม	3.88	0.44	มาก	3.87	0.25	มาก	3.88	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ในภาพรวมกู้่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพ ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อยู่ในระดับมาก ด้วย ค่าเฉลี่ย 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กู้่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “นิการจัดเตรียมน้ำดื่มน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากพุกามาสบุน ไฟธรรมชาติ” เป็นข้อที่กู้่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วย ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ “ภายในสปานมีกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากพุกามาสบุน ไฟธรรมชาติ” ($\bar{X} = 4.01$) และ “บรรยายภาพหอนด้วยกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากสบุน ไฟธรรมชาติ” ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกความธุรกิจสปา ดังนี้

โดยสปาน พบว่า ในภาพรวมกู้่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้าน ส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.88 เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กู้่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ภายในสปาน มีกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากพุกามาสบุน ไฟธรรมชาติ” เป็นข้อที่กู้่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ “นิการจัดเตรียมน้ำดื่มน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากสบุน ไฟธรรมชาติ” ($\bar{X} = 3.94$) และ “บรรยายภาพหอนด้วยกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากสบุน ไฟ ธรรมชาติ” ($\bar{X} = 3.93$) ตามลำดับ

สปานในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม พบว่า ในภาพรวมกู้่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการ ธุรกิจเดย์สปานในรีสอร์ฟ หรือ โรงแรม ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการ บริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กู้่มตัวอย่างมีความคิดเห็น ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ “นิการบริการอาหารเพื่อสุขภาพตามหลักชาวสปาน” ($\bar{X} = 3.36$) สำหรับข้ออื่นๆ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ

4.2 การเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปา (Day Spa) กับ สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (Hotel & Resort Spa)

4.2.1 คุณลักษณะของผู้ใช้บริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนกิจกรรมบริการสปาที่เลือกใช้

บริการสปาที่เลือกใช้	เดย์สปา		สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การนวดไทย (Thai Massage)	63	31.5	23	30.7	86	31.3
2. การทำทรีทเม้นต์หน้า (Facial Treatment)	15	7.5	20	26.7	35	12.7
3. การนวดตัวด้วยน้ำมัน (Aroma Massage)	16	8.0	13	17.3	29	10.5
4. การนวดหลัง ไหล่ และศีรษะ (Back, shoulder and Head Massage)	26	13.0	-	-	26	9.5
5. การนวดเท้า (Foot Reflexology)	23	11.5	-	-	23	8.4
6. การขัดผิวด้วยสมุนไพร การขัดผิวด้วยการห่อ (Body Scrub, Body Wrap/Mask)	16	8.0	5	6.7	21	7.6
7. การนวดประบูรณ์สมุนไพร (Thai Herbal Massage)	11	5.5	5	6.7	16	5.8
8. การบำบัดด้วยน้ำและความร้อน (Hydro and Thermal Therapy)	5	2.5	9	12.0	14	5.1
9. การทำเล็บมือและเท้า (Manicure/Pedicure)	8	4.0	-	-	8	2.9
10. การบริการอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ (Healthy Food and Beverage)	7	3.5	-	-	7	2.5
11. การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ (Exercise for Health)	7	3.5	-	-	7	2.5
12. การฝึกสมาธิ (Meditation)	3	1.5	-	-	3	1.1

จากตารางที่ 4.18 พบว่า บริการสปาที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ การนวดไทย (Thai Massage) (ร้อยละ 31.3) การทำทรีทเม้นต์หน้า (Facial Treatment) (ร้อยละ 12.7) และการนวดตัวด้วยน้ำมัน (Aroma Massage) (ร้อยละ 10.5) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พนวจ บริการสปาที่ก่อรุ่นตัวอย่างเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ การนวดไทย (Thai Massage) (ร้อยละ 31.5) การนวดหลัง ไหล่ และศีรษะ (Back, shoulder and Head Massage) (ร้อยละ 13.0) และการนวดเท้า (Foot Reflexology) (ร้อยละ 11.5) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนวจ บริการสปาที่ก่อรุ่นตัวอย่างเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ การนวดไทย (Thai Massage) (ร้อยละ 30.7) การทำทรีทเม้นต์หน้า (Facial Treatment) (ร้อยละ 26.7) และการนวดตัวด้วยน้ำมัน (Aroma Massage) (ร้อยละ 17.3) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของก่อรุ่นตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุที่ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ

สาเหตุที่ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ	เดย์สปา		บ้านในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม		รวม	
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
1. มีอาการป่วยเมื่อย ต้องการผ่อนคลาย กล้ามเนื้อและความตึงเครียด	128	37.1	38	31.9	166	35.8
2. สนใจรายการส่งเสริมการขาย ได้รับบัตรกำนัลหรือคูปองส่วนลดต่างๆ	72	20.9	26	21.8	98	21.1
3. มีรายการและราคาของ การให้บริการที่เหมาะสมกับความต้องการ	42	12.2	37	31.1	79	17.0
4. พนักงานด้อนรับชิญชวนให้ทดลองใช้บริการ	54	15.7	1	0.8	55	11.9
5. ความสวยงามของรากแต่งสถานที่	35	10.1	12	10.1	47	10.1
6. อื่นๆ	16	4.1	5	4.2	19	4.1
รวม	345*	100.0	119*	100.0	464*	100.0

* จำนวนรวมมากกว่าจำนวนก่อรุ่นตัวอย่าง เนื่องจากเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.19 พนวจ สาเหตุหลักที่ก่อรุ่นตัวอย่างใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ คือ เนื่องจากมีอาการป่วยเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด (ร้อยละ 35.8) รองลงมา คือ สนใจรายการส่งเสริมการขาย ได้รับบัตรกำนัลหรือคูปองส่วนลดต่างๆ (ร้อยละ 21.1) มีรายการ และราคาของ การให้บริการที่เหมาะสมกับความต้องการ (ร้อยละ 17.0) พนักงานด้อนรับชิญชวน ให้ทดลองใช้บริการ (ร้อยละ 11.9) ความสวยงามของรากแต่งสถานที่ (ร้อยละ 10.1) และ เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ (ร้อยละ 4.1) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดียวกัน พนบว่า สาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดความต้องย่างใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ คือ เนื่องจากมีอาการป่วยเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด (ร้อยละ 37.1) รองลงมาคือ สนใจรายการส่งเสริมการขาย ได้รับบัตรกำนัลหรือคูปองส่วนลดต่างๆ (ร้อยละ 20.9) พนักงานด้อนรับ เชิญชวนให้ทดลองใช้บริการ (ร้อยละ 15.7) มีรายการและราคาของ การให้บริการที่เหมาะสมกับความต้องการ (ร้อยละ 12.2) ความสวยงามของการตกแต่งสถานที่ (ร้อยละ 10.1) และเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ (ร้อยละ 4.1) ตามลำดับ

สปานในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า สาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดความต้องย่างใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ คือ เนื่องจากมีอาการป่วยเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด (ร้อยละ 31.9) รองลงมาคือ มีรายการและราคาของ การให้บริการที่เหมาะสมกับความต้องการ (ร้อยละ 31.1) สนใจรายการส่งเสริมการขาย ได้รับบัตรกำนัลหรือคูปองส่วนลดต่างๆ (ร้อยละ 21.8) ความสวยงาม ของ การตกแต่งสถานที่ (ร้อยละ 10.1) เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ (ร้อยละ 4.2) และพนักงานด้อนรับเชิญชวนให้ทดลองใช้บริการ (ร้อยละ 0.8) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของก่อให้เกิดความต้องย่าง จำแนกตามความถี่ในการใช้บริการสปา

ความถี่ในการใช้บริการสปา	เดียวกัน		สปานในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. น้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง	81	40.5	39	52.0	120	43.6
2. เดือนละ 1-2 ครั้ง	95	47.5	24	32.0	119	43.3
3. เดือนละ 3-4 ครั้ง	15	7.5	12	16.0	27	9.8
4. มากกว่าเดือนละ 5 ครั้ง	9	4.5	-	-	9	3.3

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ก่อให้เกิดความต้องย่างที่ใช้บริการสปาสุขภาพน้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 43.6) รองลงมาคือ ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 1- 2 ครั้ง (ร้อยละ 43.3) ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 3 - 4 ครั้ง (ร้อยละ 9.8) และ ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพมากกว่าเดือนละ 5 ครั้ง (ร้อยละ 3.3) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสปาสุขภาพเดือนละ 1- 2 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 47.5) รองลงมาคือ ใช้บริการ สปาเพื่อสุขภาพน้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง (ร้อยละ 40.5) ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 3 - 4 ครั้ง (ร้อยละ 7.5) และใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพมากกว่าเดือนละ 5 ครั้ง (ร้อยละ 4.5) ตามลำดับ

สปานิริสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสปาสุขภาพน้อยกว่า เดือนละ 1 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 52.0) รองลงมาคือ ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 1- 2 ครั้ง (ร้อยละ 32.0) และใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 3 - 4 ครั้ง (ร้อยละ 16.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยต่อครั้ง

ค่าใช้จ่ายในการ ใช้บริการสปา เฉลี่ยต่อครั้ง	เดย์สปา		สปานิริสอร์ท หรือโรงแรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 1,500 บาท	149	74.5	-	-	149	54.2
2. 1,501 - 2,500 บาท	25	12.5	8	10.7	33	12.0
3. 2,501 - 3,500 บาท	24	12.0	24	32.0	48	17.5
4. มากกว่า 3,500 บาท	2	1.0	43	57.3	45	16.4

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยไม่เกิน 1,500 บาท/ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 54.2) รองลงมาคือ เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ สปาเฉลี่ย 2,501 - 3,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 17.5) เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยมากกว่า 3,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 16.4) และเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 1,501 - 2,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 12.0) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยไม่เกิน 1,500 บาท/ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 74.5) รองลงมาคือ เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 1,501 - 2,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 12.5) เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 2,501 - 3,500 บาท/

ครั้ง (ร้อยละ 12.0) และเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยมากกว่า 3,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 1.0) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนว่า กลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยมากกว่า 3,500 บาท/ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 57.3) รองลงมาคือ เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 2,501 - 3,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 32.0) และเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 1,501 - 2,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 10.7) ตามลำดับ

4.2.2 การใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการให้ความสำคัญของผู้ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพด้านต่อไป

	สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม			รวม					
	สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม			รวม					
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านสินค้าและบริการ	3.65	0.59	มาก	3.80	0.59	มาก	3.69	0.59	มาก
2. ด้านราคา	3.74	0.67	มาก	3.96	0.48	มาก	3.80	0.63	มาก
3. ด้านช่องทางการซื้อขายหน้าต่าง	3.75	0.53	มาก	3.74	0.65	มาก	3.74	0.56	มาก
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.31	0.59	ปานกลาง	3.50	0.55	มาก	3.36	0.59	ปานกลาง
รวม	3.61	0.40	มาก	3.75	0.41	มาก	3.65	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.22 พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการเลือกใช้สปาในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านราคา ($\bar{X} = 3.80$) ด้านช่องทางการซื้อขายหน้าต่าง ($\bar{X} = 3.74$) และด้านสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.69$) สำหรับด้านการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ พนว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พนว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการเลือกใช้เดย์สปาในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงงูในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านซ่องทางการจัดงาน่าย ($\bar{X} = 3.75$) ด้านราคา ($\bar{X} = 3.74$) และ ด้านสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.65$) สำหรับด้านการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ พนว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม พนว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการเลือกใช้เดย์สปา ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงงูในระดับมาก ทุกด้าน คือ ด้านราคา ($\bar{X} = 3.96$) ด้านสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.80$) ด้านซ่องทางการจัดงาน่าย ($\bar{X} = 3.74$) และด้านการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.50$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการให้ความสำคัญของผู้ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ

รายด้าน	เดย์สปา			สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านสินค้าและบริการ	3.65	0.59	มาก	3.80	0.59	มาก	3.69	0.59	มาก
1.1 ความชำนาญของพนักงาน	4.29	0.75	มาก	4.29	0.46	มาก	4.29	0.68	มาก
1.2 การให้บริการของพนักงาน	3.96	0.94	มาก	4.03	0.75	มาก	3.97	0.89	มาก
1.3 ความหลากหลายของการบริการ	3.58	0.86	มาก	3.68	0.60	มาก	3.60	0.80	มาก
1.4 ชื่อเดิม/ความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา	3.28	0.83	ปานกลาง	3.33	0.99	ปานกลาง	3.29	0.87	ปานกลาง
1.5 ชื่อเดิมของสปา	3.15	0.81	ปานกลาง	3.65	0.67	มาก	3.28	0.81	ปานกลาง
2. ด้านราคา	3.74	0.67	มาก	3.96	0.48	มาก	3.80	0.63	มาก
2.1 อัตราค่าบริการ	3.74	0.67	มาก	3.96	0.48	มาก	3.80	0.63	มาก

ตารางที่ 4.23 ก้าวเดียวก้าวเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการให้ความสำคัญของผู้ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ (ต่อ)

รายการ	คะแนน			ตามในรีเตอร์ฟอร์ม			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3. ผู้นำร่องทางการซ้อมสุขภาพ	3.75	0.53	มาก	3.74	0.65	มาก	3.74	0.56	มาก
3.1 ความสะอาด	4.36	0.73	มาก	4.56	0.50	มาก ที่สุด	4.41	0.68	มาก
3.2 เศินทางไป-กลับสะดวก	3.87	0.63	มาก	3.97	0.72	มาก	3.90	0.65	มาก
3.3 ที่จอดรถสะดวกสบาย	3.76	0.65	มาก	3.79	0.68	มาก	3.76	0.66	มาก
3.4 จำนวนห้องสำหรับให้บริการ	3.58	0.82	มาก	3.59	0.59	มาก	3.58	0.77	มาก
3.5 สถานที่ตั้งของสปา	3.56	0.99	มาก	3.23	1.56	ปาน กลาง	3.47	1.18	ปาน กลาง
3.6 การตกแต่งสถานที่	3.36	0.98	ปาน กลาง	3.28	1.10	ปาน กลาง	3.34	1.01	ปาน กลาง
4. ผู้นำการส่งเสริมการลดชาต	3.31	0.59	ปาน กลาง	3.50	0.55	มาก	3.36	0.59	ปาน กลาง
4.1 ลดอัตราค่าบริการ	3.52	0.78	มาก	3.53	0.91	มาก	3.52	0.81	มาก
4.2 ประชาสัมพันธ์ช่างที่ดี	3.34	0.77	ปาน กลาง	3.56	0.53	มาก	3.40	0.72	ปาน กลาง
4.3 หนังสือข่าวสารเชิงข่าวให้ทดลองใช้พร้อมแนะนำไปรับใช้พิเศษ	3.28	0.86	ปาน กลาง	3.52	0.79	มาก	3.35	0.85	ปาน กลาง
4.4 รับฟังข้อเสนอแนะจากการเป็นสมาชิก	3.28	0.74	ปาน กลาง	3.43	1.00	ปาน กลาง	3.32	0.82	ปาน กลาง
4.5 โฆษณาดึงดูดใจ	3.15	0.85	ปาน กลาง	3.47	0.53	ปาน กลาง	3.24	0.79	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.23 แสดงก้าวเดียวก้าวเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการให้ความสำคัญของผู้ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ เป็นรายข้อของแต่ละด้าน ดังนี้

1. ล้านสินค้าและบริการ พนวจ ในการพัฒนาศักยภาพในระดับมาก 3 ข้อ คือ ความชำนาญของพนักงานนวด ($\bar{X} = 4.29$) การให้บริการของพนักงาน ($\bar{X} = 3.97$) และ ความหลากหลายของการบริการ ($\bar{X} = 3.60$) สำหรับข้อ ชื่อเสียง/ความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา ($\bar{X} = 3.29$) และ ชื่อเสียงของสปา ($\bar{X} = 3.28$) พนวจคุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปาดังนี้

เด็สปปา พนวจ คุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับมาก 3 ข้อ คือ ความชำนาญของพนักงานนวด ($\bar{X} = 4.29$) การให้บริการของพนักงาน ($\bar{X} = 3.96$) และความหลากหลายของการบริการ ($\bar{X} = 3.58$) สำหรับข้อ ชื่อเสียง/ความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา ($\bar{X} = 3.28$) และ ชื่อเสียงของสปา ($\bar{X} = 3.15$) พนวจคุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนวจ คุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับมาก 4 ข้อ คือ ความชำนาญของพนักงานนวด ($\bar{X} = 4.29$) การให้บริการของพนักงาน ($\bar{X} = 4.03$) ความหลากหลายของการบริการ ($\bar{X} = 3.68$) ชื่อเสียงของสปา ($\bar{X} = 3.65$) สำหรับข้อ ชื่อเสียง/ความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา ($\bar{X} = 3.33$) พนวจคุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

2. ล้านราคากลุ่มค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับมาก ในข้อ อัตราค่าบริการ ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา พนวจ ทั้งเด็สปปา และสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม คุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญกับอัตราค่าบริการในระดับมากที่สุด

3. ล้านช่องทางการซื้อขาย พนวจ ในการพัฒนาศักยภาพในระดับมาก 4 ข้อ คือ ความสามารถ ($\bar{X} = 4.41$) เดินทางไป-กลับสะดวก ($\bar{X} = 3.90$) ที่จอดรถสะดวกสบาย ($\bar{X} = 3.76$) และจำนวนห้องสำหรับให้บริการ ($\bar{X} = 3.58$) คุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ สถานที่ตั้งของสปา ($\bar{X} = 3.47$) และการตกแต่งสถานที่ ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปาดังนี้

เด็สปปา พนวจ คุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับมาก 5 ข้อ คือ ความสามารถ ($\bar{X} = 4.36$) เดินทางไป-กลับสะดวก ($\bar{X} = 3.87$) ที่จอดรถสะดวกสบาย ($\bar{X} = 3.76$) จำนวนห้องสำหรับให้บริการ ($\bar{X} = 3.58$) และสถานที่ตั้งของสปา ($\bar{X} = 3.56$) สำหรับข้อ การตกแต่งสถานที่ ($\bar{X} = 3.36$) พนวจคุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนวจ คุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือความสามารถ ($\bar{X} = 4.56$) คุณค่าว่าย่างให้ความสำคัญในระดับมาก 3 ข้อ คือเดินทางไป-กลับสะดวก ($\bar{X} = 3.97$) ที่จอดรถสะดวกสบาย ($\bar{X} = 3.79$) และจำนวนห้องสำหรับให้บริการ

($\bar{X} = 3.59$) กดุ่นตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือการตกแต่งสถานที่ ($\bar{X} = 3.28$) และ สถานที่ตั้งของสถาปาน ($\bar{X} = 3.23$)

4. ด้านการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ พบว่าในภาพรวมกดุ่นตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมากในข้อ การลดอัตราค่าบริการ ($\bar{X} = 3.52$) สำหรับข้ออื่นๆ พบว่ากดุ่นตัวอย่างให้ความสำคัญปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสถาปาน ดังนี้

เคเบิลสถาปาน พบว่า กดุ่นตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมากในข้อ การลดอัตราค่าบริการ ($\bar{X} = 3.52$) สำหรับข้ออื่นๆ พบว่ากดุ่นตัวอย่างให้ความสำคัญปานกลาง

สถาปานในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า กดุ่นตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก 3 ข้อ คือ ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 3.56$) ลดอัตราค่าบริการ ($\bar{X} = 3.53$) และ หนังงานขายเชิญชวนให้ทดลองใช้พร้อมเสนอโปรแกรมพิเศษ ($\bar{X} = 3.52$) สำหรับข้ออื่นๆ พบว่ากดุ่นตัวอย่างให้ความสำคัญปานกลาง

4.2.3 การประเมินพื้นที่บัญชีภาระในการบริการของสุนัขกิจจะปานเพื่อสุขภาพ

ตารางที่ 4.24 คำเฉลี่ย ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน และระดับการรับรู้ภัยภาระในการบริการของสุนัขกิจจะปานเพื่อสุขภาพ ของผู้รับบริการสถาบันความเชื่อมต่อได้ดัง

ดูผลลัพธ์หรือมาตรฐานการบริการ

ลักษณะการให้บริการ	คะแนน				ตามเกณฑ์การบริโภค				รวม
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	
1. ผู้ให้บริการส่วนการบริโภคบุรุษและสตรีที่ให้บริการมาตรฐานมีความเชื่อมต่อสูงเป็นอย่างดี	4.34	0.70	มาก	4.27	0.88	มาก	4.32	0.75	มาก
2. การแสดงถึงการทำงานหน้างานเหมือนเดิมและสามารถดำเนินมาตฐานทุกครั้น	4.18	0.74	มาก	4.40	0.49	มาก	4.24	0.69	มาก
3. การให้บริการน้ำดื่มน้ำที่มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือ ให้ตามระยะเวลา	4.26	0.72	มาก	4.17	1.13	มาก	4.23	0.85	มาก
4. มีการจัดระบบการจัดการงานบริการที่เต็มมาตรฐาน ให้พนักงานปฏิบัติงาน	3.91	0.85	มาก	4.28	0.48	มาก	4.01	0.78	มาก
บริการ									
5. การต้อนรับ การให้บริการ ในแต่ละชั้นตอนตลอดจนการซั่งรีบิน	3.89	0.78	มาก	3.92	0.73	มาก	3.89	0.76	มาก
6. ตัวบทคัดค่างานบริการสถาบัน หัวใจ นวัตกรรม สถาบันฯ ที่ดีที่สุด	3.59	0.94	มาก	3.80	1.09	มาก	3.65	0.99	มาก
บริการ									
รวม	4.03	0.56	มาก	4.14	0.48	มาก	4.06	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ในภาพรวมกู้น์ตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กู้น์ตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้มาตรฐานมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี” เป็นข้อที่กู้น์ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาคือ “การแต่งกายของพนักงานเหมาะสมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน” ($\bar{X} = 4.24$) และ “การให้บริการนวดแผนไทยที่มีคุณภาพการบริการที่น่าเชื่อถือได้ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข” ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พบว่า ในภาพรวมกู้น์ตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กู้น์ตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้คุณภาพการบริการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี” เป็นข้อที่กู้น์ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาคือ “การให้บริการนวดแผนไทยที่มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือได้ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข” ($\bar{X} = 4.26$) และ “การแต่งกายของพนักงานเหมาะสมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน” ($\bar{X} = 4.18$) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ในภาพรวมกู้น์ตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือคุณภาพการบริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กู้น์ตัวอย่างนี้มีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “การแต่งกายของพนักงานเหมาะสมและสะอาดมีคุณภาพการบริการทุกคน” เป็นข้อที่กู้น์ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ “มีการจัดระบบการจัดการการบริการที่คุณภาพการบริการไว้ให้บริการแก่ผู้มารับบริการ” ($\bar{X} = 4.28$) และ “ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้คุณภาพการบริการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี” ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 ค่านิยม ความน่าเชื่อถือทางวิเคราะห์ความต่อเนื่องภารกิจของบุคลากร ของผู้ให้บริการตามเกณฑ์มาตรฐาน คณะกรรมการบริการสู่ภารกิจตามเกณฑ์มาตรฐาน
ต้องการของผู้ให้บริการ

ตัวแปรตามความต้องการของผู้ให้บริการ	ผลลัพธ์				ค่าปัจจัยเชิงรักริบอโรเมติก				รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1 การสอนความคิดเห็นถูกต้องสำหรับการเพื่อนเจ้า老บเพื่อจะมา ปรับปรุงให้ดีขึ้น	3.85	0.76	มาก	3.57	0.92	มาก	3.77	0.81	มาก		
2. ความเพียรพยายามอย่างดีของนักเรียนในภารกิจ	4.00	0.71	มาก	3.92	0.82	มาก	3.97	0.74	มาก		
3 ความเพียรพยายามอย่างดีของนักเรียนในภารกิจ	3.89	0.80	มาก	4.08	0.82	มาก	3.94	0.81	มาก		
4 ได้รับความตื่นเต้นจากภารกิจและตื่นเต้นขณะทำงานให้บริการ	3.98	0.70	มาก	3.76	1.00	มาก	3.92	0.79	มาก		
รวม	3.93	0.64	มาก	3.83	0.77	มาก	3.90	0.68	มาก		

จากตารางที่ 4.25 พบว่าในภารกิจที่มีความต้องการสูงกว่าภารกิจที่ต่ำกว่า คือการสอนของบุคลากร อยู่ในระดับมาก ตัวชี้วัดค่าเฉลี่ย 3.90 เมื่อพิจารณาในรายบุคคล พบว่า คุณครูที่สอนนักเรียนต้องมีความต้องการที่สูงกว่าครูที่สอนนักเรียนในระดับนักเรียน “ความเพียรพยายามอย่างดีของนักเรียนในการให้บริการ” เป็นตัวชี้วัดค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าตัวชี้วัดค่าเฉลี่ยของครู “ความเพียรพยายามอย่างดีของนักเรียนในการให้บริการ” ($\bar{X} = 3.94$) “ได้รับความตื่นเต้นจากการให้บริการ” ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมานี้คือ “ความเพียรพยายามอย่างดีของนักเรียนในการให้บริการ” ($\bar{X} = 3.92$) และ “การสอนความตื่นเต้นของนักเรียนในการให้บริการ เพื่อนเจ้า老บเพื่อจะมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 3.77$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้าน การสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ความเพียงพอของห้องน้ำกับ จำนวนผู้ใช้บริการ” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากคือค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ “ได้รับความสะอาดสวยงามและรวดเร็วตลอด ขั้นตอนการให้บริการ” ($\bar{X} = 3.98$) “ความเพียงพอของจำนวนผู้ใช้บริการ” ($\bar{X} = 3.89$) และ “การสอบถามความคิดเห็นลูกค้าหลังใช้ บริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น” ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

สปานิรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการ ธุรกิจเดย์สปานิรีสอร์ฟ หรือโรงแรม ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดย ในข้อ “ความเพียงพอของจำนวนผู้ใช้บริการ” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากคือ ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ “ความเพียงพอของห้องน้ำกับ จำนวนผู้ใช้บริการ” ($\bar{X} = 3.92$) “ได้รับความสะอาดสวยงามและรวดเร็วตลอดขั้นตอนการ ให้บริการ” ($\bar{X} = 3.76$) และ “การสอบถามความคิดเห็นลูกค้าหลังใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น” ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย กำเนิดมนหมายความ และระดับการรับรู้ภัยทางการค้าของสุรัจนะสถาปานิษฐ์ในการดำเนินการให้บริการอย่างชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม

ตัวแปรตามที่ได้มาจากการอย่างชัดเจน ถูกต้อง ถูกต้อง เหมาะสม	ผลลัพธ์			ประเมินวิเคราะห์โดยรวม			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)	4.48	0.60	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด	4.48	0.58	มาก
2 พนักงานมีความรู้ในภาษาไทยหรืออังกฤษในการให้บริการ	4.46	0.60	มาก	4.65	0.48	มากที่สุด	4.51	0.58	มากที่สุด
3 การแนะนำบริการอย่างชัดเจน	3.84	0.90	มาก	4.08	0.85	มาก	3.91	0.90	มาก
รวม	4.26	0.57	มาก	4.41	0.56	มาก	4.30	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการสูงกว่ามาตรฐานการให้บริการอย่างชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ตัวอย่างค่าเฉลี่ย 4.30 ± 0.57 อย่างไรก็ตาม พบว่า คุณภาพตัวอย่างมีความต่อเนื่องในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมีความรู้ในภาษาไทยหรืออังกฤษในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.51$) คุณภาพตัวอย่างมีความต่อเนื่องในระดับมากที่สอง 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความรู้ในภาษาไทยหรืออังกฤษในการให้บริการอย่างชัดเจน ถูกต้อง” ($\bar{X} = 4.48$) และ “การแนะนำบริการอย่างชัดเจน” ($\bar{X} = 3.91$)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พบรวมกับคุณตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหนือระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบรวมกับคุณตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง) เป็นข้อที่คุณตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมาคือ “พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.46$) และ “การแนะนำบริการเมนูสปา” ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

สปานิรีสอร์ทหรือโรงแรม พบรวมกับคุณตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปานิรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหนือระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบรวมกับคุณตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.65$) และ “พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)” ($\bar{X} = 4.51$) กับคุณตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการในระดับมาก 1 ข้อ คือ “การแนะนำบริการเมนูสปา” ($\bar{X} = 4.08$)

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน และร้อยละของการตอบรับความพึงพอใจต่อการดำเนินการซึ่งมีวิธีการให้สั่งยาไม่ถ่ายทอด

ด้านการดำเนินการสั่งยา “ไม่ถ่ายทอด”	ผลลัพธ์			นำไปใช้ทดสอบรักษาเรื้อรัง			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 ทำให้ห้องของสถานบริการ “ไม่มีได้สัมภាង”	3.94	0.65	มาก	4.09	0.66	มาก	3.98	0.66	มาก
2 สถานที่จัดห้องทดสอบความสูงเพียงพอ	3.94	0.68	มาก	3.91	0.66	มาก	3.93	0.68	มาก
3 การบริการอ่อนโยนราวกว่า “ถูกทำไม่ดีด้วยชอบนา	3.97	0.64	มาก	4.03	0.72	มาก	3.98	0.66	มาก
4 บริการนัดหมายและวางแผน	3.85	0.73	มาก	3.95	0.66	มาก	3.87	0.71	มาก
รวม	3.92	0.58	มาก	3.99	0.50	มาก	3.94	0.56	มาก

หากตารางที่ 4.27 พิจารณาในภาพรวมกันดุณัชธรรมที่น่วง่ายจะพบว่าผู้คนที่ให้ความพึงพอใจต่อการดำเนินการซึ่งมีวิธีการ “ไม่ถ่ายทอด” อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายชุด พบว่า กุญแจห้องน้ำที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด โดยในส่วน “ห้องน้ำที่ต้องของสถานบริการ ไม่มีได้สัมภាង” เป็นตัวที่คุณตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือ “การบริการอย่างรวดเร็ว ถูกทำไม่ดีด้วยชอบนา” ($\bar{X} = 3.98$) “สถานที่จัดห้องทดสอบความสูงเพียงพอ” ($\bar{X} = 3.93$) และ “บริการนัดหมายล่วงหน้า” ($\bar{X} = 3.87$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สpa พนว่า ในภาพรวมกู้่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ด้านการเข้าถึงบริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก อุ่นในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนว่า กู้่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “การบริการอย่างรวดเร็ว สูกค้าไม่ต้องรอนาน” เป็นข้อที่กู้่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมาคือ “ทำเลที่ตั้งของสถานบริการไปนาได้สะดวก” ($\bar{X} = 3.94$) “สถานที่ขอครองสะดวก สายยเพียงพอ” ($\bar{X} = 3.94$) และ “บริการนัดหมายล่วงหน้า” ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

สปานรีสอร์ทหรือโรงแรม พนว่า ในภาพรวมกู้่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านการเข้าถึงบริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก อุ่นในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนว่า กู้่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ทำเลที่ตั้งของสถานบริการไปนาได้สะดวก” เป็นข้อที่กู้่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาคือ “การบริการอย่างรวดเร็ว สูกค้าไม่ต้องรอนาน” ($\bar{X} = 4.03$) “บริการนัดหมายล่วงหน้า” ($\bar{X} = 3.95$) และ “สถานที่ขอครองสะดวก สายยเพียงพอ” ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 คำเฉลย คำอธิบายหน่วยมาตรฐาน และระดับการรับรู้คุณภาพของผู้ให้บริการสถาปัตยกรรมวิศวกรรม
สูง ตอนนี้มีให้บริการ แต่ไม่มีมาให้บริการต่อไปแล้ว

ตัวแปรการพัฒนาคุณภาพ ตอนนี้เหลือ	ทดสอบ			ประเมินผลหรือวางแผน			รวม		
	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน
ให้บริการ และมีมาตรฐาน									
1. พนักงานมีความสุภาพและมารยาทดี	4.46	0.62	มาก	4.35	0.48	มาก	4.43	0.58	มาก
2. พนักงานมีมนุษยธรรมที่ดี ที่ไม่ได้แสวงได้ให้เกิดความดึงดูดใจ	4.45	0.62	มาก	4.27	0.62	มาก	4.40	0.62	มาก
3. พนักงานมีอัธยาศัยดี ศุภษาพิริยา บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ	4.46	0.62	มาก	4.45	0.50	มาก	4.46	0.59	มาก
รวม	4.46	0.57	มาก	4.36	0.48	มาก	4.43	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ในภาพรวมกุญแจตัวอย่างห็นว่าคุณภาพการบริการของผู้ให้บริการสถาปัตยกรรม ต้านทานการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมไปสู่เกียรติ และมีมาตรฐาน อยู่ในระดับมากตัวเลขถึง 4.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายชุด พบว่า กุญแจตัวอย่างมีความต้องการที่ดีในระดับมากทุกชุด โดยในตัวอย่าง “พนักงานมีความสุภาพและมารยาทดี” เป็นตัวอย่างที่กุญแจตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมาคือ “พนักงานมีมนุษยธรรมที่ดี ที่ไม่ได้ให้เกิดความดึงดูดใจ” ($\bar{X} = 4.40$) และ “พนักงานมีอัธยาศัยดี ศุภษาพิริยา บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ” ($\bar{X} = 4.46$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจัดแนกตามธุรกิจสถาปัตย์ดังนี้

โดยสถาปัตย์ พบว่า ในภาพรวมก่อสูมตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สถาปัตย์ ด้าน การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีน้ำยารยาดี อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.46 มีจัดพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ก่อสูมตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “พนักงานมีความสุภาพและมารยาทดี” เป็นข้อที่ก่อสูมตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือ “พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อิ่ม泱้นแจ่มใสให้เกียรติลูกค้า” ($\bar{X} = 4.45$) และ “พนักงานมีอัธยาศัยดี พูดจาไพเราะ บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ” ($\bar{X} = 4.46$) ตามลำดับ

สถาปัตย์ที่รองลงมา พบว่า ในภาพรวมก่อสูมตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการ ธุรกิจเดย์สถาปัตย์ในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีมารยาทดี อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ก่อสูมตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “พนักงานมีความสุภาพและมารยาทดี” เป็นข้อที่ก่อสูมตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาคือ “พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อิ่ม泱้นแจ่มใสให้เกียรติลูกค้า” ($\bar{X} = 4.27$) และ “พนักงานมีอัธยาศัยดี พูดจาไพเราะ บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ” ($\bar{X} = 4.45$) ตามลำดับ

ក្រសួងពេទ្យ

ผู้อ่านที่ความต้องการตัดสินใจซื้อสินค้า	ผลลัพธ์			ตัวบ่งชี้ผลลัพธ์ทางการเงินของระบบ			รวม		
	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน
1 หนังงานตามมาตรฐานที่ยอมรับในการให้บริการในเชิงคุณภาพได้มาตรฐาน	3.64	0.93	มาก	4.01	0.65	มาก	3.74	0.88	มาก
2 หนังงานที่มีหน้าที่การดูแลด้วยมาตรฐานเดียวกัน	3.56	0.88	มาก	4.09	0.57	มาก	3.70	0.84	มาก
3 หนังงานตามมาตรฐานที่ยอมรับได้มาตรฐานเดียวกัน	3.30	0.92	ปานกลาง	2.95	1.04	ปานกลาง	3.20	0.96	ปานกลาง
รวม	3.50	0.80	มาก	3.68	0.60	มาก	3.55	0.75	มาก

จากการที่ 4.29 พนักงานภาคภูมิคุ้งตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการสูงกว่ามาตรฐาน ด้านต้องความก้าวหน้าให้มากถ้าได้รับร่าง เนื้อใจ หมายความว่า ต้องสูงอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า กุญแจห้องน้ำมีความต้องการในระดับมาก 2 ห้อง พอ “พนักงานสามารถตอบรับต้องการที่ต้องการได้” ($\bar{X} = 3.74$) และ “พนักงานต้องการให้บริการมีการติดต่อสื่อสาร” ($\bar{X} = 3.70$) สำหรับสูง “พนักงานสามารถสื่อสารได้” ($\bar{X} = 3.20$) พนักงานต้องมีความต้องการที่ต้องการในระดับปานกลาง “ให้สื่อสารภาษา” ($\bar{X} = 3.20$) พนักงานต้องมีความต้องการที่ต้องการในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พนวฯ ในภาพรวมก่อรุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระช่าง เข้าใจ หมวดชื่อสังสัย อธิบายในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวฯ ก่อรุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสปาได้ทุกรายการ” ($\bar{X} = 3.64$) และ “พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี” ($\bar{X} = 3.56$) สำหรับข้อ “พนักงานสามารถพูดสื่อสารได้หลากหลายภาษา” ($\bar{X} = 3.30$) พนวฯ ก่อรุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม พนวฯ ในภาพรวมก่อรุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระช่าง เข้าใจ หมวดชื่อสังสัย อธิบายในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวฯ ก่อรุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสปาได้ทุกรายการ” ($\bar{X} = 4.01$) และ “พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี” ($\bar{X} = 4.09$) สำหรับข้อ “พนักงานสามารถพูดสื่อสารได้หลากหลายภาษา” ($\bar{X} = 2.95$) พนวฯ ก่อรุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.30 ค่านิยม กำลังมานะารูปแบบ และระดับการรับรู้ภัยภัยทางการค้าและภัยทางการค้าสำหรับบริการต่างๆตามน้ำเชื่อต่อ บริการ
เครื่องดื่ม ของผู้ให้บริการ

ตัวแปรตามน้ำเชื่อต่อ บริการเครื่องดื่ม ของผู้ให้บริการ	ผลต่อไป			นำไปใช้ต่อหัวเรื่องภัย			รวม		
	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน
1 พนักงานมีความตื่นตัวสัมผัสและไว้วางใจได้	4.54	0.61	มากที่สุด	4.68	0.47	มากที่สุด	4.58	0.58	มากที่สุด
2 มีผู้ดำเนินการดำเนินการที่เชื่อถือได้ในความตื่นตัวความสามารถให้บริการ	4.03	0.82	มาก	4.61	0.61	มากที่สุด	4.19	0.81	มาก
3 มีบทชี้แจงให้คำแนะนำสำหรับผู้มาใช้บริการ	3.70	0.99	มาก	3.57	1.12	มาก	3.67	1.02	มาก
รวม	4.09	0.63	มาก	4.29	0.47	มาก	4.14	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ในภาพรวมกุ่มต้มตัวอย่างหนึ่งในว่าด้วยภัยทางการค้าและภัยทางการค้าสำหรับบริการต่างๆตามน้ำเชื่อต่อ บริการเครื่องดื่ม ของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กุ่มต้มตัวอย่างนี้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมีความตื่นตัวอย่างมาก” ($\bar{X} = 4.58$) กุ่มต้มตัวอย่างนี้ความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “มีผู้ดำเนินการต่อไปที่เชื่อถือได้ในความตื่นตัวความสามารถให้บริการ” ($\bar{X} = 4.19$) และ “มีบทชี้แจงให้คำแนะนำสำหรับผู้มาใช้บริการ” ($\bar{X} = 3.67$)

เมื่อพิจารณาจ่าแนกความชูรกิจสปา ดังนี้

เด็ยสปา พบว่า ในภาพรวมกสุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการชูรกิจเดย์สปา ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้” ($\bar{X} = 4.54$) และ “มีผู้ดำเนินการสปาที่เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.03$) สำหรับข้อ “มีแพทบีดูแลให้คำแนะนำผู้มีโรคประจำตัวก่อนรับบริการ” ($\bar{X} = 3.70$) พบว่า กสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ในภาพรวมกสุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการชูรกิจเดย์สปานในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้” ($\bar{X} = 4.68$) กสุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “มีผู้ดำเนินการสปาที่เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.61$) และ “มีแพทบีดูแลให้คำแนะนำผู้มีโรคประจำตัวก่อนรับบริการ” ($\bar{X} = 3.57$)

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ย กำลังบวก ความน่าเชื่อถือ และระดับการรับรู้ภัยทางอาชญาภาพของผู้ก่อเหตุที่มีส่วนในการดำเนินการ

ด้านความน่าเชื่อถือของผู้ก่อเหตุ อยู่ด้านไหนของภัยการ	ทดสอบ			ประเมินภัยการหรือวางแผน			รวม		
	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน
1 ความตระหนักรู้ว่าต้นฉบับคือภัยที่ใช้	4.44	0.67	มาก	4.72	0.45	มากที่สุด	4.51	0.63	มากที่สุด
2. สถานที่ที่ให้บริการจะต้องเป็นระเบียบ ถูกตูบลักษณะ	4.44	0.65	มาก	4.56	0.62	มากที่สุด	4.47	0.65	มาก
3 เพื่อความปลอดภัยมีสิ่งของรั่วไว้บริการผู้มาปรับเปลี่ยนภาระเรียนรู้การดำเนินการ	4.18	0.83	มาก	4.44	0.53	มาก	4.25	0.77	มาก
4 แต่งร่างกายเพื่อไม่ให้บริการเหลือซึ่งที่	3.90	0.63	มาก	4.17	0.78	มาก	3.97	0.69	มาก
5 พลิกกับผ้าสำหรับเสื่อห่มเป็นที่รักษา เช่น ผ้าม่านน้ำ โคลนน็อก	3.85	0.69	มาก	3.84	0.64	มาก	3.85	0.68	มาก
6 เสื้อของเป็นผ้ามีสีเดียวกันตามแบบแผน	3.72	0.72	มาก	3.43	1.08	มาก	3.64	0.84	มาก
รวม	4.09	0.42	มาก	4.19	0.46	มาก	4.12	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.31 พบว่าในภาพรวมถือว่าด้านความน่าเชื่อถือภัยการนั้นอยู่ในระดับมาก ด้านความน่าเชื่อถือภัยการที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อต่อสู้ภัย ด้านความน่าเชื่อถือภัยการที่ใช้ในการรับรู้ภัยทางอาชญาภาพของผู้ก่อเหตุที่อยู่ในระดับมาก ด้านความน่าเชื่อถือภัยการที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อต่อสู้ภัย 1 ชุด คือ “ความตระหนักรู้ภัยที่ใช้” ($\bar{X} = 4.51$) สำหรับปัจจุบัน พบว่ามีความติดต่อในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านความมั่นคงปลอดภัย อนุญาตใช้บริการ อญในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาคือ ข้อ “สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ” ($\bar{X} = 4.44$) และ “เพื่อความปลอดภัยน้ำถือเกอร์ไว้บริการผู้มาเยี่ยมชม การสำหรับเก็บทรัพย์สินที่มีค่า” ($\bar{X} = 4.18$) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปานในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านความมั่นคงปลอดภัย อนุญาตใช้บริการ อญในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” ($\bar{X} = 4.72$) และ “สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ” ($\bar{X} = 4.56$) สำหรับข้ออื่นๆ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน และระดับการรับผิดชอบทางวิชาการของบุคลากรที่สอนภาษาอังกฤษในการดำเนินการตามตัวอย่างที่ต้องการ สำนักความเรียนภาษาอังกฤษ

เอกสารที่ 4.32 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงบานมาตรฐาน และระดับการรับผิดชอบทางวิชาการของบุคลากรที่สอนภาษาอังกฤษในการดำเนินการตามตัวอย่างที่ต้องการ

ตัวแปรตามที่สอนภาษาอังกฤษ ให้ถูกต้องตามไปได้ดี	ผลลัพธ์			แบบประเมินตัวอย่างที่สอนภาษาอังกฤษ			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 ความเชื่อถือความต้องการของบุคลากร ให้คำปรึกษา แนะนำให้ถูกต้อง เช่นไร	4.01	0.88	มาก	4.64	0.65	มากที่สุด	4.18	0.87	มาก
2 ตรวจสอบความพึงพอใจของบุคลากรต่อระบบบริการ เพื่อประเมินภาพรวม ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น	4.08	0.68	มาก	4.36	0.78	มาก	4.16	0.72	มาก
รวม	4.04	0.72	มาก	4.50	0.65	มากที่สุด	4.17	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าศูนย์ภาษาบริการบุคลากรที่สอนภาษาอังกฤษ ดำเนินความเข้าใจบุคลากร เช่นเดียวกันมาได้ดี ตนอยู่ในระดับมาก ตัวอย่างค่าเฉลี่ย 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า กว่า半數 ตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ซึ่ง คือ “ความเชื่อถือความต้องการของบุคลากร ให้คำปรึกษา แนะนำให้ถูกต้อง เช่นไร” ($\bar{X} = 4.18$) และ “ตรวจสอบความพึงพอใจของบุคลากรต่อระบบบริการ เพื่อประเมินภาพรวมปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น” ($\bar{X} = 4.16$)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

โดยสปา พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอ้าใจลูกค้ามาใส่ใจตน อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทั้ง 2 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษาแนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” ($\bar{X} = 4.01$) และ “ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลพร่องมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 4.08$)

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามาตรฐานธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอ้าใจลูกค้ามาใส่ใจตน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษาแนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” ($\bar{X} = 4.64$) ซึ่งหัวข้อ “ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลพร่องมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 4.36$) พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตารางที่ 4.33 กำลังสี่ กำเนิดของมนุษย์ทางาน และระดับการรับรู้คุณภาพการบริการของบุคลากรสถาปัตยกรรมที่ตั้งผังเมืองและรัฐวิสาหกิจในการสถาปัตยกรรมที่ตั้งผังเมืองและรัฐวิสาหกิจในการบริการ
“ได้ทางานภาพของปัจจัยการบริการ”

ตัวแปรที่ตั้งผังเมืองและรับรู้ได้ทางานภาพ “ของปัจจัยการบริการ”	หล่อหลอม			ตั้งผังเมืองที่ได้รับผลกระทบ			รวม		
	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน	\bar{X}	S.D.	คะแนน
1 มีการจัดเตรียมที่ดินอยู่ในพื้นที่ให้บริการ	3.94	0.66	มาก	4.41	0.64	มาก	4.07	0.69	มาก
2 ภายในสถานที่มีกลิ่นที่น่าไม่หนามาก Aromatherapy ของการพักอาศัย	4.07	0.53	มาก	3.88	0.57	มาก	4.01	0.55	มาก
3 บรรยายภาพของตัวเองสั่นผ่านผู้คนโดยระบบที่ Aromatherapy ฯลฯ ตามไพรธรรมชาติ	3.93	0.76	มาก	4.01	0.58	มาก	3.95	0.71	มาก
4 มีการตกแต่งรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์แบบ kraichang	3.90	0.77	มาก	3.92	1.27	มาก	3.90	0.93	มาก
5 มีเสียงดนตรีบรรเลงงาม ๆ ไปรำ ชั่วโมงน้ำชา	3.93	0.65	มาก	3.69	0.66	มาก	3.87	0.66	มาก
6 มีบริการน้ำดื่มที่สะอาดและน้ำดื่มน้ำแข็งที่สดใหม่ พวยผ้าเช็ดปาก	3.87	0.67	มาก	3.81	0.69	มาก	3.85	0.67	มาก
7 มีการบริการอาหารเพื่อสุขภาพตามหลักอาหารไทย	3.56	0.68	มาก	3.36	0.82	ปานกลาง	3.51	0.72	มาก
รวม	3.88	0.44	มาก	3.87	0.25	มาก	3.88	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.33 พบว่าในภาพรวมก่อนตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ก่อนตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “มีการจัดเตรียมน้ำดื่มน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากพุดกายน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy” เป็นข้อที่ก่อนตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ “ภายในสปามีกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากพุดกายน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy” ($\bar{X} = 4.01$) และ “บรรยายกาศหอมด้วยกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากสบู่น้ำหอมระเหย Aromatherapy” ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

โดยสปา พบว่า ในภาพรวมก่อนตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปา ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ก่อนตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ภายในสปา มีกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากพุดกายน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy” เป็นข้อที่ก่อนตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ “มีการจัดเตรียมน้ำดื่มน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากสบู่น้ำมันหอมระเหย Aromatherapy” ($\bar{X} = 3.94$) และ “บรรยายกาศหอมด้วยกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากสบู่น้ำมันหอมระเหย Aromatherapy” ($\bar{X} = 3.93$) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม พบว่า ในภาพรวมก่อนตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ก่อนตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ “มีการบริการอาหารเพื่อสุขภาพตามหลักชาวสปา” ($\bar{X} = 3.36$) สำหรับข้ออื่นๆ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ

การเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับ สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) เป็นการเปรียบเทียบโดยตรงจากความคิดเห็นของ ผู้ใช้บริการ 275 คน

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความคิดเห็นคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้ใช้บริการ ระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับ สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) ภาพรวมและรายด้าน

	เดย์สปา		สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ความเรื่องดีดี ได้ของคุณลักษณะหรือ มาตรฐานการบริการ (Reliability)	4.03	0.56	4.14	0.48	-1.566	0.118
2. การสนับสนุนความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)	3.93	0.64	3.83	0.77	0.997	0.319
3. ความสามารถในการให้บริการชั่วคราว รู้ถูกต้อง เทคนิค (Competence)	4.26	0.57	4.41	0.56	-2.042*	0.043
4. การเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ซุ่มซาก (Access)	3.92	0.58	3.99	0.50	-0.943	0.346
5. การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมiable และมีมารยาท (Courtesy)	4.46	0.57	4.36	0.48	1.339	0.182
6. สื่อสารกับลูกค้าได้กระชับ เช่น ให้ ข้อมูล (Communication)	3.50	0.80	3.68	0.60	-1.862	0.064
7. ความน่าเชื่อถือ หรือเกตเวย์ ของผู้ ให้บริการ (Credibility)	4.09	0.63	4.29	0.47	-2.513*	0.013
8. ความมั่นคงปลอดภัย อบอุ่น ใจขณะใช้ บริการ (Security)	4.09	0.42	4.19	0.46	-1.844	0.066
9. ความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ ใจตน (Customer Understanding)	4.04	0.72	4.50	0.65	-4.843*	0.000
10. ส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพ ของปัจจัยการบริการ (Tangibles)	3.88	0.44	3.87	0.25	0.228	0.820
รวม	4.02	0.36	4.13	0.32	-2.301*	0.022

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า คุณภาพการบริการของสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) ต่ำกว่าเดย์สปา (DAY SPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เทนาะสม (COMPETENCE) การเข้าถึงบริการ ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก (ACCESS) ความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจตน (CUSTOMER UNDERSTANDING) ของสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) ต่ำกว่าเดย์ (DAY SPA) สปาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนี้แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปา กับ สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ

ความคิดเห็นผู้ใช้บริการ	เดย์สปา		สปาในรีสอร์ท หรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1. มีการจัดระบบการจัดการการบริการที่ดี มีมาตรฐานไว้ให้บริการแก่ลูกค้ารับบริการ	3.91	0.85	4.28	0.48	-3.614*	0.000
2 かれให้บริการรวดเร็วไทยที่มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือ ได้ตามระเบียบกระทรวง สาธารณสุข	4.26	0.72	4.17	1.13	0.710	0.478
3 ลูกค้าให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้ มาตรฐานมีความเชี่ยวชาญ เป็นอย่างดี	4.34	0.70	4.27	0.88	0.718	0.474
4 การแต่งกายสถานบริการสวยงาม ห้องรพานา บรรยายกาศน่าเชื่อถือน่าใช้บริการ	3.59	0.94	3.80	1.09	-1.576	0.116
5 การแต่งกายของพนักงานเหมาะสมและสะอาดเป็น มาตรฐานทุกคน	4.18	0.74	4.40	0.49	-2.377*	0.018
6 การต้อนรับ การให้บริการ ในแต่ละขั้นตอน ตลอดจนการซั่งเงิน	3.89	0.78	3.92	0.73	-0.338	0.736
รวม	4.03	0.56	4.14	0.48	-1.566	0.118

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ในภาพรวมการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือมาตรฐาน การบริการ พบว่า สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม มีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สปา ในข้อ “1 มีการจัดระบบ

การจัดการการบริการที่ดีมีมาตรฐานไว้ให้บริการแก่ผู้มารับบริการ” และ ข้อ “5 การแต่งกายของ พนักงานเน้นะสมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานะ ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สpa กับ สpaในรีสอร์ทหรือโรงแรม ศ้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า

ความติดเท็จผู้ใช้บริการ	เดย์สpa		สpaในรีสอร์ท หรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1 การสอนถามความพิเศษให้ลูกค้าหลังใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลพร่องมาปรับปรุงให้ดีขึ้น	3.85	0.76	3.57	0.92	2.495*	0.013
2. ความเพียงพอของห้องน้ำกับจำนวนผู้ใช้บริการ	4.00	0.71	3.92	0.82	0.746	0.456
3 ความเพียงพอของจำนวนผู้ใช้บริการ	3.89	0.80	4.08	0.82	-1.784	0.076
4 ได้รับความสะดวกสบายและรวดเร็วตลอดขั้นตอน การให้บริการ	3.98	0.70	3.76	1.00	2.009*	0.046
รวม	3.93	0.64	3.83	0.77	0.997	0.319

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ในภาพรวมการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานะประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ศ้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า พบว่า สpaในรีสอร์ท หรือโรงแรม มีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สpa ในข้อ “1 การสอนถามความพิเศษให้ลูกค้า หลังใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลพร่องมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” และข้อ “4 ได้รับความสะดวกสบายและ รวดเร็วตลอดขั้นตอนการให้บริการ” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสถาปานเพื่อสุขภาพของสถาน
ประ同胞การในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สถาปาน กับ สถาปานในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้องและเหมาะสม**

ความต้องการผู้ใช้บริการ	เดย์สถาปาน		สถาปานในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1. พนักงาน มีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรม อย่างถูกต้อง)	4.48	0.60	4.51	0.50	-0.406	0.685
2. พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการ ให้บริการ	4.46	0.60	4.65	0.48	-2.505*	0.013
3. การแนะนำบริการเมนูสถาปาน	3.84	0.90	4.08	0.85	-1.991*	0.047
รวม	4.26	0.57	4.41	0.56	-2.042*	0.043

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ในภาพรวมการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสถาปานเพื่อสุขภาพ
ของสถานประ同胞การในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้
ถูกต้อง เหมาะสม พบว่า สถาปานในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ($\bar{x} = 4.41$) จะมีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สถาปาน
($\bar{x} = 4.26$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สถาปานในรีสอร์ฟ
หรือ โรงแรม มีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สถาปาน ในข้อ 2 พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการ
ให้บริการ” และข้อ 3 “การแนะนำบริการเมนูสถาปาน” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสถาปัตย์เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเด็กสถาปัตย์สถาปาน กับ สถาปานีรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก

ความคิดเห็นผู้ใช้บริการ	เด็กสถาปัตย์		สถาปานีรีสอร์ท หรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1. ทำเลที่ตั้งของสถานที่บริการไปมาได้สะดวก	3.94	0.65	4.09	0.66	-1.790	0.075
2. สถานที่ของครอบครัว สามารถเดินทาง	3.94	0.68	3.91	0.66	0.363	0.717
3. การบริการอย่างรวดเร็ว สูงค่าไม่ต้องรอนาน	3.97	0.64	4.03	0.72	-0.685	0.494
4. บริการนักหมายร่วงหน้า	3.85	0.73	3.95	0.66	-1.056	0.292
รวม	3.92	0.58	3.99	0.50	-0.943	0.346

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ในภาพรวมการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสถาปัตย์เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเด็กสถาปัตย์สถาปาน กับ สถาปานีรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก พบว่า สถาปานีรีสอร์ท หรือโรงแรม มีมาตรฐานไม่แตกต่างจากเด็กสถาปัตย์

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสถาปัตย์เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเด็กสถาปัตย์สถาปาน กับ สถาปานีรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านการบริการด้วยความสุกภาพ อ่อนน้อมไป้กึ่งตึง และมารยาทดี

ความคิดเห็นผู้ใช้บริการ	เด็กสถาปัตย์		สถาปานีรีสอร์ท หรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1. พนักงานมีความสุกภาพและมารยาทดี	4.46	0.62	4.35	0.48	1.374	0.171
2. พนักงานมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี อิ่มเอมแจ่มใส่ใจ เกี่ยวติดสูกค้า	4.45	0.62	4.27	0.62	2.192*	0.029
3. พนักงานมี อิธยาเต็มตี ทุกเชาไฟเราะ บริการด้วย ความระมั่นระวังอย่างสุกภาพ	4.46	0.62	4.45	0.50	0.084	0.933
รวม	4.46	0.57	4.36	0.48	1.339	0.182

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ในภาพรวมการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมารยาทดี พนักงานสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม มีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สปา ในข้อ “2 พนักงานมีมนุษย์ดั้นพันธ์ที่คิด ขึ้นเย็นแเง่น ใจให้เกียรติลูกค้า” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปากับ สปานในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระช่าง เข้าใจ หมวดชื่อ barang

ความต้องการที่เกี่ยวกับบริการ	เดย์สปากับ		สปานในรีสอร์ฟหรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1. พนักงานสามารถอุดมด้วยสารให้หล่อภายนอก	3.30	0.92	2.95	1.04	2.703	0.077
2. พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี	3.56	0.88	4.09	0.57	-4.927*	0.000
3. พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสปา ได้ทุกรายการ	3.64	0.93	4.01	0.65	-3.238	0.051
รวม	3.50	0.80	3.68	0.60	-1.862	0.064

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ในภาพรวมการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระช่าง เข้าใจ ลงตัว พนักงานสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม มีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สปา ในข้อ “2 พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปา กับ สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ

ความคิดเห็นผู้ใช้บริการ	เดย์สปา		สปาในรีสอร์ท หรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1. พนักงานมีความซื่อสัตย์ และไว้วางใจได้	4.54	0.61	4.68	0.47	-1.801	0.073
2. มีผู้ดำเนินการสปาที่เชื่อถือได้ในความรู้ ความสามารถให้บริการ	4.03	0.82	4.61	0.61	-5.629*	0.000
3. มีสภาพดีและให้คำแนะนำดี มีโรคประสาดัวก่อนรับ บริการ	3.70	0.99	3.57	1.12	0.913	0.362
รวม	4.09	0.63	4.29	0.47	-2.513*	0.013

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ในภาพรวมการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ พบว่า สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ($\bar{x} = 4.29$) จะมีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สปา ($\bar{x} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม มีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สปา ในข้อ “2. มีผู้ดำเนินการสปาที่เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถให้บริการ” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถาน
ประคองการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างสป่า กับ สปาในรีสอร์ทหรือ
โรงแรม ด้านความมั่นคงปลอดภัย อนุญาตใช้บริการ**

ความต้องการผู้ใช้บริการ	สป่า		สปาในรีสอร์ท หรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1. เพื่อความปลอดภัยมีล็อกเกอร์ไว้บริการผู้มาลับ บริการสำหรับเก็บทรัพย์สินที่มีค่า	4.18	0.83	4.44	0.53	-2.578*	0.010
2. ผลิตภัณฑ์ที่ใช้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เก็บไว้ในตู้เย็น โดยน้ำแข็ง	3.85	0.69	3.84	0.64	0.109	0.913
3. ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้	3.72	0.72	3.43	1.08	2.606*	0.010
4. แสงสว่างพอเพียงในการให้บริการแต่ละพื้นที่	3.90	0.63	4.17	0.78	-2.986*	0.003
5. สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูก ดูแลอย่างดี	4.44	0.65	4.56	0.62	-1.431	0.154
6. ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้	4.44	0.67	4.72	0.45	-3.406*	0.001
รวม	4.09	0.42	4.19	0.46	-1.844	0.066

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ในภาพรวมการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ
ของสถานประคองการในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความมั่นคงปลอดภัย อนุญาตใช้บริการ ไม่
แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สปาในรีสอร์ทหรือ โรงแรม มีมาตรฐานสูงกว่าสป่า
ในข้อ “1 เพื่อความปลอดภัยมีล็อกเกอร์ไว้บริการผู้มาลับบริการสำหรับเก็บทรัพย์สินที่มีค่า”
“3 ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” “4 แสงสว่างพอเพียงในการให้บริการ แต่ละพื้นที่”
และ “6 ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปอา กับ สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอ้าใจลูกค้ามาใส่ใจคน

ความต้องการที่ใช้ในการวัด	เดย์สปอา		สปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1. ความเข้าใจ ถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้	4.01	0.88	4.64	0.65	-5.677*	0.000
2. ตรวจสอบความพึงพอใจของลูกค้าหลังรับบริการ เก็บนา Ağlıć ข้อบกพร่องที่มีปัจจุบันให้ดีขึ้น	4.08	0.68	4.36	0.78	-2.930*	0.004
รวม	4.04	0.72	4.50	0.65	-4.843*	0.000

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ในภาพรวมการจัดการความมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอ้าใจลูกค้ามาใส่ใจคน พบว่า สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ($\bar{x} = 4.50$) จะมีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สปอา ($\bar{x} = 4.04$) อย่างนี้ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม มี มาตรฐานสูงกว่าเดย์สปอา อย่างนี้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตารางที่ 4.44 การเปรียบเทียบการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถาน
ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สpa กับ สpaในรีสอร์ฟหรือโรงแรม
ด้านด้านที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ**

ความต้องการที่ใช้บริการ	เดย์สpa		สpaในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม		t	P-Value
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1. มีการตกแต่งรูปแบบสpaเป็นเอกลักษณ์แบบ ส่วนตัว	3.90	0.77	3.92	1.27	-0.198	0.843
2. มีการจัดเตรียมน้ำคิ่นสมุนไพรสดไว้บริการ	3.94	0.66	4.41	0.64	-5.412*	0.000
3. มีการบริการอาหารเพื่อสุขภาพตามหลักชาวสpa	3.56	0.68	3.36	0.82	2.059*	0.040
4. บรรยายอาหารด้วยกิจกรรมน้ำมันหอมระเหยจากพืช สมุนไพรธรรมชาติ	3.93	0.76	4.01	0.58	-0.915	0.361
5. ภายในสpaมีกิจกรรมน้ำมันหอมระเหยจากพืช สมุนไพรธรรมชาติ	4.07	0.53	3.88	0.57	2.523*	0.012
6. มีเสียงดนตรีบรรเลงเบาๆ ให้เราช่วยผ่อนคลาย	3.93	0.65	3.69	0.66	2.693*	0.008
7. มีบริการนวดสัมผัสแบบพ่อนกษาเหล็กแบบ ด้วยฝืนห่มอนุคัญเชือขวาง	3.87	0.67	3.81	0.69	0.621	0.535
รวม	3.88	0.44	3.87	0.25	0.228	0.820

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ในภาพรวมการจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสpaเพื่อสุขภาพ
ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือมาตรฐาน
การบริการ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สpaในรีสอร์ฟหรือโรงแรม มีมาตรฐาน
สูงกว่าเดย์สpa ในข้อ “2 มีการจัดเตรียมน้ำคิ่นสมุนไพรสดไว้บริการ” “3 มีการบริการอาหารเพื่อ
สุขภาพตามหลักชาวสpa” “5 ภายในสpaมีกิจกรรมน้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพรธรรมชาติ”
และ “6 มีเสียงดนตรีบรรเลงเบาๆ ให้เราช่วยผ่อนคลาย” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร” มีผลสรุปดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาการจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร
- เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

ตามศีลธรรมในการวิจัย

- การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับดี
- การจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครของเดย์สปาสูงกว่าสปาในโรงแรม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรเป็นเจ้าของกิจการหรือผู้จัดการสปาและผู้ใช้บริการสถานประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ประเภทเดย์สปา (DAY SPA) และสปาในรีสอร์ท หรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) ที่ผ่านมาตรฐานตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ที่มีราชบัญญชีไว้ในปี 2550 จำนวน 114 แห่ง เป็นผู้ใช้บริการเดย์สปา (DAY SPA) จำนวน 200 คน และสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA) จำนวน 75 คน ผู้ประกอบการ 30 คน จาก 30 แห่ง

5.1 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการสถาปานเพื่อสุขภาพ ประเภทเดย์สปา (Day Spa) และสถาปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม (Hotel & Resort Spa) ในเขตกรุงเทพมหานคร

5.1.1. การจัดการตามมาตรฐานของธุรกิจสถาปานเพื่อสุขภาพ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจสถาปานเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 แห่ง โดยแบ่งเป็นเดย์สปา 26 แห่ง และสถาปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม จำนวน 4 แห่ง โดยมุ่งศึกษาการจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสถาปานเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน ดังนี้

5.1.1.1 ด้านมาตรฐานสถานที่

1) เดย์สปา จำนวน 26 แห่ง พบว่า มีรูปแบบการตกแต่งบรรยายกาศภายในสถาปานแบบไทย มากที่สุด (ร้อยละ 50.0) รองลงมาคือ ตกแต่งแบบวันดก (ร้อยละ 19.2) และปานกลาง คือ ตกแต่งแบบหรูหรา และ ตกแต่งแบบสวน (ร้อยละ 11.5) โดยทั้ง 26 แห่ง มีการสร้างบรรยายกาศโดยใช้ก้อนน้ำมันหอนระเหย และ มีการเปิดเพลิงหรือคนเครื่องดีบวัสดุเดย์สปา

2) สถาปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม จำนวน 4 แห่ง พบว่า มีการตกแต่งแบบไทย แบบตะวันดก แบบหรูหราแบบโรมัน อ yogurt 1 แห่ง แต่ไม่มีการตกแต่งแบบสวนและแบบไทยล้านนา โดยทั้ง 4 แห่ง มีการสร้างบรรยายกาศโดยใช้ก้อนน้ำมันหอนระเหย และ มีการเปิดเพลิงหรือคนเครื่องดีบวัสดุเดย์สปา

5.1.1.2 ด้านมาตรฐานผู้ดำเนินการกิจการสถาปาน/ผู้จัดการสถาปาน (Spa Manager)

1) เดย์สปา พบว่า มี 16 แห่งที่ผู้ดำเนินการสถาปาน/ผู้จัดการสถาปาน (Spa Manager) กำหนดราคาเอง โดยตั้งราคาจากต้นทุนน้ำก็ำไรที่ต้องการ มี 6 แห่งที่ตั้งราคาจากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหรือความภาคลักษณ์ของสถาปาน และอีก 4 แห่งที่ตั้งราคาโดยเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่น จำนวน 26 แห่ง พบว่า ผู้ดำเนินการสถาปาน (Spa Manager) ทำสื่อประชาสัมพันธ์เอง มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อแผ่นพับ และใบปลิว รองลงมาคือ ใช้ป้าย (22 แห่ง) Web site (19 แห่ง) และลงโฆษณาผ่านนิตยสาร (4 แห่ง) ตามลักษณะ ทำการฝึกอบรมพนักงานบุคคลและให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทุกเดือน (26 แห่ง) รองลงมา คือ 3- 6 เดือนครึ่ง (14 แห่ง) มากกว่า 6 เดือนครึ่ง (5 แห่ง) และทุก 2-3 เดือนครึ่ง (2 แห่ง)

2) สถาปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า มี 3 แห่งที่ตั้งราคาจากต้นทุนน้ำก็ำไรที่ต้องการ มี 1 แห่งที่ตั้งราคาจากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหรือความภาคลักษณ์ของสถาปาน แต่ไม่มีการตั้งราคาโดยเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่น แห่ง พบว่า กดุ่นด้วอย่างจำนวนทั้ง 4 แห่ง มีการ

ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อแฝ้นหัว และ Website ของกลุ่มคือ ใช้ใบปิดวิชา (3 แผ่น) ป้าย (2 แผ่น) และลงโฆษณาผ่านนิตยสาร (2 แผ่น) ตามลำดับ มีการการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ 2-3 เดือนครึ่ง

5.1.1.3 ต้านมาตรฐานผู้ให้บริการ

- 1) เดย์สpa พบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.6) มีพนักงาน Therapist และผู้ดำเนินกิจการ spa (Spa Manager) ที่ได้ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุข
- 2) spa ในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.6) มีพนักงาน Therapist และผู้ดำเนินกิจการ spa (Spa Manager) ได้ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุข

5.1.1.4 ต้านมาตรฐานการบริการกิจการสปา

- 1) เดย์สpa พบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.6) จะยังไม่มีการขยายสาขา แต่ก็มีถึง 4 แห่ง (ร้อยละ 15.4) ที่จะมีการขยายสาขา โดยทั้ง 26 แห่ง มีการสร้างบรรยายกาศโดยใช้ก้อนน้ำมันหอมระเหย และ มีการเปิดเพลงหรือคนตระหง่าน
- 2) spa ในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า มี 3 แห่ง ใน 4 แห่ง ที่จะมีการขยายสาขา ส่วนอีก 1 แห่งจะยังไม่มีการขยายสาขา โดยทั้ง 4 แห่ง มีการสร้างบรรยายกาศโดยใช้ก้อนน้ำมันหอมระเหย และ มีการเปิดเพลงหรือคนตระหง่าน

5.1.1.5 ต้านมาตรฐานความปลอดภัย

- 1) เดย์สpa มีขั้นตอนการทำความสะอาดของอุปกรณ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ และมีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัย
- 2) spa ในรีสอร์ฟหรือโรงแรม มีขั้นตอนการทำความสะอาดของอุปกรณ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ และมีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัย

5.1.2 คุณภาพของการบริการลูกค้า

คุณภาพของการบริการลูกค้าตามมาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการในเดย์สpa และ spa ในรีสอร์ฟหรือโรงแรม

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมก่อนตัวอย่างเห็นด้วยว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจสปา เพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนักงาน “การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีน้ำใจ” (Courtesy) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.43$) ของกลุ่มคือ “ความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ลูกค้าต้อง หนาแน่น (Competence)” ($\bar{X} = 4.30$) และ “ความเข้าใจลูกค้า เอาจริงๆ กับลูกค้าในส่วนของความต้องการ (Customer Understanding)” ($\bar{X} = 4.17$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกความธุรกิจสถาปานีดังนี้

5.1.2.1 เดย์สถาปานี พบว่า ในภาพรวมกุ่นตัวอย่างเห็นด้วยว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจเดย์สถาปานีอยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยในด้าน “การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีน้ำใจ” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือ “ความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ถูกต้องเหมาะสม (Competence)” ($\bar{X} = 4.26$) และ “ความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ (Creditability)” ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ

5.1.2.2 สถาปานีรีสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า ในภาพรวมกุ่นตัวอย่างเห็นด้วยว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจเดย์สถาปานีรีสอร์ทหรือโรงแรม อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าคุณภาพการบริการที่อยู่ในระดับดีมาก 1 ด้านคือ “ความเข้าอกเข้าใจถูกต้องด้วยความเข้าใจคน (Customer Understanding)” ($\bar{X} = 4.50$) สำหรับด้านอื่นๆ พบว่าอยู่ในระดับดี

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ให้บริการเกี่ยวกับคุณภาพการบริการธุรกิจสถาปานีเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 10 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านความเชื่อถือได้ (Reliability)

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมกุ่นตัวอย่างเห็นด้วยว่าคุณภาพการบริการด้านความเชื่อถือได้ ของคุณลักษณะหรือนามาตรฐานการบริการ อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้มาตรฐานมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี” เป็นข้อที่กุ่นตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาคือ “การแต่งกายของพนักงานเหมาะสมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน” ($\bar{X} = 4.24$) และ “การให้บริการรวดเร็วที่มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือได้ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข” ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกความธุรกิจสถาปานีเป็น ดังนี้

1) เดย์สถาปานี พบว่า ในภาพรวมกุ่นตัวอย่างเห็นด้วยว่าธุรกิจเดย์สถาปานี ด้านความเชื่อถือได้ ในการบริการ อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในข้อ “ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้มาตรฐานมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี” เป็นข้อที่กุ่นตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาคือ “การให้บริการรวดเร็วที่มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือได้ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข” ($\bar{X} = 4.26$) และ “การแต่งกายของพนักงานเหมาะสมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน” ($\bar{X} = 4.18$) ตามลำดับ

2) สถาปานีรีสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า ในภาพรวมกุ่นตัวอย่างเห็นด้วย ด้านความเชื่อถือได้ของ การบริการ อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในข้อ “การ

แต่งกายของพนักงานเหมาะสมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน” เป็นข้อที่ก่ออุ่นตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ “มีการจัดระบบการจัดการการบริการที่ดีนีมาตรฐานไว้ให้บริการแก่ผู้มารับบริการ” ($\bar{X} = 4.28$) และ “ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้มาตรฐานมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี” ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ

ด้านที่ 2 ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจสถาปัต្តิสุขภาพ ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในข้อ “ความเพียงพอของห้องน้ำกับจำนวนผู้ใช้บริการ” เป็นข้อที่ก่ออุ่นตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมาคือ “ความเพียงพอของจำนวนผู้ให้บริการ” ($\bar{X} = 3.94$) “ได้รับความสะดวกสบายและรวดเร็วตลอดขั้นตอนการให้บริการ” ($\bar{X} = 3.92$) และ “การสอบถามความคิดเห็นลูกค้าหลังใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น” ($\bar{X} = 3.77$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสถาปัต្តิเป็นดังนี้

1) เดย์สถาปัต្តิ พบว่า ในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สถาปัต្តิ ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในข้อ “ความเพียงพอของห้องน้ำกับจำนวนผู้ใช้บริการ” เป็นข้อที่ก่ออุ่นตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ “ได้รับความสะดวกสบายและรวดเร็วตลอดขั้นตอนการให้บริการ” ($\bar{X} = 3.98$) “ความเพียงพอของจำนวนผู้ให้บริการ” ($\bar{X} = 3.89$) และ “การสอบถามความคิดเห็นลูกค้าหลังใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น” ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

2) สถาปัต្តิรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่าในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจเดย์สถาปัต្តิ หรือโรงแรม ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในข้อ “ความเพียงพอของจำนวนผู้ให้บริการ” เป็นข้อที่ก่ออุ่นตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ “ความเพียงพอของห้องน้ำกับจำนวนผู้ใช้บริการ” ($\bar{X} = 3.92$) “ได้รับความสะดวกสบายและรวดเร็วตลอดขั้นตอนการให้บริการ” ($\bar{X} = 3.76$) และ “การสอบถามความคิดเห็นลูกค้าหลังใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น” ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ

ด้านที่ 3 ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม(Competence)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจสถาปัต្តิสุขภาพ ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมี

ความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.51$) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)” ($\bar{X} = 4.48$) และ “การแนะนำบริการเมนูสปา” ($\bar{X} = 3.91$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

1) เดย์สpa พนวฯ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจเดย์สpa ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหน็บสนม อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวฯ ในข้อ “พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมาคือ “พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.46$) และ “การแนะนำบริการเมนูสปา” ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ

2) สpaในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนวฯ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหน็บสนม อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวฯ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.65$) และ “พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)” ($\bar{X} = 4.51$) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 1 ข้อ คือ “การแนะนำบริการเมนูสปา” ($\bar{X} = 4.08$)

ด้านที่ 4 การเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก (Access)

ผลการวิจัย พนวฯ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวฯ ในข้อ “ทำาเลที่ตั้งของสถานบริการไป mana ได้สะดวก” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือ “การบริการอย่างรวดเร็ว ลูกค้าไม่ต้องรอนาน” ($\bar{X} = 3.98$) “สถานที่ขอครอตสะគក สถาบันเพียงพอ” ($\bar{X} = 3.93$) และ “บริการนัดหมายล่วงหน้า” ($\bar{X} = 3.87$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปาเป็น ดังนี้

1) เดย์สpa พนวฯ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวฯ เห็นด้วยในข้อ “การบริการอย่างรวดเร็ว ลูกค้าไม่ต้องรอนาน” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมาคือ “ทำาเลที่ตั้งของสถานบริการไป mana ได้สะดวก” ($\bar{X} = 3.94$) “สถานที่ขอครอตสะគក สถาบันเพียงพอ” ($\bar{X} = 3.94$) และ “บริการนัดหมายล่วงหน้า” ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

2) สpaในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พนวฯ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ในรีสอร์ฟ หรือ โรงแรม ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก อยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในข้อ “ทำเลที่ตั้งของสถานบริการไปมาได้สะดวก” เป็นข้อที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาคือ “การบริการอย่างรวดเร็ว สูงด้วยไม่ต้องรอนาน” ($\bar{X} = 4.03$) “บริการนัดหมายล่วงหน้า” ($\bar{X} = 3.95$) และ “สถานที่ขอครองสะดวก สามารถเพียงพอ” ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

ด้านที่ 5 การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีมารยาทดี (Courtesy)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมก่อให้เกิดความไม่พอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในข้อ “พนักงานมีความสุภาพและมีมารยาทดี” เป็นข้อที่ ก่อให้เกิดความไม่พอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมาคือ “พนักงานมีนุ่มนวล พัฒนาที่ดี ยิ้มเย็นแจ่มใสให้เกียรติลูกค้า” ($\bar{X} = 4.40$) และ “พนักงานมีอธิบายดี พูดจาไพเราะ บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ” ($\bar{X} = 4.46$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา เป็นดังนี้

1) เดย์สpa พบว่า ในภาพรวมก่อให้เกิดความไม่พอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “พนักงานมีความสุภาพและมีมารยาทดี” เป็นข้อที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือ “พนักงานมีนุ่มนวล พัฒนาที่ดี ยิ้มเย็นแจ่มใสให้เกียรติลูกค้า” ($\bar{X} = 4.45$) และ “พนักงานมีอธิบายดี พูดจาไพเราะ บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ” ($\bar{X} = 4.46$) ตามลำดับ

2) สpaในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ในภาพรวมก่อให้เกิดความไม่พอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “พนักงานมีความสุภาพและมีมารยาทดี” เป็นข้อที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาคือ “พนักงานมีนุ่มนวล พัฒนาที่ดี ยิ้มเย็นแจ่มใสให้เกียรติลูกค้า” ($\bar{X} = 4.27$) และ “พนักงานมีอธิบายดี พูดจาไพเราะ บริการด้วยความระมัดระวังอย่างสุภาพ” ($\bar{X} = 4.45$) ตามลำดับ

ด้านที่ 6 สื่อความกับลูกค้าได้กระช่าง เช้าใจ หมนดชี้สังสัย(Communication)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมก่อให้เกิดความไม่พอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “พนักงานสานสารตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสpaได้ทุกรายการ” ($\bar{X} = 3.74$) และ “พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี”

($\bar{X} = 3.70$) สำหรับข้อ “พนักงานสามารถพูดสื่อสารได้流利ภาษา” ($\bar{X} = 3.20$) พบว่าก่ออุ่นตัวอย่าง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสถาปานี ดังนี้

1) เดย์สถาปาน พบว่า ในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจ เดย์สถาปาน ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระช่าง เข้าใจ หมวดชี้สังสัย อญี่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมาก 2 ข้อ คือ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการ ให้บริการในเมนูสถาปานีได้ทุกรายการ” ($\bar{X} = 3.64$) และ “พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี” ($\bar{X} = 3.56$) สำหรับข้อ “พนักงานสามารถพูดสื่อสารได้流利ภาษา” ($\bar{X} = 3.30$) พบว่าก่ออุ่นตัวอย่าง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

2) สถาปานรีสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า ในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการ บริการของธุรกิจเดย์สถาปานรีสอร์ท หรือ โรงแรม ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระช่าง เข้าใจ หมวดชี้สังสัย อญี่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมาก 2 ข้อ คือ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการ ให้บริการในเมนูสถาปานีได้ทุกรายการ” ($\bar{X} = 4.01$) และ “พนักงาน ผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี” ($\bar{X} = 4.09$) สำหรับข้อ “พนักงานสามารถพูดสื่อสารได้流利ภาษา” ($\bar{X} = 2.95$) พบว่าก่ออุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ค้านที่ 7 ความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ (Creditability)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจสถาปานี ที่อยู่ ศุขภาพ ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ อญี่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.14 เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และ ไว้วางใจได้” ($\bar{X} = 4.58$) ก่ออุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “มีผู้ดำเนินการสถาปานีที่ เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.19$) และ “มีแพทย์คุ้มครองให้คำแนะนำผู้ป่วยโรค ประจำตัวก่อนรับบริการ” ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสถาปานี ดังนี้

1) เดย์สถาปาน พบว่า ในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่ามาตรฐานธุรกิจเดย์สถาปาน ด้านความ น่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของ ผู้ให้บริการ อญี่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และ ไว้วางใจได้” ($\bar{X} = 4.54$) และ “มีผู้ดำเนินการสถาปานีที่เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถในการให้บริการ” ($\bar{X} = 4.03$) สำหรับข้อ “มีแพทย์คุ้มครองให้คำแนะนำผู้ป่วยโรคประจำตัวก่อนรับบริการ” ($\bar{X} = 3.70$) พบว่าก่ออุ่นตัวอย่างมีความ คิดเห็นในระดับมาก

2) สถาปานรีสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า ในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการ บริการธุรกิจเดย์สถาปานรีสอร์ทหรือ โรงแรม ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ อญี่ใน ระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ

“พนักงานมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้” ($\bar{X} = 4.68$) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “มีผู้ดำเนินการสถาปัตย์ที่เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถให้บริการ” ($\bar{X} = 4.61$) และ “มีแพทย์ดูแลให้คำแนะนำผู้มีโรคประจำตัวก่อนรับบริการ” ($\bar{X} = 3.57$)

ด้านที่ 8 ความนั่นคงปลอดภัย อนุญาติให้ใช้บริการ (Security)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจสถาปานาเพื่อสุขภาพ ด้านความนั่นคงปลอดภัย อนุญาติให้ใช้บริการ อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” ($\bar{X} = 4.51$) สำหรับข้ออื่นๆ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสถาปานา ดังนี้

1) เดย์สถาปานา พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สถาปานา ด้านความนั่นคงปลอดภัย อนุญาติให้ใช้บริการ อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาคือ ข้อ “สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ” ($\bar{X} = 4.44$) และ “เพื่อความปลอดภัยมีต้องก่อรื้อไว้บริการผู้มารับบริการสำหรับเก็บทรัพย์สินที่มีค่า” ($\bar{X} = 4.18$) ตามลำดับ

2) สถาปานาเรื่องทั่วไป พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสถาปานาในเรื่องทั่วไป ด้านความนั่นคงปลอดภัย อนุญาติให้ใช้บริการ อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” ($\bar{X} = 4.72$) และ “สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ” ($\bar{X} = 4.56$) สำหรับข้ออื่นๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ

ด้านที่ 9 ความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้าไม่ใช้ตน (Customer Understanding)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจสถาปานาเพื่อสุขภาพ ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้าไม่ใช้ตน อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” ($\bar{X} = 4.18$) และ “ตรวจสอบความพึงพอใจของลูกค้า หลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลร่องรอยมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 4.16$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสถาปานา ดังนี้

1) เดย์สถาปานา พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการของธุรกิจเดย์สถาปานา ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้าไม่ใช้ตน อยู่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของ

ลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” ($\bar{X} = 4.01$) และ “ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้า หลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 4.08$)

2) สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า ในภาพรวมกู้นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เรายังลูกค้าName ใส่ใจคน อญี่ ในระดับค่อนข้างดีว่ายค่าเฉลี่ย 4.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวจ เห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” ($\bar{X} = 4.64$) สำหรับข้อ “ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมปรับปรุงให้ดีขึ้น” ($\bar{X} = 4.36$) พนวจ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก

ด้านที่ 10 ส่วนที่สัมผัสและรับรู้ให้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ (Tangibles)

ผลการวิจัย พนวจ พบว่าในภาพรวมกู้นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ให้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อญี่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวจ เห็นด้วยในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “มีการจัดเตรียมน้ำดื่มน้ำมันไฟฟาร์บสกัดไว้บริการ” เป็นข้อที่กู้นตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ “ภายในสปามีเกลื่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากพุกามาสมุนไพรธรรมชาติ” ($\bar{X} = 4.01$) และ “บรรยายกาศห้องด้วยกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากสมุนไพรธรรมชาติ” ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปาเป็น ดังนี้

1) เดย์สปา พนวจ พบว่า ในภาพรวมกู้นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ให้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อญี่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวจ เห็นด้วยในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ภายในสปามีเกลื่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากพุกามาสมุนไพรธรรมชาติ” เป็นข้อที่กู้นตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ “มีการจัดเตรียมน้ำดื่มน้ำมันไฟฟาร์บสกัดไว้บริการ” ($\bar{X} = 3.94$) และ “บรรยายกาศห้องด้วยกลิ่นน้ำมันหอมระเหย Aromatherapy จากสมุนไพรธรรมชาติ” ($\bar{X} = 3.93$) ตามลำดับ

2) สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม พนวจ พบว่า ในภาพรวมกู้นตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ให้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อญี่ในระดับดี ด้วยค่าเฉลี่ย 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวจ เห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ “มีการบริการอาหารเพื่อสุขภาพด้านหลักชาวสปา” ($\bar{X} = 3.36$) สำหรับข้ออื่นๆ พนวจ มีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ

5.1.3 การเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับ สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

5.1.3.1. การใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ

1) สำหรับที่ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ พบว่า สำหรับลักษณะที่ก่อตุนด้วยย่างใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ คือ เนื่องจากมีอาการปวดเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด (ร้อยละ 35.8) เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปาเป็น ดังนี้

เดย์สปา จากก่อตุนด้วยย่างที่ใช้บริการเดย์สปา จำนวน 200 คน พบว่า สำหรับหลักที่ก่อตุนด้วยย่างใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ คือ เนื่องจากมีอาการปวดเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด (ร้อยละ 37.1)

สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม จากก่อตุนด้วยย่างที่ใช้บริการสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม จำนวน 75 คน พบว่า สำหรับลักษณะที่ก่อตุนด้วยย่างใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ คือ เนื่องจากมีอาการปวดเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด (ร้อยละ 31.9)

2) บริการสปาที่เลือกใช้ พบว่า บริการสปาที่ก่อตุนด้วยย่างเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การนวดไทย (Thai Massage) (ร้อยละ 31.3) การทำทรีทเม้นต์หน้า (Facial Treatment) (ร้อยละ 12.7) และการนวดศีวะชานมัน (Aroma Massage) (ร้อยละ 10.5) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา เป็นดังนี้

เดย์สปา จากก่อตุนด้วยย่างที่ใช้บริการเดย์สปา จำนวน 200 คน พบว่า บริการสปาที่ก่อตุนด้วยย่างเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ การนวดไทย (Thai Massage) (ร้อยละ 31.5) การนวดหลัง ไหล่ และศีรษะ (Back, shoulder and Head Massage) (ร้อยละ 13.0) และการนวดเท้า (Foot Reflexology) (ร้อยละ 11.5) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม จากก่อตุนด้วยย่างที่ใช้บริการสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม จำนวน 75 คน พบว่า บริการสปาที่ก่อตุนด้วยย่างเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ การนวดไทย (Thai Massage) (ร้อยละ 30.7) การทำทรีทเม้นต์หน้า (Facial Treatment) (ร้อยละ 26.7) และการนวดศีวะชานมัน (Aroma Massage) (ร้อยละ 17.3) ตามลำดับ

3) ความถี่ในการใช้บริการสปา พบว่า กลุ่มด้วยย่างที่ใช้บริการสปาสุขภาพน้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 43.6) รองลงมาคือ ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 1- 2 ครั้ง (ร้อยละ 43.3) ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 3 - 4 ครั้ง (ร้อยละ 9.8) และใช้

บริการสปาเพื่อสุขภาพมากกว่าเดือนละ 5 ครั้ง (ร้อยละ 3.3) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา เป็นดังนี้

โดยทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสปาสุขภาพเดือนละ 1- 2 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 47.5) รองลงมาคือ ใช้บริการ สปาเพื่อสุขภาพน้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง (ร้อยละ 40.5) ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 3 - 4 ครั้ง (ร้อยละ 7.5) และใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพมากกว่าเดือนละ 5 ครั้ง (ร้อยละ 4.5) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสปาสุขภาพน้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 52.0) รองลงมาคือ ใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 1- 2 ครั้ง (ร้อยละ 32.0) และใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพเดือนละ 3 - 4 ครั้ง (ร้อยละ 16.0) ตามลำดับ

4) ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยต่อครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยไม่เกิน 1,500 บาท/ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 54.2) รองลงมาคือ เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ สปาเฉลี่ย 2,501 - 3,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 17.5) เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยมากกว่า 3,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 16.4) และเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 1,501 - 2,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 12.0) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา เป็นดังนี้

โดยทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยไม่เกิน 1,500 บาท/ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 74.5) รองลงมาคือ เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 1,501 - 2,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 12.5) เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 2,501 - 3,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 12.0) และเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยมากกว่า 3,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 1.0) ตามลำดับ

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยมากกว่า 3,500 บาท/ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 57.3) รองลงมาคือ เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 2,501 - 3,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 32.0) และเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ย 1,501 - 2,500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 10.7) ตามลำดับ

5) การให้ความสำคัญต่อการเลือกใช้สปาเพื่อสุขภาพ พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการเลือกใช้สปาในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านราคา ($\bar{X} = 3.80$) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.74$) และด้านสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.69$) สำหรับด้านการส่งเสริมการขายและประชาสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามธุรกิจสปา ดังนี้

เดย์สปา พนว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการเลือกใช้เดย์สปาระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงงูในระดับมาก 3 ค้าน คือ ค้านซ่องทางการจัดงาน่าย ($\bar{X} = 3.75$) ค้านราคา ($\bar{X} = 3.74$) และ ค้านสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.65$) สำหรับค้านการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ พนว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

สปานิร์สอร์ทหรือโรงแรม พนว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการเลือกใช้เดย์สปาระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงงูในระดับมากทุกค้าน คือ ค้านราคา ($\bar{X} = 3.96$) ค้านสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.80$) ค้านซ่องทางการจัดงาน่าย ($\bar{X} = 3.74$) และค้านการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.50$) ตามลำดับ

5.1.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นกุญภาพการบริการของทุรกิจสปานี้อุชกาหงส์ตามประกอนการในเขตกรุงเทพมหานครของผู้ใช้บริการ ระหว่างเดย์สปาน (DAY SPA) กับ สปานิร์สอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

ผลการทดสอบ พนว่า ในภาพรวมผู้ใช้บริการคิดว่าสปานิร์สอร์ท หรือ โรงแรม ($\bar{X} = 4.13$) มีคุณภาพการบริการสูงกว่าเดย์สปาน ($\bar{X} = 4.02$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนว่า ผู้ใช้บริการคิดว่าสปานิร์สอร์ท หรือ โรงแรม มีคุณภาพการบริการสูงกว่าเดย์สปาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ใน 4 ค้าน คือ “ค้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ลูกค้องเหมาะสม (COMPETENCE)” “ค้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ (CREDITABILITY)” “ค้านความมั่นคง ปลอดภัย อบอุ่นใจขณะใช้บริการ (SECURITY)” และ “ค้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคน (CUSTOMER UNDERSTANDING)” สำหรับค้านอื่นๆ พนว่า มีคุณภาพการบริการไม่แตกต่างกัน

5.2 อกิจกรรมอื่น

5.2.1 การซัมภาระผู้ประกอบการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

5.2.1.1 ค้านการมาตรฐานผู้ดำเนินการสปา

จากผู้ประกอบการกลุ่มด้วยย่างที่ให้บริการเคล็ดสปา จำนวน 26 แห่ง พบว่า มีรูปแบบการตกแต่งบรรยายกาศภายในสปาแบบไทย มากที่สุด ส่วนสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม มีการตกแต่งแบบไทย แบบตะวันตก แบบห้องร้าวแบบโนนัน อย่างละ 1 แห่ง แต่ไม่มีการตกแต่งแบบสวนและแบบไทยล้านนา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการตกแต่งแบบสวนต้องใช้เนื้อที่มากและที่คืนในเขตกรุงเทพมหานครมีราคาแพง

5.2.1.2 ค้านการมาตรฐานผู้ดำเนินการสปา

จากผู้ประกอบการที่ให้บริการเคล็ดสปา จำนวน 26 แห่ง พบว่า มี 16 แห่งที่ตั้งราคางานด้านทุนน้ำก้ำไร้ที่ต้องการ มี 6 แห่งที่ตั้งราคางานความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหรือตามภาคภูมิของสปา และอีก 4 แห่งที่ตั้งราคาก็จะเปลี่ยนเทียบกับคู่แข่งรายอื่น โดยผู้ประกอบการที่ให้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม จำนวน 4 แห่ง พบว่า มี 3 แห่งที่ตั้งราคางานด้านทุนน้ำก้ำไร้ที่ต้องการ มี 1 แห่งที่ตั้งราคางานความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหรือตามภาคภูมิของสปา แต่ไม่มีการตั้งราคาก็จะเปลี่ยนเทียบกับคู่แข่งรายอื่น จะเห็นได้ว่าในการตั้งราคางานส่วนใหญ่จะคำนึงถึงด้านทุนเป็นหลัก กลุ่มด้วยย่างจำนวนทั้ง 26 แห่ง มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อแฝงพับ และใบปลิว มากที่สุด ส่วนผู้ประกอบการที่ให้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม จำนวน 4 แห่ง พบว่า กลุ่มด้วยย่างจำนวนทั้ง 4 แห่ง มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อแฝงพับ และ Website มากที่สุด เนื่องจากว่าการใช้สื่อมีความสำคัญมากในปัจจุบัน กลุ่มด้วยย่าง 14 แห่ง มีการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ 2-3 เดือนครึ่ง ส่วนผู้ประกอบการที่ให้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม จำนวน 4 แห่ง พบว่า กลุ่มด้วยย่างที่ 4 แห่ง มีการการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ 2-3 เดือนครึ่ง

5.2.1.3 ค้านมาตรฐานผู้ให้บริการ

เคล็ดสปา พบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.6) มีพนักงาน Therapist และผู้ดำเนินกิจการสปา (Spa Manager) ได้เขียนทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากเป็นกฎหมายที่ในการดำเนินธุรกิจ

สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.6) มีพนักงาน Therapist และผู้ดำเนินกิจการสปา (Spa Manager) ได้เขียนทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุข

5.2.1.4 ค้านมาตรฐานการบริการกิจการสปา

จากผู้ประกอบการที่ให้บริการเดย์สปา พบว่า ส่วนใหญ่จะยังไม่มีการขายสาขา แต่ก็มี ถึง 4 แห่ง ที่จะมีการขายสาขา ส่วนผู้ประกอบการที่ให้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม จำนวน 4 แห่ง พนักงาน 3 แห่งที่จะมีการขายสาขา ส่วนอีก 1 แห่งจะยังไม่มีการขายสาขา โดยทั้ง 4 แห่ง มีการสร้างบรรยายภาพโดยใช้กลืนน้ำมันหอมระเหย และ มีการเปิดเพลงหรือคอนตรี เช่นเดียวกับเดย์สปา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการขายสาขาต้องใช้เงินทุนสูง

5.2.1.5 ค้านมาตรฐานความปลอดภัย

จากผู้ประกอบการที่ให้บริการเดย์สปา พบว่า เดย์สปา มีขั้นตอนการทำความสะอาดของ อุปกรณ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ และมีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัย ส่วนสปาใน รีสอร์ฟหรือโรงแรม ผู้ประกอบการนิั้นขั้นตอนการทำความสะอาดของอุปกรณ์ การเก็บรักษา ผลิตภัณฑ์ และมีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการ ผู้ใช้บริการให้ความสำคัญกับความสะอาดอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2.2 การเปรียบเทียบคุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถาน ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับ สปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)M

จากการสุ่มพิสูจน์ พบว่า สถานที่สปาที่ก่อตั้งตัวอย่างใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ คือ เมื่อเรื่องจากมีอาการปวดเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด โดยส่วนใหญ่ ผู้ใช้บริการเดย์สปา และผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม มีสถานที่สปาในการใช้บริการสปา เพื่อสุขภาพ คือ เมื่อเรื่องจากมีอาการปวดเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด เช่นเดียวกัน

บริการสปาที่ก่อตั้งตัวอย่างเลือกใช้นากที่สุด คือ การนวดไทย (Thai Massage) โดย ผู้ใช้บริการเดย์สปา และผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม เลือกใช้นากที่สุด คือ การนวดไทย (Thai Massage) เช่นเดียวกัน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าสถานที่สปาที่ให้บริการสปาเพื่อสุขภาพ คือ มีอาการ ปวดเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด ส่งผลให้ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เลือกใช้ บริการนวดไทย (Thai Massage) มากที่สุด เพื่อคลายอาการปวดเมื่อย และผ่อนคลายกล้ามเนื้อและ ความตึงเครียด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวัชราภรณ์ อักษรแทน (2547 : 15) พบว่า ร่างกาย คนเราต้องทำงานตลอดเวลา การนั่ง ยืน นอน อาเจียน ไม่ถูกวิธี ทำให้เกิดภาวะความเครียด เส้นสายใน ร่างกายแข็งทำให้เกิดอาการปวดเมื่อย ก็ต้องไปหาหนอนวดเพื่อให้นวดด้วยวิธีรักษาหรือนวดผ่อน คลาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสปาสุขภาพน้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง โดยผู้ใช้บริการเดย์สpa ใช้บริการสปาสุขภาพเดือนละ 1-2 ครั้ง และผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ท หรือโรงแรม ใช้บริการสปาสุขภาพน้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรีสุชา ชัยชนะ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษากระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคในการเลือกใช้บริการสปาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ไปใช้บริการสปาเดือนละ 1 ครั้ง สาเหตุที่มาใช้บริการสปายังคงสืบต่อเนื่องจากการพักผ่อนกลางเครียด

กลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยไม่เกิน 1,500 บาท/ครั้ง ผู้ใช้บริการเดย์สpa จะเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยไม่เกิน 1,500 บาท/ครั้ง ส่วนผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม จะเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาเฉลี่ยมากกว่า 3,500 บาท/ครั้ง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าอัตราค่าใช้จ่ายในการบริการของสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรมมีราคาสูงกว่าเดย์สpa จึงส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรมสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอัญชลี ภูอิทธิวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่าค่าน้ำค่าบริการเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกใช้บริการสปา

กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการเลือกใช้สปาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดทำหน้าที่ และด้านสินค้าและบริการ สำหรับด้านการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง โดยผู้ใช้บริการเดย์สpa ให้ความสำคัญในการเลือกใช้เดย์สpa ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านช่องทางการจัดทำหน้าที่ ด้านราคา และ ด้านสินค้าและบริการ สำหรับด้านการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ส่วนผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ทหรือโรงแรม ให้ความสำคัญในการเลือกใช้เดย์สpa ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านราคา ด้านสินค้าและบริการ ด้านช่องทางการจัดทำหน้าที่ และด้านการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ ความล้าดับ

5.2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการบริการโดยภาพรวมของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับดีทุกด้าน สำหรับผู้ใช้บริการเดย์สpa เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการ

ธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับดีทุกด้าน สำหรับผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม เนื่องจากคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับดีมาก ๑ ด้าน คือ “ความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคน (Customer Understanding)” ส่วนด้านอื่นๆ พบว่า อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าหลังจากผู้ใช้บริการได้รับบริการเรียนรู้อยแล้ว ผู้ให้บริการจะสอบถามการรับรู้การรู้สึกและสัมผัสได้จากที่ผู้ใช้บริการได้รับบริการไปแล้วว่า ขณะได้รับบริการ รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด หรือเครียดเพราะความเจ็บปวดจากน้ำหนักมือของผู้ให้บริการ เพื่อตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อจะได้นำข้อมูลร่วมระหว่างการให้บริการมาแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคน ส่งผลให้คุณภาพการบริการของธุรกิจสปาอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พลัดกานิช (2545 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้ให้บริการมุ่งเน้นให้ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ได้รับรู้ถึงการเอาใจใส่ ความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคนในด้านคุณภาพการบริการ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 10 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือนมาตรฐานการบริการ (RELIABILITY)

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามาตรฐานธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้าน ความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือนามาตรฐานการบริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยผู้ใช้บริการเดย์สปา เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือนามาตรฐานการบริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ส่วนผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือคุณภาพการบริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าสถานประกอบการธุรกิจสปามี การจัดระบบการจัดการการบริการที่ดีมีมาตรฐานไว้คอยให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการและการแต่งกายของพนักงานเหมาะสม สะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการ ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือนามาตรฐานการบริการแต่เมื่อทำการทดสอบหรือเปรียบเทียบ ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือนามาตรฐานการบริการระหว่างผู้ใช้บริการเดย์สปากับสปานในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปภาณุ อัจฉริยบุตร (2547 : ๖)

ค้านที่ 2 ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า (RESPONSIVENESS)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยผู้ใช้บริการเดย์สpa เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ตัวผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการได้จดให้มีผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา แก่ผู้ใช้บริการก่อนรับบริการ มีการตรวจสอบความพึงพอใจจากผู้ใช้บริการหลังรับบริการทุกราย เพื่อนำข้อมูลร่วมมาปรับปรุงให้ดีขึ้น ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า แต่มีการทำ reklam หรือเปรียบเทียบด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้าระหว่างผู้ใช้บริการเดย์สpa กับสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ค้านที่ 3 ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ถูกต้องเหมาะสม (COMPETENCEC)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ” กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)” และ “การแนะนำบริการ เมนูสpa” โดยผู้ใช้บริการเดย์สpa เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ ตัวผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สpa ในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ” และ “พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)” กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 1 ข้อ คือ “การแนะนำบริการเมนูสpa” ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการได้มีการคัดเลือกผู้ให้บริการที่มีความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ถูกต้อง ได้ผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้มาตรฐาน มีความเชี่ยวชาญในการให้บริการ การนวดเพื่อรักษาหรืออนุรักษ์เพื่อผ่อนคลาย การลง

น้ำหนักมือในการนวดรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา ทำให้ผู้มาใช้บริการได้รู้สึกและสัมผัสได้ถึงความผ่อนคลายความเครียดในระหว่างการรับบริการเป็นอย่างดี สามารถแนะนำบริการเมญ่าสปาได้เป็นอย่างดี ได้ผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้มาตรฐาน ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้องเหมาะสม และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้องเหมาะสมระหว่างผู้ใช้บริการเดย์สปากับสปานิร์สอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัลลภ วนิช (2545 : ๖)

ด้านที่ 4 การเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก (ACCESS)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก อญี่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยผู้ใช้บริการเดย์สปานเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปานิร์สอร์ฟ หรือโรงแรม ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก อญี่ ในระดับดี พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าผู้ดำเนินการสปา (Spa Manager) ได้จัดให้มีบริการการนัดหมายล่วงหน้า เมื่อผู้มาใช้บริการเดินทางมาถึงไม่ต้องรอนาน สามารถได้รับการบริการตามที่ต้องการได้เลย สถานที่ตั้งดังอญี่ในทำเลที่เดินทางไปมาสะดวกสบาย มีที่จอดรถไว้บริการผู้มาใช้บริการอย่างเพียงพอ ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก การบริการอย่างรวดเร็ว สถานที่จอดรถสะดวกสบายเพียงพอ ทำเลที่ตั้งของสถานที่บริการไปมาได้สะดวก แต่เมื่อทำการทดสอบหรือเปรียบเทียบด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก ระหว่างผู้ใช้บริการเดย์สปากับสปานิร์สอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสุชา ชัยชนะ (2546 : ๑)

ด้านที่ 5 การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีน้ำใจ (COURTESY)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีน้ำใจ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยผู้ใช้บริการเดย์สปานเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปานิร์สอร์ฟ ด้านการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมี

มารยาทดี อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ส่วนผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม ด้านการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีมารยาทดี อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าผู้ให้บริการมีบุญธรรมพันธ์ที่ดี อิ้มແเย้มแจ่มใสให้เกียรติลูกค้า ขณะให้บริการไม่ชวนถูกค้าทุจริตหรือซักถามเรื่องส่วนตัวของลูกค้า มีมารยาทไทย ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการด้านความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติและมีมารยาทดี เมื่อทำการทดสอบหรือเบริชน์เทียน ด้านการบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติและมีมารยาทดีระหว่างผู้ใช้บริการเดย์สปากับสปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ป่าวรณา อัจฉริยบุตร (2547 : ๗๙)

ด้านที่ ๖ เชื่อความกับลูกค้าได้กระจ่าง เข้าใจ หมนดชี้แจงสัย (COMMUNICATION)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระจ่าง เข้าใจ หมนดชี้แจงสัย อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก ๒ ข้อ คือ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสปาได้ทุกรายการ” และ “พนักงานผู้ให้บริการมีการคิดค่อสื่อสารที่ดี” สำหรับข้อ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการสื่อสารได้หลายภาษา” พนักงานตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยผู้ใช้บริการเดย์สปา เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระจ่าง เข้าใจ หมนดชี้แจงสัย อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก ๒ ข้อ คือ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสปาได้ทุกรายการ” และ “พนักงานผู้ให้บริการมีการคิดค่อสื่อสารที่ดี” สำหรับข้อ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการสื่อสารได้หลายภาษา” พนักงานตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟ หรือโรงแรม ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระจ่าง เข้าใจ หมนดชี้แจงสัย อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก ๒ ข้อ คือ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสปาได้ทุกรายการ” และ “พนักงานผู้ให้บริการมีการคิดค่อสื่อสารที่ดี” สำหรับข้อ “พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการสื่อสารได้หลายภาษา” กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าผู้ให้บริการสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในแต่ละเมนูสปาได้ทุกรายการเป็นอย่างดีโดยไม่มีอาการการลังเล ผู้ใช้บริการเกิดความมั่นใจที่จะใช้บริการในเมนูนั้นๆ ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการด้านการสื่อความระหว่างผู้ให้บริการกับ

ผู้ใช้บริการ ได้กระจ่าง เน้าใจ หนดข้อสังสัย แต่เมื่อทำการทดสอบหรือเปรียบเทียบด้านการสื่อความ กับลูกค้า ได้กระจ่าง เน้าใจ หนดข้อสังสัยระหว่างผู้ใช้บริการเดย์สปา กับสถาปานิธิ หรือ โรงแรม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ด้านที่ 7 ความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ (CREDITABILITY)

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่า คุณภาพการบริการธุรกิจสปา เพื่อ สุขภาพ ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวจ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และ ไว้วางใจได้” กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “มีผู้ค้าเนินการสปาที่เชื่อถือได้ใน ความรู้ความสามารถให้บริการ” และ “มีแพทย์ดูแลให้คำแนะนำผู้มีโรคประจำตัวก่อนรับบริการ” โดยผู้ใช้บริการเดย์สปา เห็นว่า คุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวจ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับ มากที่สุด 2 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และ ไว้วางใจได้” และ “มีผู้ค้าเนินการสปาที่เชื่อถือได้ ในความรู้ความสามารถให้บริการ” สำหรับข้อ “มีแพทย์ดูแลให้คำแนะนำผู้มีโรคประจำตัวก่อนรับ บริการ” พบว่า ก่ออุ่นตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม เห็นว่า คุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของ ผู้ให้บริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวจ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก ที่สุด 1 ข้อ คือ “พนักงานมีความซื่อสัตย์และ ไว้วางใจได้” กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 ข้อ คือ “มีผู้ค้าเนินการสปาที่เชื่อถือได้ใน ความรู้ความสามารถให้บริการ” และ “มีแพทย์ดูแลให้ คำแนะนำผู้มีโรคประจำตัวก่อนรับบริการ” ทั้งนี้ อย่างเดื่องผู้ค้าเนินการสปา (SPA MANAGER) เป็น ผู้เชี่ยวชาญมีรู้ความสามารถที่เชื่อถือได้ในด้านการให้บริการสปา ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพ การบริการ ด้านการความน่าเชื่อถือหรือเครดิตของผู้ให้บริการ และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความน่าเชื่อถือหรือเครดิตของผู้ให้บริการระหว่างผู้ใช้บริการเดย์สปา กับ สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม พบว่า แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒกาน วนิช (2545 : ๖)

ด้านที่ 8 ความมั่นคงปลอดภัย อนุญาติใช้จะใช้บริการ (SECURITY)

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมก่ออุ่นตัวอย่างเห็นว่า คุณภาพการบริการธุรกิจสปา เพื่อ สุขภาพ ด้านความมั่นคงปลอดภัย อนุญาติใช้บริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวจ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ ที่ใช้” สำหรับข้ออื่นๆ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยผู้ใช้บริการเดย์สปา เห็นว่า คุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านความมั่นคงปลอดภัย อนุญาติใช้บริการ อยู่ในระดับดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยในข้อ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” เป็นข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อ “สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ” และ “เพื่อความปลอดภัย มีต้องการรับบริการผู้นำรับบริการสำหรับเก็บทรัพย์สินที่มีค่า” ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟหรือโรงแรม ด้านความมั่นคงปลอดภัย อยู่อันดับที่ 3 ข้อ คือ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” และ “สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขลักษณะ” สำหรับข้ออื่นๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ผู้ใช้บริการจะเน้นถึงความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์จากสถานบริการสปา ที่มีให้บริการ เนื่องจากลักษณะการติดเชื้อจากการใช้วัสดุอุปกรณ์และผลิตภัณฑ์จากสถานบริการสปา พื้นที่ที่ให้บริการภายในสปาไม่แสงสว่างที่พอเพียง ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการด้าน ความมั่นคงปลอดภัย อยู่อันดับที่ 4 ข้อ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย คะแนนด้านความมั่นคงปลอดภัย อยู่อันดับที่ 5 ข้อ “ความสะอาดของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้” และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสุภา ชาชนะ (2546 : ๑)

ด้านที่ 9 ความเข้าอกเข้าใจลูกค้าเอาใจลูกค้าในการใช้สินค้า (CUSTOMER UNDERSTANDING)

ผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อ สุขภาพ ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้าเอาใจลูกค้าในการใช้สินค้า อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทั้ง 2 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” และ “ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” โดยผู้ใช้บริการเดย์สปา เห็นว่าคุณภาพการบริการธุรกิจ เดย์สปา ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้าเอาใจลูกค้าในการใช้สินค้า อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทั้ง 2 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” และ “ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” โดยผู้ใช้บริการสปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม เห็นว่าคุณภาพ การบริการธุรกิจเดย์สปาในรีสอร์ฟหรือ โรงแรม ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้าเอาใจลูกค้าในการใช้สินค้า อยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ “ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้” สำหรับข้อ “ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลร่วมมาปรับปรุงให้ดีขึ้น” พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า มีการตรวจสอบความพึงพอใจจาก

ลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำข้อมูลพร่องต่างๆ มาปรับปรุงให้ดีขึ้น และความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษาแนะนำให้ลูกค้าเข้าใจได้ ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคน และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคน ระหว่างผู้ใช้บริการเดย์สปากับสปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรากรณ์ อักษรเดลน

(2547 : 15)

ด้านที่ 10 ส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ (TANGIBLES)

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า คุณภาพการบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยเดย์สปา เห็นว่า คุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปา ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยผู้ใช้บริการ สปา ในรีสอร์ทหรือโรงแรม เห็นว่า คุณภาพการบริการธุรกิจเดย์สปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 1 ข้อ กือ “มีการบริการอาหารเพื่อสุขภาพตามหลักชาวสปา” สำหรับข้ออื่นๆ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการว่ามีการบริการอาหารเพื่อสุขภาพตามหลักชาวสปา ภายใต้สปานมิกลินน้ำมันหอมระเหยจากพุกามาสมูนไพรธรรมชาติ มีเดียงคนครีทายบรรเลงเบาๆ ให้เราช่วยผ่อนคลายและมีการจัดเตรียมน้ำดื่มสมูนไพรสดไว้บริการ ทำให้ผู้ใช้บริการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ แต่เมื่อทำการทดสอบหรือเปรียบเทียบด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ ระหว่างผู้ใช้บริการเดย์สปากับสปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวารณา อัจฉริยบุตร (2547 : ๗)

5.2.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นคุณภาพการบริการของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของสถาน

ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครของผู้ใช้บริการ ระหว่างเดย์สปา (DAY SPA) กับ สปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม (HOTEL & RESORT SPA)

ผลการทดสอบ พบว่า ในภาพรวมผู้ใช้บริการคิดว่าสปานในรีสอร์ท หรือโรงแรม มาตรฐานสูงกว่าเดย์สป่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ใช้บริการคิดว่าสปานในรีสอร์ท หรือโรงแรม มีมาตรฐานสูงกว่าเดย์สป่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใน 4 ด้าน กือ “ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหนือสาร

(COMPETENCE)" "ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเกรดิต ของผู้ให้บริการ (CREDITABILITY)" "ด้านความมั่นคงปลอดภัย อนุรุณใจของใช้บริการ (SECURITY)" และ "ด้านความเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้ามาใส่ใจคน (CUSTOMER UNDERSTANDING)" สำหรับค่านี้ฯ พนว่า มีมาตรฐานไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.3.1 การจัดการตามมาตรฐานของผู้ประกอบการสปาเพื่อสุขภาพ

5.3.1.1 จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ให้บริการเดย์สปานะ มีการขยายสาขาจำนวนมากกว่าผู้ประกอบการที่ให้บริการสปาในรีสอร์ทหรือที่โรงแรม ทั้งนี้อาจเนื่องจากเงินทุนในการประกอบธุรกิจสปาต้องใช้จำนวนมาก ดังนั้นเพื่อเป็นการขยายสาขาให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้นควรทำการขยายฟรanchise

5.3.1.2 จากการศึกษา พนว่า ผู้ประกอบการที่ให้บริการ สปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม จะมีมาตรฐานมากกว่าผู้ประกอบการที่ให้บริการเดย์สปานะ ดังนั้นเพื่อเป็นการผลักดันให้เดย์สปานะ มีมาตรฐานเพิ่มมากขึ้น เดย์สปากำลังปรับปรุงและพัฒนาการบริการให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการมากที่สุด

5.3.1.3 จากการศึกษา พนว่า เดย์สปาราคาค่าบริการที่ไม่เกิน 1,500 บาท จะเป็นที่นิยมที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการเดย์สปานะควรตั้งราคาค่าบริการในแต่ละเมนูเกิน 1,500 บาท

5.3.1.4 จากการศึกษา พนว่า ลูกค้าให้ความสำคัญในเรื่องความชำนาญของหนอนวดมากที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการเดย์สปานะ และสปานในรีสอร์ทหรือโรงแรมควรคัดเลือกและทดสอบหนอนวดที่มีความชำนาญในเรื่องนวดเป็นอย่างดีนำมาเตรียมไว้ให้บริการ ไม่ควรเอาหนอนวดฝึกหัดมาให้บริการกับผู้ใช้บริการ เพราะอาจเกิดอุบัติเหตุในการนวดเป็นสาเหตุทำให้เสียลูกค้า

5.3.2 คุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการเดย์สปานะสปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม

5.3.2.1 จากการศึกษา พนว่า ผู้ใช้บริการ เดย์สปานะนิยมนวดแผนไทยมากที่สุด ผู้ประกอบการธุรกิจสปากำลังเตรียมหนอนวดเห็นไทยไว้ให้บริการผู้มาใช้บริการมากกว่าการนวดรูปแบบอื่น

5.3.2.2 จากการศึกษา พนว่า สปานในรีสอร์ทหรือโรงแรม ผู้มาใช้บริการเน้นในเรื่อง ความสะอาดมากที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการสปานในรีสอร์ทหรือโรงแรมจะต้องให้ความสำคัญกับความสะอาดมากที่สุด ซึ่งเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของสถานที่

5.3.2.3 จากการศึกษา พบว่า ในเรื่องคุณภาพการให้บริการ ผู้ใช้บริการของสถาปัตย์ รีสอร์ทหรือโรงแรมจะเน้นในเรื่องของความเข้าอกเข้าใจผู้มาใช้บริการเป็นสิ่งสำคัญ การเอาใจผู้มาใช้บริการมากได้ใจคนมากที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการสถาปัตย์รีสอร์ทหรือโรงแรมควรมีการคัดเลือก พนักงานบุคคลที่มีใจรักงานบริการ มีบุคลิกอ่อนโยน มีศิลธรรมรู้จักเอาใจเชนา ใส่ใจเราเป็นสิ่งสำคัญ

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 การทำการศึกษาเรื่องทัศนคติและความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการสถาปัตย์เพื่อสุขภาพ เพิ่มเติมเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการตลาด และปรับปรุงธุรกิจให้ดีขึ้น

5.4.2 การทำการศึกษาการจัดการตามมาตรฐานธุรกิจสถาปัตย์เพื่อสุขภาพ ในจังหวัดใหญ่ๆ เพิ่มเติม เช่น เชียงใหม่ โคราช ประจวบคีรีขันธ์ ภูเก็ต และกรุงเทพฯ

5.4.3 การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของผู้ใช้บริการที่มีผลต่อการให้บริการสถาปัตย์เพื่อสุขภาพ เพิ่มเติม เพื่อรับรู้ความต้องการของผู้ใช้บริการในอนาคต

บริษัทฯ

บรรณาธิการ

ภาษาไทย

หนังสือ

คู่มือผู้ด้านนการสปาเพื่อสุขภาพ. (2547). การจัดการสปาเพื่อสุขภาพ. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข สมาคมสปาไทย สมาคมสปาภูเก็ต สมาคมสปาสมุย สมาคมสปาเชียงใหม่.
ชินพง ตันติกิจศิริวงศ์. (2546). องค์ประกอบและวัสดุอุปกรณ์ของระบบบริการธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ.
กรุงเทพฯ: อภิชาติสิริพาดิ Busy-day.

ชนินทร์ ลีวนันท์. (2549). เทคนิคการนวดในประเภทสปาตะวันตก. นนทบุรี: ศูนย์ฝึกอบรมไทย สปปปะนัช มูลนิธิการแพทย์แผนไทยพัฒนา.

นภารัตน์ ศรีละพันธ์. (2549). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสปาเพื่อสุขภาพ. นนทบุรี: ศูนย์ฝึกอบรมไทย สปปปะนัช มูลนิธิการแพทย์แผนไทยพัฒนา.

บรรยงค์ โศจินดา. (2541). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : รวมสารสน.

บุษบง จำเริญดราารัศมี และคณะ. (2548). สปา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญนภา ทรัพย์เจริญ. (2549). การคุ้มครองสุขภาพองค์รวมแบบไทยสปปปะ. นนทบุรี: สถาบัน ส่งเสริมการแพทย์แผนไทย มูลนิธิการแพทย์แผนไทย.

ไพบูลย์ ปิดันธน์โอวาท. (2549). การจัดโครงสร้างขององค์กร. นนทบุรี: สถาบันส่งเสริม การแพทย์แผนไทย มูลนิธิการแพทย์แผนไทย.

วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2546). การจัดการและพัฒนาระบบองค์กร. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอี๊คคูเคชั่น อินโคไซด์.

สมคิด บางโน. (2535). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์.

วิทยานิพนธ์

**บุญคง จำเริญคารารักษ์ และคณะ. (2546). ศึกษาสถานภาพปัจจุบันและแนวทางในการพัฒนา
ธุรกิจ สปาและนวดแผนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาระบบทราด
กรรม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

**วิภาพร มหาชัย. (2544). ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการ
เลือกใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

**ศรีสุดา ชัยชนะ. (2546). ศึกษาระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคในการเลือกใช้บริการสปาใน
ถ่ายเอกสารเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

**อัญชลี ภูอิทธิวงศ์. (2547). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
ในการใช้บริการสปา ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
การตลาด. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

สารสนับสนุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

Betty L. และคณะ. คุณภาพบริการ (1985). สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2551

จาก <http://www.thaimedtech.org/mtrt2.html>

ภาคผนวก

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กำหนดสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสร้างมาตรฐานของสถานที่
การบริการ ศูนย์ให้บริการ หลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรอง
ให้เป็นไปตามมาตรฐานสำหรับสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสราย
ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานของสถานที่ การบริการ ศูนย์ให้บริการ หลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสราย ทั้งนี้เพื่อให้สถานที่ คังกล่าวได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตเป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ (๑) (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ อันเป็นพระราชบัญญัติ ที่มีบังคับตั้งแต่วันประกาศก็ต้นจนถึงวันถัดจากวันประกาศของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๗ ประกอบกับ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจหน้าที่และกฎหมายวัฒนธรรมหรือว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดย ความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสรายที่ใช้ในการ ประกอบกิจการสถาปัตย์สุขภาพ กิจกรรมควบคุมเพื่อสุขภาพ หรือกิจกรรมควบคุมเพื่อเสริมสราย ซึ่งกิจการ คังกล่าวไม่เข้าข่ายการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบ วิชาชีพอื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล

“กิจการสถาปัตย์สุขภาพ” หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้การดูแลและ เสริมสร้างสุขภาพ โดยบริการหลักที่จัดไว้ประกอบด้วย การควบคุมเพื่อสุขภาพและการใช้น้ำเพื่อ

สุขภาพโดยอาจมีบริการเสริมประกอบด้วย เช่น การอบเพื่อสุขภาพ การออกแบบลังกาเพื่อสุขภาพ โภชนาบํานัคและการควบคุมอาหาร ไข่คหะและการทำสมาร์ต การใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ตลอดจนการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ หรือไม่ก็ได้

“กิจกรรมนวดเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า การประกอบกิจกรรมนวด โดยมีวัสดุประสงค์เพื่อเป็นการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ความเมื่อยล้า ความเครียด ด้วยวิธีการกด การคลึง การบีบ การจับ การดัด การดึง การประคบ การอบ หรือโดยวิธีการอื่นให้ตามพัฒร์และศิลปะของกิจกรรมนวดเพื่อสุขภาพ ทั้งนี้ต้องไม่มีสถานที่อาบน้ำโดยมีผู้ให้บริการ

“กิจกรรมนวดเพื่อเสริมสร้าง” หมายความว่า การประกอบกิจกรรมนวดในสถานที่เฉพาะ เช่น ร้านเสริมสร้างหรือแต่งหน้า โดยมีวัสดุประสงค์เพื่อความสวยงามด้วยวิธีการกด การคลึง การบีบ การจับ การประคบ การอบ หรือด้วยวิธีการอื่นให้ตามศิลปะกิจกรรมนวดเพื่อเสริมสร้าง ทั้งนี้ต้องไม่มีสถานที่อาบน้ำโดยมีผู้ให้บริการ

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของสถานประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานสถานประกอบการจากคณะกรรมการ

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้และทำหน้าที่ให้บริการ โดยควบคุมคุณภาพและการให้บริการทั้งหมดในสถานประกอบการ

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้และทำหน้าที่ให้บริการต่อผู้รับบริการในสถานประกอบการ

“ใบอนุญาตมาตรฐาน” หมายความว่า ใบอนุญาตมาตรฐานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสร้าง

“ผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เลี้ยงแต่กรรฟี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลาง หรือคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการประจำจังหวัด เลี้ยงแต่กรรฟี

หมวด ๔
สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย

- ข้อ ๒ สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยตามมาตรา ๓ (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้แก่สถานประกอบการที่ดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้**
- (๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ
 - (๒) กิจการนวดเพื่อสุขภาพ
 - (๓) กิจการนวดเพื่อเสริมสวย

สถานประกอบการที่ดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่งดังมีดักษณะของสถานที่ การบริการ และผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

หมวด ๕
มาตรฐานของสถานที่ การบริการ และผู้ให้บริการ

ส่วนที่ ๑
มาตรฐานกิจการสปาเพื่อสุขภาพ

- ข้อ ๓ มาตรฐานสถานที่ของสถานประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ ให้มีดังต่อไปนี้**
- (๑) ต้องยืนในทำเลที่มีความสะอาด ปลอดภัยและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ไม่อยู่ใกล้ชิดศาสนสถาน ในระยะที่จะก่อให้เกิดปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติศาสนกิจ
 - (๒) ในกรณีที่ใช้พื้นที่ประกอบกิจการสปา ในอาคารเดียวกันกับการประกอบกิจการอื่นซึ่งมิใช่กิจการสถานบริการ ต้องแบ่งสถานที่ให้ชัดเจน และกิจการอื่นนั้นต้องไม่กระทบกระทั่งต่อการให้บริการในกิจการสปาเพื่อสุขภาพนั้น
 - (๓) พื้นที่สถานประกอบการจะต้องไม่อยู่ในพื้นที่ติดต่อกับสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๔) กรณีสถานประกอบการ มีการให้บริการห้องลักษณะรวมอยู่ในอาคารเดียวกันหรือสถานที่เดียวกัน จะต้องมีการแบ่งสัดส่วนให้ชัดเจน และแต่ละสัดส่วนจะต้องมีพื้นที่และลักษณะตามมาตรฐานของการให้บริการแต่ละประเภท

(๕) การจัดบริเวณที่ให้บริการเฉพาะบุคคล จะต้องไม่ให้มีบิชิตหรือลับตาจนเกินไป

(๖) พื้นที่ที่ให้บริการทั้งภายในและภายนอกสถานที่ประกอบกิจการสถาปานเพื่อสุขภาพดัง述าด เป็นระบะเมยนเรียนร้อยอยู่เสมอ

(๗) อาคารต้องทำด้วยวัสดุที่นิ่นคง ถาวร ไม่ชำรุดและไม่มีคราบสิ่งสกปรก

(๘) บริเวณพื้นที่ที่มีการใช้น้ำในการให้บริการ พื้นควรทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและไม่ถืน

(๙) จัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอในการให้บริการแต่ละพื้นที่

(๑๐) จัดให้มีการระบายน้ำอากาศเพียงพอ

(๑๑) มีการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฟอยและน้ำเสียที่ถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๒) มีการควบคุมพาหนะนำໄร์คอบร่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๓) จัดให้มีห้องอาบน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือ ห้องผลาดเปลี่ยนเสื้อผ้าและตู้เก็บเสื้อผ้าที่สะอาดถูกสุขลักษณะและปลอดภัยอย่างเพียงพอและควรแยกส่วนชาย หญิง

(๑๔) จัดให้มีการตกแต่งสถานที่ที่เหมาะสม โดยจะต้องไม่มีลักษณะที่ทำให้เสื่อมเสียศีลธรรม หรือขัดต่อวัฒนธรรมและประเพณีอันดี

ข้อ ๔ มาตรฐานผู้ค้าเนินการกิจการสถาปานเพื่อสุขภาพ ให้มีดังที่ไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีผู้ค้าเนินการคนหนึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสถานประกอบการนั้น ผู้ค้าเนินการจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังนี้ ดังนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

(ข) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(ค) มีความคึกคักไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรในสาขาที่เกี่ยวกับสุขภาพ หรือสาขาที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางรับรอง หรือให้ความเห็นชอบ หรือมีประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(ง) ผ่านการประเมินความรู้ ความสามารถ ตามที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางกำหนด

(๑) กรณีเคยเป็นผู้ดำเนินการมาก่อน แต่ถูกเพิกถอนใบประเมินความรู้ความสามารถด้วยพื้นระยะเวลาบันเดือนที่ถูกเพิกถอนไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะขอประเมินความรู้ความสามารถใหม่ได้

(๒) ไม่เคยได้รับไทยจากโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จาก เว้นแต่เป็นไทยสำหรับความผิดที่ได้กระทำโคชประมาทหรือความผิดลหุไทย

(๓) ไม่เป็นโรคดังห้ามดังต่อไปนี้

๑) โรคพิษสุราระรัง

๒) โรคศิษยาเสพติดให้ไทยอย่างร้ายแรง

๓) โรคจิตร้ายแรง

๔) โรคอื่นในระยะรุนแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการสถานประกอบการ

ประกอบการ

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกฤต คุณไม่สามารถ หรือคุณเสื่อมไป

(๗) ผู้ดำเนินการด้องความคุณดูแลกิจการของสถานประกอบการนั้นได้โดยใกล้ชิด และไม่เป็นผู้ดำเนินการสถานประกอบการแห่งอื่นอยู่ก่อนแล้ว

(๘) ในกรณีที่มีการเปลี่ยนผู้ดำเนินการกิจการสถาปานเพื่อสุขภาพ หรือ ผู้ดำเนินการขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะดังห้าม ผู้ประกอบการจะต้องจัดหาผู้ดำเนินการใหม่ และต้องแจ้งเป็นหนังสือให้กองการประกอบโรคศิลปะสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร หรือ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในเขตท้องที่ ทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนผู้ดำเนินการ ในระหว่างที่ดำเนินการจัดหา

ผู้ดำเนินการใหม่ ให้กิจการสถาปานเพื่อสุขภาพนั้นประกอบกิจการต่อไปได้ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๕ ผู้ดำเนินการมีหน้าที่และควรรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมและดูแลผู้ให้บริการในสถานประกอบการ ให้บริการตามนโยบายและคุณมีอภิภิบาลงานของสถานประกอบการแห่งนั้นโดยเคร่งครัด

(๒) จัดทำทะเบียนประวัติผู้ให้บริการและพนักงาน

(๓) ทุกครั้งที่มีการจัดบริการรายการใหม่ หรือปรับปรุงบริการรายการใดๆ ในแบบແສคงรายการ หรือมีการใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ จะต้องดำเนินการให้มีการจัดทำคู่มือปฏิบัติการ

สำหรับบริการนั้น หรือจัดทำคู่มือการใช้ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาสู่ให้บริการให้สามารถให้บริการนั้นๆ ได้ตามคู่มือที่จัดทำขึ้น

(๔) ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๕) ควบคุมดูแลนิให้มีการจัดสถานที่ รูปภาพ หรือสื่อชนิดอื่นๆ เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถเลือกผู้ให้บริการได้

(๖) ควบคุมและดูแลผู้ให้บริการในสถานประกอบการนี้ให้มีการลักษณะ หรือมีการดำเนินการร่วมประเพณี หรือมีการกระทำ หรือบริการที่ขัดต่อกฎหมาย วัฒนธรรม ศีลธรรมและประเพณีอันดี

(๗) ควบคุมดูแลการบริการ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ และเครื่องใช้ต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน ถูกสุขลักษณะและใช้ได้อย่างปลอดภัย

(๘) ห้ามนิให้ผู้ดำเนินการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ

(ก) รับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๙ ปีบริบูรณ์เข้าทำงาน

(ข) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมีน้ำเสียงประพฤติรุนแรง หรือกระซิบไม่ได้เข้าไปอยู่ในสถานประกอบการระหว่างเวลาทำการ

(ค) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ในสถานประกอบการ

(ง) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาชญาเข้าไปในสถานประกอบการ โดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยอาชญาคุกคาม เครื่องกระตุนปั๊มน้ำดูดระเบิด ดอกไม้ไฟลิง และสิ่งที่เย้ายวนอาชญาคุกคาม

(จ) ผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวกับแรงงาน โดยเคร่งครัด

(๑๐) ผู้ดำเนินการต้องดูแลสวัสดิภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิการในการทำงาน ของผู้ให้บริการและพนักงาน และต้องมีมาตรการป้องกันการถูกกล่าวละเมิดจากผู้รับบริการ

(๑๑) ผู้ดำเนินการต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ ชัดเจน ณ สถานประกอบการนั้น

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการตรวจสอบพบว่า สถานประกอบการได้มีผู้ดำเนินการขาด คุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๔ หรือไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในข้อ ๕ ให้คณะกรรมการผู้ตรวจสอบแจ้งต่อกยบคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ กลางเพื่อพิจารณาเพิกถอนในประเมินความรู้ความสามารถของผู้ดำเนินการ

๔๐๗ มาตรฐานผู้ให้บริการคือการสถาปัตย์สุขภาพให้มีลักษณะไปนี้

(๑) ผู้ให้บริการจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๙ ปีบริบูรณ์

(ข) ได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดความรู้ด้านหลักสูตรจากหน่วยงานราชการ สถาบัน หรือสถานศึกษาที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการคลังรับรอง หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในกิจการสถาปัตย์สุขภาพมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และผ่านการทดสอบความรู้และประสบการณ์โดยคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการคลัง

(ค) ไม่เป็นโรคดังต่อไปนี้

๑) โรคพิษสุนั狐เรื้อรัง

๒) โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

๓) โรคจิตร้ายแรง

๔) โรคอื่นในระยะรุนแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือโรคติดต่อในระยะร้ายแรง

(ง) ไม่เป็นบุคคลวิกฤติก คนไร้ความสามารถหรือคนเผลءใจไร้ความสามารถ

(จ) กรณีเคยเป็นผู้ให้บริการมาก่อน แต่ถูกคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการเพิกถอนใบอนุญาตความรู้ ความสามารถ จะต้องเลี้ยงดูระยะเวลาเพิกถอนไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะขอประเมินความรู้ ความสามารถใหม่ได้

(๒) ผู้ให้บริการมีหน้าที่และข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ให้บริการแก่ผู้รับบริการตามความรู้และความชำนาญตรงตามมาตรฐาน วิชาชีพที่ได้ศึกษาอบรมมา

(ข) ไม่กลั่นแกล้ง ทำร้าย หรือก่อให้เกิดชัตดราภัยต่อผู้รับบริการ

(ค) เก็บความลับของผู้รับบริการ โดยไม่นำข้อมูลหรือเรื่องที่ได้รับจากผู้รับบริการไปเปิดเผยก่อนให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับบริการหรือบุคคลอื่น

(ง) ไม่แสดงอาการขึ้นหัว กระทำลายก่อนงาน หรือพูดจาในทำนองให้ผู้รับบริการเข้าใจว่าผู้ให้บริการต้องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้รับบริการ และต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้รับบริการหรือค้าประเวณี

(จ) ไม่พูดจาหยอกล้อ หรือล้อเลียน หรือกระทำการใดๆ อันนิใช่หน้าที่ที่จะต้องให้บริการกับผู้รับบริการ โดยต้องให้บริการด้วยอาการสุภาพ อ่อนโยน

(ฉ) ไม่ดื่มสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือของมึนเมา หรือยาเสพติด ในขณะให้บริการแก่ผู้รับบริการ

(ช) มีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อหน้าที่ที่กระทำและไม่ลักขโมยทรัพย์สินของผู้รับบริการ

(ช) มีความรับผิดชอบต่อตนเองโดยการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง และไม่นำโรคติดต่อไปแพร่แก่ผู้รับบริการและเพื่อนร่วมงาน

(ญ) ห้ามมิให้ผู้ให้บริการใส่เครื่องประดับหรือของมีค่า ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

(ฎ) เป็นผู้ดำเนินการอยู่ในศึกธรรมอันดี

ข้อ ๘ มาตรฐานการบริการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีผู้ให้บริการที่มีคุณสมบัติตามประกาศนี้ และห้ามมิให้นำสู่ที่ขาดคุณสมบัตินามาให้บริการ เว้นแต่ผู้ให้บริการฝึกหัด ซึ่งมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของผู้ให้บริการที่มี

(๒) ผู้ประกอบการต้องจัดการบริการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานการบริการและประเภท โดยจะต้องมีบริการหลักประกอบด้วย การนวดเที่ยสุขภาพ การใช้น้ำเที่ยสุขภาพ เครื่อง บริการอบไอน้ำ ย่างน้ำวน บ่อน้ำร้อน บ่อน้ำเย็น เป็นต้น และให้มีบริการอื่น เก็บ การพอกโคลน การเสริมสร้าง การออกกำลังกาย อาหารสุขภาพ ใบมะ สามิและอื่นๆ อีก ๙ รายการเมื่อยอดย่างน้อย

(๓) สถานประกอบการต้องมีลักษณะการให้บริการดังต่อไปนี้

(ก) เวลาเปิดทำการให้เริ่มบริการได้ตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา และเวลาปิดทำการหรือให้บริการไม่เกิน ๒๒.๐๐ นาฬิกา

(ข) ผู้ประกอบการต้องแสดงทะเบียนประวัติผู้ให้บริการ ตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(ค) ผู้ประกอบการต้องจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับบริการ ไว้เป็นหลักฐานตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยต้องเก็บรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่จัดทำ

(ง) ห้ามมิให้มีการบริการเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์หรือของมีน้ำมหากุนนิค แก่พนักงานผู้ให้บริการหรือผู้รับบริการและต้องถือเป็นเขตปลอดบุหรี่

(จ) การให้บริการจะต้องไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพอื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(ก) การประชาสัมพันธ์หรือการโฆษณาการให้บริการของสถานประกอบกิจการ จะต้องไม่ทำให้บุคคลท้าไปเข้าใจว่าสถานที่ดังกล่าว มีการให้การบัน្តรักษายาบาลอันอาจเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย และข้อความโฆษณาดังนี้จะต้องไม่เป็นเท็จหรือ อ้างอิงเกินความเป็นจริง

(ข) ผู้ประกอบการต้องแสดงรายการบริการ และอัตราค่าบริการไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ง่าย หรือสามารถให้ตรวจสอบได้

(ช) ผู้ประกอบการต้องไม่จัดหรือขึ้นข้อมูลให้มีรูปแบบการให้บริการ ที่อาจเข้าข่ายหรือฝ่าฝืนกฎหมายสถานบริการหรือบริการที่จะต้องขออนุญาตเป็นพิเศษ เช่น การพนัน การแสดงดนตรี การขับร้อง คาราโอเกะ สนุ๊กเกอร์ เต้นรำ รำวง ตลอดจนจัดให้มีมหกรรมอื่นๆ เป็นต้น

(ย) ผู้ประกอบการต้องกำหนดให้มีเครื่องแบบสำหรับผู้ให้บริการ โดยเป็นเครื่องแบบที่รักภูมิ ศุภภาพ สะอาดเรียบร้อย สะอาดต่อการปฏิบัติงาน และต้องมีป้ายชื่อผู้ให้บริการ ดีไซน์ที่หน้าอกด้านซ้าย

ข้อ ๘ มาตรฐานความปลอดภัยกิจการสปาเพื่อสุขภาพ ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีชุดปฐมพยาบาลไว้ในสถานประกอบการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลาที่มีการให้บริการ

(๒) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีป้ายหรือข้อความเพื่อแสดง หรือเตือนให้ผู้รับบริการระมัดระวังอันตรายหรือบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยธรรมชาติ

(๓) ในกรณีที่กิจการสปาเพื่อสุขภาพ มีการจัดให้มีบริการอนามัยร้อน อบไอน้ำ อ่างน้ำวน ไว้บริการตลอดจนอุปกรณ์หรือบริการอื่นๆ ใดอันอาจก่อให้เกิดอันตราย ไว้บริการ ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีพนักงานที่มีความรู้ ความเข้าใจและความชำนาญในการใช้อุปกรณ์ นั้นเป็นอย่างดี เป็นผู้รับผิดชอบอุปกรณ์ และมีหน้าที่คุยครวചราคุณภาพการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวทั้งในขณะใช้งานและหลังการใช้งาน

(๔) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีนาฬิกาที่สามารถมองเห็น อ่านเวลาได้โดยง่าย และชัดเจนจากทุกที่ผู้รับบริการกำลังใช้บริการอนามัยร้อน อบไอน้ำ และอ่างน้ำวนอยู่ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการสามารถควบคุมเวลาการใช้อุปกรณ์ด้วยตนเอง ได้โดยสะดวก

(๕) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีระบบดูแลเงินสำหรับบริการอนามัยร้อน อบไอน้ำ และอ่างน้ำวน ซึ่งสามารถดูดการทำงานของอุปกรณ์ดังกล่าวได้โดยอัตโนมัติในทันทีที่เกิดจากภาวะซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้รับบริการ และการเข้าถึงเพื่อใช้ระบบดูแลเงินนั้นต้องสามารถกระทำได้โดยง่ายและสะดวกในเวลาที่เกิดเหตุดูแลเงิน

(๖) ภายใต้เงื่อนไขให้บริการอนามัยร้อน อบไอน้ำ อ่างน้ำวน และบ่อน้ำร้อน

น้ำเส้น ต้องมีเครื่องวัดอุณหภูมิ เครื่องควบคุมอุณหภูมิอัตโนมัติ และเครื่องดึงเวลาเพื่อให้พนักงานผู้รับผิดชอบอุปกรณ์สามารถปรับและควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในสถานะที่ปลอดภัยสำหรับผู้รับบริการตลอดเวลา

(๗) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีระบบติดต่อของผู้รับบริการ ที่อาจมีความเสี่ยงต่อการเข้าใช้บริการในบางแผนก โดยเฉพาะต้องไม่อนุญาตให้สตรีตั้งครรภ์ ผู้ใช้บานางประเภท ที่อาจเกิดปัญหาได้เมื่อเข้าใช้อุปกรณ์บางชนิด ผู้ที่เพ่งจะคืนสูตรหรือเครื่องคิดที่มีผลก่อซื้อตัวหรือมาสูตร ผู้ป่วยความดัน โลหิตสูง ผู้ป่วยเบาหวาน และผู้ป่วยโรคหัวใจเข้าใช้อุปกรณ์ หรือบริการที่เสี่ยงต่อภาวะนั้น เว้นแต่จะได้รับการสั่งให้ใช้อุปกรณ์จากแพทย์ผู้เกี่ยวข้อง

(๘) ผู้ประกอบการต้องคุ้มครองความคุณภาพหน้าที่ใช้สำหรับให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นอ่างน้ำวน สารน้ำ หรืออุปกรณ์การใช้น้ำชนิดอื่นใด ให้มีคุณสมบัติทางเคมีที่ปลอดภัยและไม่เป็นแหล่งแพร่เชื้อ

(๙) ผ้า อุปกรณ์และเครื่องมือทุกชนิดเมื่อใช้บริการแล้ว ต้องซักหรือถังทำความสะอาด สะอาดอย่างถูกตุขลักษณะ ก่อนนำกลับมาใช้บริการครั้งต่อไป และในกรณีที่การให้บริการมีความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ เช่น การใช้ไม้หรืออุปกรณ์ที่ใช้ช้อนหรือชุดคิวหันนงในการบริการครุภัติ เท่านั้น ต้องผ่านกระบวนการวิธีการฆ่าเชื้อที่สามารถฆ่าและควบคุมเชื้อได้ ไม่น้อยกว่าเทคนิคการป้องกันเชื้อทุกครั้งหลังการให้บริการ

(๑๐) ในกรณีที่ผู้ให้บริการอาจมีการทำหายใจรุบเริเฟในหน้าผู้รับบริการ เช่น ในการดูแลและนวดบริเวณใบหน้า ผู้ให้บริการต้องสวมอุปกรณ์ที่ถูกตุขลักษณะเพื่อป้องกันการทำหายใจรุบเริเฟในหน้าผู้รับบริการและการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจไปสู่ผู้รับบริการ ในขณะที่มีการทำบริการทุกครั้ง

(๑๑) ผู้ประกอบการต้องมีการดำเนินการป้องกันการติดเชื้อที่เหมาะสม

(๑๒) ต้องมีระบบการป้องกันอัคคีภัย ในสถานประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

หมวด ๓
หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบ
เพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐาน

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ

ข้อ ๒๐ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ได้แก่ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินมาตรฐาน สถานประกอบการคัดเลือก ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขาภิบาล เป็นประธาน ผู้แทน กรรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมการแพทย์ ผู้แทน สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทน กรมการปกครอง ผู้แทนสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ ให้ผู้อำนวยการกองการ ประกอบโรคศิลปะเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๒๑ ให้มีคณะกรรมการแต่งตั้งหัวดูแลเรียกว่า คณะกรรมการตรวจสอบและประเมิน มาตรฐานสถานประกอบการประจำจังหวัด ประกอบด้วย นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็น ประธาน นายข้าราชการท้องที่ที่ดึงสถานประกอบการหรือผู้แทน ผู้แทนที่ทำการปักครองจังหวัด ผู้แทน งานการส่งเสริมการปักครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ผู้แทนกองบังคับการตำรวจนครบาลจังหวัด ผู้แทน องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการ ให้หัวหน้ากอุ่มงานศูนย์ครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการ และเลขานุการ

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาเรื่องขอใบรับรองมาตรฐานสถานประกอบการ
- (๒) ตรวจลักษณะและมาตรฐานของสถานประกอบการและการบริการและผู้ให้บริการ

- (๓) เสนอความเห็นต่อผู้ออกใบรับรองในการพิจารณาออกใบรับรองมาตรฐาน
- (๔) เสนอความเห็นต่อผู้ออกใบรับรองเพื่อเกิดอนุใบรับรองมาตรฐาน กรณี สถานประกอบการมีการปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
- (๕) พิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับสถานประกอบการ

(๖) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารด้วยวิธีการใดๆ ตามที่เห็นสมควร เพื่อมิให้ประชาชน หลงเข้าใจผิดซึ่งอาจเป็นอันตรายเนื่องจาก การจัดบริการในสถานประกอบการ

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อกำกับการดำเนินการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ประกาศกำหนดไว้ ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของ คณะกรรมการ

(๙) พิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือผู้ออกรับรอง มอบหมาย

คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางให้มีอำนาจ และหน้าที่ทั่วราชอาณาจักร สำหรับคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ ประจำจังหวัดให้มีอำนาจและหน้าที่เฉพาะในเขตจังหวัด

ข้อ ๒๓ นอกจากอำนาจตามข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินมาตรฐาน สถานประกอบการกลางมีอำนาจเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) สอบความรู้ที่เกี่ยวกับรับรองผู้ดำเนินการ

(๒) รับรองหลักสูตรสถานศึกษา สถานบันทัดพนักงานสู่ให้บริการ

(๓) ให้ข้อแนะนำต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการคุณภาพสนับสนุน

ข้อ ๒๔ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมดจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานที่ประชุม

การวินิจฉัยข้อหาของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็น เสียงร้ายแคร

ส่วนที่ ๒
การออกและการพิกถอนใบรับรองมาตรฐาน

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานประกอบการประสงค์จะขอใบรับรองมาตรฐาน การเขียนคำร้องขอรับใบรับรองมาตรฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เขียน ณ กองการประกอบโรคติดเชื้อ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ในส่วนภูมิภาคให้เขียน ณ สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดซึ่งเป็นที่ดึงของสถานประกอบการนั้น การขอ การออกใบรับรองและการประกอบกิจการสถานประกอบการประเภทใด ให้เป็นไปตามมาตรฐานของสถานประกอบการประเภทนั้นตามที่กำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าหรือมีผู้ร้องเรียนว่าสถานประกอบการใดไม่มีมาตรฐานของสถานที่ ผู้ประกอบการ ผู้ดำเนินการ การบริการ ความปลอดภัย หรือผู้ให้บริการเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้คณะกรรมการค้านการดำเนินการตรวจสอบเพื่อการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๒๖ ผู้ประกอบการที่ยื่นขอให้รับรองมาตรฐานต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์
- (๒) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
- (๓) ไม่เป็นโรคดังนี้
 - (ก) โรคพิษสุนั狐
 - (ข) โรคติดเชื้อพัคคีให้ไทยอย่างร้ายแรง
 - (ค) โรคจิตร้ายแรง
 - (ง) โรคอื่นใดในระหว่างแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน
 - (จ) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
 - (ฉ) ไม่เป็นบุคคลวิกฤต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในการเสื่อมนิบุคคลเป็นผู้ขอรับใบรับรองมาตรฐาน ผู้แทนของนิบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังนี้ตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอใบรับรองมาตรฐาน ให้เลขาธุการคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานและเสนอความเห็นแก่คณะกรรมการเพื่อพิจารณาภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอใบรับรองมาตรฐาน

คณะกรรมการจะต้องทำการตรวจสอบมาตรฐานของสถานประกอบการและการให้บริการ และเสนอความเห็นต่อผู้ออกใบรับรองภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอใบรับรองจากเลขาธุการคณะกรรมการ

ผู้ออกใบรับรองต้องพิจารณาออกหรือไม่ออกใบรับรองมาตรฐานภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ

ข้อ ๒๘ ในกรณีการออกใบรับรองมาตรฐานสถานประกอบการของผู้ออกใบรับรองจะต้องปรากฏว่าผู้ขอในรับรองมาตรฐานหรือผู้ประกอบการได้ติดให้มีกรอบตัวอักษรปั๊ม

- (๑) มีสถานประกอบการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
- (๒) มีผู้ดำเนินการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
- (๓) มีผู้ให้บริการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
- (๔) มีการให้บริการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ข้อ ๒๙ ในรับรองมาตรฐานให้มีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกใบรับรอง สถานประกอบการใดที่ประสงค์จะต่ออายุใบรับรอง จะต้องยื่นคำร้องขอใบรับรองภายใน ๓๐ วันก่อนใบรับรองเดิมสิ้นอายุ และให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบและประเมินมาตรฐาน เพื่อพิจารณาออกใบรับรองใหม่ เมื่อได้ยื่นคำร้องขอใบรับรองใหม่แล้ว ให้ถือว่าสถานประกอบการนั้นมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศนี้มากกว่าผู้ออกใบรับรองจะมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผล และให้คณะกรรมการแจ้งผลการพิจารณาต่อหนังงานเข้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๖ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบด้วย

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานของสถานประกอบการ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

สถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว หากดำเนินการผิดไปจากมาตรฐานที่กำหนดหรือดำเนินการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ให้คณะกรรมการดำเนินการแจ้งให้แก่ไข ว่ากล่าว ตักเตือน หรือเสนอเพิกถอนใบรับรองมาตรฐานตามแต่กรณี

ในกรณีที่มีการแจ้งให้แก่ไข ให้กำหนดระยะเวลาตามสมควรแต่ต้องไม่เกิน ๕๐ วัน หากสถานประกอบการใด ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ต้องยื่นคำร้องพร้อมเหตุผลความจำเป็น ก่อนวันครบกำหนดต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาผ่อนผ้นได้ ครั้งละไม่เกิน ๑๐ วัน

ข้อ ๓๑ สถานประกอบการที่ได้รับการรับรองแล้วดังแสดงในรับรองมาตรฐานไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ชัดเจน ณ สถานประกอบการนั้น ในกรณีที่สถานประกอบการจะขออนุญาตให้แจ้งข้อมูลเดิมการรับรองต่อคณะกรรมการทราบ ภายใน ๑ วันนับแต่วันอนุญาติการ แต่ไม่เป็นเหตุการพิจารณาเพิกถอนในรับรองหากการประกอบกิจการที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้

หมวด ๔ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ ภายใน ๑ ปีนับแต่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ สถานประกอบการที่เคยได้รับใบอนุญาตกิจการนวด อาบน้ำ อบสมุนไพรตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้เขียนทะเบียนต่อสมาคมหรือชุมชนผู้ประกอบการสถาปัตย์รวมตัวกันภายใต้การรับรองของกระทรวงสาธารณสุขสามารถถอดอกใบรับรองประสมการผู้การทำงานให้กับพนักงานได้

ข้อ ๓๓ ภายใน ๑ ปีนับแต่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ สถานประกอบการนวดเพื่อสุขภาพที่เคยได้รับใบอนุญาตกิจการนวดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ สามารถถอดอกใบรับรองประสมการผู้การทำงานให้กับพนักงานได้

ข้อ ๓๔ ภายใน ๑ ปีนับแต่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ สถานประกอบการเสริมสวยที่เคยได้รับใบอนุญาตกิจการเสริมสวยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ สามารถถอดอกใบรับรองประสมการผู้การทำงานให้กับพนักงานได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลงชื่อ สุควรัตน์ เกษราพันธุ์

(นางสุควรัตน์ เกษราพันธุ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สำเนาถูกต้อง

ลงชื่อ นายธเนตร บัวเย็น

(นายธเนตร บัวเย็น)

เจ้าหน้าที่ทะเบียนวิชาชีพ ๘

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศที่ว่าไป เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๘๙ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๗)

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจสถาปัตย์สุขภาพ (ผู้ใช้บริการ)

กำหนดหมายเหตุ

แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการความคิดเห็นต่อการมาใช้บริการสถาปัตย์สุขภาพ เพื่อประกอบการงานวิจัยสำหรับการศึกษาในระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 2 แบบ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านการบริการสถาปัตย์สุขภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของสถาปัตย์สุขภาพ

ขอให้ตอบทุกข้อและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

นวลพรรณ์ เกื้อแก้ว
นักศึกษาปริญญาโท
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาใช้เครื่องหมาย (✓) ลงใน ที่ตรงตามเป็นอย่างหรือความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ

2.1. ไม่เกิน 30 ปี

2.2. 31-40 ปี

2.3. 41-50 ปี

2.4. มากกว่า 50 ปี

3. รายได้ต่อเดือน

3.1. ไม่เกิน 10,000 บาท

3.2. 10,001 - 20,000 บาท

3.3. 20,001 - 30,000 บาท

3.4. 30,001 - 40,000 บาท

3.5. มากกว่า 40,000 บาท

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบข้อมูลดุลยภาพการบริการของธุรกิจสถาปัต្រเพื่อสุขภาพจากผู้ใช้บริการ

ส่วนที่ 1 พฤติกรรมและการให้ความสำคัญต่อการเลือกใช้สถาปัต្រเพื่อสุขภาพ

คำชี้แจง กรุณาใช้เครื่องหมาย (✓) ลงใน ที่ตรงตามเป็นอย่างหรือความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านใช้บริการสถาปัต្រเพื่อสุขภาพเพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1.1. มีอาการปวดเมื่อย ต้องการผ่อนคลายกล้ามเนื้อและความตึงเครียด

1.2. พนักงานต้อนรับเชิญชวนให้ทดลองใช้บริการ

1.3. ความสนใจของผลกระทบต่อสุขภาพ

1.4. สนใจรายการส่งเสริมการขาย ได้รับบัตรกำนัลหรือคูปองส่วนลดต่าง ๆ

1.5. มีรายการและราคาของบริการที่เหมาะสมกับความต้องการ

1.6. อื่น ๆ (ระบุ).....

2. ในการรับบริการที่นี่ท่านเลือกใช้บริการในเรื่องใดบอยที่สุด

- การนวดไทย (Thai Massage)
- การนวดตัวด้วยน้ำมัน (Aroma Massage)
- การนวดประคบสมุนไพร (Thai Herbal Massage)
- การทำทรีทเม้นต์หน้า (Facial Treatment)
- การนวดเท้า (Foot Reflexology)
- การนวดหลัง ไหล่ และศีรษะ (Back, shoulder and Head Massage)
- การขัดผิวด้วยสมุนไพร การขัดผิวด้วยการห่อ (Body Scrub, Body Wrap/Mask)
- การทำเล็บมือเล็บเท้า (Manicur/Pedicure)
- การนวดแบบสวีเดน (Swedish Massage)
- การบำบัดด้วยน้ำและความร้อน (Hydro and Thermal Therapy)
- การบริการอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ (Healthy Food and Beverage)
- การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ (Exercise for Health)
- การฝึกสมาธิ (Meditation)
- การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ (Exercise for Health)
- อื่น ๆ (ระบุ).....

3. ความถี่ที่ท่านใช้บริการสปา

- น้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง
- เดือนละ 1- 2 ครั้ง
- เดือนละ 3 - 4 ครั้ง
- มากกว่าเดือนละ 5 ครั้ง

4. บริการสปปที่เลือกใช้

กำรซื้อขายให้ท่านพิจารณารายการเกี่ยวกับพฤติกรรมและการให้ความสำคัญต่อการเลือกใช้สปปเพื่อสุขภาพโดยพิจารณาในระดับใด จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ให้ท่านกรอกหมาย ✓ลงในช่องนั้น

รายการ	ระดับการให้ความสำคัญ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. สถานที่ซื้อขายของสปป					
2. การตกแต่งสถานที่					
3. จำนวนห้องสำหรับให้บริการ					
4. ความสะอาด					
5. การให้บริการของพนักงาน					
6. ความชำนาญของพนักงานนวด					
7. ความหลากหลายของการบริการ					
8. ชื่อเสียง/ความน่าเชื่อถือของคลินิกแพทย์ที่ใช้ในสปป					
9. ชื่อเสียงของสปป					
10. อัตราค่าบริการ					
11. เดินทางไป-กลับสะดวก					
12. ที่จอดรถสะดวกสบาย					
13. ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง					
14. โฆษณาดึงดูดใจ					
15. พนักงานขายเชิญชวนให้ทดลองใช้พร้อมเสนอ โปรแกรมพิเศษ					
16. รับสิทธิพิเศษจากการเป็นสมาชิก					
17. ลดอัตราค่าบริการ					

5. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ระบุ)

6. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยที่ทำนมาให้บริการสปาเพื่อสุขภาพในแต่ละครั้งเท่าไร

- 6.1. ไม่เกิน 1,500 บาท
- 6.2. 1,501 - 2,500 บาท
- 6.3. 2,501 - 3,500 บาท
- 6.4. มากกว่า 3,500 บาท/ครั้ง

ส่วนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับคุณภาพการบริการของสปา

ก้าวที่ ๔ ท่านให้ระดับการรับรู้ต่อคุณภาพบริการในรายการต่อไปนี้ในระดับใด มากมากที่สุด ถึง ระดับน้อยที่สุดให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ระดับการรับรู้				
	มาก ที่สุด	มาก กลาง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1 ด้านความเชื่อถือได้ของคุณลักษณะหรือมาตรฐานการบริการ (Reliability)					
1.1 มีการจัดระบบการจัดการการบริการที่ดีมีมาตรฐานไว้ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ					
1.2 การให้บริการนวดแผนไทยที่มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือได้ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข					
1.3 ผู้ให้บริการผ่านการฝึกอบรมและฝึกฝนที่ได้มาตรฐานมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี					
1.4 การตกแต่งสถานบริการสวยงาม ห้องน้ำ บรรยายกาศน่าเชื่อถือน่าใช้บริการ					
1.5 การแต่งกายของพนักงานเหมาะสมสมและสะอาดเป็นมาตรฐานทุกคน					
1.6 การต้อนรับ การให้บริการ ในแต่ละขั้นตอนตลอดจนการซั่มเงิน					

รายการ	ระดับการรับรู้				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
2 ด้านการสนองตอบความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)					
2.1 การสอบถามความคิดเห็นลูกค้าหลังใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลรอง นาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น					
2.2 ความเพียงพอของห้องน้ำกับจำนวนผู้ใช้บริการ					
2.3 ความเพียงพอของจำนวนผู้ใช้บริการ					
2.4 ได้รับความตระหนักรู้ถึงความต้องการของลูกค้าและข้อเสนอแนะในการให้บริการ					
3 ด้านความสามารถในการให้บริการอย่างรอบรู้ ถูกต้อง เหมาะสม (Competence)					
3.1 พนักงานมีความรู้ในการให้บริการ (ผ่านการอบรมอย่างถูกต้อง)					
3.2 พนักงานมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการให้บริการ					
3.3 การแนะนำบริการเมนูสถาปาน					
4 ด้านการเข้าถึงบริการได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก (Access)					
4.1 ทำเดที่ตั้งของสถานบริการไปปนาได้สะดวก					
4.2 สถานที่จอดรถสะดวก สบายเพียงพอ					
4.3 การบริการอย่างรวดเร็ว ลูกค้าไม่ต้องรอนาน					
4.4 บริการนัดหมายล่วงหน้า					
5 การบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมให้เกียรติ และมีน้ำยາหาดี (Courtesy)					
5.1 พนักงานมีความสุภาพและมารยาทดี					
5.2 พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสให้เกียรติลูกค้า					
5.3 พนักงานมีอธิบายดี พูดจาไพเราะ บริการด้วยความระมัดระวัง อย่างสุภาพ					

	รายการ	ระดับการรับรู้				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
6 ด้านสื่อความกับลูกค้าได้กระจง เข้าใจ หมวดข้อสารสัญ (Communication)						
6.1	พนักงานสามารถสื่อสารได้หลายภาษา					
6.2	พนักงานผู้ให้บริการมีการติดต่อสื่อสารที่ดี					
6.3	พนักงานสามารถตอบข้อสงสัยในการให้บริการในเมนูสปาได้ทุก รายการ					
7 ด้านความน่าเชื่อถือ หรือเครดิต ของผู้ให้บริการ (Creditability)						
7.1	พนักงานมีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้					
7.2	มีผู้ดำเนินการสปาที่เชื่อถือได้ในความรู้ความสามารถให้บริการ					
7.3	มีแพทช์คู่และให้คำแนะนำตู้น้ำประปาประจำตัวก่อนรับบริการ					
8 ด้านความมั่นคงปลอดภัย อยู่ในโซนใช้บริการ (Security)						
8.1	เพื่อความปลอดภัยมีล็อกเกอร์ไว้บริการผู้มาใช้บริการสำหรับเก็บ ทรัพย์สินที่มีค่า					
8.2	ผู้ดูแลที่เข้มแข็งเป็นที่รู้จัก เช่น น้ำมันนวด โคลนพอก					
8.3	เจ้าของเป็นผู้มีเชื่อถึงศักดิ์สิทธิ์และความงามนานนาน					
8.4	แสงสว่างพอเพียงในการให้บริการแต่ละพื้นที่					
8.5	สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ถูกสุขาภิบาล					
8.6	ความสะอาดของวัสดุและผู้ดูแลที่ใช้					
9 ด้านความเข้าอกเข้าใจลูกค้า เอาใจลูกค้าไม่ถือตน (Customer Understanding)						
9.1	ความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า ให้คำปรึกษา แนะนำให้ ลูกค้าเข้าใจได้					
9.2	ตรวจสอบความพึงพอใจจากลูกค้าหลังรับบริการ เพื่อนำ ข้อมูลร่องมาปรับปรุงให้ดีขึ้น					

	รายการ	ระดับการรับรู้				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
10 ด้านส่วนที่สัมผัสและรับรู้ได้ทางกายภาพของปัจจัยการบริการ (Tangibles)						
10.1	มีการตกแต่งรูปแบบสถาปานةเป็นเอกลักษณ์แบบสวยงาม					
10.2	มีการจัดเตรียมน้ำดื่มน้ำมันสมุนไพรสดไว้บริการ					
10.3	มีการบริการอาหารเพื่อสุขภาพตามหลักชาร์ဆป่า					
10.4	บรรยายภาพหอมคัวยกถิ่นนำมันหอมระเหย AromaTherapy จากสมุนไพรธรรมชาติ					
10.5	ภายในสถาปานะกิลลินนำมันหอมระเหย AromaTherapy จากพุกฆาตสมุนไพรธรรมชาติ					
10.6	มีเตียงคนตระบะเรงเบาๆ ไฟเรือง ช่วยผ่อนคลาย					
10.7	มีบริการนวดสัมผัสแบบผ่อนคลายหลากหลายรูปแบบคัวยกไม้อ่อนนุ่ม สู่เชี่ยวชาญ					

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือค่ะ

แบบสัมภาษณ์การจัดการธุรกิจสปาของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

กำลังแข่ง กรุณาระบุถ้าใช่เครื่องหมาย (/) ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

4. เพศ

- 1.3 ชาย
- 1.4 หญิง

5. อายุ

- 5.1. ไม่เกิน 30 ปี
- 5.2. 31-40 ปี
- 5.3. 41-50 ปี
- 5.4. มากกว่า 50 ปี

6. ตำแหน่งของท่านในสถานประกอบการ

- 3.1 เจ้าของสปา
- 3.2 เป็นหัวหน้าของคณะผู้จัดการสปาเอง
- 3.3 ผู้จัดการสปา (Spa Manager)
- 3.4 อื่นๆ (ระบุ).....

7. ที่ตั้งของสถานประกอบการสปา

- 4.1 โรงแรม / รีสอร์ฟ
- 4.2 ห้างสรรพสินค้า
- 4.3 อาคารพาณิชย์
- 4.4 อาคารสำนักงาน
- 4.5 บ้านที่พักอาศัย
- 4.6 อพาร์ทเม้นต์
- 4.7 อื่นๆ (ระบุ).....

5. สักขยະของสถานประกอบการสปาของท่าน

- 5.1 เดย์สปา
- 5.2 สปาที่ให้บริการในโรงแรมและรีสอร์ฟ
- 5.3 อื่นๆ (ระบุ).....

**ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือผู้ค้าเนินการสปาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจการสปาที่อ
าชญาภาพ**

1. การตกแต่งบรรยากาศภายในสปาเป็นรูปแบบใด

2. ทำເທິ່ງຕັ້ງຂອງสถานบริการสปา

- ຕັ້ງອຸ່ນບັນທຶນຂອງຄົນຂອງຕະໂອງ.....
- ເຫຼົ່າທີ່ຄົນຈາກຜູ້ອື່ນ ເສີຍຄ່າເຫຼົ່າເດືອນລະ..... บาท
- ອໍານວຍໃຫຍ່ໃນການຕັ້ງສະຖານທີ່..... บาท

3. ในสปาແນ່ງການทำงานອອກເປັນກື່າຍປະກອບດ້ວຍຂະໄຣນ້າງ (ເຫັນ ຜູ້ຄໍາເນີນການສປາ ຝ່າຍ
ຝຶກອນຮນ ຝ່າຍຜູ້ໃຫ້ບິນ ຝ່າຍບຸກຄົດ ຝ່າຍກາຣລາດ ຝ່າຍບັງຊື້ ຝ່າຍຊຽກ ຝ່າຍແມ່ນໜ້ານ)

4. ແහລ່ງເງິນທຸນຂອງທ່ານ / ປະນາຍເທົ່າໄຣ.....

5. ວິທີການຕັ້ງງານຄາງບໍລິຫານ

- () ການຕັ້ງງານຈາກດັນທຸນນົກວັດຕົວຢ່າງໄວ້ທີ່ຕ້ອງການ
- () ຕັ້ງງານທີ່ຍັນກັນຄຸ່ງແຕ່ງໜັນຮາຍອື່ນ
- () ຕັ້ງງານຈາກຄວາມພື້ນພອໃຫຍ່ອງຜູ້ໃຫ້ບິນ / ຄານກາພລັກມົນຂອງສປາ

6. ເຂົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ໃຫ້ບິນໄດ້ຮັບການຝຶກອນຮນເກື່ອງກັນການນວຍແລະຄວາມຮູ້ເຮື່ອງພລິດກັນທີ່ໃຫ້ໃນ
ສປາຫຼືໄວ້

7. ຮະຍະເວລາໃນການອ່ອນນົກພື້ນເພີ້ມໄດ້ ແລະຝຶກອນຮນຈາກໜ້າຍງານໄດ້

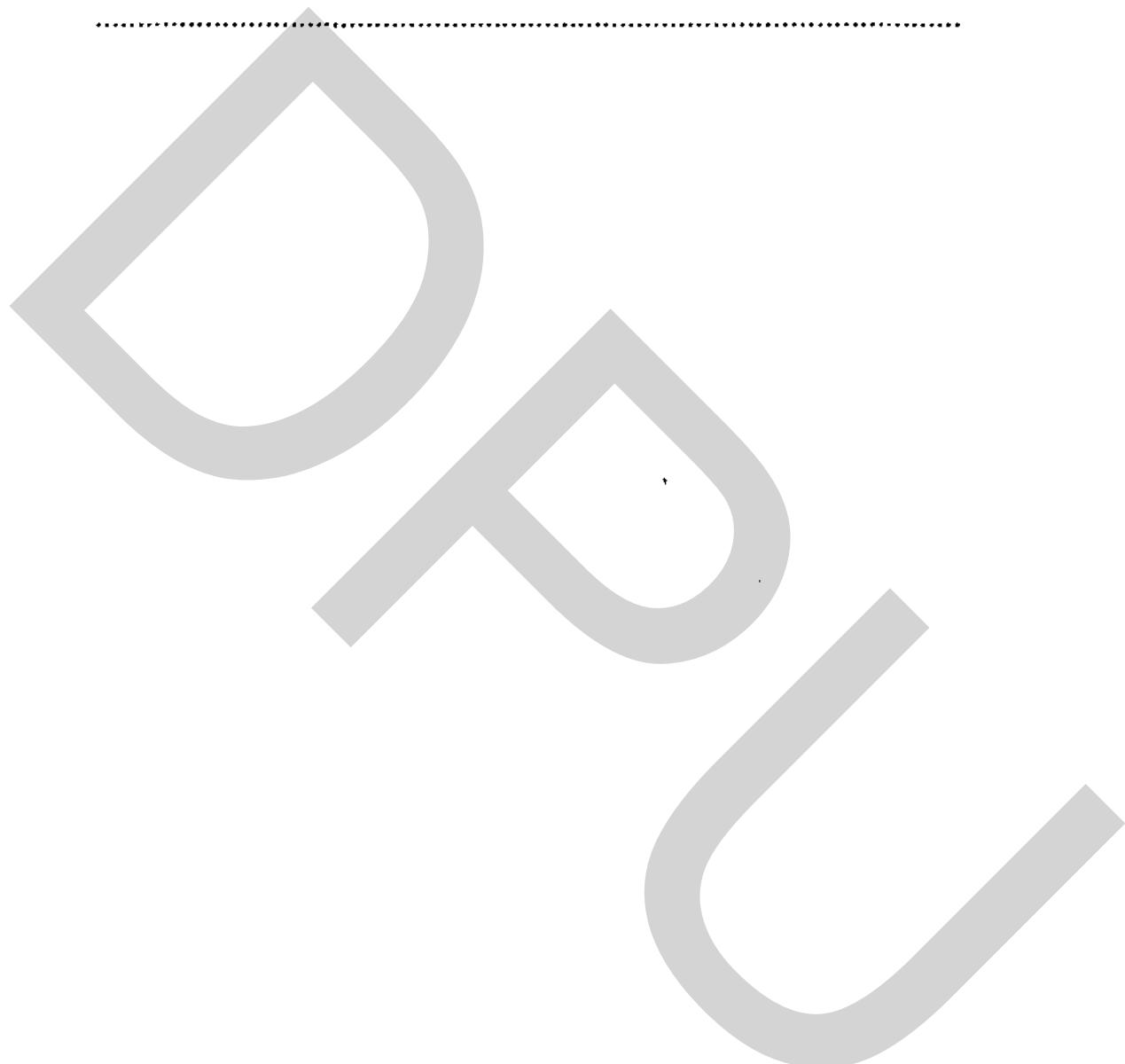
8. ການປະຈາສັນພັນທີ່ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ບິນຮູ້ຈັກຜ່ານສື່ອປະເທດໄດ້ນ້ຳ

9. ໃນສປາມີພັນການຈຳນວນທີ່ໜັດກື່ນ / ຝ່າຍໄດ້ນ້ຳ

10. พนักงานนวด (Therapist) และผู้ดูแลนิยมการสปา (Spa Manager) ของท่า�ได้การเขียน
ทะเบียนกับกระทรวงสาธารณสุขทุกคนหรือไม่
-
11. รูปแบบการบริการในสปา (เช่น แบบสปาตะวันตก, แบบไทยสปา, แบบไทยสัปปะฆะ)
-
12. มีการสร้างบรรยากาศโดยใช้กลิ่นน้ำมันหอมระ夷เพื่อช่วยผ่อนคลายหรือไม่
-
13. มีการเปิดเพลงหรือดนตรีเพื่อช่วยผ่อนคลายหรือไม่
-
14. ท่า�คิดว่าจะมีการขยายสาขาของธุรกิจการให้บริการสปาของท่า�หรือไม่
-
15. ระยะเวลาการดำเนินงานกิจการของท่า�
-
16. สปาของท่า�มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการให้บ้าง
(เช่น ห้องอบไอน้ำ(อาวน่า) อุปกรณ์เครื่องเตียง/คนตัว อ่างน้ำวน(Jacuzzi), Steam Room Micro Bath เครื่องทำน้ำร้อนน้ำเย็น เครื่องทำน้ำอุ่น ตู้เก็บวัสดุคิบ สีลอกเกอร์เก็บของลูกค้า หน้ออุ่นถุงประคบ ตะเกียงน้ำมันหอมระ夷 เตียงให้บริการขนาดต่าง ๆ เตียงนวดเท้า ฯลฯ)
17. ความแตกต่างของราคาค่าบริการระหว่างคนไทยกับชาวต่างชาติ
ราคางานไทย.....	บาท
ราคางานต่างชาติ.....	บาท
18. มีการคิดค่าบริการอื่น ๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากค่าบริการปกติหรือไม่
-
19. ท่า�มีการขายบริการสปาแบบเป็นชุด(package) หรือไม่
-
20. มีการทำความสะอาดอุปกรณ์หลังการให้บริการหรือไม่
-
21. มีระบบการจัดเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้ในที่สะอาดปลอดภัยหรือไม่ (เช่น น้ำมันหอม
ระ夷, สมุนไพร ฯลฯ)
-

22. ปัจจัยและอุปสรรคที่พบในการดำเนินกิจการ

23. ข้อเสนอแนะในการดำเนินกิจการ spa

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

ประวัติการศึกษา

ประวัติการทำงาน

นวลพงศ์ เสือแก้ว

ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทร์เกษม

พ.ศ. 2542

พ.ศ. 2530 - 2533

พ.ศ. 2534 - 2541

พ.ศ. 2542 - 2551

บริษัท วาเค้ไทย จำกัด

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

บริษัท ธนาแสง จำกัด (มหาชน)

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

บริษัท สถาเมือง จำกัด

จังหวัดกรุงเทพมหานคร